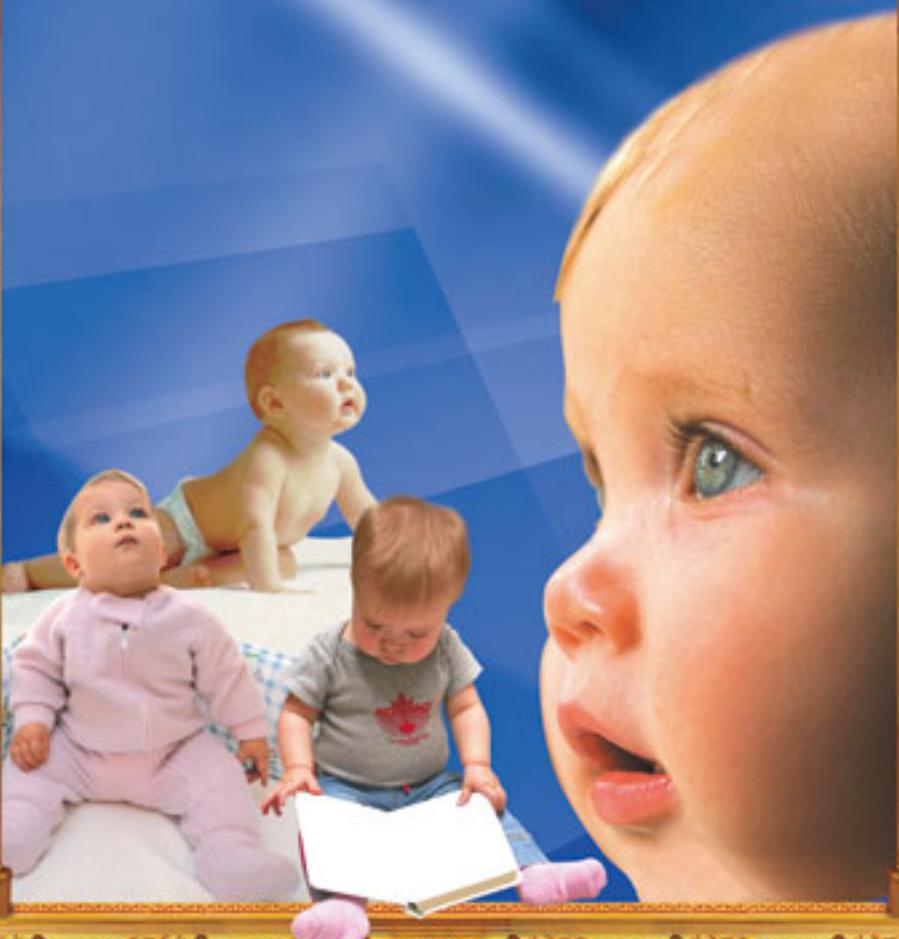

الله
رسور
محمد

HARUN YAHYA ADNAN OKTAR

İNSANIN YARATILIS MUCİZESİ

Bu dünyaya nasıl geldiğinizi hiç araştırdınız mı?
Sahip olduğunuz bedeni kimin yaptığını?
Gözlerinizi, ellerinizi, organlarınızı kimin inşa ettiğini?...

Eğer bu soruları biraz araştırırsanız, ilginç bir gerçekle karşılaşırınsız: Bundan yıllar önce, tek bir hücreden ibaret, gözle görülmeyecek kadar küçük, mikroskopik bir canlıydınız. Hem büyülüğünüz hem de sizi oluşturan maddeler, herhangi bir bakteriden pek farklı değildi. Ama bir mucize gerçekleşti ve o bakteri büyülüğündeki hücre, milyarlarca kat büyüerek bir bebeğe dönüştü.

O bebek de büydü ve akıllı bir insan oldu.

O insan ise şu anda kendi yaratılışıyla ilgili olan bu kitabın kapağını okuyor!...

Peki bu mucize nasıl gerçekleşti?

Bu kitapta bu sorunun cevabını öğreneceksiniz. İnsanın yaratılışının ne kadar büyük bir mucize olduğunu anlayacak ve insanı bir damla sudan yaratan Yüce Allah'ın sonsuz kudretinin delillerini göreceksiniz. İnsanın "tesadüfen" var olduğunu ileri süren evrim teorisinin ise, akla ve bilime aykırı bir hurafe olduğuna tanık olacaksınız.

Dahası, sizi yaratmış olan Allah'ın, sizi bir kez daha diriltmeye mutlak kadir olduğunu kavrayacaksınız.

İnsan, 'kendi başına ve sorumsuz' bırakılacağını mı sanıyor? Kendisi, akitilan meninden bir damla su değil miydi? Sonra bir alak (embriyo) oldu, derken (Allah, onu) yarattı ve bir 'düzen içinde biçim verdi.' Böylece ondan, erkek ve dişi olmak üzere çift kaldı. (Öyleyse Allah,) Ölülerdiriltmeye güç yetiren değil midir? (Kıymet Suresi 36-40)

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllarda bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır. Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kur'an'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böyleslikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarçı sistemlerin çürüklüğünü ve sapkınlık uygulamalarını gözler önüne sermektedir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 73 ayrı dile çevrilen 300'den fazla eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir. Harun Yahya Külliyyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kur'an'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

ISBN 978-975-8801-27-5

9 789758 801275

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ
رَسُولُ
مُحَمَّدٌ

HARUN YAHYA
(ADNAN OKTAR)

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllarda bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideoolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 40.000 resmin yer aldığı toplam 55.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 73 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah (sav)'in mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür,

Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzettmektedir. Yazar da, yayinallyadığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'in sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah (sav)'in mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürüklüğünü ve sapkınlık uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok

ülkesinde beğenisiyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivehi (Maldivlerde kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılçıl ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, yürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşündürmek insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapık görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları yürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarçı akımlar, Harun Yahya Külliyyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kur'an'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yapmak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıklıdır. Bu konuda kuşkusunu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği yürütmek ve Kur'an ahlakını yapmak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmemelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çekikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kur'an ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istediği zulüm, fetus ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gereği açıklıdır. Aksi halde çok geç kalabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kur'an'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

- Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmazının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefeyi temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımız okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımda bu konuya özet de olsa bir kısım ayrılması uygun görülmüştür.
- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imanı konular, Kur'an ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işaretü bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.
- Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetişmiş herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplardır" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini red-detme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmeye ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.
- Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabilecegi gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuya ilgili kendi tefekkür ve tecrübelemini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.
- Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.
- Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettigimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabilecegi zengin bir kaynak birliğinin bulunduğu şahit olacaktır.

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı, Şubat 2001, İkinci Baskı, Mart 2006,
Üçüncü Baskı, Mayıs 2006, Dördüncü Baskı: Ocak 2010, Beşinci Baskı: Aralık 2013

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Kayışdağı Mah. Değirmen Sok. No: 3
Ataşehir - İstanbul Tel: (0 216) 660 00 59

Baskı: Milsan Basın San. A.Ş.
Cemal Uluşoy Cad.38/ABahçelievler - İstanbul
Tel: (0 212) 471 71 50 Mat sertifika: 12169
milsanbasin@gmail.com

İÇİNDEKİLER

	GİRİŞ	9
	YENİ BİR YAŞAM İÇİN YARATILMIŞ MUCİZEVİ SİSTEM	13
	HEDEFE KİLİTLENMİŞ KUSURSUZ BİR ORDU	27
	YENİ BİR İNSANIN OLUŞUMUNDA ROL OYNAYAN YUMURTA HÜCRESİ	47
	BİR HÜCREDEN BİR İNSANIN YARATILIŞI	77
	YENİ BİR DÜNYAYA DOĞRU	145
	EMBRYOLOJİ EVRİM YALANINI REDDEDİYOR	153
	SONUÇ	157
	EK BÖLÜM: EVRİM YANILGISI	158

GİRİŞ

Insan bedeni, yeryüzündeki en kompleks makinadır. Hayatımız boyunca bu bedenle görür, işitir, nefes alır, yürüür, koşar ve zevk alırız. Bedenimiz kemikleri, kasları, damarları, iç organları ile mükemmel bir düzen ve tasarıma sahiptir. Bu tasarımın detayına inildiğinde ise daha da şaşırtıcı gerçeklerle karşılaşılır. Birbirinden farklı gibi görünen vücut parçalarının tamamı aynı malzemelerden oluşmaktadır. Hücrelerden....

Vücutumuzdaki herşey milimetrenin binde biri büyüklüğündeki hücrelerden oluşur. Bu hücrelerin kimi biraraya gelerek kemikleri, kimi sinirleri, kimi karaciğeri, kimi midemizin iç yapısını, kimi derimizi, kimi ise gözümüzün kornea tabakasını oluşturur. Hücreler vücutun hangi parçasını oluşturuyorlarsa bu bölgede ihtiyaç duyulan boyuta ve şeke sahip olurlar.

Bu kadar farklı görevler üstlenmiş olan hücreler nasıl ve ne zaman meydana gelmişlerdir?

İşte bu soruya verilecek cevap, bizi her anı mucizelerle dolu olan bir olaya götürecektir. Bugün sizin bedeninizi oluşturan yaklaşık 100 trilyon hücrenin tamamı, tek bir hücreden çoğalarak meydana gelmişlerdir. Şu an sahip olduğunuz hücrelerle aynı yapıya sahip olan bu tek hücre de, annenizin yumurta hücresi ile babanızın sperm hücresinin birleşimiyle ortaya çıkmıştır.

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

Allah, Kuran'da insanlara, kimi zaman göklerdeki ve yerdeki, kimi zaman da canlılardaki yaratılış mucizelerini, Kendi varlığının delilleri olarak örnek gösterir. Bu delillerin en önemlilerinden biri de, sözünü ettigimiz konu, bir diğer ifadeyle insanın kendi yaratılışındaki mucizelerdir.

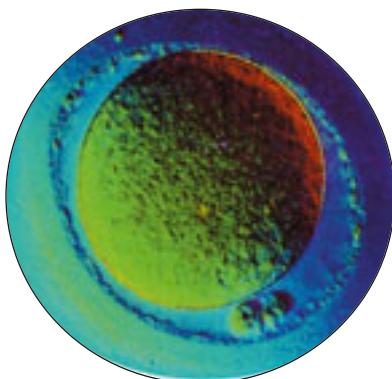
Birçok ayette insanın, ibret almak için, bizzat kendi yaratılışına döñüp bakması öğütlenir. İnsanın nasıl var olduğu, var olurken hangi aşamalardan geçtiği detaylı olarak tarif edilir. Vakıa Suresi'ndeki ayetlerde, insanın yaratılışı şöyle anlatılmaktadır:

Sizleri Biz yarattık, yine de tasdik etmeyecek misiniz? Şimdi (rahimlere) dökmekte olduğunuz meniyi gördünüz mü? Onu sizler mi yaratıyorsunuz, yoksa Yaratıcı Biz miyiz? (Vakıa Suresi, 57-59)

İnsan bedenini oluşturan 60-70 kiloluk et ve kemik kütlesinin özü başlangıçta bir damla suda toplanmıştır. Akıl sahibi, duyan, gören, işten ve vücut yapısı olarak oldukça kompleks bir yapıda olan insanın bir damla sudan meydana gelmesi şüphesiz ki olağanüstü bir gelişimin sonucudur. Bu gelişim ise, elbette başıboş bir sürecin, rastgele oluşan tesadüflerin sonucunda gerçekleşemez.

İnsanın oluşumundaki bütün aşamalar, Allah'ın benzersiz yaratusıyla var olmuştur.

Bu kitapta yeryüzünde her insan ile birlikte hiç durmaksızın yaşayan "insanın yaratılış mucizesi"nin detayları anlatılmaktadır. Şunu belirtmek gerekir ki, bu kitapta anlatılan olaylar, insanın yaratılışındaki detayların yalnızca bir bölümündür. Öyle ki bu kitapta anlatıldığı kadarı bile, insana, Yaratıcımız'ın sonsuz kudretini, tüm evreni sarıp kuşatan sınırsız il-

mini ve aklını bir kez daha göstermektedir. Ve Yüce Allah'ın, "yaratıcıların en güzeli" olduğunu tüm insanlara tekrar hatırlatmaktadır:

Andolsun, Biz insanı, süzme bir çamurdan yarattık. Sonra onu bir su daması olarak, savunması sağlam bir karar yerine yerleştirdik. Sonra o su damasını bir alak (embriyo) olarak yarattık; ardından o alak'ı (hücre topluluğu) bir çiğnem et parçası olarak yarattık; daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratısla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir. (Müminun Suresi, 12-14)

AKILLI TASARIM yani YARATILIŞ

Kitapta zaman zaman karşınıza Allah'ın yaratmasındaki mükemmelliği vurgulamak için kullandığımız "tasarım" kelimesi çıkacak. Bu kelimenin hangi maksatla kullanıldığından doğru anlaşılması çok önemli. Allah'ın tüm evrende kusursuz bir tasarım yaratmış olması, Rabbimiz'in önce plan yaptığı daha sonra yarattığı anlamına gelmez. Bilinmelidir ki, yerlerin ve göklerin Rabbi olan Allah'ın yaratmak için herhangi bir 'tasarım' yapmaya ihtiyacı yoktur. Allah'ın tasarlaması ve yaratması aynı anda olur. Allah bu tür eksikliklerden münezzehtir. Allah'ın, bir şeyin ya da bir işin olmasını dilediğinde, onun olması için yalnızca "Ol" demesi yeterlidir. Ayetlerde şöyle buyurulmaktadır:

Bir şeyi dilediği zaman, O'nun emri yalnızca: "Ol" demesidir; o da hemen oluverir. (Yasin Suresi, 82)

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksızın) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen oluverir. (Bakara Suresi, 117)

*Döl yataklarında size dilediği gibi suret veren
O'dur. O'ndan başka İlah yoktur; üstün ve
güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.*

(Ali İmran Suresi, 6)

YENİ BİR YAŞAM İÇİN

YARATILMIŞ MUCİZEVİ SİSTEM

Insanın yeryüzünde soyunu sürdürmesi üreme sisteminin kusursuz olarak çalışması ile mümkündür. Üreme sistemleri kadın ve erkek bedenlerinde birbirinden çok farklı bir işleyişe sahiptir. Ancak bu çok farklı işleyen sistemler birbirini kusursuz bir şekilde, bir bütün olarak tamamlamakta ve sonuçta bir insan dünyaya gelmektedir. İnsanın iki ayrı bedende, birbirinden bağımsız olarak üretilen özlerden meydana gelişile yeryüzündeki en büyük mucizelerden biri gerçekleşmektedir: İnsanın yaratılış mucizesi...

İnsanın yaratılış mucizesinin gerçekleşebilmesi için insan vücudunda gereken hazırlıklar aslında yıllar öncesinden başlar. Bunun için önceki hem erkek hem de kadın üreme hücrelerinin faal hale gelmesi gerekmektedir. Bu faaliyet her insanda "buluç çığı" olarak adlandırılan bir süreç ile birlikte devreye girer. Bu süreçteki en önemli eleman hiç kuşkusuz ki hücreler arasındaki iletişimini sağlayan hormonal sistemdir. Hormonal sistem ise beynin denetiminde çalışır.

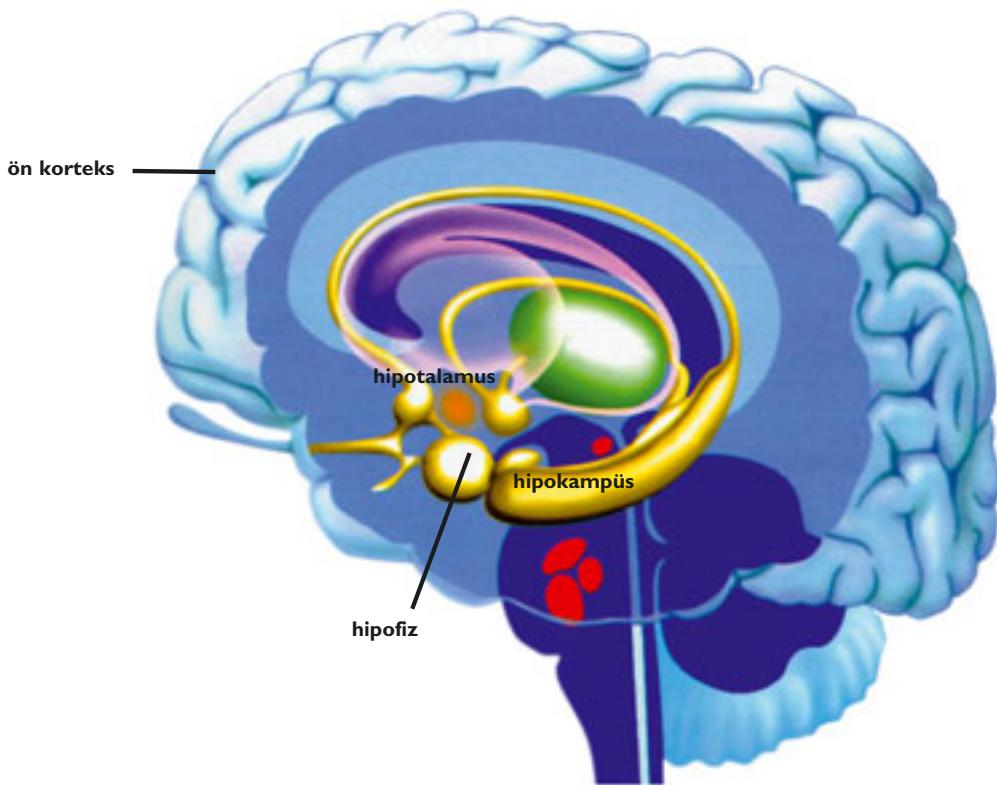
Allah, insan vücudundaki bütün ihtiyaçları ve gelişmeleri, beynin kontrol edeceği bir sistem ile yaratmıştır. Organlardan gelen mesajları de-

ğerlendiren beyin en uygun cevapları gereklili olan yerlere olabilecek en kısa zamanda iletir. Bunu yaparken de hormonal sistemi haberleşme aracı olarak kullanır. Allah, insan bedeni içinde kusursuz bir "posta ağı" yaratmıştır. Bu ağı içinde "hormon" adı verilen mesaj taşıyıcı moleküller, adeta birer "postacı" görevi üstlenmişlerdir. Bir postacının tüm şehri dolaşarak ilgili haberleri gereken yerlere ulaştırması gibi, hormonlar da belden gelen emirleri ilgili hücrelere taşırlar. Ve böylece vücut içinde, insanın yaşamı için gerekli fonksiyonlar harekete geçmiş olur.

Ancak burada hatırlatmalıyız ki, hormonlar nereye ne götüreceğini bilen, buna göre kendine yön belirleyen şuur sahibi insanlar değildir. Bunun için ne bir eğitim görmüşlerdir, ne de yıllar süren bir çalışmayla tecrübe kazanmışlardır. Hormon dediğimiz "posta görevlileri", son derece karmaşık formüllerle ifade edilebilen moleküllerden ibarettir. Bir molekülün nereye ne götüreceğini bilmesi, hangi hücrenin hangi mesajla harekete geçeceğini tesbit edebilmesi, kendisinden milyarlarca kat büyük-lükteki kapkaranalık insan bedeninin içinde yolunu asla şaşırmadan bulabilmesi, kendisine ve taşıdığı mesaja bir zarar gelmeden bu görevi eksiksizce yerine getirebilmesi kuşkusuz son derece mucizevi bir durumdur. Yalnızca bu örnek bile, Allah'ın insan bedeni içine ne kadar olağanüstü sistemler yerleştirdiğinin açık bir delilidir.

Hormonal sistemin faaliyete geçişi genel olarak insan henüz anne karnındayken başlar ve o insanın ölüm anına kadar devam eder. Üreme bezleri de hormonların etkisi sonucunda harekete geçen organlardır. Ancak vücutun diğer parçalarından farklı olarak üreme bezleriyle ilgili hormonların salgılanması buluğ döneminde başlar. Hormonal sistemin şefi olarak kabul edilen beyindeki "hipotalamus", buluğ çağına gelindiğinde kendisine bağlı olarak çalışan bezlerden biri olan hipofiz bezine üreme organlarını faaliyete geçirecek emirler göndermeye başlar.

Burada bir mucizeye daha dikkat çekmekte fayda vardır. Hipotalamus denen bu organizmımız insan bedenindeki gelişmelerden, örneğin kişinin kaç yaşına geldiğinden, üreme sisteminin harekete geçmesi için gereken fiziksel gelişimi tamamlayıp tamamlamadığından haberدارdır. Ve bu şuurla hareket etmektedir. Başka bir deyişle hipotalamus tarih

Resimde hormonal sistemin şefi olan hipotalamusun beyindeki diğer merkezlerle olan bağlantısı görülmüþdir.

hesabı yapmakta ve insanın yetişkinliğe geçiş zamanının geldiğini tesbit ederek vücuttaki diğer salgı bezlerine gereken emirleri vermektedir. En uygun zamanda üreme organlarına gitmesi gereken mesajları (hormonları) göndermekte ve insanların soylarını devam ettirebilmesi için gereken gelişmenin başlamasını sağlamaktadır. Üstelik bunu tek bir insanın hipotalamusu değil, şu an yeryüzünde yaşayan milyarlarca insanın her birinin hipotalamusu aynı şekilde ve hemen hemen aynı dönemlerde bu işlevi gerçekleştirmektedir.

Vücudumuzda birkaç kesme şeker büyütüğü kadar yer kaplayan bu et kütlesinin zamandan haberdar olması, aradan geçen seneleri hesap-

layarak ayarlamalar yapması elbette ki üzerinde düşünülmesi gereken bir noktadır. Böyle bir hesaplamayı hipotalamus nasıl yapmaktadır? Neler yapması gerektiği birisi tarafından mı hipotalamus'a öğretilmiştir, yoksa hipotalamus bunu kendi kendine mi keşfetmiştir? Hipotalamus insanın oluşumu için üreme bezlerinin gelişmesi gerektiğini hesaplayıp, buna bir zaman verip tam o dönemde o hormonu salgılaması gerektiğini nasıl bilmektedir? Üstelik hipotalamus ürettiği pek çok hormon içinden hangisinin tam zamanında üreme sistemini harekete geçireceğini nasıl tespit etmektedir? İleriye yönelik planlar kurmayı, ona göre önlem ve hazırlıklar yapmayı "ileri görüşlülüğü" sayesinde mi kararlaştırmaktadır? Neden daha önce ya da daha sonra değil de, tam insan vücudunun fizyolojik olarak üremeye hazır olduğu bir süreye kadar beklemektedir?

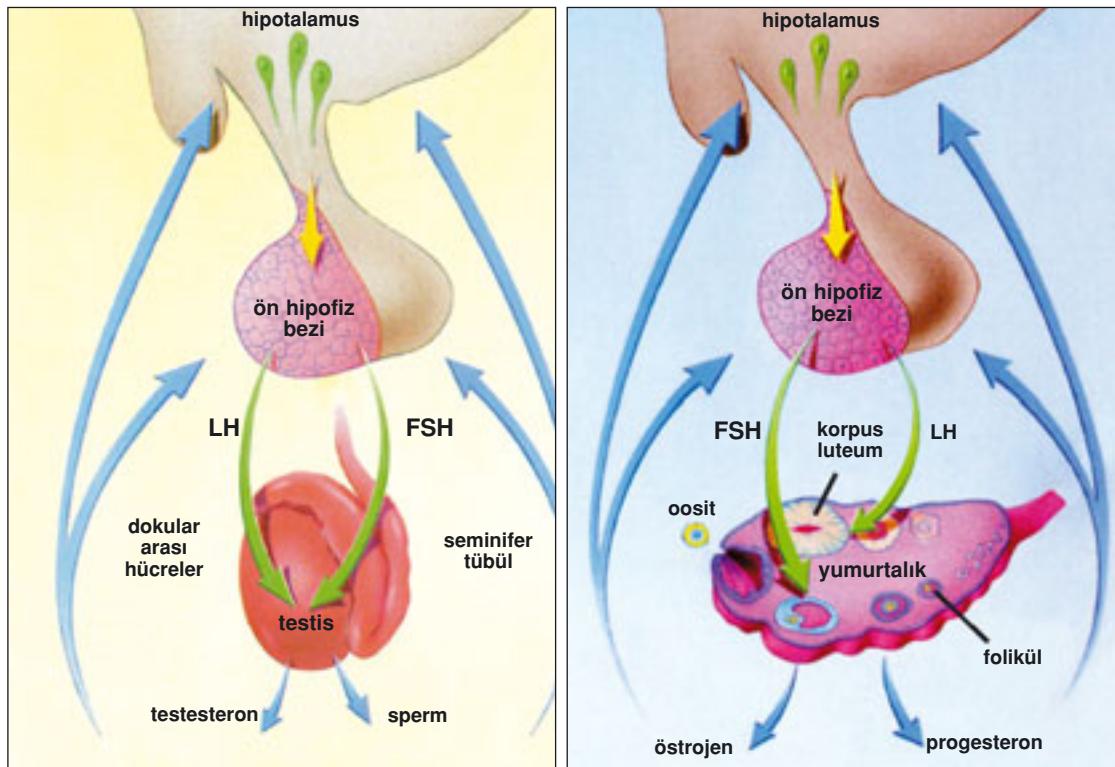
Gözü, kulağı, dili, hatta beyni bile olmayan bir et kültlesinin, akıl sahibi bir varlık gibi hareket ederek hücreleri yönetmesini sağlayan akıl bizim tahayyül edebileceğimizden çok üstün, benzeri olmayan bir akıldır.

Hipotalamusun zamandan haberdar olmasını sağlayan ne tesadüflerdir, ne de herhangi bir başka güç. Hipotalamus'a bu özelliklerini kazandıran üstün akıl Allah'a aittir. Neler yapması gerektiği de herşeyi bilen Allah tarafından bu küçük et parçasına ilham edilmektedir. Allah herşeyi kontrolü altında tuttuğunu "**Allah, herşeyi gözetleyip denetleyendir.**" (Ahzab Suresi, 52) ayetiyle bildirmektedir.

İlerleyen sayfalarda ele alınan konular okunurken bu gerçeğin sürekli hatırlı tutulmasında yarar vardır.

Cinsiyet Ayrımı Yapabilen Hormonlar

Hipotalamus, Gn-RH (Gonadotropin-serbestleştirici hormon) adlı bir hormonu kan yoluyla hipofiz bezine göndererek kadın ve erkekte buluğ çağının başlaması için gerekli olan ilk adımı atar. Hipotalamusun verdiği emirler doğrultusunda hareket etmeye başlayan hipofiz bezi de öncelikle üreme organlarını aktif hale getirecek hormonlar göndermeye başlar. Bunlar LH (luteinleştirici) ve FSH (folikül uyarıcı) adlı hormonlardır. Bu hormonların her ikisi de hem erkeklerde hem kadınlarda salgılanır, ancak etkileri birbirinden farklıdır.¹

Erkeklerde sperm üretimi, (solda) hipotalamus, hipofizin ön lobu ve testislerin iş birliği ile gerçekleşir. Kadınlarda hormonal düzenleme ise (sağda) hipotalamus, hipofiz ve yumurtalıkların birbirlerini etkilemesi ile gerçekleşir. Erkek ve kadına özgü olacak şekilde ayarlanmış bu biyokimyasal düzenlemeler bir tasarımdır, bir planın varlığını bize göstermektedir.

Hem kadınlarla hem de erkeklerde aynı hormonlar salgılanmasına rağmen, bunların etkilerinin birbirinden tamamen farklı olması son derece şaşırtıcıdır. Örneğin FSH adlı hormon kadınlarla yumurtanın meydana gelmesini sağlayan hormondur. Erkeklerde ise aynı hormon sperm oluşumuunu sağlamaktadır. LH hormonu ise kadınlarla yumurtanın serbest hale gelmesini ve progesteron adlı başka bir hormonun salgılanmasını sağlayan hormondur. Progesteron rahmin bebek için hazırlanmasında kullanılır. Aynı hormon erkeklerde tamamen farklı bir görev üstlenmekte ve testosteron hormonunun salgılanması için hücreleri uyarmaktadır. Testosteron ise erkeksi özelliklerin ortaya olmasını ve sperm oluşumunu sağlar.

Benzer etkiye sahip hormonların farklı bedenlerde ancak aynı formüllerde üretilmesi ve birbirinden tamamen farklı etkilere yol açmaları elbette ki düşündürücüdür.

Bir hormon erkek vücudunda salgılandığında bu hücrelerin bir erkeğe ait olduğunu anlamakta ve buna göre değişiklikler yapmaktadır. Örneğin bu hormon erkekte vücudun kaslanması, sesin daha kalın olmasını ve sakal çıkışmasını sağlamaktadır.

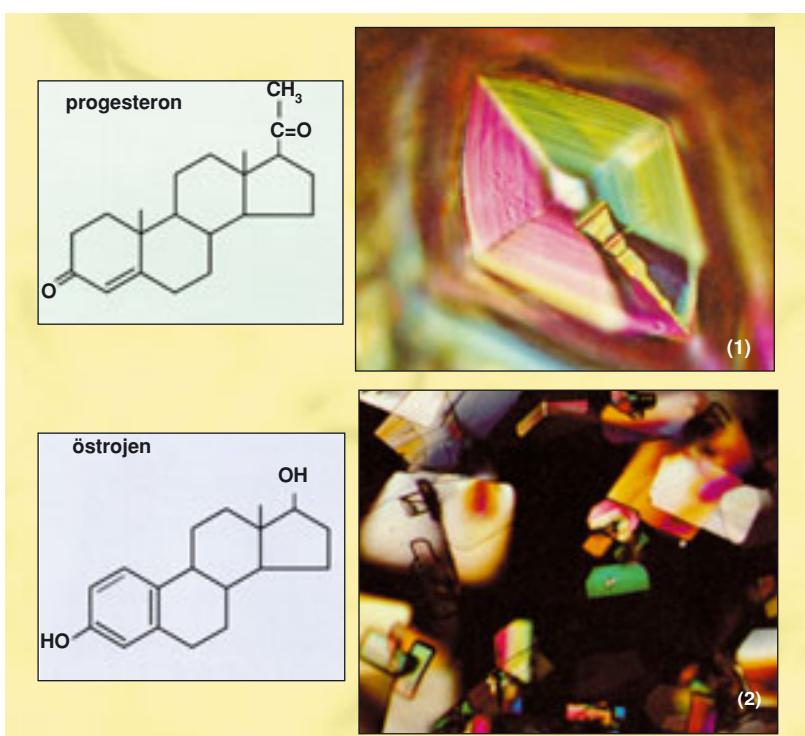
Yine aynı hormon kadın vücudunda da aynı formülle salgılanmakta, ancak kadında erkeklerde yaptığı etkilerin neredeyse tam tersi etkilere yol açmaktadır. Kadınlara kadın sesi, erkeklerde erkek sesi veren, vücudun gelişimini cinsiyete göre ayarlayan bir hormon, bunu ayırt edebiliyorsa kadın ve erkek vücudunun anatomisinden, kimyasından haberdar demektir. Bu da hormonun bir akla sahip olması, hatta bu konuda eğitim almış olması demektir.

Pek çok insanın dişi ve erkek üreme organlarında etkin olan hormonlardan, hücreler arasındaki bağlantılardan, işlemlerin nasıl yürütüldüğünden haberi bile yoktur. Vücudundaki emir komuta zincirinden, mesajların gidip geldiğinden, vücudunun gelişiminin bu emirlere bağlı olduğundan, bu sistemin işleyişindeki en ufak bir aksaklılığın hayatı açısından çok ciddi sorumlara neden olacağından haberdar olmadığı gibi, bunların işlemesi üzerinde de hiçbir tasarrufu yoktur. Özel eğitim almamış bir kimsenin bu konuda bilgisinin olmaması son derece olağandır. Ancak bir molekül topluluğunun bu bilgilere sahip olması olağan karşılanamayacak bir durumdur.

*Onlar, göklerin ve
yerin 'bağımlı ol-
duğu egemenliğe ve
sünnete' (meleküt)
Allah'ın yarattığı
şeylere ve ihtimal
(verip) ecellerinin
pek yaklaştığına
bakmuyorlar mı?
Bundan sonra onlar
artık hangi söze
inanacaklar?*
(Araf Suresi, 185)

Aşağıda moleküler yapıları görünen hormonlar nasıl olup da kimya bilgisine sahip olmakta, üstelik sadece insan bedenindeki kimyayı çözmekle kalmayıp hem ellerindeki bilgilere göre birer kimyager gibi davranışarak vücutun gereken bölgelerine ulaşmakta, hem de başka hücreleri gerektiği zaman gereken hormonların üretimini yapmaya yöneltmektedirler? Bütün bunları yapacak akla bu şuursuz molekül topluluğu nasıl sahip olmuştur? Bu akılın hormon dediğimiz moleküllere ait olmayacağı çok açıktır. Bütün bu düzenlemelerin tesadüfen ya da başka bir etkiyle bu hale gelmeyeceği de kesin bir gerçektir.

Bu olağanüstü durumun tek bir açıklaması vardır. Erkek ve kadına özgü olacak şekilde ayarlanmış bu biyokimyasal düzenlemeler bir tasarı-

Üst sıradaki resimlerde progesteron hormonunun moleküler ve kristallemiş (1) yapısı, alt sıradaki resimlerde ise östrojen hormonunun moleküler ve kristallemiş (2) yapısı görülmektedir. İnsan bedenlerindeki değişiklikleri, birkaç atomdan oluşan bu hormonların kendi iradeleriyle planlayamayacağı çok açıktr. Hormonları yaratan ve onlara mucizevi özellikler veren Yüce Allah'tır.

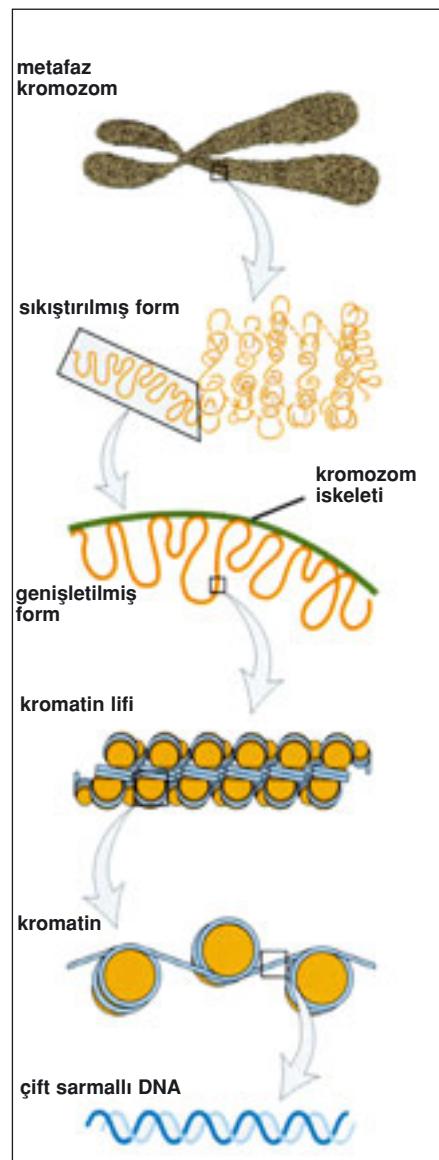
min, bir planın varlığını bize göstermektedir. Bu tasarım da üstün bir akıl sahibi olan Allah'a aittir. İnsanın yapması gereken ise bu kusursuz sanat üzerinde derin derin düşünmek ve herşeyin tek hakimi olan Allah'a teslim olmaktır.

Üreme Hücrelerinin Gelişimi

Teknolojik aletler üreten bir fabrika'da ürünlerin oluşturulması aşamasında birçok robot makineden faydalananır. Bu makinelerin tüm faaliyet programları, işletim sistemleri, teknik destek birimleri, kısaca üretim boyunca ihtiyaç duyulabilecek her türlü üretim bilgileri, o fabrikanın kontrol merkezinde bulunur. Burası, üretim, kalite kontrol, hasar giderme gibi aşamalarda kullanılan tüm bilgilerin depolandığı bir banka gibidir. Dünyanın en ileri ve kompleks yapısı olan insan vücudunu da böyle bir fabrikaya benzetirsek, bu fabrikanın işlevlerini devam ettirebilmesi için gereken bilginin tümünün hücrelerin çekirdeğindeki DNA moleküllerde saklı olduğunu söyleyebiliriz.

Yanda DNA'nın kromozom içinde nasıl depolandığı görülmüyor. İnsanla ilgili bütün bilgilerin saklandığı DNA vücutumuzdaki yaklaşık 100 trilyon

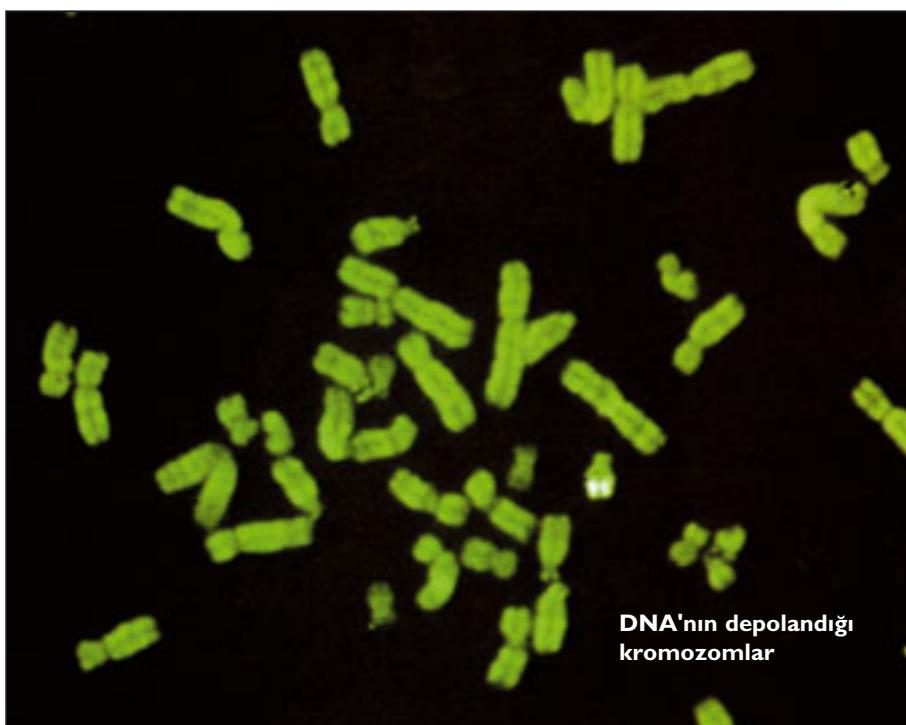
hücrenin her birinin çekirdeğinde bulunur. DNA'daki yapı Allah'ın kusursuz yaratışının en güzel örneklerindenidir.

İnsan, daha anne karnında yeni döllenmiş bir yumurta hücresiyken dahi ileride sahip olacağı bütün özellikler Allah tarafından belirlenmiş ve bir düzen içinde DNA'larına yerleştirilmiştir. Saç renginden boyunun uzunluğuna, hayatı boyunca geçirmeye eğilimli olduğu hastalıklardan akla gelebilecek her türlü fiziksel özelliğine kadar kişinin her türlü özelliği insanın ancak elektron mikroskoplarıyla görebildiği bir küçüklükte özenle korunmaktadır.

DNA vücutumuzdaki yaklaşık 100 trilyon hücrenin her birinin çevreinde bulunur. Hücrenin ortalama çapının 10 mikron (mikron: milimetrenin binde biri) olduğu gözönüne alınırsa DNA'nın ne kadar küçük bir alanda ne kadar büyük bir bilgiyi depoladığı daha iyi anlaşılabilir.

Canının yaşamını bir plan ve program içinde devam ettirmesini sağlayan DNA'yı bir ansiklopedi olarak düşünürsek, bu ansiklopedinin ciltleri de kromozomlardır.

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

Kromozom ciltlerinin DNA molekülünde çiftler halinde yer alması çok önemlidir. Her insanın yaratılış aşamasında bu çift kromozom ciltlerinin yarısı anneden diğer yarısı ise babadan gelmektedir. Anneden gelen 23 kromozom ve babadan gelen 23 kromozom birbirinin çiftidir. Yani her insanın hücre çekirdeğindeki 46 kromozom aslında 23 çiftten oluşmaktadır. Sadece 23. kromozomun özel bir durumu vardır. 23. kromozom genelde X veya Y işaretiyile gösterilir. Erkeklerde 23. kromozomun çiftlerinin biri X diğeri de Y kromozomudur. Kadınlarda ise 23. kromozom X kromozomunun çift halinde bulunmasından oluşur.²

Bu bilgilerin ardından akla şu soru gelecektir: Her insanın bütün hücrelerinde 46 kromozom olduğuna göre nasıl oluyor da anne ve baba'nın hücrelerinin birleşmesiyle dünyaya gelen yeni bireyin de 46 kromozomu oluyor? Eğer anneden gelen kromozom sayısı 46, babadan gelen kromozom sayısı da 46 olsaydı normal şartlar altında 92 kromozomlu, anormal bir canının dünyaya gelmesi gereklidir. Ancak böyle olmaz. Peki nasıl olup da her insan 46 kromozomlu olarak doğmaktadır?

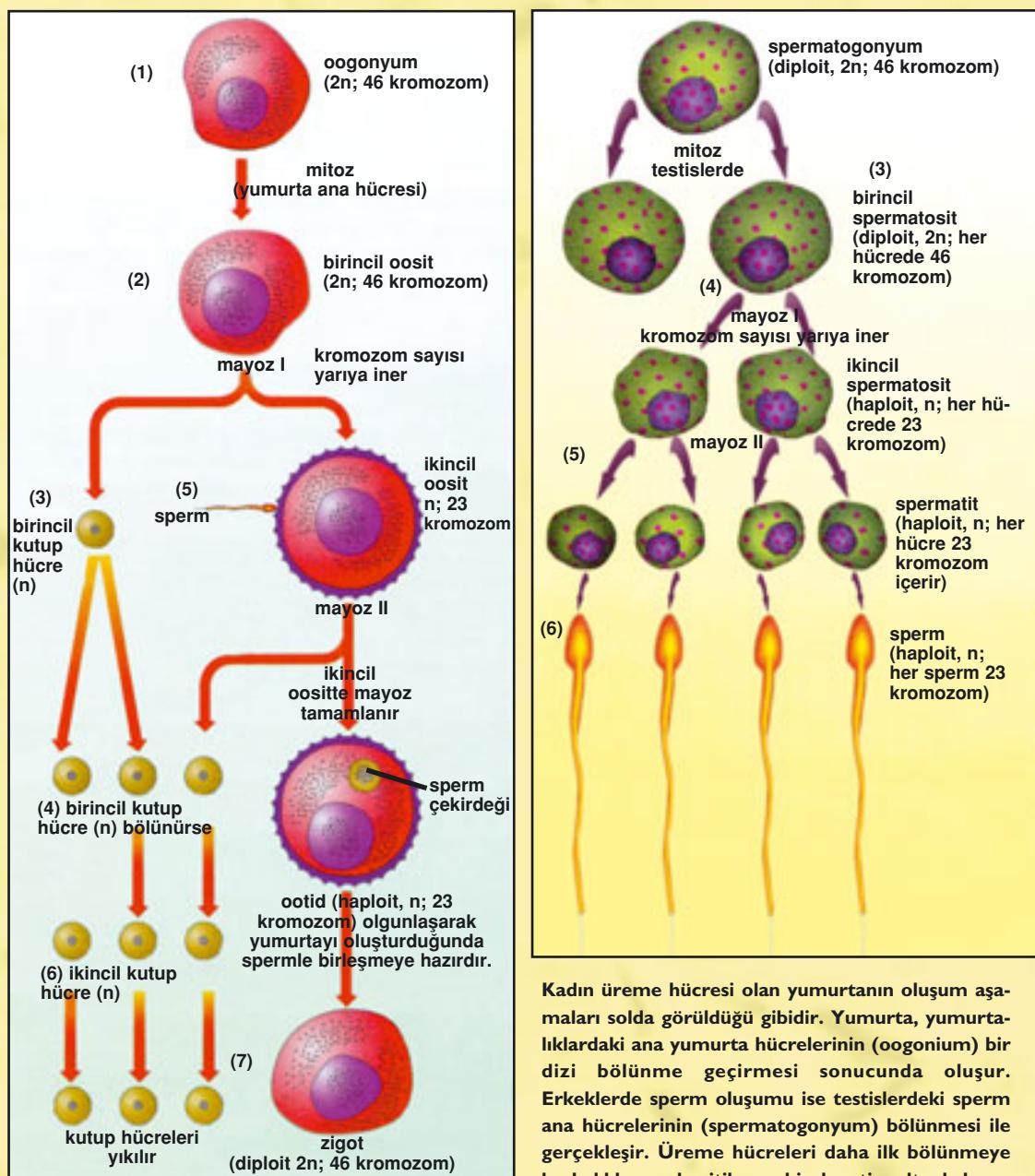
Bu sorunun cevabı çok önemli bir yaratılış mucizesini gözler önüne sermektedir.

Hatasız Bir Bölünme...

Vücut hücrelerinde iki çeşit bölünme gerçekleşir. Bunlardan "mitoz" olarak adlandırılan bölünme çeşidi birçok vücut hücrelerinde görülen bölünmedir. Bu bölümme sonucunda hücrelerin kromozom sayılarında bir değişiklik olmaz. Oluşan yeni hücrelerde de hiçbir bozulma ve değişiklik olmaz, hepsi birbirlerine benzer.

Burada hemen bir noktayı belirtmekte fayda vardır. Eğer üreme hücreleri de bu şekilde bölünselerdi, insanın insan olması mümkün olmazdı. Çünkü anneden ve babadan ayrı ayrı 46 kromozumun gelmesi, biraz önce de belirttiğimiz gibi bebeğin 92 kromozomlu doğmasına neden olurdu ki bu, insanın yapısını tamamen bozardı. Ancak vücudumuzdaki benzeri olmayan tasarım sayesinde böyle bir durum gerçekleşmez. Çünkü üreme

Yumurta ve Sperm Hücrelerinin Oluşum Aşamaları

Yumurtalıklardaki ana yumurta hücrelerinin geçirdiği çeşitli bölünmeler sonucunda 3 tane küçük ikincil kutup hüresi ve 1 tane de "ootid" adı verilen hücre oluşur. Küçük olan hücreler ölürlər, büyük olan da yumurtayı oluşturur. Eğer oluşan hücreler birbirinin aynı büyüklüge sahip olsaları, döllenme sonucu oluşan zigot yeterli beslenemezdi.

Kadın üreme hüresi olan yumurtanın oluşum aşamaları solda görüldüğü gibidir. Yumurta, yumurtalıklardaki ana yumurta hücrelerinin (oogonium) bir dizi bölünme geçirmesi sonucunda oluşur. Erkeklerde sperm oluşumu ise testislerdeki sperm ana hücrelerinin (spermatogonyum) bölünmesi ile gerçekleşir. Üreme hücreleri daha ilk bölünmeye başladıkları andan itibaren bir denetim altında hareket ederler. İnsan bedenini oluşturan parçalar (hücreler, enzimler, hormonlar) arasındaki bu uyum üzerinde düşündür her insan bu sistemin tesadüfen oluşamayacağını anlayacaktır. İnsanı yaratan Allah'tır. Bedenimizde gerçekleşen olağanüstü olaylar da Allah'ın yaratma sanatının örneklerindendir.

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

hücrelerinin oluşumu sırasında gerçekleşen ve "mayoz" olarak nitelendirilen bölünme şeklinde durum farklıdır. Mayoz bölünme sonucunda hücrenin kromozom sayısı 46'dan 23'e, yani yarıya indirilmiş olur.

Bu bölünmeler tamamlanmadan üreme hücreleri olgunlaşmış olmazlar. Hem erkek hem de kadın vücutlarında bu hücreleri olgunlaştıracak, olgunlaştktan sonra çıkacakları zorlu yolculuğa hazırlayacak özel mekanizmalar vardır. Birbirinden tamamen habersiz ve pek çok yönden farklı olan kadın ve erkek üreme sistemleri üretikleri hücreleri diğer için en hazır duruma getirmeye çalışır.

Bu konuya ilgili detaylı bilgiler ilerleyen sayfalarda ele alınacaktır. Ancak bunlar okunurken dikkat edilmesi gereken önemli bir nokta vardır. Üreme hücreleri daha ilk bölünmeye başladıkları andan itibaren bir denetim altında hareket etmekte, belli bir plan uygulamaktadırlar. Hiçbir başıboşluk yoktur. Hücreler tam gereken bölünmeleri geçirmekte, gereken kromozom sayılarını tutturmakta, işlemlerin sıralamasında hiçbir değişiklik ya da eksiklik olmamaktadır. Her organ, bunları oluşturan hücreler, bu hücreleri oluşturan organeller büyük bir uyum içinde hareket et-

mektedir. Bundan başka, vücuttaki işlemlerin gerçekleşmesinde fonksiyonu olan hormonları ve enzimleri oluşturan moleküller de, bu moleküller oluşturan atomlar da son derece sistemli bir haberleşme ile ne zaman faaliyete dahil olacaklarını bilmekte, hangi organda nasıl bir etki oluşturmalari gerektiğini hiç şaşırılmamaktadırlar.

Hücreler, enzimler, hormonlar, kısacası vücutun parçaları arasındaki bu uyum elbette ki üzerinde düşünülmesi gereken bir konudur.

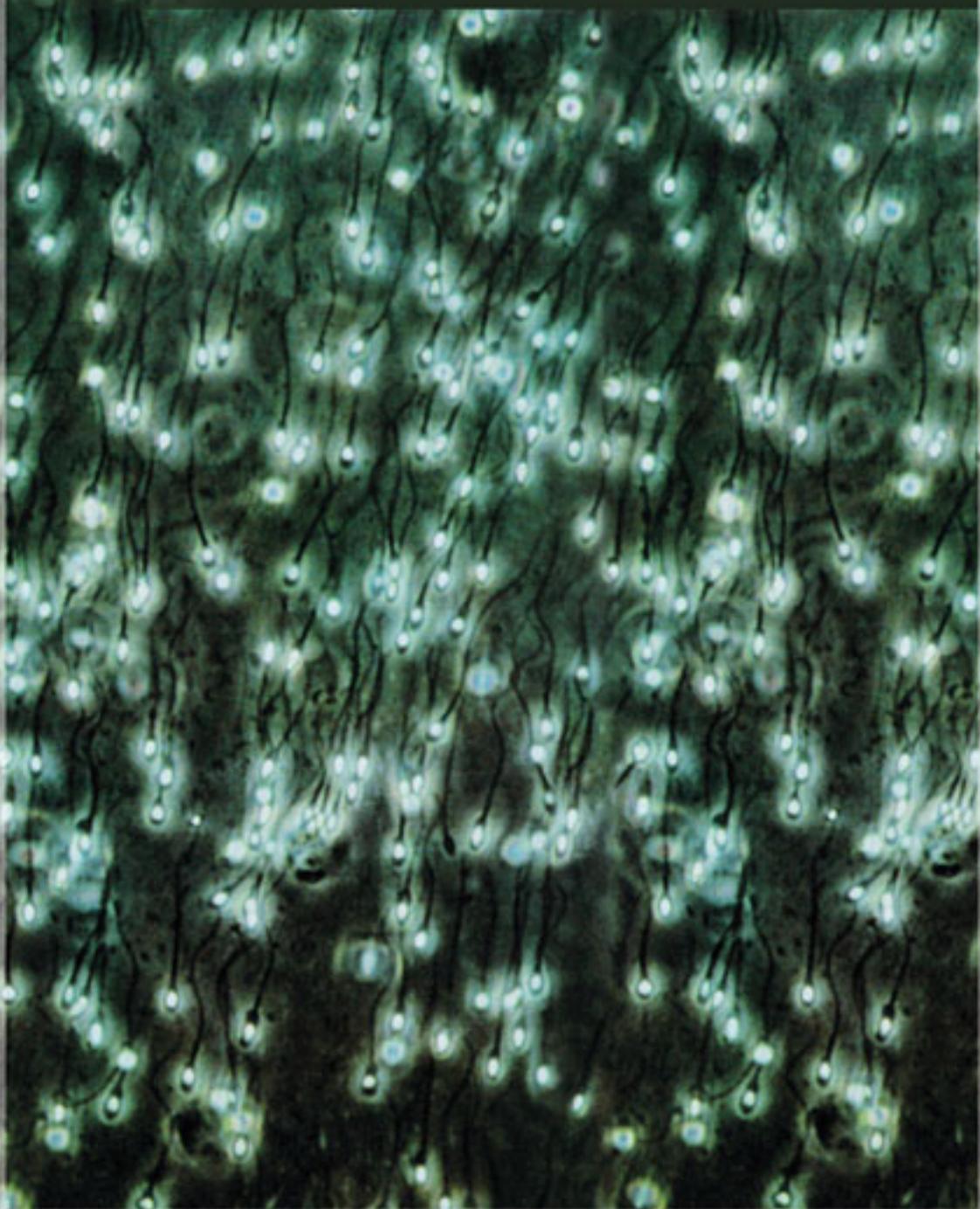
Bir molekülün, bu molekülü oluşturan atomların plan yapması, bu plana uygun hareket etmesi, bir kısmının emir verip, diğerlerinin bu emre uyması, verilen emri anlayabilmesi ve eksiksizce uygulaması, tesadüfen ortaya çıkması mümkün olmayacak kadar olağanüstü olaylardır. Üstelik bugüne kadar yaşamış olan ve halen yaşayan milyarlarca insanın her birinin bedeninde bunların istisnásız gerçekleşmesi, aynı uyumun kusursuz bir şekilde her insanda işlemesi durumu çok daha olağanüstü bir hale getirmektedir. Bedenimizi oluşturan gözle görülmeyecek kadar küçük hücrelere ve bu hücrelerin ürettiğleri hormonlara, enzimlere ve diğer yüzbinlerce ayrıntıya üstün bir akıl ve şuur gerektiren tüm bu özelliklerini kazandıranın, başıboş tesadüfler olamayacağı açıklıdır. İnsan bedeninde kusursuz bir şekilde işleyen tüm sistemlerin her aşamasının ve her parçasının insanın kavrama sınırlarının ötesinde ve eşi benzeri olmayan bir aklın gücü ile hareket ettikleri çok açıklıdır.

Bu üstün akıl, en ince detayına kadar tüm evreni yaratmış olan Allah'a aittir. Allah ayetlerinde Kendisi'nden başka İlah olmadığını bildirmiştir. Bakara Suresi'nde şöyle buyurulmaktadır.

Allah... O'ndan başka İlah yoktur. Diridir, kaimdir. O'nun uyuklama ve uykuya tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun Katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlereindekini ve arkalarındakini bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiçbirşeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların körünmesi O'na güç gelmez. O, pek yücedir, pek büyüktür. (Bakara Suresi, 255)

İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka İlah yoktur. Herşeyin Yaratıcısıdır, öyleyse O'na kulluk edin. O, herşeyin üstünde bir vekildir.

(En'am Suresi, 102)

HEDEFE KİLİTLENMİŞ KUSURSUZ BİR ORDU

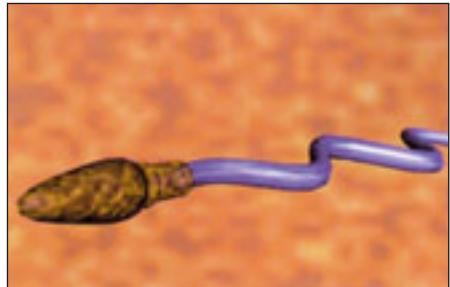
Milyonlarca askerden oluşan dev bir ordu düşünün. Ortak bir hedefe doğru ilerleyen, yolun uzunluğuna, kendilerini bekleyen zorlu engellere, ölümcül tehlikelere rağmen asla vazgeçmeyen bir ordu. Bu ordunun elemanlarının hedeflerine ulaşabilmek için kat etmeleri gereken mesafe ise kendi boyutlarından yüz binlerce kat fazla olsun. Bu kadar kalabalık ve böylesine zorlu bir yolculuğa çıkan bir ordunun hedefe ulaşabilmesi için elbette ki yardımcılara, yol göstericilerre, ek teçhizatlara ihtiyacı olacaktır.

300 milyon elemana sahip olan bu dev ordu erkeklerin bedeninde bulunur. Ordunun askerleri ise spermlerdir. Boyları milimetrenin yaklaşık %1'i kadar olan spermler hedeflerine, yani yumurta hücrebine ulaşmak için oldukça uzun bir yol ederler.

Birlikte yola çıkan 300 milyona yakın sperm hücreinden en dayanıklı olan 1000 tanesi yumurtaya ulaşmayı başaracaktır. Bunların içinden de tek bir tanesi yarıya kazanacak ve yumurtayı dölleyecektir. Spermler bu yarışa başlamadan önce ilk olarak erkek üreme organlarında uzun bir yolculuğa çıkarak olgunlaşma aşamalarından geçerler. Bu olgunlaşma safhalarında spermlerin pek çok yardımcısı vardır.

Spermlerin Oluşum Aşamaları

Bir yumurtanın döllenmesi için her seferinde yaklaşık 200-300 milyon sperm hücresi hazır hale getirilir. Bu çok dikkat çekici bir orandır, ancak sayının bu kadar yüksek olmasının önemli bir nedeni vardır. İleride detaylı olarak ele alınacağı gibi anne bedenine giren spermlerin çok büyük bir bölümü yolda ölürlü. Yumurtaya ulaşabilenlerin sayısı ise oldukça azdır. Dolayısıyla sperm sayısının çok yüksek olması ile birlikte, yumurtanın döllenmesini engelleyebilecek riskler de ortadan kaldırılmıştır. Milyonlarca bireyli bir ordunun elemanı olan spermler erkeklerdeki testis adlı üreme organlarında üretilir.

Ancak testislerde pek çok aşamadan geçerek üretilen spermlerin yaşayabilmeleri için bulundukları bölgenin serin olması gerekmektedir. İnsanın normal vücut ısısı 37°C 'dir. Bu, spermler için öldürücü bir sıcaklıktır. Bu nedenle spermler vücutun içinde yaşayamazlar. Testislerin en büyük özelliği ise vücutun dışında olmasıdır. Allah erkek bedeninde yarattığı bu özel yapı sayesinde, spermlerin oluşmasına en uygun ortamı hazırlamıştır.

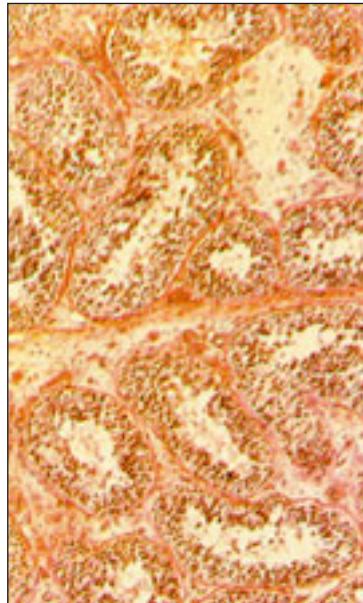
Testisler çeşitli kanalcık sistemlerinden oluşur. Oldukça geniş bir alana sahip olan bu kanalcık sistemi sayesinde milyonlarca spermin hızla oluşabileceği ve kolaylıkla stoklanabileceği bir mekan elde edilmiş olmaktadır. Hızlı üretimin ve stoklama işleminin neden gereklili olduğu ise, bir yumurtanın döllenmesi için üretilen 200-300 milyonluk sperm miktarına bakıldığından anlaşılmaktadır.

Erkek üreme organları olan testisler gerek konumları, gerek üretim kapasiteleri, gerekse içerdikleri sistemlerle birer tasarım harikasıdır.

Sağda testisleri oluşturan kanalcık sistemi (seminifer tüpçükler) görülüyor. Bu kanalcıklarda ileride spermleri oluşturacak sperm ana hücreleri bulunur. Üstteki resimde ise testis lobülüünden bir detay görülmektedir.

Üretim miktarı göz önüne alındığında minyatür fabrikalar olarak nitelendirilebilecek testislerde, sperm üretiminin gerçekleştiği ve toplam uzunlukları yaklaşık 500 metreyi bulan 1000'e yakın kanalcık vardır. Bu kanalcıklar "seminifer tüpçükler" olarak adlandırılır. Her birinin ortalama uzunluğu yaklaşık 50 cm olan kanalcıkların içerisinde zaman içinde gelişerek spermleri oluşturacak sperm ana hücreleri bulunur.³

Sperm ana hücreleri (spermatogonium) seminifer tüpçüklerinin ceperlerinde yer alır. Bir süre sonra çoğalmaya başlayan bu hücreler bir mitoz ve iki mayoz bölünme gerçekleştirirler. Önceki bölümde belirttiğimiz gibi, döllenmeden sonra babadan gelen spermden bebeğe aktarılacak olan kromozom sayısının 23 olabilmesi için, sperm ana hücreleri mayoz bölünme geçirerek kendi kromozom sayılarını yarıya indirirler.

Bu bölünmeler sonucunda 4 tane "spermatid" adı verilen hücre oluşur. Ancak bu hücreler dölleme özelliğine sahip değildir. 23 kromozomlu olan bu küremsi hücrelerin dölleyebilme özelliği kazanmaları için yeni değişikliklere ihtiyaç vardır.

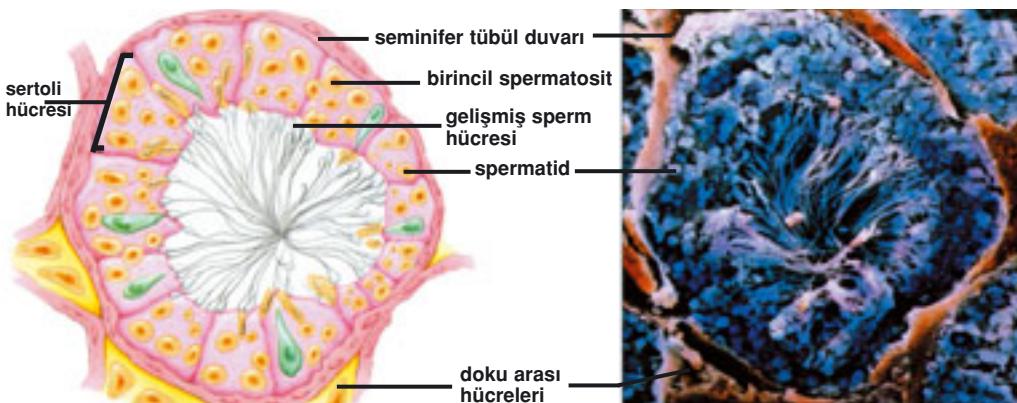
Erkek üreme sistemindeki bu önemli ihtiyaç düşünülmüş ve tam gereken yere spermatid hücrelerinin gelişimine yardımcı olacak bir hücre

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

grubu yerleştirilmiştir. Mayoz bölünmeden sonraki ilk bir-iki hafta içinde, her spermatid hücre kendisini kuşatan bu yardımcı hücreler (sertoli hücreleri) tarafından fiziksel olarak yeniden şekillendirilecektir. Bu bölünme işlemlerinin son aşamasında ise spermı sperm yapan kuyruk, çekirdek ve spermin baş kısmındaki enzimlerle dolu akrozom gibi yapılar ortaya çıkacaktır.⁴ (Detaylı bilgi için bkz. Sperm Yumurta Buluşması Gerçekleşiyor bölümü)

Bu şekillenme işlemlerinin tümü kanalcıklarda bulunan, biraz önce söz ettiğimiz "sertoli" hücrelerinde gerçekleşir. Uzun kolları (sitoplazmik uzantıları) olan bu hücreler oldukça büyütür. Sertoli hücreleri gelişmekte olan spermatid hücrelerini kolları ile sıkıca sararak, kendi sitoplazmalarının içine iyice gömülmelerini sağlarlar. Bu şekilde onlara, gelişim süreçleri boyunca besin sağlayacak ve onları sürekli kontrol altında tutacaklardır.⁵

Kuşkusuz burada kısaca özetlediğimiz bu olayda aslında büyük bir mucize gerçekleşmektedir. İnsanın soyunu sürdürmesini sağlayan spermeler, sertoli hücreleri dediğimiz, proteinlerden, aminoasitlerden oluşan yapılar sayesinde meydana gelmektedir. Burada bir düşünelim. Bir sertoli hücresinin, daha doğrusu aklı, şuuru, gözü, kulağı, beyni olmayan

Spermelerin oluşumunu sağlayan, yukarıda detaylı yapısı görülen seminifer tübülerdir. Sağda seminifer tübül kesitinin tarayıcı elektron mikroskopunda çekilmiş görüntüsü, solda ise ana sperm hücrelerinin farklılaşması ve spermeleri oluşturan diğer yapılar görülüyor.

bir hücrenin kendisini böyle bir görevde adamış olması büyük bir mucizedir. Böyle bir olayın gerçekleşmesi bu hücrenin üstün bir akıl sahibi tarafından kontrol edildiğinin apaçık bir delilidir. Üstelik bu hücrelerin tam gereken yerde, yani spermlerin geliştiği seminifer tüplerde yer alması ve tam gereken özelliklere (örneğin spermatidlere göre daha büyük bir yapıya) sahip olması da insan bedenindeki kusursuz tasarıının milyonlarca delilinden bir tanesidir. Allah insan bedenini oluşturan yaklaşık yüz trilyon hücrenin her birini gerekli yerlere yerleştirmiş, her birine ihtiyaçları olan özellikleri vermiş ve herbirine yerine getirmeleri gereken görevleri eksiksiz olarak ilham etmiştir. Kuran'da bildirildiği gibi; "... O'nun, alnından yakalayıp denetlemediği hiçbir canlı yoktur. Muhakkak benim Rabbim dosdoğru bir yol üzerinedir (dosdoğru yolda olana korumaktadır.)" (Hud Suresi, 56)

Birbirine Bağlı Bir Sistem

Önceki sayfalarda sertoli hücrelerinin, spermatidlern spermlere dönüşümündeki rolünden söz ettik. Bu hücreleri harekete geçiren ve spermatidlern beslenmesini ve gelişim kontrolünü kendilerine görev bilmelelerini sağlayan fiziksel etken nedir?

Sertoli hücrelerinin görevlerini yerine getirmesinde etken olan folikül stimulan (FSH) adı verilen bir hormondur. Ön hipofiz bezinden salgılanan bu hormon sertoli hücrelerini uyarır. Bu hormonun üretimi ve ilgili bölgeye ulaşması gerçekleşmeden spermlerin oluşması imkansızdır. Uyarayı alan sertoli hücreleri spermlerin oluşumunda vazgeçilmez olan östrojen adlı hormonu salgılamaya başlar. Spermin gelişiminde etkili olan başka bir hücre türü ise seminifer tüpçüklerin arasında bulunan ve "leydig" olarak adlandırılan hücrelerdir. Bu hücreler de spermleri geliştirecek olan başka bir hormonu üretmekle görevlidirler. Ön hipofiz bezinden salgılanan LH (luteinizan hormon) leydig hücrelerini uyarır. Bunun üzerine bu hücreler de testosteron hormonunu üretmeye başlarlar. Testosteron üreme organlarının büyümесini, üreme organlarındaki çeşitli bezlerin gelişmesini ve erkekçi özelliklerin ortaya olmasını sağlayan ve sperm oluşumunda en etkili olan hormondur.

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

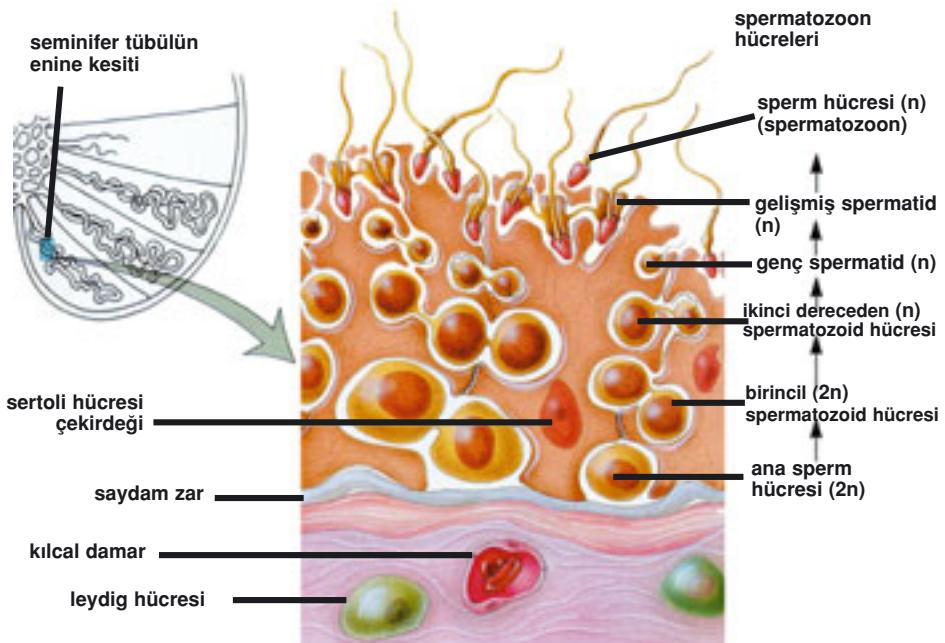
Bu arada sertoli hücrelerinin protein üretme gibi başka bir görevleri daha vardır. Bu protein, östrojen ve testosteron hormonlarını, seminifer tüpçüklerin içlerinde bulunan sıvıya taşıyacaktır.⁶

Yine leydig hücrelerinin ikinci bir görevi daha vardır. Sperm hücreleri hareket edebilmek için ihtiyaçları olan enerjiyi, leydig hücrelerinin kendilerine sağladığı fruktozdan temin ederler. (Bu konunun önemi ilerleyen bölümlerde daha detaylı olarak ele alınmaktadır.)

Göründüğü gibi hormonal sistem vücuttaki diğer bölgelerde olduğu gibi üreme sisteminde de mükemmel bir organizasyonla çalışmaktadır. Her hormon bir diğerinin taşıdığı mesajı hemen anlayarak gerekeni yerine getirmektedir. Örneğin beynin diensefalon bölgesinde bulunan hipofiz bezi, zamanın geldiğini anlayarak harekete geçmekte ve testislerde bulunan çeşitli hücrelere emirler göndererek organlara ve dokulara yapacakları işleri bildirmektedir. Üstelik hipofiz bezinin harekete geçmesini sağlayan da beyindeki hipotalamus adlı başka bir bölgedir.

Bir insanın oluşumundaki ilk aşama hormonlarla taşınan bu bilgilerin doğru anlaşılmasına ve emirlerin tam olarak yerine getirilmesine bağlıdır. Peki hücreler ve moleküller hormonlarla taşınan mesajları nasıl çözmemekte ve harekete geçmektedirler? Birbirlerinin kimyasal yapılarından nasıl haberdar olmakta, bu yapıları hangi yöntemle etkileyebileceklerini nereden bilmektedirler?

Sertoli ve leydig hücrelerinin sperm oluşumuna destek olmak için kendilerinden çok uzakta olan, hiçbir zaman görmedikleri, üstelik kendilerinden bambaşka bir yapıya sahip olan hipofiz bezinin emirlerine göre hareket etmesi, bu emirler olmadan hiçbir işlem yapmaması elbette ki tesadüflerle izah edilmesi mümkün olmayan bir durumdur. Hormonların, bu özellikleri zaman içinde, ardarda gelen tesadüfler sonucu kazanmaları imkansızdır. Çünkü sistemin herhangi bir aşamasında oluşacak bir kopukluk bütün işlemleri zincirleme etkileyecektir. Tek bir elemanın eksikliği tüm sistemin işlevini yitirmesine neden olacaktır. Örneğin sertoli hücreleri hipofiz bezinin gönderdiği FSH hormonunun anlamını bilmese ve östrojen salgılamaya başlamasa, spermlerin oluşması imkansız hale gelecektir. Veya leydig hücreleri kendilerine verilen fruktoz sağlama görevi-

Seminifer tübülde spermlerin gelişim aşamaları yukarıda görüldüğü gibidir. Sperm ana hücreleri (spermatogonium) seminifer tüpçüklerinin çeperlerinde yer alır. Bu hücreler bölünüp "spermatid" adı verilen hücrelere dönüşürler. Bu işlemlerin son aşamasında ise spermin kuyruk ve baş kısmı oluşur. Bütün bu kompleks işlemlerden sonra içinde o kişiye ait bütün bilgilerin saklandığı erkek üreme hücrelerinin gelişimi tamamlanmış olur.

ni yerine getirmese veya eksik getirse, sperm her yönüyle olgunlaşmış olsa bile anne rahmine geçtikten sonra besin bulamadığı için ölecek ve yumurtaya ulaşamadığı için de döllenme gerçekleşmeyecektir.

Bu durum bize apaçık bir gerçeği göstermektedir. Organlar ve hücreler arasındaki bağlantıları kuran, hipofiz bezine, hipotalamus'a, leydig ve sertoli hücrelerine, kısacası erkek bedeninde sperm oluşumunu sağlayan her elemana nasıl davranışlarını ilham eden, birbirlerinin dilinden anlamalarını sağlayan Allah'tır. Herşey Allah'ın emri ile gerçekleşir. Allah bu gerçeği bir ayetinde şöyle bildirmiştir:

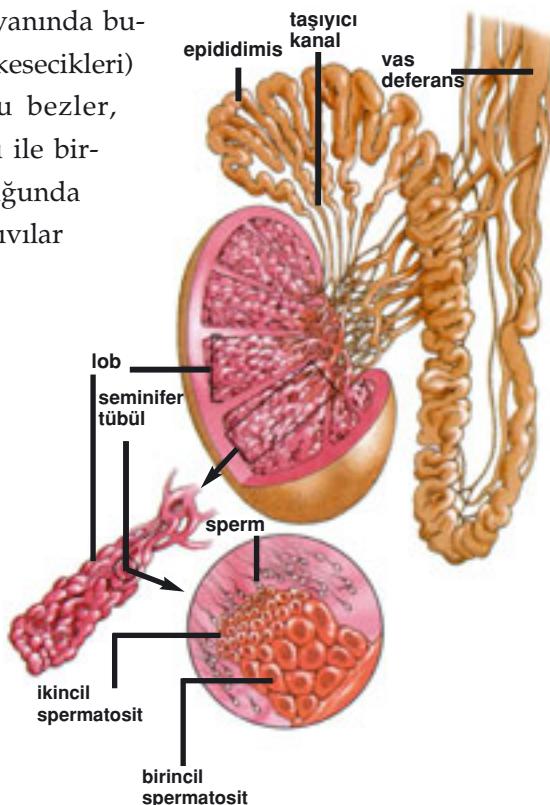
Gökten yere her işi O evirip düzene koyar... (Secde Suresi, 5)

Spermi Hedefe Ulaştıran Diğer Yapılar

Biraz daha gelişmiş olan sperm hücrelerinin hareket ve döllenme yeteneği kazanması ise üreme sisteminin başka bir parçası olan "epididim"de gerçekleşir. Testisin dış tarafına gevşek bir şekilde tutturulmuş olan epididim kanalı öylesine kıvrımlıdır ki, uzunluğu yaklaşık 6m dir. Spermelerin bir kısmı yolculuklarına başlamadan önce bir süre için epididimde depolanırlar. Epididim de, "vas deferens" adı verilen sperm kanalına bağlanır. Bu sperm kanalında spermeler, döllenme yeteneklerini yitirmeden uzun süre depolanabilirler. Ve zamanı geldiğinde bu kanaldan dışarı atılarak kadın bedenindeki yumurta hücresi ile buluşmak üzere uzun bir yolculuğa çıkarlar.⁷

Ancak spermelerin, dölleme işlemeye başlayabilmeleri için bu zorlu yolculukta ihtiyaçlarını karşılayıp, hayatı kalmaları için gereken destekleri verecek başka yardımcılara da ihtiyaçları vardır. Spermelerin uzun yolculuklarındaki yardımcılarından biri prostat bezi, diğer ise prostatın her iki yanında bulunan "seminal kesecikler" (meni kesecikleri) adı verilen salgı bezleridir. Bu bezler, sperm üretiminin tamamlanması ile birlikte bu görevi başlar ve yolculuğunda sperme eşlik edecek özel içerikli sıvılar üretirler.

Spermelerin oluşumunda, testislerde birbirine bağlı işleyen pek çok sistem devreye girer. Yanda testisin detaylı iç yapısının kesiti görülmektedir. İnsan bedenindeki bütün organlar ve hücreler arasında kompleks bir yapı ve kusursuz bağlantılar vardır. Vücuttaki işlemeler bu bağlantılar sayesinde gerçekleşir. Bir spermin oluşması için hazırlanmış olan bu sistemin tek bir parçası bile vücuttaki yapının mükemmelliğinin anlaşılmasına yeterlidir.

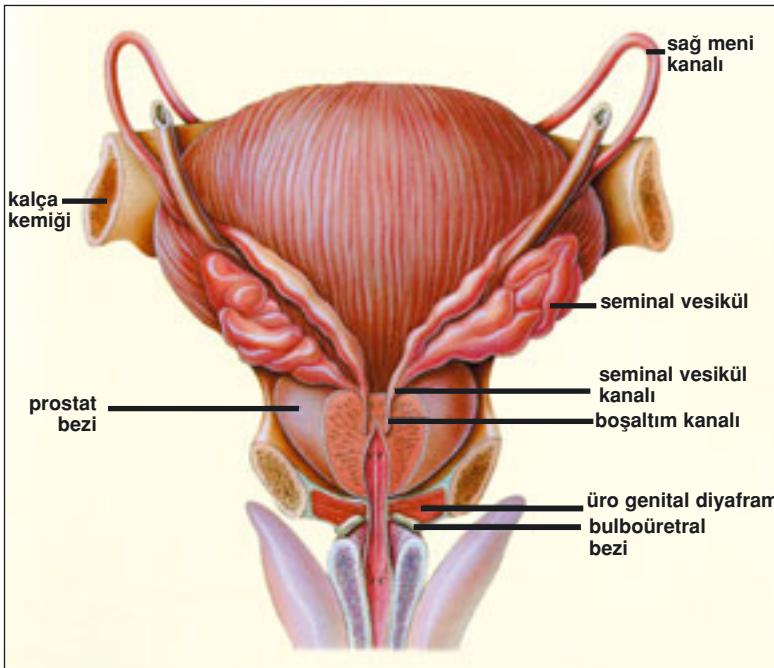

Prostat bezinden salgılan sıvı spermin yola çıkışıyla birlikte ona katılır. Bu sıvının içeriğinde sitrat, kalsiyum, fosfat iyonları ve fibrinolizin vardır. Spermin yolculuk yaptığı kadın üreme organlarında, bakterilerin çoğalmasına engel olan yoğun bir asit karışımı vardır. Bu asit karışımı sperm hücrelerinin hareket kabiliyetlerini kısıtlamasının yanısıra öldürücü etkiye de sahiptir. Ancak prostat sıvısının asidi yumuşatıcı etkisi sayesinde sperm yumurtaya doğru kolaylıkla yüzer.

Burada bir an durup düşünmekte yarar vardır. Erkek üreme sistemindeki prostat bezi, kadın bedenindeki ortamı adeta bilerek hareket etmektedir. Prostat bezi spermlerin yolculukları sırasında asidik bir ortamla karşılaşacaklarını ve o ortamda spermlerin yaşamlarını sürdürmeyeceklerini bilmektedir. Üstelik bu tehlikeyi nasıl engelleyebileceğini de tesbit edebilmekte ve bunun için gerekli olan sıvıyı üretetebilmektedir. Kuşkusuz burada gerçekleşen son derece mucizevi bir olaydır. Erkeğin bedenindeki bir salgı bezinin, kendisinden bağımsız bir yapıyı tanıdığını ve buna göre kendi kararıyla önlem aldığı söyлемek mümkün değildir. Düşünün ki, akıl ve şuur sahibi, görme ve duyma yeteneği olan, hesap yapabilen, tedbir alabilen, çözüm üretебilen bir insan dahi hiç görmediği bir ortamda ne tür tehlikeler olabileceğini tahmin edip buna yönelik tedbirler alamaz. Ama prostat bezi dediğimiz, hücrelerden oluşan bir et parçası bunu başarabilmektedir. Elbette böylesine hayatı bir kararı alıp uygulamaya geçirenin prostat bezi olduğunu iddia etmek mümkün değildir. Bu beze yerine getirmesi gereken görevleri ilham eden, erkek üreme sisteminin de, kadın bedeninin de her milimetrekaresini yaratmış olan Allah'tır.

Üstelik erkek üreme sisteminde spermin yolculuğu için hayatı üretim yapan bez yalnızca prostat bezi değildir. Prostat bezinin yanında yer alan seminal keseciklerin salgıldığı sıvı da, bu yolculuk için vazgeçilmezdir. Spermin yola çıkışından kısa bir süre sonra, zorlu yolculuğunda başarıya ulaşmasını sağlayacak olan bu sıvı da sperme katılır. Bu sıvıda bol miktarda fruktoz, diğer besin maddeleri, fazla miktarda "prostaglandin" ve fibrinojen vardır. Fruktoz ve diğer besin maddeleri spermlerin kadın bedenine girişten yumurtayı dölleme aşamasına kadar devam eden

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

Prostat bezinden ve seminal keseciklerinden (üstte) salgılanan sıvı, sperm oluşumunda son derece önemli bir yere sahiptir. Bu sıvı sayesinde kadın üreme organlarındaki asit karışımının spermler üzerindeki öldürücü etkisi ortadan kaldırılır. Erkek bedeninde üretilen bir sıvının, başka bir bedende üretilen bir sıvının olsuz etkisini kaldırabilecek özelliklere sahip olması Allah'ın benzeri olmayan yaratışının delillerindendir.

süreç içinde beslenmelerini sağlar. Ayrıca bu sıvının içindeki "prostaglandin" adlı madde de spermlerin yumurtaya ulaşması için daha farklı açılardan yardım eder. Prostaglandinin bir görevi rahim kanalındaki muğusla reaksiyona girerek sperm haraketleri için uygun bir ortam oluşturmaktır. İkinci görevi ise rahim ve fallop kanallarının zıt yönde kasılmalarını sağlayarak spermlerin hareketini kolaylaştırmaktır.

Bu noktada çok mucizevi bir olayla karşı karşıya olduğumuz bir kez daha ortaya çıkmaktadır. Prostat bezinin salgıladığı sıvı, üretildiği erkek vücutunu değil, hiç görmediği kadının vücut yapısını çok ayrıntılı olarak tanıımaktadır. Kadın rahminin ve fallop kanallarının kasılması spermın hareketine yardım olacağını önceden bilmekte, son derece "ileri görüşlü" bir davranışla bu kasılma hareketini sağlayacak bir kimyasal mad-

deyi (prostaglandin) bünyesine eklemektedir. Böyle bir işlemi herhangi bir kimyagerden istediğimizi düşünelim; bu durumda söz konusu kişi ne tip işlemler yapar?

Önce spermi inceleyer, yapısını, döllenmenin gerçekleşmesi için nelere, nasıl bir ortama ihtiyaç duyacağını vs. araştırır. Sonra kadın vücutunu, hormonlarını, yumurtayı, yumurtayı rahme taşıyan fallop tüplerini, rahi-mi, rahmin dokusunu, kasılmayı sağlamak için sinir sistemini ve daha pek çok detayı öğrenmeye çalışır. Daha sonra bunlara etki edecek mad-deyi yıllar süren eğitimi ve tecrübe ile birleştirerek bulur, o maddeleri gidip alması, hangi oranlarda birleştireceğini deneme ile ve kitaplardan araştırarak bulması gereklidir. Şuur sahibi bir insan ancak böyle yoğun ve zaman isteyen bir çalışma ile bunu belki kısmen başarabilir.

Oysa bu üretimi yapanlar eğitim görmüş, yıllarca bu konu üzerinde çalışıp uzmanlaşmış bir kimyager değil, şuursuz atomlardan ve molekül-lerden meydana gelen hücreler, dokular, organlardır. Elbette bu hücre topluluklarının bir kimyagerden çok daha üstün bir akla ve bilgiye sahip olduğunu iddia etmek ve tüm bunları kendi iradeleriyle yaptıklarını söylemek mümkün değildir.

Hıç kuşkusuz erkek üreme sisteminde üretilen ve kadın üreme siste-minin yönlendirecek şekilde tasarlanmış olan bu sıvı da, onu meydana geti-reن hücreler, dokular ve organlar da Allah'ın yaratışının apaçık bir delilidir.

Kuşkusuz tüm bu birbirine bağlı sistemlerin tesadüflerin eseri ola-mayacağı açıkça ortadadır. Akıl ve vicdan sahibi bir insan, gelmiş geçmiş milyarlarca insanın her birinin bedeninde eksiksiz olarak gerçekleşen bu mucizevi olayların üstün bir aklın ve sonsuz bir kudretin eseri olduğunu hemen anlar. Ve yalnızca bu sonsuz aklın ve kudretin sahibi olan Allah'a kulluk eder.

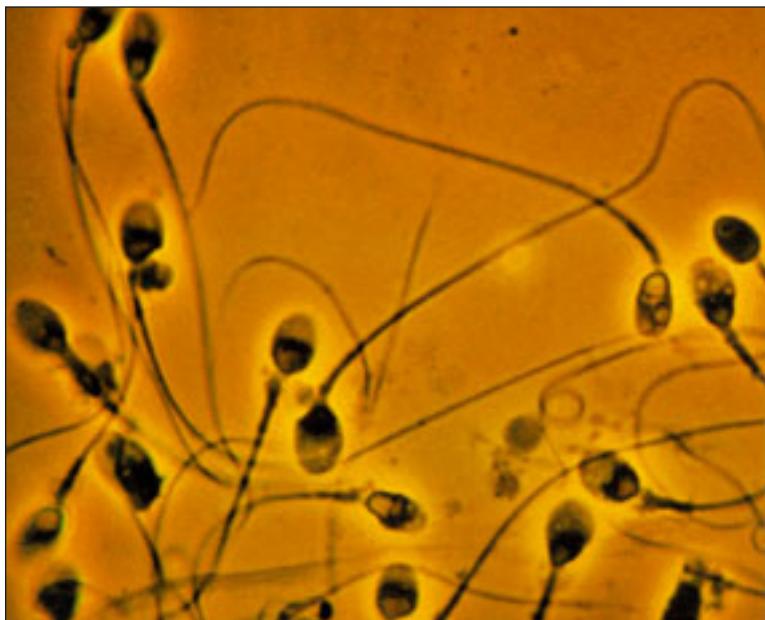
Ey insanlar sizi tek bir nefisten yaratan, ondan eşini yaratan ve her ikisinden birçok erkek ve kadın türetip-yayan Rabbinizden kor-kup-sakının. Ve (yne) kendisiyle, birbirinizle dilekleştiginiz Allah'tan ve akrabalık (bağlarını koparmak)tan sakının. Şüphesiz Allah, sizin überinizde gözeticidir. (Nisa Suresi, 1)

Karışık Yapılı Bir Sıvı: Meni

Spermelerin yola çıkışıyla birlikte sırasıyla prostat bezinden salgılanan sıvı ve hemen sonra seminal kesecikden gelen sıvı sperme katılır ve meniyi oluşturarak, hep birlikte anne bedenine doğru yol alırlar. Bu sıvıların -biraz önce de detaylı olarak ele aldığı gibi- spermelerin gerek duyduğu enerjiyi karşılayacak olan besinleri bulundurmak, baz özellikle ana rahminin girişindeki asitleri nötralize etmek, spermelerin daha rahat hareket edeceği ortamı sağlamak gibi görevleri vardır.

Döllenme işlemi için erkek bedeninden atılan bu sıvıların bütününe "meni" (semen) ismi verilir. Meni, %10 kadar sperm kanallarından, %60 kadar seminal keseciklerden, %30 kadar prostat bezinden gelen sıvı ve spermelerden oluşur. Ayrıca küçük miktarda başka salgı bezlerinden gelen sıvıları da içerir.⁸ Yani meni ismini verdığımız sıvı, fruktoz, fosforilkolin, ergotionein, askorbik asit, flavinler, prostaglandinler, sitrik asit, kolesterol, fosfolipidler, fibrinolizin, çinko, asit fosfataz, fosfaz, hyaluronidaz ve spermeler gibi karışık maddelerden oluşan bir sıvıdır. İşte burada karşımıza Allah'in Kur'an'da bildirdiği bir mucize çıkmaktadır.⁹

Allah Kur'an'daki pek çok ayette insanın yaratılışına dikkat çekmiş ve bu konunun üzerinde düşünülmesini emretmiştir. Kur'an ayetleri üze-

Yanda meni sıvısı içinde hareket halindeki spermeler görülmektedir. Meni, çeşitli bezlerden salgılanan sıvıların oluşturduğu bir karışımdır. Bilinenin aksine bu karmaşık sıvıyı oluşturan parçalardan yalnızca spermeler dölleme özelliğine sahiptir. Çok yakın bir dönemde keşfedilen bu bilimsel gerçek 1400 yıl önce Kur'an'da haber verilmiştir.

rinde araştırma yapan bilim adamları insanın yaratılışı hakkında bilgiler veren ayetlerde birçok Kuran mucizesinin saklı olduğunu görmüşlerdir. Örneğin meninin bir karışımındanoluğu modern bilimin teknolojik imkanlarıyla yapılan araştırmalar sonucunda keşfedilmiştir. Ancak gerçekte bu bilgi bundan 1400 yıl öncesinde Kuran'da haber verilmiştir. Kuran'da meni "karmaşık" bir sıvı olarak tarif edilmektedir:

Şüphesiz Biz insanı, karmaşık olan bir damla sudan yarattık. Onu deniyoruz. Bundan dolayı onu işiten ve gören yaptık. (İnsan Suresi, 2)

Bu karmaşık sıvı içindeki maddelerden sadece spermelerin dölleme özelliği vardır. Pek çok insan meninin tamamının dölleme özelliği olduğunu zanneder. Oysa sadece meninin küçük bir parçası olan spermeler dölleme özelliğine sahiptir. Yani insan, meni sıvısının tamamından değil, aksine çok küçük bir parçasından (sperminden) meydana gelir.

Cinsel birleşme sırasında erkektен meni ile birlikte bir kerede ortalamma 250-300 milyona yakın sperm atılır. Ancak milyonlarca spermden yalnızca bin kadarı yumurtaya ulaşmayı başarır. Bu bin tanesinin içinden de yalnızca bir tanesini yumurta kabul edecktir. Yani insanın özü, meninin tamamı değil, ondan küçük bir parcadır. Günümüzde pek çok insanın haberdar olmadığı ya da yanlış bilgi sahibi olduğu bu konu, bundan 1400 yıl önce Kuran'da bildirilmiştir. Kuran'da bu gerçek şöyle açıklanmıştır:

İnsan, 'kendi başına ve sorumsuz' bırakılacağını mı sanıyor? Kendisi, akıtları meniden bir damla su değil miydi? (Kiyamet Suresi, 36-37)

Bir başka ayette ise yine meninin karışım olduğuna işaret edilirken, insanın da bu karışımın "özünden" yaratıldığı şöyle vurgulanır:

Ki O, yarattığı herşeyi en güzel yapan ve insanı yaratmaya bir çamurdan başlayandır. Sonra onun soyunu bir özden, basbayağı bir sudan yapmıştır. (Secde Suresi, 7-8)

Bu ayetin Arapça meali incelediğinde bir Kuran mucizesi ile karşı karşıya olduğumuz daha da açık bir şekilde anlaşılır. Ayette geçen ve Türkçe mealinde "öz" olarak çevrilen Arapça "sulala" kelimesi, "öz ya da

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

bir şeyin en iyi kısmı" demektir. Bu kelime hangi şekilde alınırsa alınsın "bir bütünü bir kısmı" anlamına gelir.

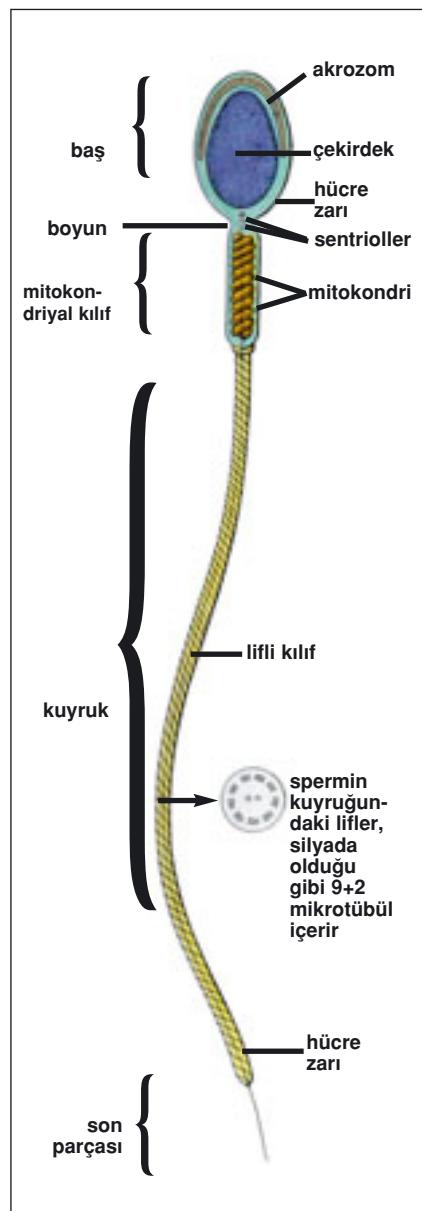
Bu durum, Kur'an'ın, insanı böylesine detaylı sistemlerle yaratmış olan Allah'ın sözü olduğunu açıkça göstermektedir.

Son Hazırlıklar Tamamlanıyor...

Menideki sıvılarla desteklenen spermin genel yapısı artık belirgin hale gelmiştir. Baş, boyun, orta bölüm, kuyruk ve son bölümden oluşan spermin her bölümünün ayrı görevi vardır.

Spermin çekirdeği olarak nitelendirilen baş bölümü 5 mikrondan daha büyük değildir. (1 mikron metrenin milyonda biridir) İnsan vücutu ile ilgili olan ve bir hücreyi bir insana dönüştüren tüm bilginin yarısı bu 5 mikron büyülüğündeki bölümün içine sığdırılmıştır. Spermin başında 23 kromozomdan oluşan bu genetik bilgi paketciği yumurtaya kadar taşınır. Yani bir insanın vücudundaki bütün organların nasıl çalışacağına, yerlerinin neresi olacağının, hangi dönemde hangi hücrenin gelişmeye ve başkalaşmaya başlayacağına, kısacası bir insanın nasıl inşa edileceğinin bilgisi mikroskopik sperm hücresinin çekirdeğinin içine en korunaklı olacak şekilde yerleştirilmiştir.

Spermelerin her bölümünün farklı görevleri vardır. Spermin kuyruğu olmasa hareket edemez, orta kısmındaki mitokondriler olmasa enerji üretemez, hareketsiz kalır. Spermin baş bölümündeki akrozom denen kısmı olmasa, bazı enzimler eksik olacağı için sperm yumurta hücresinin delip döllenmeyi gerçekleştiremez. Dolayısıyla spermin tesadüflerle zaman içinde aşama aşama olması imkansızdır. Spermdeki mükemmel tasarım Allah'a aittir.

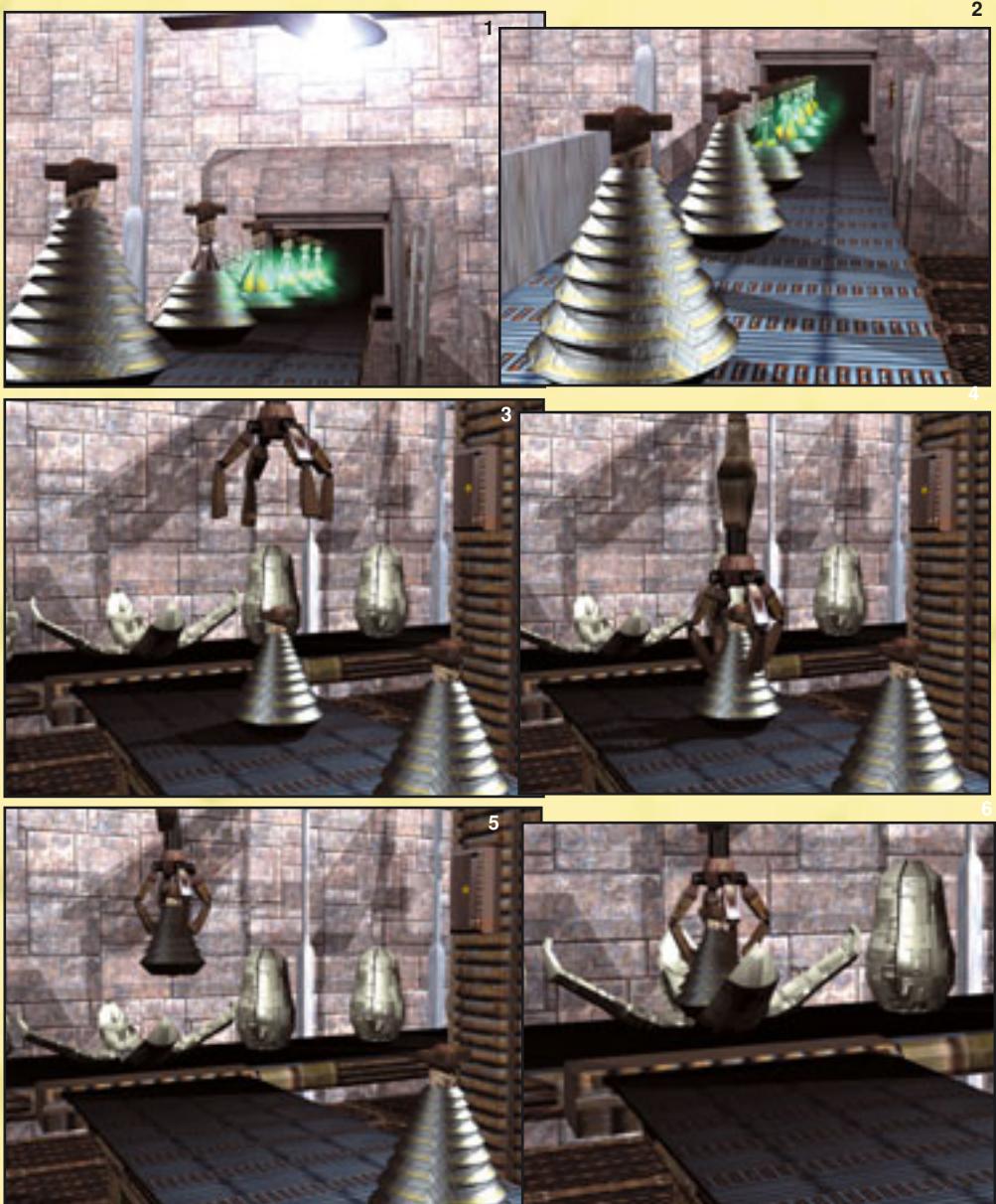
Spermin baş bölümünde genetik bilginin yanısıra başka özel yapılar da vardır. Örneğin en dış katmanda yer alan "akrozom" adı verilen koruyucu bölümde spermin, yolculüğün son ve en önemli aşamasında kullanacağı yardımcıları yer alır. Bunlar dokuların parçalanmasını sağlayan enzimlerdir. Sperm, döllenme sırasında bu enzimleri kullanarak yumurtayı delmeyi ve içeri girmeyi başaracaktır.¹⁰ (bkz. Sperm-Yumurta Buluşması Gerçekleşiyor)

Spermin ikinci önemli parçası ise, sıvı ortamlarda daha kolay yüzmesini sağlayan kuyruğudur. Spermin kuyruğu hareketinin yönünü belirler ve yumurta hücresına ulaşmasına yardımcı olur. Peki bu kuyruk, sürekli yaptığı kamçı hareketi için gerekli enerjiyi nasıl sağlar? Spermin enerji ihtiyacı da mükemmel bir biçimde giderilmiştir. Spermin orta kısmı, yolculuğu boyunca ona enerji sağlayacak bir yakıt deposudur. Yumurtaya ulaşıcaya kadar katedeceği uzun yolculuğu sırasında ihtiyaçlı olan enerjiyi, bu bölümde bulunan mitokondriler sağlar. Spermin boyun kısmındaki enerji paketikleri mitokondriler tarafından kullanılarak ATP enerjisi üretilir ve spermin rahatlıkla hareket etmesi sağlanır.¹¹

Göründüğü gibi spermin yapısında her yönden kusursuz bir tasarım vardır. Spermin kuyruğu olmasa hareket edemeyecek, orta kısmındaki mitokondriler olmasa enerji üretmeyecektir ve yine hareketsiz kalacaktır. Spermin baş bölümü eksiksiz olarak olılsa ama bir tek akrozom denen kısım mevcut olmasa, gerekli enzimler eksik olduğu için spermin yumurtaya ulaşmasının bir anlamı kalmayacaktır, çünkü sperm yumurta hücresinin delip döllenmeyi gerçekleştiremeyecektir.

Dolayısıyla sperm bütün bu özelliklerini, evrim teorisinin iddia ettiği gibi zaman içinde, aşama aşama kazanmış olamaz. Dünya üzerinde ilk insanın ortaya çıkıştı ile birlikte spermde bu özelliklerin tamamının olması zorunludur. Herhangi bir özelliği eksik olan spermin döllenme işlevini yerine getirmesi mümkün olmadığına göre, evrimsilerin iddia ettiği gibi geçmişte henüz tüm özelliklerine sahip olamamış sperm var olsaydı, insan nesli çoğalamadan yeryüzünden silinirdi. Bu durum spermin bir anda eksiksiz ve mükemmel yapısıyla ortaya çıktığını yani yaratıldığını gösterir. Spermdeki kusursuz tasarım herşeyin Yaratıcısı olan Allah'a aittir.

Sperm Başları Koruyucu Zırhla Kaplanıyor

Yukarıdaki illüstrasyonlarda sperm başlarının zırhla kaplanması görülmektedir. Spermin baş kısmında sperm çekirdeği ve çeşitli parçalayıcı enzimler vardır. Uzun bir yolculuk boyunca taşınacak olan bu değerli yük tehlikelerden korumak için spermin baş tarafı bir zırhla kaplanır. (1-2) Kaplama işleminden sonra sperm başları koruyucu kılıfların içine yerleştirilip, kapatılır. (3-4-5-6) Sperm yolculuğu güven içinde devam edecektir. Çünkü bu özel üretilen kılıfın içinde 5 mikron büyüğündeki ve insan vücutuna ait çoğu bilgiyi içeren çekirdek ve döllenme sırasında yumurtayı delecek olan parçalayıcı enzimler güvenle korunmaktadır. Bu spermin oluşumundaki aşamalardan yalnızca biridir. Bundan başka spermin motor ve kuyruk kısımları da ayrı ayrı monte edilir. Sonuçta ortaya gerçek bir mühendislik harikası çıkar. İşte bu noktada tekrar düşünmek gereklidir; şuursuz hücreler montaj sistemi ile üretim yapmayı nasıl öğrenmişlerdir? Anne vücudundan hiç haberleri olmamasına rağmen, spermeler oraya uygun şekilde hazırlamayı nereden bilirlər? Bütün bu soruların tek bir cevabı vardır: Spermeler herşeyi yaratıp Allah tarafından yaratılmıştır.

Birbirleri İçin Yaratılmış Sistemler

Spermler meni sıvısı içinde erkek bedeninden ayrıldıklarında aslinde tam olarak yumurtayı dölleyebilecek durumda değildirler. Erkek bedeninden ayrılna kadar depolandıkları bölgedeki bazı salgılar sebebiyle spermelerin hareketleri kontrol altına alınmıştır. Bu nedenle spermeler, meni sıvısı ilk biraraya gelip kadın bedenine ulaştığında, yumurtayı dölleme görevini yerine getiremezler. Peki erkeğin üreme sisteminden ayrılmış olan spermelerin yumurtayı dölleyebilecek yeteneğe ulaşması nasıl gerçekleşir?

Döllenme işleminin kolaylıkla gerçekleşmesi için kadın bedeninde de birçok sistem hazırlanmıştır. Bu noktada spermelerin yardımına kadın üreme bölgesinde salgılanan bazı sıvılar yetişir ve spermelerin yumurtayı dölleme yeteneğini artırmaya yardımcı olur. Spermelerin kadın bedenine ulaştıklarında geçirdikleri değişimlerden bazıları şöyle sıralanabilir:

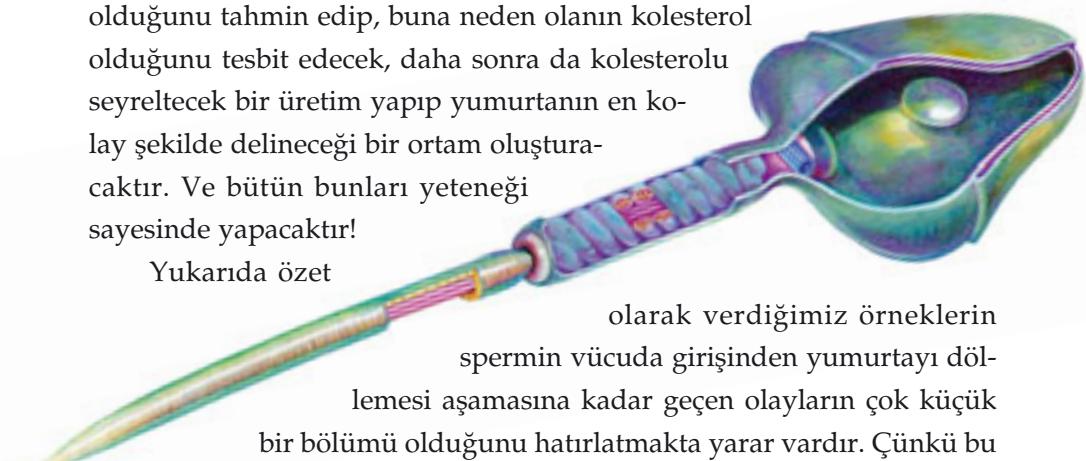
1. Kadının uterus (rahim) ve fallop kanallarında salgılanan sıvılar, erkek üreme kanalındaki spermelerin hareketlerini azaltıcı faktörleri yok eden bir kimsayal özelliğe sahiptir. Böylece kadın üreme kanalına ulaşan spermelerin hareketliliğinde artış görülür.

2. Spermelerin erkek bedeninde bulundukları testislerde, seminifer keseciklerden gelen yüksek oranda kolesterol mevcuttur. Kolesterol devamlı olarak spermin baş kısmındaki akrozom bölgesinin zarına (membran) yerleşir. Bu şekilde akrozom zarı sağlamlaşır ve içindeki yumurta zarını delici enzimlerin vakitsizce dışarı çıkması engellenmiş olur. Ancak bu özellik spermin yumurtayı dölleyebilmesi açısından olumsuz bir durumdur. Bu nedenle kadın bedenine geçen spermelerin bu olumsuzluklardan kurtulması gereklidir. Nitekim insanın oluşumu aşamasındaki milyonlarca detay gibi bu konu için de özel bir sistem hazırlanmıştır. Kadın bedenine geçen spermeler bir süre sonra rahim (uterus) sıvısına katılırlar. Ve bu sıvı, içinde spermelerin de bulunduğu menideki kolesterol miktarının azalmasını ve spermin baş bölgesindeki (akrozom) zarın zayıflamasını sağlar. Böylece sperm yumurtaya ulaştığında akrozomun içindeki enzimler rahatlıkla dışarı çıkacak ve yumurta zarını delerek döllenmeyi gerçekleştirecektir.

3. Kadın bedenine geçen spermlerin baş bölgesindeki zarın kalsiyum iyonlarına karşı geçirgenliği artar. Sperm hücresinin içine kalsiyumun büyük miktarlarda girişi ile spermin hareketliliği de artar. Spermi hareket ettiren kamçı şeklindeki kuyruk (flagellum) eski gücsüz dalgalı hareketini değiştirerek, güçlü hareketlere başlar ve böylece yumurtaya ulaşması kolaylaşır.¹²

Hiç kuşkusuz, spermin kadın bedeni ile bu kadar uyumlu ve birbirini tamamlar şekilde yaratılmasında dikkatle araştıran ve derin derin düşünen insanlar için çok önemli işaretler bulunmaktadır. Sperm ve kadın bedeni birbirinden bağımsız bir şekilde aynı mucizeyi gerçekleştirmek için çok büyük bir şuur ve akıl göstermektedir. Kadın vücutuna girecek olan spermin erkek bedeninde iken takviye edilmesi gereken bazı eksiklikleri olduğunu bilip, ona göre önlemler almaktır ve üretimler yapmaktadır. Gözle dahi görülmeyecek kadar küçük olan bir sperm tanesinin hareketliliğini artırmak için çok özel bir ortam hazırlanmıştır. Sanki kadın bedeni spermin çok uzun bir yolculuğu olacağını, bu yolculuğu sona erdirmek için enerjiye ve yolu hızla aşabilecek hareketliliğe ihtiyacı olduğunu bilmektedir. Ayrıca kendi yumurtasının nasıl bir kimyasal bileşimle delinebileceğini bileyerek, spermin bu konuda eksiklikleri olduğunu tahmin edip, buna neden olanın kolesterol olduğunu tesbit edecek, daha sonra da kolesterolu seyreltecek bir üretim yapıp yumurtanın en kolay şekilde delineceği bir ortam oluşturacaktır. Ve bütün bunları yeteneği sayesinde yapacaktır!

Yukarıda özet

olarak verdigimiz örneklerin spermin vücudan girişinden yumurtayı döлemesi aşamasına kadar geçen olayların çok küçük bir bölümü olduğunu hatırlatmakta yarar vardır. Çünkü bu sırada olanlar, birbirinden kompleks binlerce kimyasal işlem sonucunda gerçekleşmekte, bu işlemlere birçok protein, enzim ve sıvı yardımcı olmaktadır. Ancak özellikle hatırlatmalıyız ki burada bu detayları an-

İtmatlı amacımız bilimsel bilgiler vermek değil, insanın oluşumunun evrimcilerin iddia ettiği gibi kör tesadüflerle asla oluşamayacak kadar kompleks, birbiriyle uyumlu, birbirine bağımlı ve girift sistemlerinkusursuz çalışmasıyla meydana geldiği gerçeğini gözler önüne sermektir. Değil bir insanın, spermı harekete geçiren tek bir enzimin tek bir molekülün dahi tesadüfen oluşması mümkün değildir.

Buraya kadar erkek bedeninde üretilen sperm hücrelerinin kadın bedeninde bulunan kimsayal maddeler yardımıyla nasıl yumurtayı döllebilecek bir yetenek kazandığından söz ettik. Şimdi burada durup düşünelim. Böyle kompleks bir sistem evrim teorisinin iddia ettiği gibi tesadüflerle aşama aşama oluşmuş olabilir mi? Elbette böyle bir şey mümkün değildir, ama biz yine de şöyle bir senaryoyu sorgulayalım.

Erkek bedeninde tesadüfler sonucu olmuş bir sperm ilk olarak kadın bedenine ulaştığında, dölleme yeteneğini kazanmasını sağlayan sıvıları tesadüfen hazır halde mi bulmuştur? Yoksa kadın üreme bölgesine ilk ulaşan sperm dölleme işlemini gerçekleştiremediği için kadının üreme hücreleri bir karar alıp gereken kimsayal maddeleri üretmeye mi başlamışlardır?

Kuşkusuz bu iki seçenek de akıl ve mantıkla bağdaşmayan, gerçekleşmesi mümkün olmayacak senaryolardır. Buraya kadar anlattığımız örnekler tek bir gerçeği karşımıza çıkarmaktadır. Tüm bu sistemler, herşeyin Yaratıcısı olan Allah'ın sonsuz kudretinin ve ilminin birer delilidir. Allah insan bedeninin derinliklerinde, gözle görülmeyecek kadar küçük noktalarda, insan zihninin kavrayış kapasitesini çok aşan mucizeler yaratmaktadır. Bedenlerinde gerçekleşen iman delillerinin, insanların kendi iradelerinden ve bilgilerinden tamamen bağımsız olduğuna dikkat çekmektedir. Ve insanın kendisi de dahil olmak üzere herşeyin üzerinde tek hakimin Kendisi olduğunu hatırlatmaktadır:

Şüphesiz senin Rabbin, mağfireti geniş olandır. O, sizi daha iyi bilendir; hem sizi topraktan inşa ettiği (yarattığı) ve siz daha annelerinizin karnında cenin halinde bulunduğuuz zaman da. Öyleyse kendinizi temize çıkarıp-durmayın. O, sakınanı daha iyi bilendir.
(Necm Suresi, 32)

*Biz ayetlerimizi hem afakta, hem kendi nefislerinde
onlara göstereceğiz; öyle ki, şüphesiz onun hak
olduğu kendilerine açıkça belli olsun. Herşeyin
üzerinde Rabbinin şahid olması yetmez mi?*

(Fussilet Suresi, 53)

YENİ BİR İNSANIN OLUŞUMUNDА ROL OYNAYAN YUMURTA HÜCRESİ

Buluğ çağı ile birlikte erkek bedeninde yaşanan gelişmelerin bir benzeri de kadınlarda yaşanır. Dişi üreme hücresi olan yumurta ile birlikte kadın üreme sistemi de erkek üreme sistemine uygun, onu tamamlayıcı olacak şekilde hazırlanır.

Kadınlarda da -tipki erkeklerde olduğu gibi- buluğ çağına gelindiğinde hipotalamus zamanın geldiğini adeta anlar ve hipofiz bezine yumurta hücrelerinin olgunlaşmasını sağlayacak hormonlar üretmesi için emirler gönderir. Hipofiz bezi kendisine ulaşan bu emirlere hemen itaat ederek gereken hormonları üretmeye başlar.

Üreme hücrelerinin üretimi kadınlarda, erkeklerde olduğu gibi sürekli değildir. Bu üretim belli dönemlerde gerçekleşir. Bu dönemleri tespit etme görevi de hipofiz bezine aittir. Hipofiz bezi, belirli dönemlerde yumurtalıkta ana yumurta hücrelerinin olgunlaşmasını sağlayacak bir hormon salgılar. Bu hormon etki edeceği yeri çok iyi bilir ve doğruca yumurtalığa giderek yumurta olgunlaştırma vaktinin geldiğini haber verir. Bunun üzerine yumurtalık hücreleri bu emri hemen anlar ve yumurtanın olgunlaşması için yumurtalığın içinde yoğun bir faaliyet başlatırlar.¹³

Şimdi bu bilgileri biraz daha derinlemesine inceleyelim. Hipotalamus dediğimiz küçük salgı bezinin zamanı nasıl tesbit etmektedir? Üstelik bugüne kadar yaşamış olan ve halen yaşamakta olan milyarlarca kadında tam gereken zamanda, hiç şaşirmeden bu süreyi nasıl hesaplamaktadır? Hipotalamus, beynin diensefalon bölgesinde (orta beyin) yer alan, zamanı tespit edebilecek bir mekanizması olmayan, üstelik dış dünyayla hiçbir şekilde muhatap olmayan, hücrelerden oluşmuş bir et parçasıdır. Bu et parçasının zaman ayarı yapması elbette insanın sıradan bir olay gibi üzerrinden geçip gidebileceği bir konu değildir. Ancak bu küçük ayrıntı, insan vücutundaki durmaksızın meydana gelen mucizevi olaylardan sadece bir tanesidir. İnsanı hayrete düşüren bu tür olaylar insan bedeninin her milimetrekaresinde, her an, hiç durmaksızın devam etmektedir. Örneğin hipotalamusun yolladığı emri okuyup anlayabilen, bu anladığı emre göre karar alıp, bu karar doğrultusunda üretim yapabilen ve ürettiği maddeleri kendisinden çok uzakta, hiç görmediği bir yere hatasız olarak ulaştıracan hipofiz bezinde de hayranlık uyandıran bir mucize gerçekleşmektedir. Hipofiz bezi de yine bir hücre topluluğudur. Bu hücrelerin biraraya gelip, şuurlu bir şekilde kendilerine ulaşan emirleri "anlamaları" ve bu anladıkları emre uymaları başı başına olağanüstü bir durumdur. Bu hücreler topluluğunun "anlama", "kavrama", "sonuç çıkarma", "karara varma", "kararı uygulama" gibi özellikleri hangi şuurla mümkün olmaktadır?

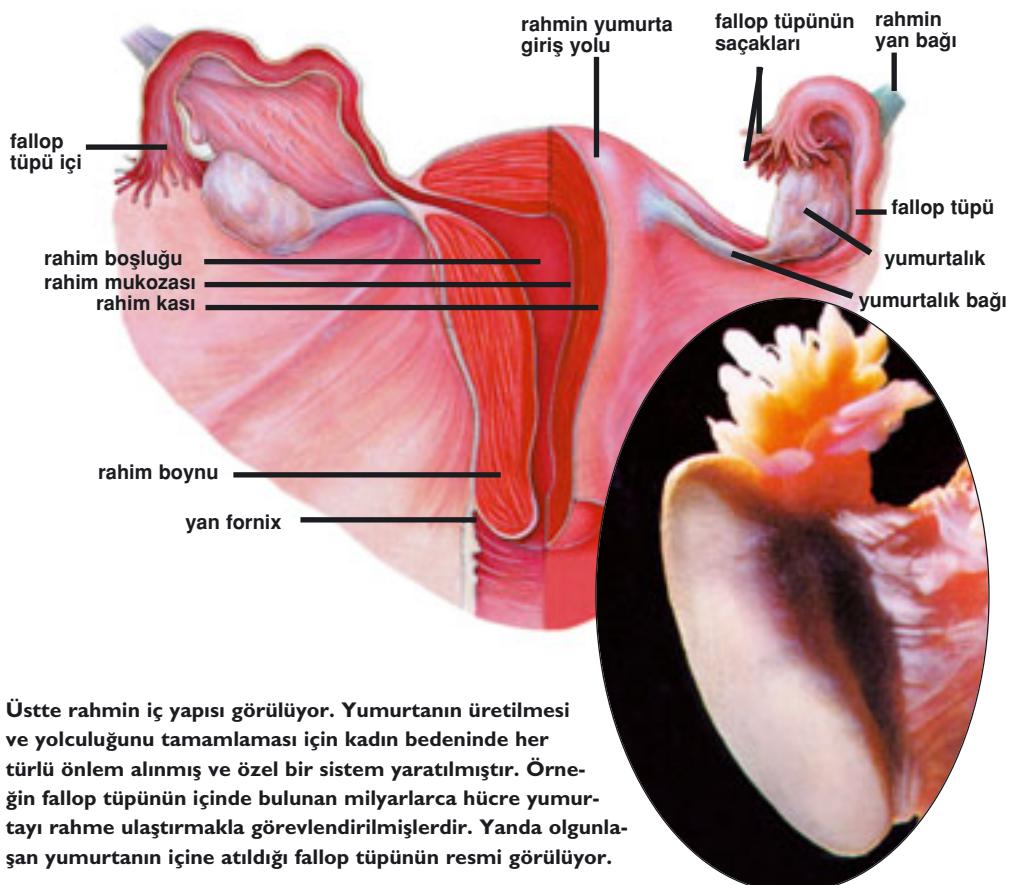
İnsan vücutu ışığın girmediği, karanlık, pek çok sıvının damarlar içinde büyük bir hızla hareket ettiği, son derece yoğun bir trafiğin olduğu karmaşık bir ortamdır. Bu ortamda kendi boyutuna kıyasla devasa maddelerle karşılaşan bir molekül yığınının istediği yere zarar görmeden ve kaybolmadan ulaşması, hatta bazı araçlarla gerekli yerlere birtakım maddeler yollaması hiçbir evrimci izahla açıklanamaz. Çünkü evrimcilerin bu tip mucizevi yaratış delilleri karşısında tek sigınakları olan tescüflere -diğer hiçbir canlıda olmadığı gibi- insan vücutunun kompleks yapısı içinde de yer yoktur.

Bir kez daha hatırlatmalıyız ki, tüm bu olaylar esnasında karşımıza çıkan akıl ve şuur bu hücrelerin hiçbirine ait değildir. Hücre dediğimiz varlıkların birbirlerini görecek gözleri, konuşup anlaşabilecek dilleri, duyabi-

lecek kulakları yoktur. Bu varlıklar yalnızca kendilerini yaratmış olan Allah'in emirlerini uygulamakta, her an O'nun ilhamı ile kendilerinden asla beklenmeyecek mucizevi olayların gerçekleşmesine vesile olmaktadır.

Yumurta Hücreleri Gelişmeye Başlıyor...

Yumurta, yumurtalık adı verilen ve her detayıyla bu iş için özel tasarlanmış bir organda üretilir. Her kadında sağda ve solda birer tane olan yumurtalıkların içinde sinirlerin, kan ve lenf damarlarının girip çıkacağı kadar bir boşluk vardır. Boşluğun içinde kan bakımından oldukça zengin lif dokuları da bulunur. Yumurta hücrelerinin güvenli bir şekilde oluş-

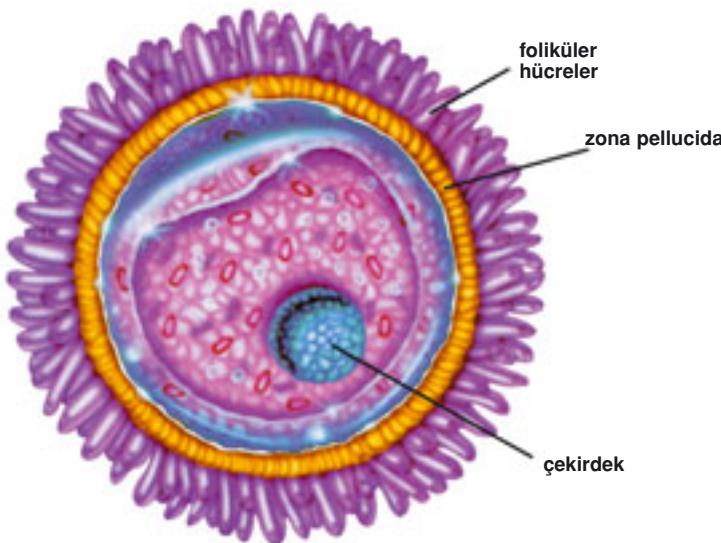
Üstte rahmin iç yapısı görülmektedir. Yumurta üretimi ve yolculüğünü tamamlaması için kadın bedeninde her türlü önlem alınmış ve özel bir sistem oluşturulmuştur. Örneğin fallop tüpünün içinde bulunan milyarlarca hücre yumurtayı rahme ulaştırmakla görevlendirilmiştir. Yanda olgunlaşan yumurtaın içine atıldığı fallop tüpünün resmi görülmektedir.

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

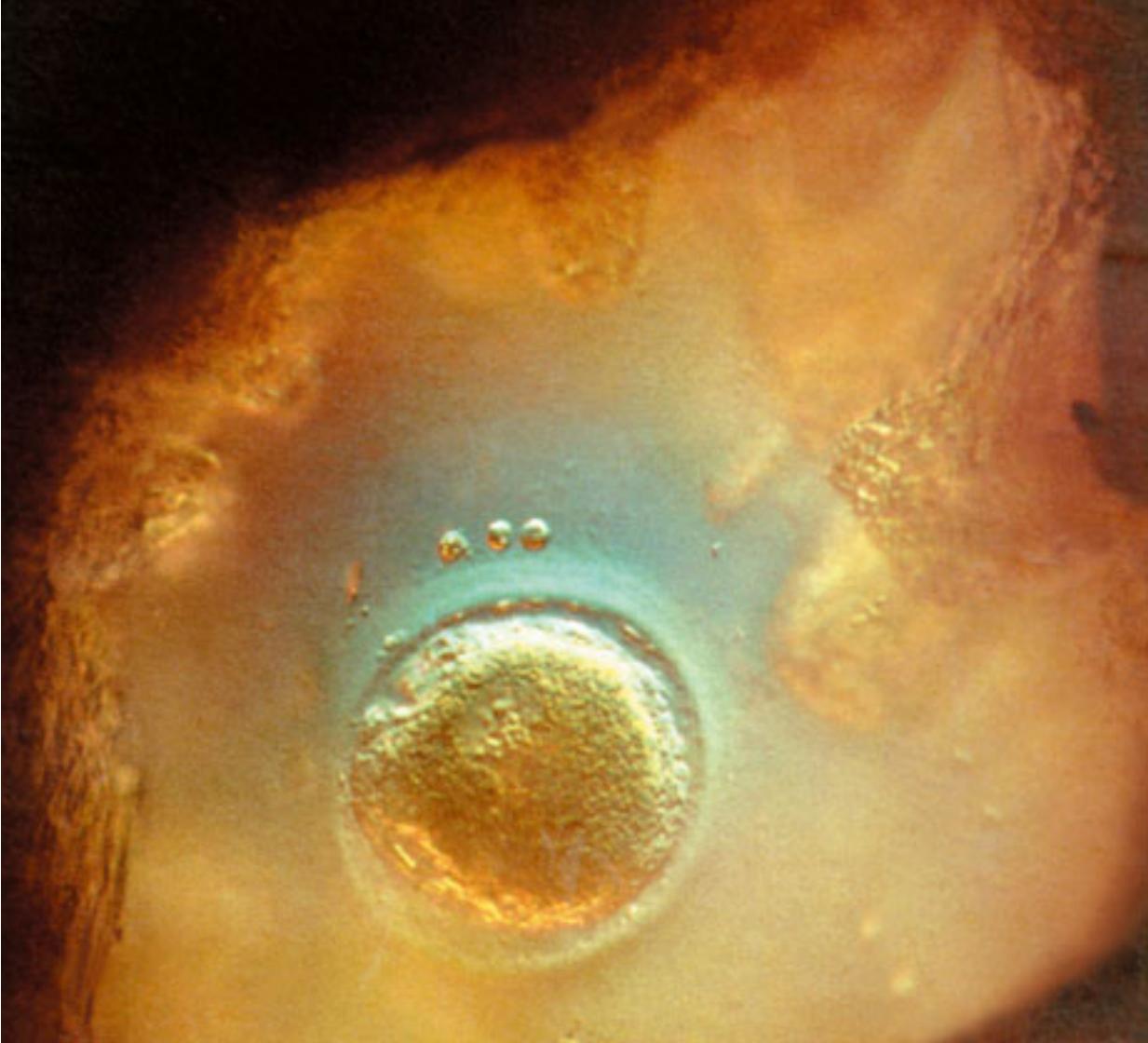
maları, beslenmeleri ve korunmaları bu dokular sayesinde sağlanır. Bu korunaklı yapının içinde çeşitli boylarda ve çok sayıda kesecikler (foliküller) vardır. Her kesecikte bir tane yumurta ana hücresi bulunur. Her ay bu keseciklerden bir tanesindeki yumurta hücresi olgunlaşarak döllemenmenin gerçekleşebilmesi için yumurtalığın dışına bırakılır.

Ancak bu üretim tek aşamalı bir üretim değildir; bir yumurta hücresinin olgunlaşması birçok aşamanın ard arda gerçekleşmesi ile mümkün olur. Yumurta ana hücresinin olgunlaşması ve bir üreme hücresi haline gelmesi için öncelikle bir mitoz ve iki mayoz olmak üzere bölünmeler gerçekleşir. Ancak belli bir sıralamada olan bu bölünmelerde hiçbir şansa olmaması gerekmektedir. Çünkü bölünmeler sonucunda hücredeki kromozom sayılarında değişiklikler meydana gelir ve farklı hücre tipleri oluşur. Tíkí erkek üreme hücrende olduğu gibi kadınlarda da ana yumurta hücrelerinde 46 olan kromozom sayısı, bu bölünmeler sonucunda 23'e iner.

Yumurta hücrende meydana gelen mitoz ve mayoz bölünmeler sonucunda üç adet küçük hücre ve bir adet büyük hücre (ootid) meydana gelir. Küçük olan hücreler besin yetersizliğinden ötürken, büyük olan hücre bazı değişiklikler geçirerek yumurtayı meydana getirir. Eğer oluşan hü-

Yanda temsili resmi görülen ve büyüklüğü bir tuz taneciginden küçük olan yumurta hücresi bir insanın oluşumundaki en önemli parçalardan biridir. Bu tek hücrenin oluşması için gerekli olan sistem dünya üzerinde şu anda yaşayan ve şimdiye kadar yaşamış olan bütün kadınlarda mevcuttur. Bu, Allah'ın kusursuz yaratısıdır.

Yumurta hücresi, 150 mikron (bir mikron milimetrenin binde biridir) büyüklüğünde renksiz ve yarı saydam bir yapıdır. (üstte) Küre şeklinde ve dış kısmı jelatin benzeri bir zarla çevrilidir. Yumurtanın bünyesinde yağ, şeker ve proteinler gibi yedek besinler bulunur. Bu besin rezervi, çıkışağı yolculuk sırasında yumurta hücresinin beslenmesini sağlayacak ve eğer döllenme olursa onu rahme ulaşana kadar da idare edecektir.¹⁴

relerin hepsi aynı büyüklüğe sahip olsalardı, döllenme sonucu oluşan zigotun gelişmesi için gerekli olan besin yetersiz kalırdı. Ancak hücrelerden birinin daha fazla besine sahip olması ve diğerlerinin küçük olmasıyla böyle bir sorunun meydana gelmesi daha en baştan engellenmiştir.

Yumurtanın olgunlaşması kendi kendine gerçekleşen bir olay değildir. Başta da belirttiğimiz gibi bu gelişimi şekillendiren, erkek üreme sisteminde olduğu gibi, beynin altına yerleştirilmiş olan hipofiz bezinin sal-

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

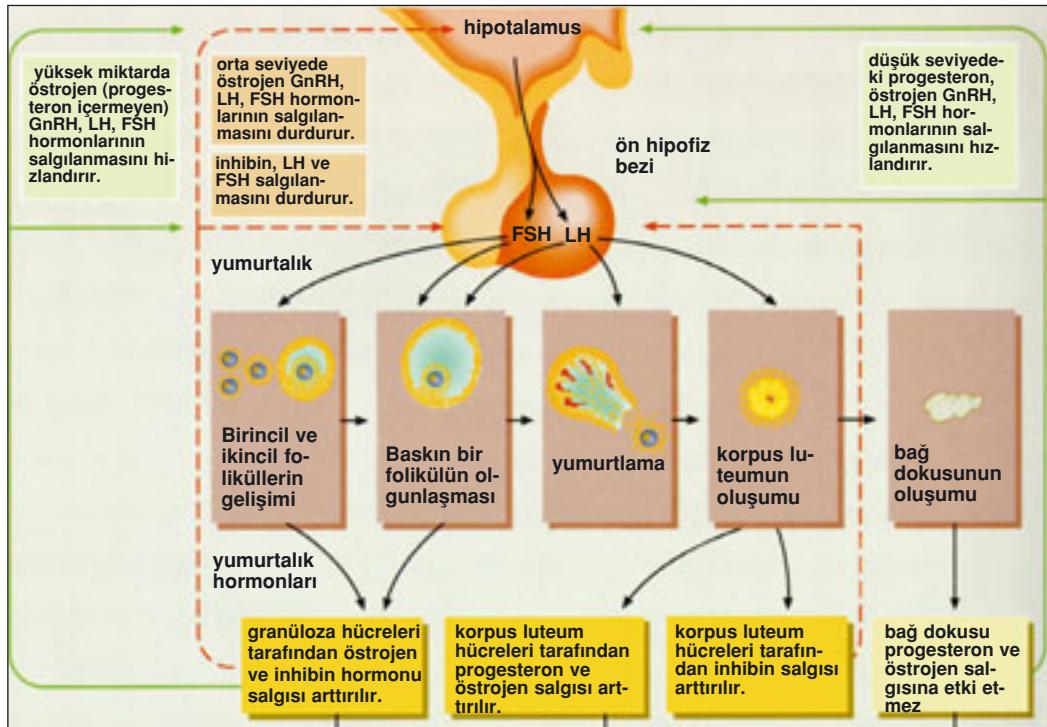
gıldığı hormonlardır. Yumurtanın oluşum aşamalarını ve bu aşamalarda etkili olan hormonları şöyle özetlemek mümkündür:

1-Foliküler evre: Yumurta hücresinin oluşmaya başladığı dönemdir. Yumurta ana hücresi, biraz önce de belirttiğimiz gibi "folikül" adı verilen keseciklerin içinde bulunur. Folikül oluşumu yaklaşık olarak 14 gün devam eder. Bir hipofiz hormonu olan FSH (folikül uyarıcı hormon) kan yoluya yumurtalıklara gelir. Bu hormonun yumurtalıklarda folikülün oluşumu, gelişimi ve folikül içindeki ana hücreden yumurtanın meydana gelmesini sağlamak gibi görevleri vardır. Bu hormon aynı zamanda olgun folikülden östrojen hormonunun salgılanmasına da neden olur.

Östrojen özellikle rahmin yapısını etkileyen bir hormondur. Rahimdeki hücrelerin mitoz bölünmesini hızlandırarak bu bölgenin kalınlaşmasını dolayısıyla döllenme işleminden bir süre sonra buraya bağlanacak olan embriyonun yumuşak bir zemine tutunmasını sağlar. Ayrıca döl yatağına fazla miktarda kan ve doku sıvısı gelmesini sağlar. Her ay bu hazırlıklar gerçekleştirilir. Eğer yumurta döllenirse özel hazırlanmış bu dokuya yerleşerek beslenecek ve gelişmesini südürecektr.

İnsanın yaratılışının her aşamasında olduğu gibi burada da mucizevi bir olay gerçekleşmektedir. Kadının üreme sistemindeki hücreler, ilerde misafir edecekleri embriyonun ihtiyaçlarını önceden tespit etmekte, bu ihtiyaçlara yönelik hazırlıklar yapmakta, gelişecek olan cenin için gereken en uygun ortamı oluşturmaya çalışmaktadır. Bir hücreler topluluğu böylesine şuur ve akıl gerektiren işlemleri nasıl gerçekleştirebilir? Elbette hücrelerin böyle bir akıl ve şuura sahip olduklarını söylemek imkansızdır. Ama kadının üreme sistemindeki (hatta hipofiz bezindekiler) hücreler imkansız olarak nitelendirdiğimiz bu olayı gerçekleştirmekte, hiç tanımadıkları embriyonun ihtiyaçlarına en uygun ortamı önceden hazırlamaktadırlar.

Kuşkusuz bunları hücrelerin kendi akılları ve iradeleriyle yaptığını iddia etmek akıl ve mantık sahibi hiçbir insan için mümkün değildir. Kendi şuuru ve iradesiyle başarması mümkün olmayan bir şeyi, şuursuz atomlardan oluşan hücrelerin başardığını iddia eden insan elbette büyük bir mantık bozukluğu içinde demektir. O halde karşımıza çıkan gerçek

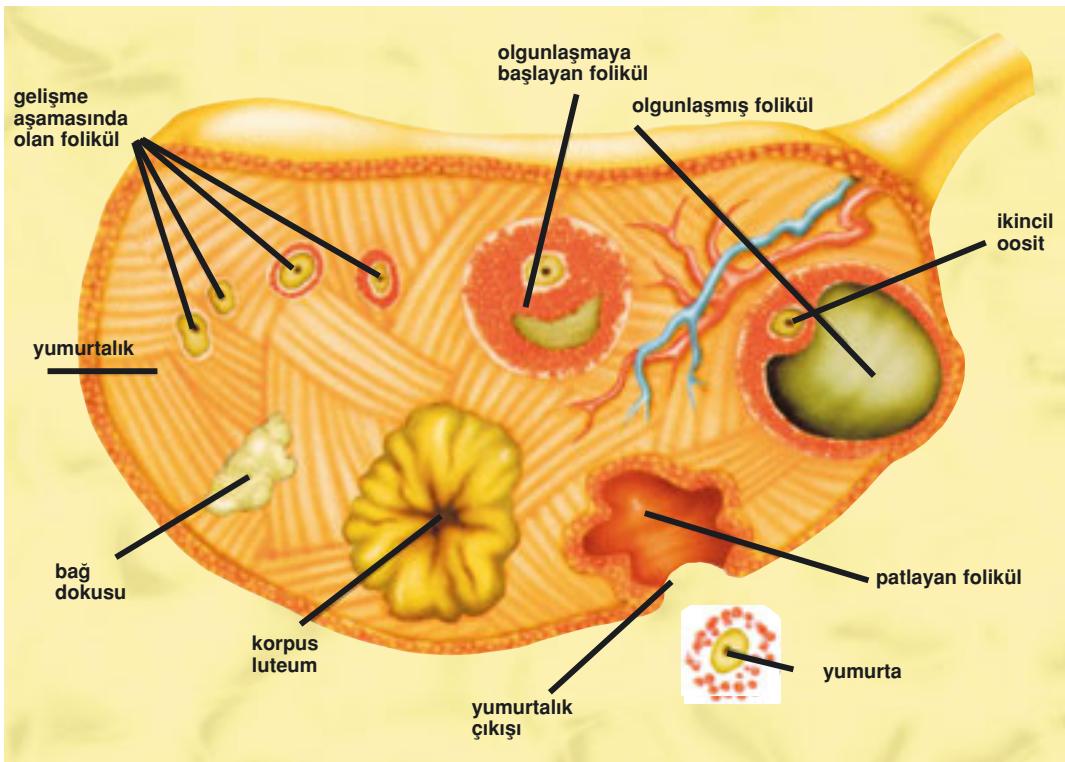

Rahim ve yumurtalıktaki hormonal etkilerin özeti. Yumurtanın olgunlaşması kendi kendine gerçekleşen bir olay değildir. Yumurtanın gelişim evreleri beynin altındaki hipofiz beziinin salgıladığı hormonlarla yönlendirilir. Karmaşık ve birbirine bağlı işlemler sonucunda döllenmeye hazır, canıyla ilgili bütün bilgileri taşıyan yumurta hücresi oluşur.

apaçıkta: Bir insanın yaratılışında rol oynayan tüm hücreler, kendilerine Allah'ın ilham ettiği görevleri yerine getirmekte, böylece dünyasında her dünyaya gelen insanla birlikte bir mucizenin gerçekleşmesine vesile olmaktadır.

2-Luteal evre (Yumurtlama evresi): Bu evrede yumurtayı taşıyan kesecik (folikül) çatlar ve yumurta serbest hale geçer. Ancak yumurtalıklardan boşluğa bırakılan yumurta hücresinin yakalayacak bir yardımcıya ihtiyaç vardır. Aksi takdirde yumurta hücresi spermle buluşacağı yere doğru ilerleyemeyecek ve hiçbir şekilde spermle karşılaşamayacaktır. İşte bu noktada yumurtalık ve rahim arasındaki tüp şeklinde yapılar olan "fallop tüpleri" devreye girer. Yumurtalıklardan boşluğa bırakılan yumurta hü-

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

Yumurta hücreleri yumurtalıktaki folikül yapılarının içinde gelişir. Bu şemada tek bir yumurta hücresinin gelişim aşamaları ve folikülden çıkışı görülmektedir. Bu evrelerin tümü belli bir dönem boyunca, bütün kadınlarda sürekli tekrarlanır. Her ay yeni yumurta hücreleri oluşur, aynı hormonlar aynı dönemlerde tekrar tekrar salgılanır, kadın vücutu sanki döllenme olacakmış gibi hazırlanır. Ancak son aşamada spermin olmasına ya da olmamasına göre vücuttaki hazırlıkların yönü değişir. Bu, açık bir yaratılış mucizesidir.

resi, bir ahtapot gibi dev kollara sahip olan fallop tüpü tarafından yakalanır. Döllenme işleminin gerçekleştiği yer olan fallop tüpünde sperm olup olmamasına göre daha sonraki aşamalar şekillenir.

Bütün bu işlemlerin denetimini sağlayan ise hipofiz bezinden salgılanan luteinleştirici hormon (LH)'dur. Bu hormonla ilgili önemli bir noktaya daha dikkat çekmekte yarar vardır. Olgunlaşmış yumurta hücresinin içinde bulunduğu keseciğin (folikül) çatlaması ve böylece yumurtanın spermle buluşacağı yere ilerlemesinde LH hormonu mutlaka gereklidir. Bu hormonun olmaması demek -diğer hormonlar eksiksiz salgılansa da- folikülün yumurtlama evresine kadar gelişebilmesi demektir. Ancak bö-

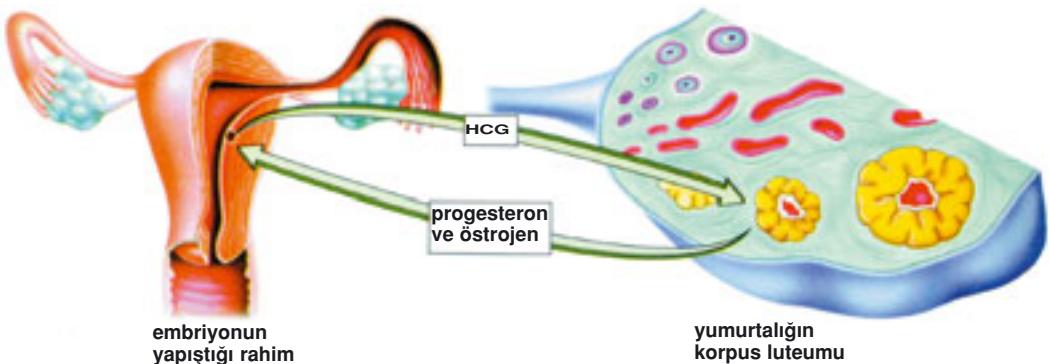
le bir aksaklık olmaz ve yumurtlama döneminden yaklaşık 2 gün önce bilim adamlarının açıklayamadığı, henüz tam bilinmeyen nedenlerle, ön hipofiz bezinin LH hormonu salgılamasında artış görülür. Aynı dönemde FSH isimli hormonda da artış belirir ve iki hormonun etkisiyle her ay düzenli olarak yumurtlama işlemi gerçekleşir. Yani hipofiz bezi burada da şaşmadır bir vakit hesabı yapmakta, tam gereken vakitte gereken hormonları, gerektiği miktarda salgılamaya başlamaktadır.

Elbette bu şuurlu davranışlı hipofiz bezinin kendinden, bu bezi oluşturan hücrelerden beklemek mümkün değildir. Eğer ortada açıkça görülen yüksek bir akıl ve irade varsa, bu aklın ve iradenin de bir sahibi vardır. İnsanın yaratılış aşamalarındaki tüm bu mucizevi olaylarda tecelli eden akıl ve irade sonsuz kudret sahibi olan Allah'a aittir.

3-Korpus luteum (sarı cisim) evresi: Yumurtanın çıkışmasından sonra boş kalan keseciğin (folikül) içi kanla dolar. Bu keseciklerin bulunduğu boşluğu çevreleyen "granüloza" ve "teka" isimli özel hücreler çoğalarak kesecik içindeki pihtlaşmış kanın yerini alırlar. Bu hücreler lipidce zengin, sarı renkli hücrelerdir. Böylece yumurtanın ayrıldığı folikül, içine dolan sıvılarla genişleyerek "korpus luteum" (sarı cisim) adı verilen aktif bir yapı meydana getirmiştir.¹⁵

Korpus luteum denen bu yapı rahmin (uterus) embriyo için hazırlanması ve gebeliğin sağlıklı şekilde sürdürülmesi üzerinde çok önemli bir rol oynar. Bu yapının en önemli özelliği LH (luteinleştirici hormonun)'un da etkisiyle progesteron adlı hormonu salgılamasıdır. Son derece önemli fonksiyonları olan progesteron hormonu rahim duvarını uyarır. Rahimdeki en önemli değişim mukoza tabakasında oluşur. Östrojen ve progesteron hormonlarının etkisiyle mukoza kalınlaşmaya başlar. Bezler ve kılçal damarlar yüzeye kadar ulaşır, rahim duvarı kıvrımlı bir yapı alır. Bezlerin salgı faaliyetleri artar. Bu değişimlerdeki amaç, döllenmeden sonra embriyonun yerleşmesi için uygun bir ortam hazırlamaktır. Ayrıca rahim kaslarını dinlenmeye zorlayarak gebeliğin devamını sağlar. Bundan başka progesteron süt bezlerinin gelişmesine de etki eder.

Bir hormonun diğerinin üzerinde etki oluşturması, üstelik bunu tam

Yumurtanın folikülden çıkışıyla birlikte oluşan korpus luteum, progesteron ve östrojen hormonlarını salgılamaya başlar. Progesteron hormonu rahim duvarını uyarır. Bu hormonların etkisiyle rahim duvarında değişimler başlar. Bu değişimlerdeki amaç, döllenmeden sonra embriyonun yerleşmesi için uygun bir ortam hazırlamaktır. Bu işlemlerin tümü bütün kadınlarda aynı sırayla aynı mükemmellikte gerçekleşir.

gereken zamanlarda yapabilecek bir sezgiye sahip olması tesadüflerle açıklanması mümkün olmayan bir durumdur. Bu durumda akla sorular gelmektedir. Şuursuz atomların birleşimiyle oluşan bir molekül nasıl olup ta böylesine hassas bir sezgi gücüne sahip olmakta ve inisiyatif kullanarak insanın en rahat edeceği şekilde vücuttaki işlemleri düzenlemektedir? Hormonları oluşturan moleküllerin akla ve şuura sahip olamayacağı açıklıdır. Bu durum, sistemin çok üstün bir güç tarafından birbirini tamamlayıcı özelliklerle birlikte var edildiğini bize gösterir. Hormonları oluşturan moleküllere, bu moleküllileri oluşturan atomlara şuurlu davranışlarda bulunuşlarını ilham eden, göklerin ve yerin Rabbi olan Allah'tır.

Korpus luteum devresi 12-14 gün sürer. Bu sürenin sonunda eğer döllenme meydana gelmezse korpus luteum bozulur ve aynı evreler tekrarlanır. Korpus luteum'un bozulmasıyla birlikte östrojen, progesteron artık salgılanmaz, yani görev yine hipofiz bezindedir. Hipofiz bezinde tekrar FSH ve LH hormonları salgılanmaya başlanır. Bu da yeni foliküllerin büyümесini başlatır. Ancak bu foliküller yeterince gelişme gösteremezler, çünkü östrojen ve progesteron yokluğu rahimde yeni bir dönemin (menstrüasyon) başlamasına neden olur.

4-Menstrüasyon evresi: Döllenmemiş yumurtanın vücuttan atıldığı devredir. Döllenme gerçekleşmediği için, daha önce hazırlanmış olan rahim duvarı gerilir, kılcal damarların kopması ile birlikte yumurta dışarı

atılır. Bu dönemden sonra vücut bütün bu işlemleri tekrar yapmak için hazırlıklara başlayacaktır.

Bu evrelerin tümü belli bir dönem boyunca, bütün kadınlarda sürekli tekrarlanır. Her ay yeni yumurta hücreleri oluşur, aynı hormonlar aynı dönemde tekrar tekrar salgılanır, kadın vücutu sanki döllenme olacakmış gibi hazırlanır. Ancak son aşamada spermin olmasına ya da olmamasına göre vücuttaki hazırlıkların yönü değişir.

Döllenme Öncesinde Yapılan Hazırlıklar

Yumurta hücresi spermlerin kadın bedenine ulaştıkları yerden 20-25 cm uzaktadır. Bu uzaklık, spermlerin büyülüğünün yaklaşık 3000 katıdır. Spermlerin, kendi boyutlarına oranla düşünüldüğünde oldukça uzun olan bu mesafeyi kat edebilmeleri için ciddi bir desteği ihtiyaçları vardır.

Nitekim spermle yumurtanın buluşması gerçekleşmeden önce hem kadın hem de erkek bedeninde birtakım hazırlıklar başlar. Bu hazırlıkların büyük çoğunluğu spermin anne bedenindeki yolculuğunda ona kolaylık sağlamak içindir. Örneğin rahmin içinde çeşitli kasılma ve dalgalanmalar meydana gelir. Rahim ve fallop tüpünde her zamankinden farklı yönde gerçekleşen bu hareketlilik spermin yumurtaya doğru gidişini kolaylaştıracaktır. Bu kasılmalardaki dikkat çekici olan nokta ise kasılma ya neden olan maddedir. Prostoglandin adındaki bu madde erkek bedeninden gelen spermlerle birlikte hareket eden sıvının (seminal kesecik sıvısının) içinde bulunur. Başka bir bedenden gelmesine rağmen bu maddede, anne rahminin yapısını bilir ve onu etkileyerek beraberinde getirdiği spermin ilerlemesini kolaylaştırır.¹⁶

Döllenmenin gerçekleşmesi için rahimde meydana gelen değişiklikler bununla sınırlı kalmaz. Bu dönemde kanallar genişler. Östrojen hor-

O, gökleri ve yeri hak olarak yaratandır.

*O'nun "ol" dediği gün (hersey) oluverir,
O'nun sözü haktır.*

*Sur'a üfürüldüğü gün,
mülk O'nundur. O, gaybi ve müşahede edilebileni bilendir. O, hüküm ve hikmet sahibi olandır, haberdar olandır.*

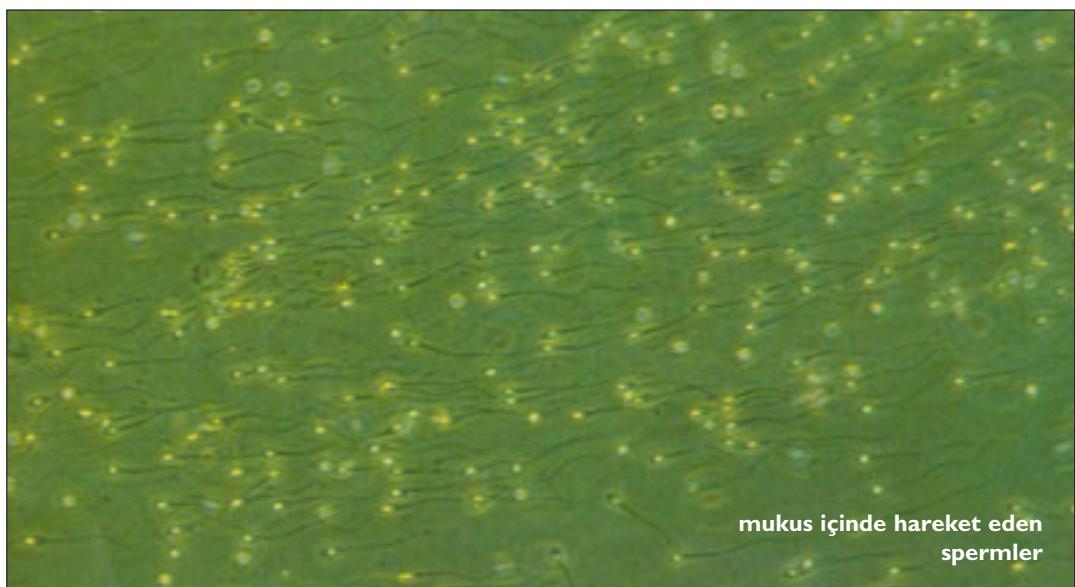
(En'am Suresi, 73)

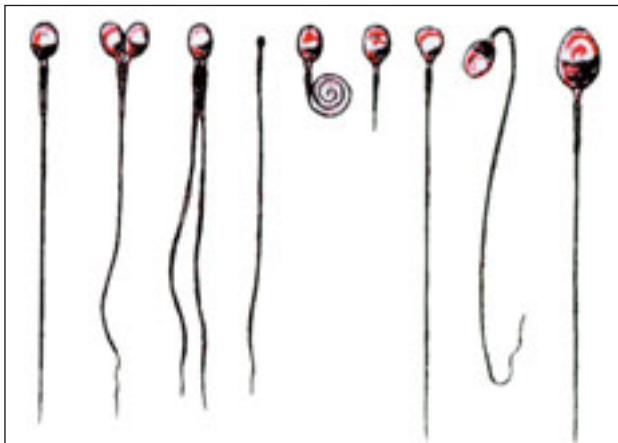
İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

monlarının etkisiyle mukus (rahim salgısı) artar. Mukus, içindeki sodyum klorürün çok zenginleşmesi gerektiğini bilirmişcesine kendisini hazırlar, elastikleştir ve saydam hale gelir. Bu değişimlerin sonucunda mukusta birbirleriyle paralel uzun aralıklı düz bir yapı ortaya çıkar. Mukusun bu yapısı spermin kuyruk hareketleriyle bu aralıklardan kolayca geçmesini sağlayacak bir şeke dönüşür. Bu dönüşümün -spermelerin rahat hareket etmesinin yanısıra- çok önemli bir etkisi daha vardır: Bu sayede kanallar sadece normal yapıdaki spermelerin geçmesine izin vererek depo ve filtre görevi de görmüş olur. Çünkü spermeler bazen döllenme için şekil itibarıyle uygun yapıya sahip olmazlar. Bu nedenle bu kanallarda elenirler.

Buraya kadar anlatılanlardan da görüldüğü gibi rahimdeki ve yumurtalıkta her hareketin, spermin yumurta hücresına ulaşması için özel olarak hazırlandığı açık bir gerçektir. Örneğin yumurtlama işlemi bittikten ve bir spermle yumurtanın karşılaşmasına imkan sağlandıktan sonra mukus sıvısı tam tersi işlem yapmaya başlar. Koyulaşır ve saydamlığı kalmaz, bu da spermelerin içeriye girmesine engel olur.

Kadın üreme sisteminde meydana gelen değişimler vücuta giren spermelerin yumurtaya ulaşmasını sağlamak içindir. Ancak bu -önceki bölümde üzerinde durduğumuz gibi- son derece ilginç bir durumdur. Çünküambaşa bir vücuttan gelen hücrelere kadın üreme sistemindeki elemanlar yardım etmektedir.

Spermeler anne vücutundaki zorlu ve uzun yolculuğu atlatabilecekleri dayanıklı bir yapıya sahiptirler. Ancak yandaki resimde de görüldüğü gibi bozuk spermeler de mevcuttur. Anne bedeninde bozuk spermelerin yol boyunca eleneceği ve sağlam olanların ayırt edilecek yumurtaya ulaşacağı bir tasarım vardır. Böylece yumurta daima sağlıklı spermle birleşir.

Nasıl olup da bir hücre, daha önce aynı ortamda dahi olmadığı -kaldı ki aynı ortamda bulunmuş olsa da sonuç değişmeyecektir- hücreler hakkında bu kadar detaylı bir bilgiye sahip olmuştur? O hücrelerin neye ihtiyacı olduğunu, örneğin nasıl hız kazanacağını nereden bilmektedir? Kuşkusuz rahimdeki sıvayı üreten hücrelerin bir spermin sahip olduğu özellikleri bilmeleri ve onlara uygun bir ortam hazırlamaları mümkün değildir.

Buraya kadar anlatılan işlemlerin tümü bütün kadınlarla aynı sırayla aynı mükemmelliğe gerçekleşir. Bu uyumlu ve birbiriyle işbirliği içinde çalışan sistemleri düşündüğümüzde, karşımıza çok açık bir plan ve tasarımın çıktığını görüyoruz. Sperm, anne vücutu için tasarlanmış, annenin üreme organları da spermi karşılamak üzere özel olarak düzenlenmiştir. Bu uyumda en ufak bir eksiklik olsa, örneğin spermin hareket etmesini sağlayan kamçası bulunmasa veya sperm, anne vücutundaki asidik ortamı dengeleyecek sıvıdan yoksun olsa, üreme gerçekleşmeyecektir.

Bu da açıkça göstermektedir ki, erkek ve kadın üreme hücreleri arasındaki büyük uyum, en baştan belirlenmiş planlı bir yaratılışın eseridir. Erkeği ve kadını yaratan, onları birbirlerine uyumlu kılan ve böylece bir damla sudan bir insan yaratan, alemlerin Rabbi olan Yüce Allah'tır. İnsan Allah'ın yaratışındaki mükemmellığı düşünmeli ve Rabbimiz'in sonsuz kudreti karşısında O'na kayıtsız şartsız teslim olmalıdır:

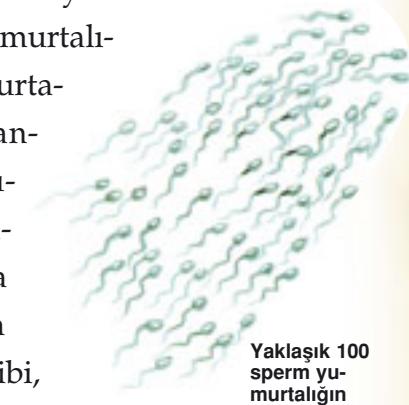
Sizin yaratılışınızda ve türetip-yayıdığı canlılarda kesin bilgiyle inanan bir kavim için ayetler vardır. (Casiye Suresi, 4)

Fallop Tüpünün Şuurlu Hareketleri

Yumurtalıklarda olgunlaşarak boşluğa bırakılan yumurta hücresi, daha önce de belirttiğimiz gibi fallop tübü denilen özel bir yapı tarafından yakalanır. Eğer yumurtalıktan bırakılan yumurta hücresi fallop tübü tarafından yakalanmazsa annenin diğer organlarının arasına düşer ve hiçbir şekilde spermle karşılaşamaz.

Fallop tübü, yumurta ve sperm hücrelerinin buluşma yeridir. Bu görevi yerine getirebilmek için fallop tübü ikili bir hareket yapar. Birinci hareketi, olgunlaşan yumurta hüresini yumurtalıktan alması ve tüpün içinde spermle buluşacağı yere kadar getirmesidir. İkinci hareketi ise spermi rahim boşluğunundan alıp yumurta hücresi ile buluşacağı yere getirmesidir.

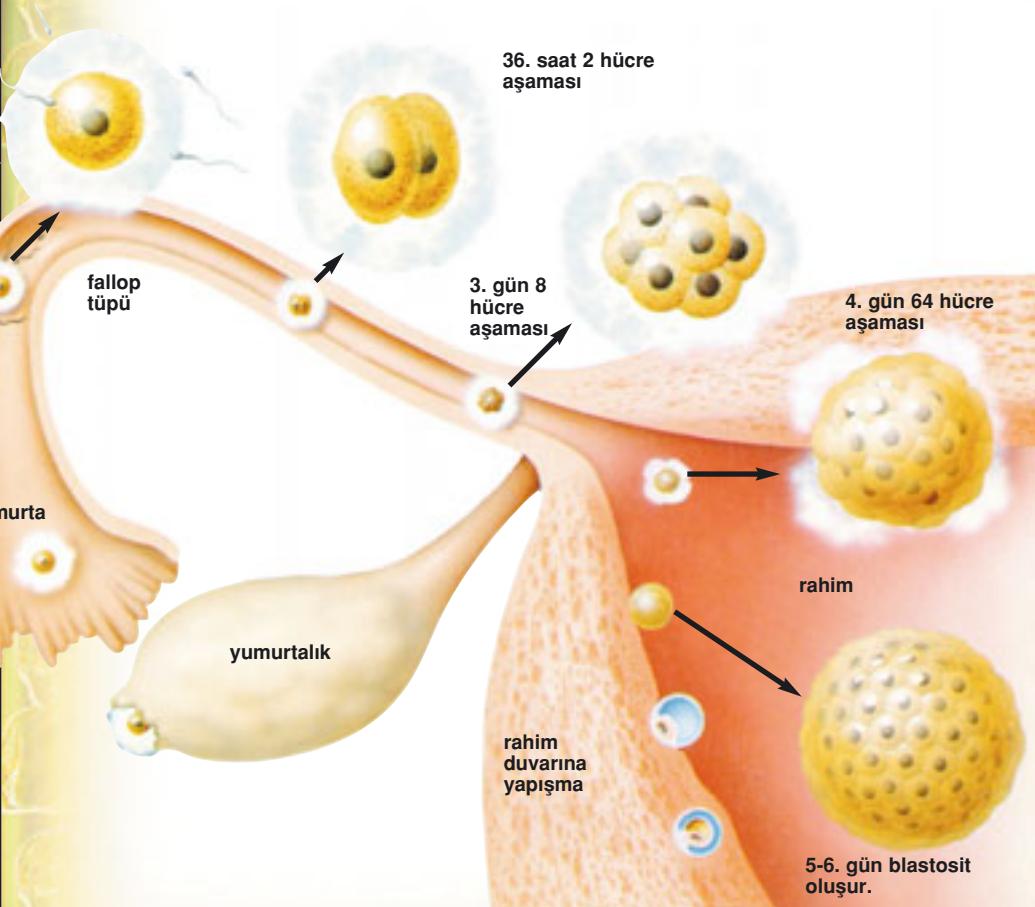
Öncelikle her iki yumurtalığın yanında bulunan fallop tübü yumurtalıktan bırakılan bütün yumurtaları toplar. Fallop tüpünün uçları yumurtalığı kuşatan kollar gibi olgunlaşan yumurtaları toplamak için özel olarak tasarlanmıştır. Fallop tüpünün bu kolları yumurtlama zamanına uygun şekilde hareket eder. Yumurtaların olgunlaşma zamanı yaklaşıkça, fallop tüpünün kolları açılır ve bir ahtapotun kolları gibi, yumurtalığın yüzeyini kavramaya ve üzerinde süpürücü hareketler yapmaya başlar. Tam yumurtlama anında ise yapılan bu hareketlerin sayesinde yumurtanın fallop tüpünün yüzeyine düşüğü görülür. Karın boşluğuna bırakılan yumurta 10-12 cm uzunlığındaki fallop tübüne girmiş olur. Fallop tüpünün içinde tüyçüklü bir yapı vardır. Yumurta fallop tüpündeki milyonlarca tüyüğün doğru tarafa doğru yaptığı hareket sayesinde spermle buluşacağı yöne çekilmiş olur.¹⁷

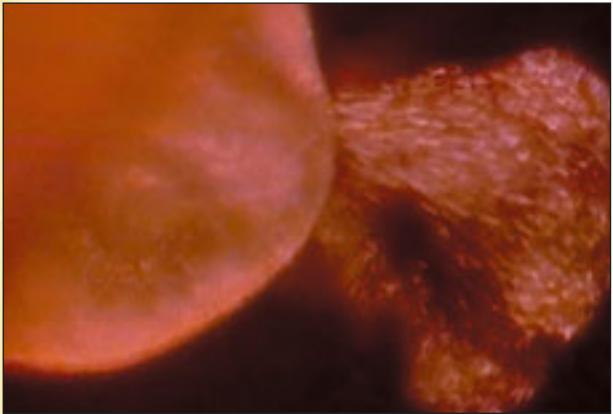

Yaklaşık 100 sperm yumurtalığın çevresine ulaşır

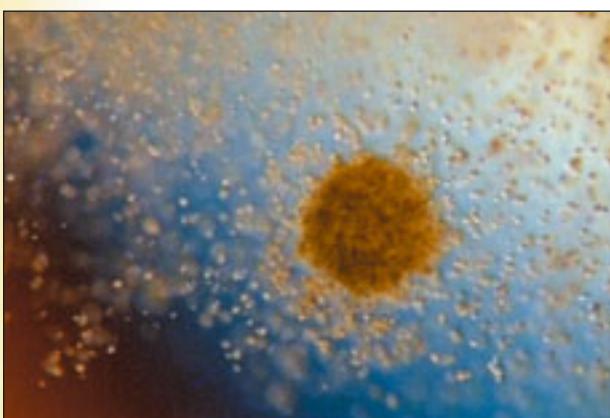
Bu arada, yumurtayı çevreleyen folikül hücreleri yumurtlama esnasında hala bir dış ceper olarak dururlar. Yumurtanın kıvrımlı mukoza zarı bu hücresel ceperin yavaş yavaş kaybolmasını sağlayacak enzimler salgılar. Böylece folikül hücreler dağılırlar ve yumurta koruyucu zardan çıkarak spermle karşılaşmak için açığa çıkar.

Fallop tüpünün yapmış olduğu bu hareketlerin zamanlaması çok önemlidir. Çünkü hem sperm hem de yumurta hücresinin canlı kalabileceği belirli bir süre vardır. Bu süre dolmadan sperm hücrelerinin yumurta hücresine ulaşması sağlanmalıdır. Fallop tüpü bu zaman ayarlamasını nasıl yapmaktadır? Kendisine ait ol-

olgunlaşan folikülüün yumurtalıktan çıkış anı

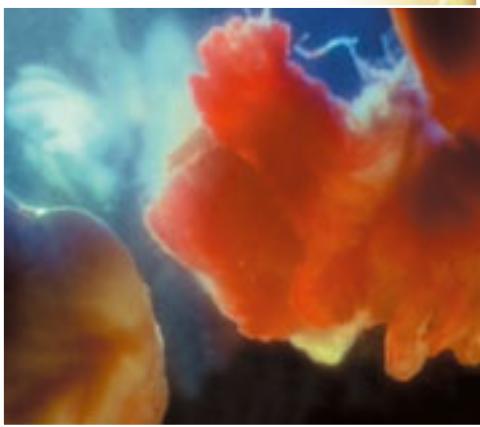

yumurta hüresi hareket halinde

fallop tüpü yumurtayı almaya hazırlanıyor

mayan bu hücrelerin ne kadar canlı kalabileceğini nereden bilmektedir? Şüphesiz birkaç santimetrekarelük bir et parçasının bu işlemleri gerçekleştirecek bilgiye ve beceriye sahip olması mümkün değildir. Her hücre ve doku gibi fallop tüpü de gerçekleşirdiği işlemleri sadece alemi yaratan Allah'ın kendisine ilhamıyla yapmaktadır. Bu yüzden hiçbir karışıklık ve aksaklık çıkmadan bu zor görevi kolayca yerine getirmektedir. Böylece yumurta hüresi yok olmadan önce, yani en fazla 24 saat içinde döllenebilme imkanı bulur.

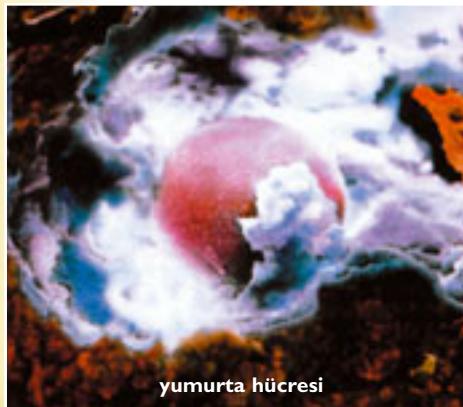

fallop tüpünün yumurtayı alış anı

Yumurtalıktan bırakılan yumurta, olağanüstü bir zaman ayarlamasıyla fallop tüpü tarafından yakalanır. Fallop tüpündeki milyonlarca tüycüğün hareketi, spermlerin yumurtaya ulaşmasında önemli rol oynar.

Buradaki zamanlama önemlidir. Çünkü üreme hücrelerinin vücut içinde belli bir yaşama süreleri vardır. Bir süre sonra her iki hücre türlü de öleceklerdir. Nitekim fallop tüpündeki iş-

lemeler de spermlerin ve yumurta hücresinin kısıtlı olan yaşama süresi içinde gerçekleşir. Burada üzerinde dikkatle durulması ve unutulmaması gereken çok önemli bir nokta vardır. Hücrelerin, hücrelerden oluşan et parçalarının ortaklaşa hareket etmesi, zaman ayarlaması yapması, düşünmesi, bilinçli hareket etmesi mümkün değildir. İnsan bedenindeki bütün hücreler ve bütün dokular Allah'ın ilhamıyla hareket ederler.

yumurta hüresi

fallop tüpünde yumurta hüresi

Sperm-Yumurta Buluşması Gerçekleşiyor

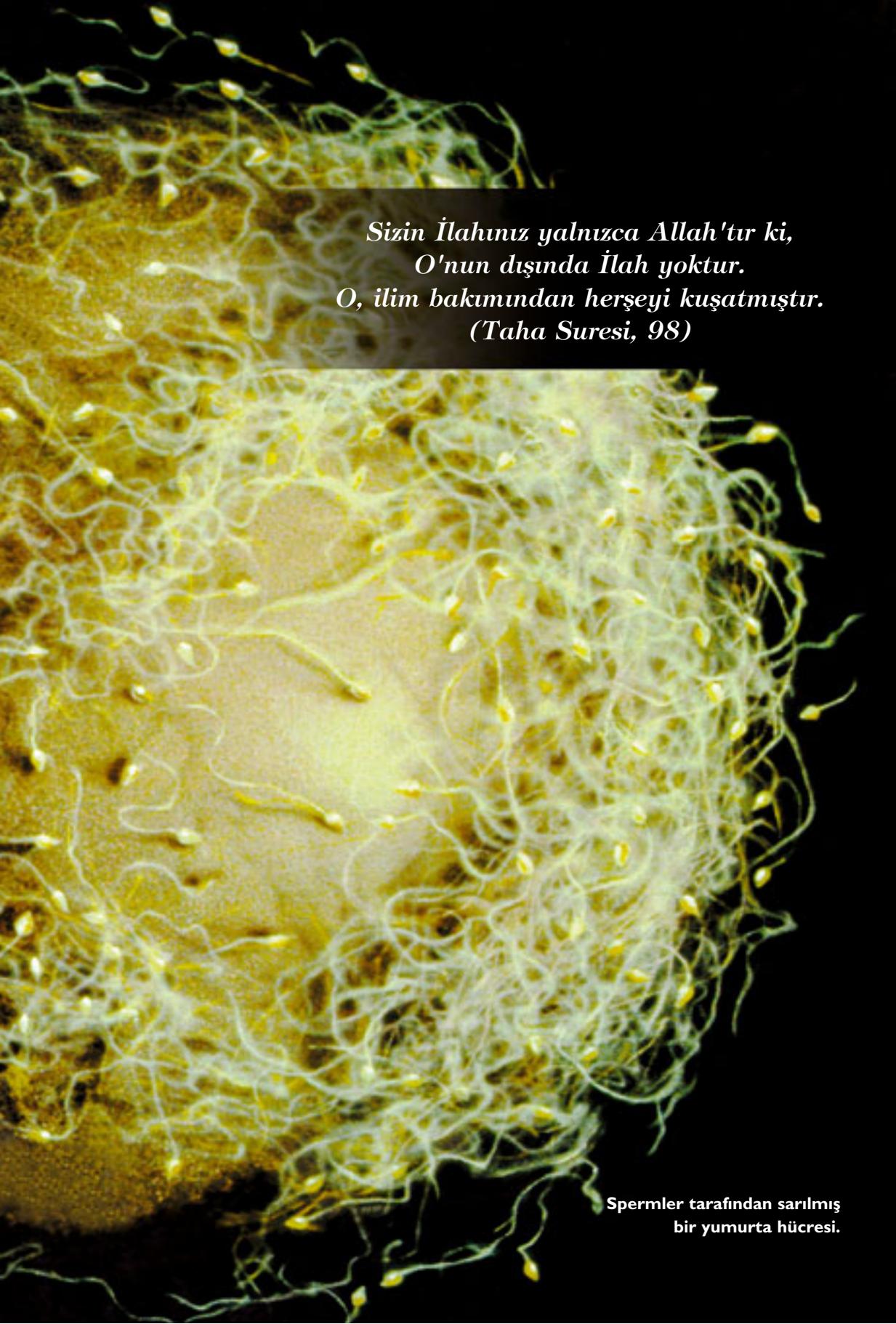
Pek çok işlemden geçen ve olgunlaşan yumurta, fallop tüplerine atılır. Bu sırada kendisini saran birçok hücreyi de beraberinde taşırl. Fallop tüplerine ulaşan sperm, yumurtayı döllemeden önce "granüloza" adı verilen bu hücreleri aşmak zorundadır. Daha sonra da yumurtayı saran kalın örtüyü delmesi gerekmektedir.

Sperm bu engelleri nasıl aşacaktır?

İşte bu noktada spermde bir tasarım olduğu ve bu tasarımın mükemmelliği bir kez daha ortaya çıkmaktadır. Spermin, daha önce sözünü ettiğimiz "akrozom" denilen bölümünde depolanmış olan enzimler hiyaluronidaz ve proteolitik enzimlerdir. Yumurtanın destek dokusunu (granüloza hücrelerini) birarada tutan hücre birleştiricilerinde ise hiyalürinik asit bulunur. İşte hiyaluronidaz enzimi bu asidin yapısını bozar ve bu şekilde yumurtayı çevreleyen hücreler arasında sperme adeta bir yol açar. Proteolitik enzimlerse yumurtaya bağlı dokulardaki proteinlerin sindirilmesini sağlar. Bu iki enzimin yardımıyla sperm yumurtaya ulaşır.¹⁸

Peki yumurtadan çok uzak bir yerde, erkek bedeninde üretilen spermlerin sahip olduğu enzimler, nasıl olup da tam yumurtanın yapısını etkileyebilecek maddelerden oluşmaktadır? Bu maddelerin formülünü kim bulmuştur? Mikroskopik varlıklar olan spermlerin, yumurtayı dölleyebilmeleri için en gereken yerlerine, yani baş bölgelerine bu enzimleri kim yerleştirmiştir?

Bunları yapan spermin kendisi değildir. Spermin hiyalürinik asidin varlığından ve bu asidin hücreler üzerindeki etkisinden haberdar olması ve hiyaluronidaz adlı enzimin bu asidin etkisini ortadan kaldıracağını bilmesi imkansızdır. Üstelik enzimin formülünü bilmek yeterli değildir. Bunun insan vücutunda üretilmesini sağlamak da gerekmektedir. Spermin bu enzimi insan vücutunda üretecek sistemi kendi kendine oluşturması da elbette ki imkansızdır. Örneğin tıp veya kimya eğitimi almamış herhangi bir insana "hiyalürinik asit"in yapısını bozan enzimin ismini sorsanız veya bu enzimin yapı formülünü çizmesini isteseniz size cevap veremeyeceği açıklıktır. Ama sperm hüresi, şuur sahibi bir insanın yapamayacağı işleri yapmakta, bilemeyeceği kimya formüllerine vakıf şe-

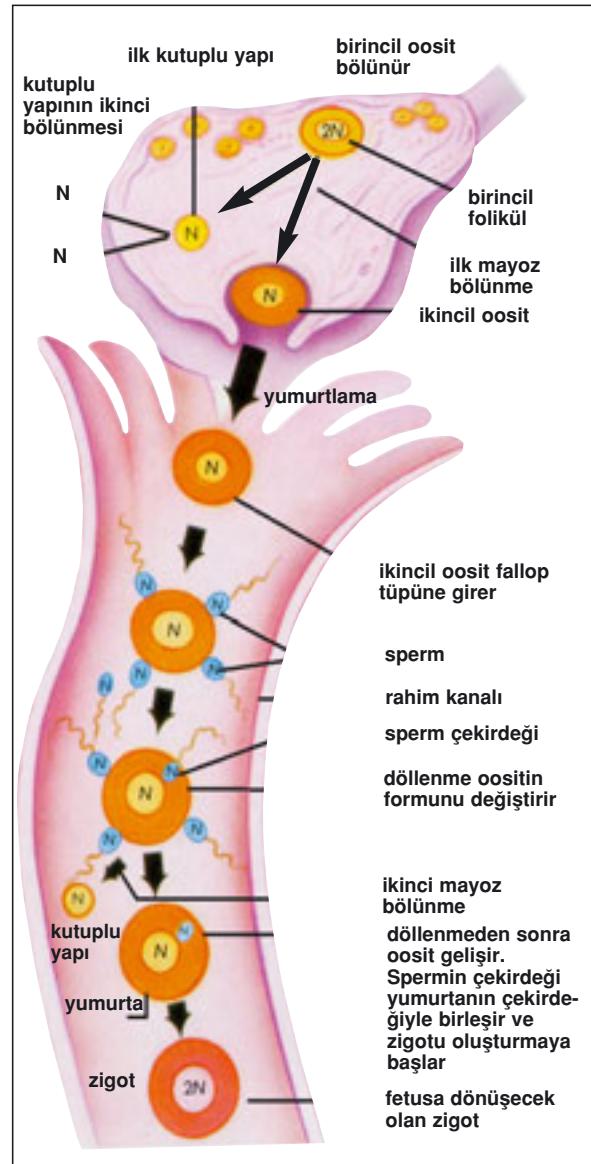
*Sizin İlahınız yalnızca Allah'tır ki,
O'nun dışında İlah yoktur.
O, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır.*
(Taha Suresi, 98)

**Spermeler tarafından sarılmış
bir yumurta hücresi.**

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

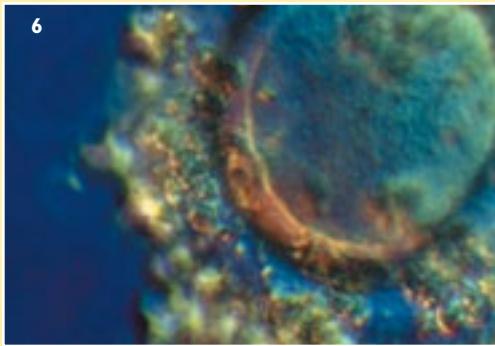
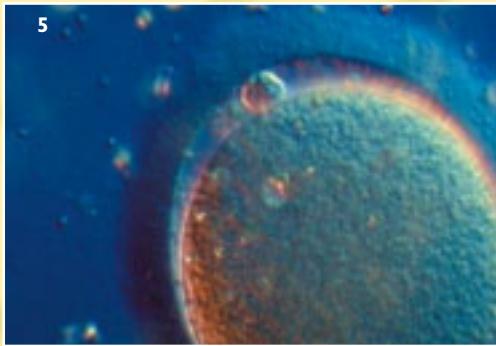
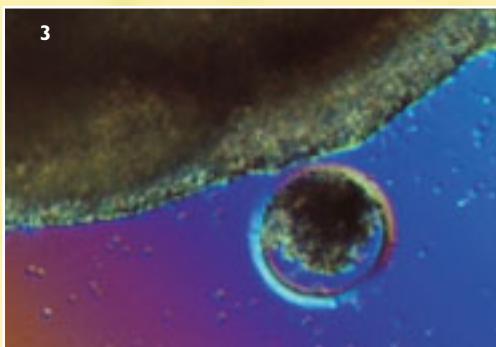
kilde kendi içinde amacına ulaşmasını sağlayacak madde-ler de bulundurmaktadır. Kuşkusuz bunu spermin yaptığı söylemek akıl ve mantıkla tamamen çelişmektir. Akıl ve mantık dışı varsayımlar bir kenara bırakılarak düşünüldüğünde, spermde yumurtanın yapısını etkileyeyecek enzimlerin bulunmasının başlı başına bir yaratılış delili olduğu görülecektir. Bu kusursuz uyum hiçbir şekilde rastlantılarla açıklanamaz. Spermelerin, kendisinden tamamen farklı bir ortamda bulunan başka bir hücrenin kimyasal yapısından haberdar olması, bu kimyasalları nasıl etkileyeceğini analiz etmesi, sonra da bu analiz sonuçlarına göre gerekli kimyasalları oluşturmazı ancak ve ancak üstün bir akıl sahibi Yaratıcının, spermı bu özelliklerle birlikte yaratmış olmasıyla açıklanabilir.

Spermin yapısındaki bu kusursuz tasarım, insanın herşeyiyle bir bütün olarak Allah tarafından yaratıldığıının çok açık delillerinden bir tanesidir.

Yukarıdaki şematik anlatımda yumurta hücresinin oluşum aşamaları ve yumurtanın spermle karşılaşarak döllenme olayının gerçekleşmesi görülmektedir.

Yumurtanın Fallop Tüpündeki Yolculuğu

Olgunlaşmış yumurtanın, yumurtalıktan dışarı bırakılmasına az bir zaman kala fallop tübü isimli bir organ, bu yumurtayı yakalayabilmek için harekete geçer. Hassas dokunuşlarla yumurtalığın üzerinde yumurta hücreğini bulmaya çalışır. (1-2) Çünkü olgunlaşmış yumurtanın döllenmesi için mutlaka fallop tüpünün içine girmesi gereklidir. Sonunda fallop tübü olgunlaşan yumurtayı bulur ve içine çeker. Artık yumurta hücresinin yolculuğu başlamıştır. (3) Yumurta döllenemek ve anne rahmine ulaşabilmek için fallop tübü boyunca uzun bir yol kat etmek zorundadır. Nitekim fallop tüpünün içinde bulunan milyarlarca hücre yumurtayı rahme ulaştırmakla görevlendirilmiştir. Bu hücreler yüzeylerinde bulunan silya isimli tüyçükleri aynı yöne doğru hareket ettirirler. Böylece adeta elden ele çok kıymetli bir yük taşırı gibi, yumurta hücresinin gitmesi gereken yöne doğru ilerletirler. Yumurta, kendisini arayan spermlerle karşılaşır. (4) Spermlerden yalnızca bir tanesi yumurtaya girmeyi başaracaktır. (5) Döllenmiş yumurta fallop tüpündeki tüyçüklerin yardımıyla anne rahmine doğru ilerler. (6) Her hücre üzerine düşen görevi eksiksiz yerine getirir, çünkü Allah'ın yaratışı kusursuzdur.

Sperm Yoluna Devam Ediyor

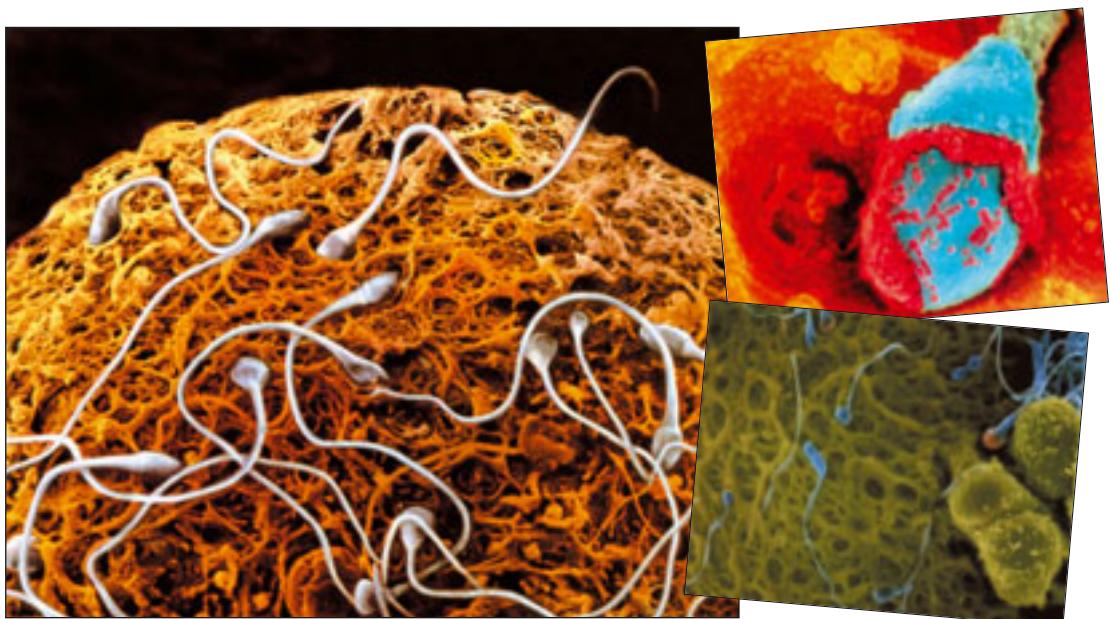
Sperm yumurtanın dış tabakasına ulaştığında, spermin dış zarı, burada kendisini tanıyan özel bir alıcı protein ile bağlanır. Bu bağlanma ile birlikte spermin koruyucu kılıfının (akrozomun) zarı erir. Aynı zamanda yumurtanın zarı da, spermleri kendisine çekmek için gerekli bir madde olan "fertilizin" maddesini salgılamaktadır. Bu molekül spermelerin hareket yeteneğini artırarak, onların yumurta zarı ile kolay tepkimeye girmesini sağlar. Fertilizin maddesi ayrıca spermin baş kısmında bulunan akrozomun etkinliğini de artırır.

Spermin yumurta zarına değmesi ile birlikte yeni maddeler devreye girer ve yeni işlemler gerçekleşir. Yumurtaya değen sperm "anti fertilizin" denilen bir madde salgılayarak, yumurtanın salgıladığı fertilizin maddesini etkisiz hale getirir. Böylece yumurtaya ilk ulaşan sperm, diğer spermelerin yumurtaya gelişini durduracaktır.

Yumurta hücresinin saran zar, sperm hücresinin içeriye girmesinden yaklaşık 2 saniye sonra kendisini yenilemeye başlar. Ve asla ikinci bir sperm hücresinin içeriye girmesine izin vermez. Yapılan deneylerde bu zarın ortadan kaldırılması ile birlikte birçok spermin yumurta içine girdiği gözlenmiştir. Bu nedenle döllenme zarının çok hızlı olması gereklidir. Döllenme zarının oluşumundan sonra ise artık hiçbir sperm yumurtaya giremez. Bu haliyle yumurta hücresinin dış zarı adeta içerisinde çok önemli bilgiler olan bir binanın güvenlik kontrol sistemi gibi hareket ederek hücrenin içine geçit vermemektedir.

Spermin yumurta zarına değdiği yerde önce bir çıkıştı meydana gelir. Ve önce spermin baş kısmı yumurtanın en dış tabakasına girer. Sonraki 30 dakika içerisinde spermle yumurta tam olarak birleşirler. Bütün bu işlemlerin sonucunda spermin içinde taşıdığı genetik bilgi yumurtaya aktarılmış olur.¹⁹

Ancak burada önemli bir nokta vardır: Eğer yumurtanın ve spermin salgıladıkları enzimler birbiriyle uyusabilirse tutunma gerçekleşir. Aksi halde tutunmaları mümkün değildir. Bunun nedeni şudur: Her canlı türünün yumurtası kendine özgü kimyasal bileşimi olan bir fertilizin mad-

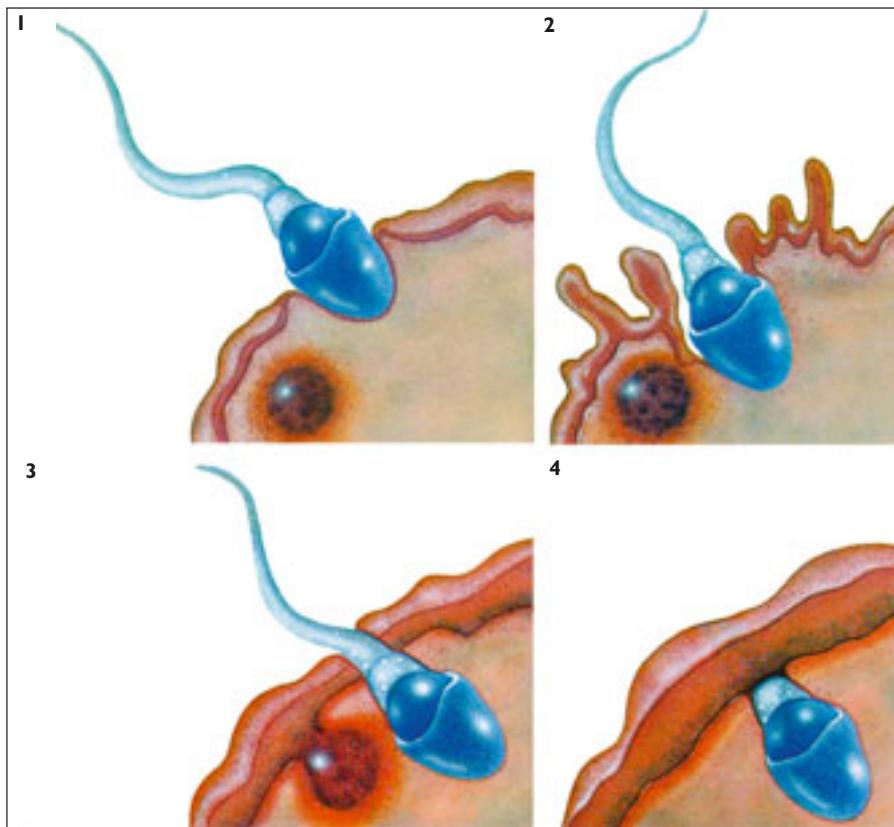
Büyük resimde spermler tarafından sarılmış bir yumurta hücresi, sağdaki resimlerde ise çeşitli sperm hücreleri görülmektedir. Sperm, yumurtanın yapısını birebir etkileyebilecek özelliklere sahiptir. Bu özelliklerden tek bir tanesi, örneğin yumurtanın bütün korunma mekanizmalarını delerek spermin içeri girmesini sağlayacak enzimlerin varlığı dahi başı başına bir yaratılış delilidir. Spermler sahip oldukları bütün özellikleriyle birlikte Allah tarafından bir anda yaratılmışlardır.

desini salgılar. Bu, farklı türe ait -örneğin insan dışındaki canlılara ait- sperm hücrelerinin yumurta hücresına yaklaşmasını önlemek, türün dejenere olmasına engel olmak için alınmış bir önlemdir. Böylece farklı türlerde -örneğin bir kedi ile bir ata veya bir insan ile başka bir canlıya- ait sperm ve yumurta hücrelerinin birleşmeleri engellenmiş olur.²⁰

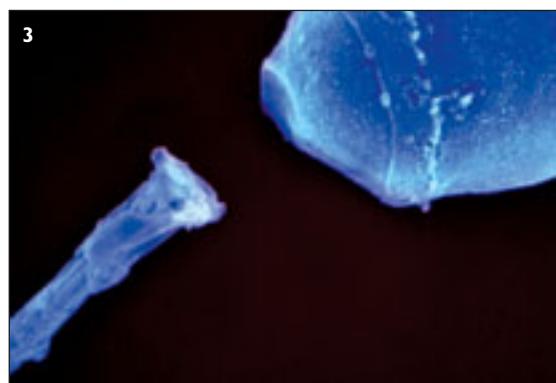
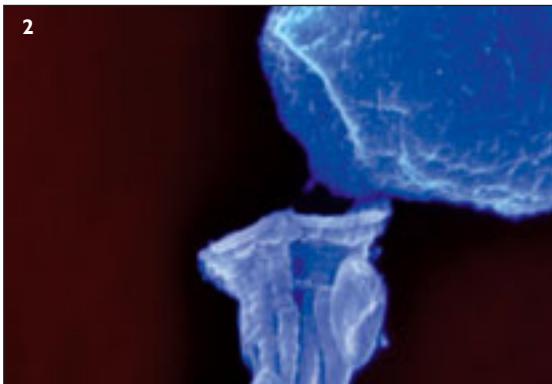
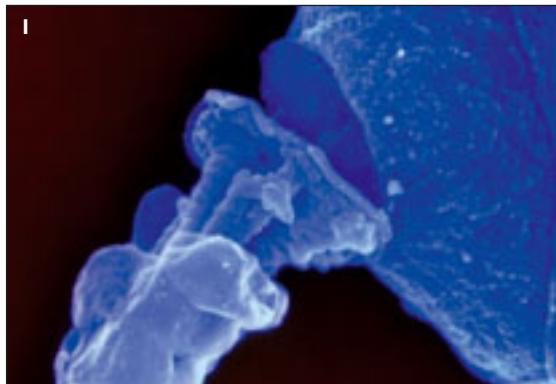
Enzimlerin yanısıra spermle yumurtanın elektrik yükü de döllenmede etkilidir. Yumurta her zaman için eksi elektrik yüküne sahiptir. Spermlerin her biri ise artı elektrik yüküyle doludur. Zıt yükler birbirini çektiği için yumurta da tüm spermleri kendine doğru çeker. Ancak yumurtanın içine girebilen ilk spermle birlikte elektrik yükü anında değişir. Yumurta da artık spermler gibi artı elektrik yüküne sahiptir. Aynı yükler birbirini ittiği için birleşme anından itibaren yumurta tüm spermleri itmeye başlar.

Döllenmenin Son Aşamasında

Spermin yumurtanın içine girmesiyle birlikte kuyruk kısmı kopar ve dışarıda kalır. Bunu görevini tamamlayan uzay mekiğinin yakıt tankını bırakmasına benzetebiliriz. Bilindiği gibi uzay mekikleri kendilerini atmosferin dışına taşıyacak olan yakıt tanklarını görevleri bittiğten sonra boşluğa bırakırlar. Çünkü içlerindeki yakıt boşaldıktan sonra tanklar gereksiz bir ağırlık yaparlar. Atmosferin dışına çıkışı kolaylaştırmak için bu tankların tam gerektiği zamanda bırakılması şarttır. Aynı şekilde spermeler de kendilerine gerekli enerjiyi ve hareket kabiliyetini sağlayan kuy-

Spermeler yumurtaya ulaştıklarında içlerinden yalnızca bir tanesi yumurtanın koruyucu kabuğunu delmeyi başarır. (1) Spermin yumurtanın içine girmesiyle birlikte yumurtada çeşitli değişiklikler olur ve yumurta diğer spermlere kapanır. (2-3) Son aşamada spermin kuyruk kısmı koparak dışarıda kalır. (4) Döllenme gerçekleşmiştir.

Sperm yumurtaya girdiği anda kuyruğunu atar. Yukarıdaki resimlerde yumurtanın içine girme- yi başaran bir spermin kuyruk bölümünün kopması aşama aşama görülmektedir. Bu işlem çok gereklidir. Çünkü yumurtanın içinde sürekli hareket etmekte olan kuyruk bir süre sonra zarar verecektir. Spermin kuyruğunu atması, uzaya gönderilen füze ve uzay mekiplerinin, atmosferden ayrılrken artık ihtiyaç duymayacakları yakıt tanklarını ve motorlarını bırakmalarına benzer. Spermin böyle birşeyi akletmesi, yumurtaya zarar vermeyecek en uygun zamanda kuyru- ğunu koparıp atması kuşkusuz son derece bilinçli bir harekettir. Sperme bu bilinçli davranışını yap- tıran, spermin de yumurtanın da Yaratıcısı olan Allah'tır.

ruklarını yumurtanın içine girmeye çalışırken bırakırlar.

Dikkat edilirse, döllenmede olağanüstü derecede iyi hesaplanmış bir sistem işlemektedir. Yumurtanın etrafındaki eritici sıvı spermin zirhını yavaş yavaş delmeye başlar, bu sırada da sperm yumurta kabuğuuna yaklaşmaktadır. Zirh delindiği anda ortaya çıkan enzimler ise, spermin yumurta kabığını delip içeri girmesini sağlamaktadır. Bu anda değişen elektrik yükü de, diğer spermleri iterek, yeni meydana gelen yapıyı davetsiz

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

misafirlerden korumaktadır.

Eğer bu kadar iyi korunmuş ve birbirine uyumlu olarak yaratılmış bir sistem olmasaydı, sperm-yumurta birleşmesi asla gerçekleşemezdi.

Eğer yumurta hücresinin salgıladığı yol gösterici sıvı olmasaydı, spermlerin kendilerine göre oldukça uzakta bulunan yumurtaya ulaşmaları mümkün olmazdı.

Eğer spermlerin zırhı olmasaydı, onlar da diğer mikroorganizmalar gibi yumurta sıvısı tarafından eritilirlerdi.

Eğer bu zırhın altına yerleştirilmiş özel eritici enzimler olmasaydı, bu kez de spermler yumurtaya kadar ulaşmalarına rağmen onun kabuğunu delemez ve içine giremezlerdi.

Eğer yumurta ve spermlerin elektrik yükleri zıt değil de eşit olsaydı, o zaman yumurta spermleri iter ve hiçbir sperm yumurtaya yaklaşamazdı.

Görüldüğü gibi, tek bir yumurta ile spermin birleşmesinde dahi olağanüstü bir denge ve hesap bulunmaktadır. Dahası bu hesap ve denge, sadece bir kez değil, insanlığın başlangıcından bu yana dünya üzerinde yaşamış olan milyarlarca insan için her seferinde bir kez daha gerçekleşmektedir.

Tek bir aşamasında dahi tesadüfe asla yer vermeyen bu mucizevi işlemeler, insanın Allah tarafından yaratıldığını çok açık bir biçimde gözler önüne sermektedir:

Göklerde ve yerde bulunanlar O'nundur; hepsi O'na 'gönülden boyun eğmiş' bulunuyorlar. Yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur; bu O'na göre pek kolaydır. Göklerde ve yerde en yüce misal O'nundur. O, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (Rum Suresi, 26-27)

Spermin Koruyucu Zırhı

1

2

3

4

5

6

Spermin baş kısmında koruyucu bir zırh vardır. (1-2) Bu zırhın altında ikinci bir zırh ve bu ikinci zırhın altında da spermin taşıdığı kargo bulunmaktadır. (3-4) Bu zırh spermin içindeki değerli yükü yani genetik bilgiyi çevresindeki zararlı maddelerden koruyacaktır. Son derece sağlam bir yapıya sahip olan bu koruyucu zırh gerekli olduğu anda kolaylıkla açılacak bir tasarıma da sahiptir. (5) Örneğin yumurtanın döllenmesi sırasında sperminlarındaki bu koruyucu zırh açılır ve içindeki parçalayıcı enzimler dışarıya bırakılır. (6) Mikroskopik bir hücreye yerleştirilmiş olan bu muhteşem yapı Allah'ın kusursuz yaratışının örneklerindendir.

Bebeğin Cinsiyetinin Belirlenmesi

Yakın bir zamana kadar insanlar, bebeğin cinsiyetinin anne hücreleri tarafından belirlendiğini sanıyorlardı. Ya da en azından, anne ve babadan gelen hücrelerin birlikte cinsiyet belirledikleri zannediliyordu. Ancak Kur'an'da bu konuda farklı bir bilgi verilmiş ve ayetlerde erkeklik ve dişiliğin, "rahime dökülen meniden" yaratıldığı bildirilmiştir:

Doğrusu, çiftleri; erkek ve dişiyi, yaratan O'dur. Bir damla suдан (döl yatağına) meni döküldüğü zaman. (Necm Suresi, 45-46)

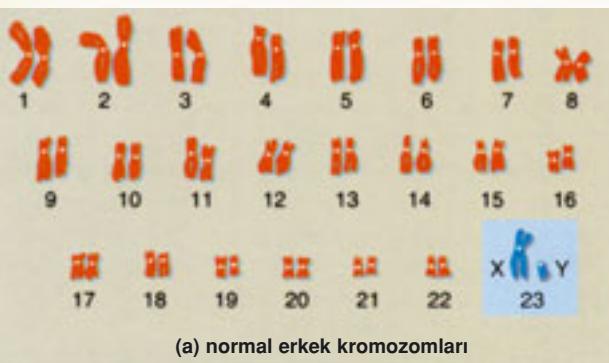
Kuran'da verilen bu bilginin doğruluğu, genetik ve mikrobiyoloji bilimlerinin gelişmesiyle birlikte bilimsel olarak da tasdik edildi. Cinsiyetin tümüyle erkekten gelen sperm hücreleri tarafından belirlendiği, kadından gelen yumurtanın ise bu işte hiçbir rolünün olmadığı anlaşıldı.

Cinsiyet belirlenmesindeki etken, kromozomlardır. İnsan yapısını belirleyen 46 kromozomdan iki tanesi cinsiyet kromozomu olarak adlandırılır. Bu iki kromozom erkekte XY, kadında ise XX olarak tanımlanır. Bunun sebebi söz konusu kromozomların bu harflere benzemesidir. Y kromozomu erkeklik, X kromozomu ise kadınlık genlerini taşırlar. Bir insanın oluşması, erkek ve kadında çiftler halinde yer alan bu kromozomların birer tanesinin birleşmesi ile başlar. Kadında yumurtlama sırasında ikiye ayrılan eşey ana hücresinin her iki parçası da X kromozomu taşırlar. Oysa erkekte ikiye ayrılan eşey ana hücresi, X ve Y kromozomları içeren iki farklı sperm meydana getirir. Kadında bulunan X kromozomu, eğer erkekteki X kromozomunu içeren spermle birleşirse doğacak bebek kız olacaktır. Eğer Y kromozomu içeren spermle birleşirse, bu kez doğacak çocuk erkek olur.

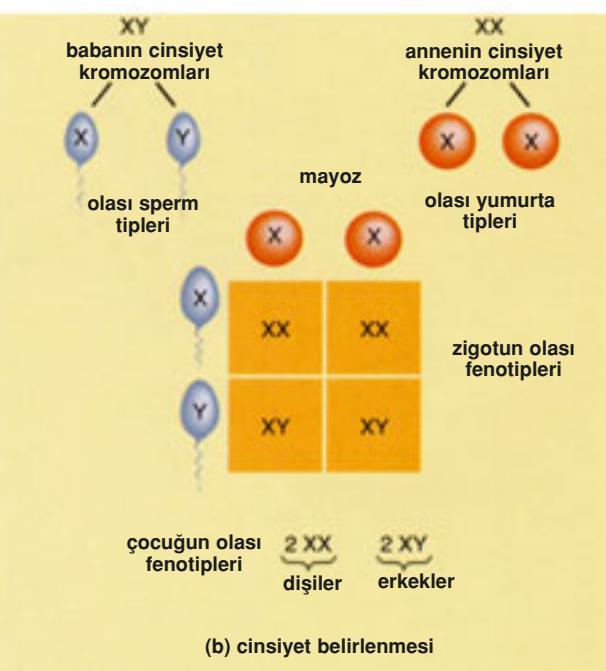
Yani doğacak çocuğun cinsiyeti, erkekteki kromozomlardan hangisinin kadının yumurtasıyla birleşeceğini bağlıdır.

Kuşkusuz genetik bilimi ortaya çıkışına dek, yani 20. yüzyıla kadar bunların hiçbirini bilinmiyordu. Aksine pek çok kültürde, doğacak çocuğun cinsiyetinin kadın bedeni tarafından belirlendiği inancı yaygındı. Hatta bu nedenle kız çocuk doğuran kadınlar kıranırdı.

(a) normal erkek kromozomları

Doğacak çocuğun cinsiyeti, erkekteki kromozollardan hangisinin kadınین yumurtasıyla birleşeceğini bağlıdır. İnsan yapısını belirleyen 23 çift, yani 46 kromozomdan iki tanesi cinsiyet kromozomu olarak adlandırılır. Bu iki kromozom erkekte **XY**, kadında ise **XX** olarak tanımlanır. **Y** kromozomu erkeklik, **X** kromozomu ise kadınlık genlerini taşırlar. Bir insanın oluşması, erkek ve kadında çiftler halinde yer alan bu kromozomların birer tanesinin birleşmesi ile başlar. (yanda) Kadında bulunan **X** kromozomu, eğer erkekteki **X** kromozomunu içeren spermle birleşirse doğacak bebek kız olacaktır. Eğer **Y** kromozumu içeren spermle birleşirse, bu kez doğacak çocuk erkek olur.²¹

Oysa Kur'an'da, genlerin keşfinden 13 yüzyıl önce, bu batıl inanışı reddeden bir bilgi verilmiş ve cinsiyetin kökeninin kadın değil, erkekten gelen meni olduğu bildirilmiştir.

Kuran alemlerin Rabbi olan Allah'ın sözüdür. Bu gibi bilimsel mucizeler de bunun kanıtlarındanandır.

(Bu Kur'an,) Ayetlerini, iyiden iyiye düşününler ve temiz akıl sahipleri ögüt alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır.
(Sad Suresi, 29)

*Onlar, Allah'ın kadrini hakkıyla takdir edemediler.
Şüphesiz Allah, güç sahibidir, azizdir.*
(Hac Suresi, 74)

BİR HÜCREDEN BİR İNSANIN YARATILISI

Dönüşüm Başlıyor: Bebeğin Rahimdeki Üç Evresi

Bu bölüme kadar anlatılanlarda da görüldüğü gibi yumurtanın ve spermin oluşumları sırasında ve buluşmalarına kadar geçen süre içinde yaşanan her bir ayrıntı başlı başına birer mucizedir. Bu iki hücrenin birleşmesinden sonra meydana gelen değişimler, kadının bedeninde yapılan son derece kapsamlı hazırlıklar ise, bizi başka mucizevi olaylarla karşılaştıracaktır.

Sperm tarafından döllenmen yumurta günler, hatta saatler geçtikçe bölünür ve çok büyük bir hızla büyür. Bebeğin anne karnında gerçekleşen bu embriyolojik gelişiminin üç farklı evrede gerçekleştiği bugün bilinmektedir. Ancak uzun yıllar süren araştırmalar neticesinde, günümüz teknolojisi ile ulaşabildiğimiz bu bilgi bundan 1400 yıl önce Kur'an'da haber verilmiştir. Bu bilimsel gerçek bir ayette şöyle bildirilmektedir:

... Sizi annelerinizin karınlarında, üç karanlık içinde, bir yaratılıştan sonra (bir başka) yaratılışa (dönüştürüp) yaratmaktadır. İşte Rabbiniz olan Allah budur, mülk O'nundur. O'ndan başka İlah yoktur. Buna rağmen nasıl çevriliyorsunuz? (Zümer Suresi, 6)

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

Dikkat edilirse, ayette, insanın anne karnında, birinden diğerine farklılaşan üç ayrı evrede meydana geldiğine dikkat çekilmektedir. Gerçekten de bugün modern biyoloji, bebeğin anne karnındaki embriyolojik gelişiminin tam ayette bildirildiği gibi üç farklı devrede gerçekleştiğini ortaya koymuştur. Bugün tıp fakülterinde ders kitabı olarak okutulan bütün embriyoloji kitaplarında bu konu en temel bilgiler arasında yer alır. Örneğin, embriyoloji hakkında temel başvuru kitaplarından biri olan *Basic Human Embryology* isimli kaynakta bu gerçek şöyle ifade edilmektedir:

"Rahimdeki hayat 3 EVREDEN oluşur; pre-embriyonik (ilk 2.5 hafıta), embriyonik (8. haftanın sonuna kadar) ve fetal (9. haftadan doğuma kadar)."

Bu evreler bebeğin farklı gelişim aşamalarını içerir. Bu üç gelişim safhasının belli başlı özellikleri kısaca şöyledir:

- Pre-embriyonik evre:

Bu ilk evrede zigot (yeni döllenmiş hücre) bölünerek çoğalır. İlk üç hafta içinde bir hücre kitlesi haline geldikten sonra kendini rahim duvarına gömer. Hücreler çoğalmaya devam ederken 3 tabaka halinde organizeler olurlar.

- Embriyonik evre:

İkinci evre toplam 5.5 hafta sürer ve bu süre boyunca canlı, "embriyo" olarak adlandırılır. Bu evrede hücre tabakalarından bedenin temel organ ve sistemleri ortaya çıkar.

- Fetal evre:

Gebeliğin 3. dönemine girildiğinde ise embriyo artık "fetus" diye adlandırılır. Bu dönem gebeliğin sekizinci haftasından itibaren başlar ve doğum dek sürer. Bir önceki dönemden ayırt edici özelliği fetusun yüzü,

elleri ve ayaklarıyla belirgin, insan dış görünümüne sahip bir canlı olmasıdır. Dönemin başında 3 cm. boyunda olan fetusun tüm organları ortaya çıkmıştır. Bu dönem 30 hafta kadar sürer ve gelişme doğum haftasına kadar devam eder.

Burada kısaca özetlediğimiz bu aşamaları ve her aşamada gerçekleşen mucizevi olayları, ilerleyen sayfalarda daha detaylı olarak anlatacağız.

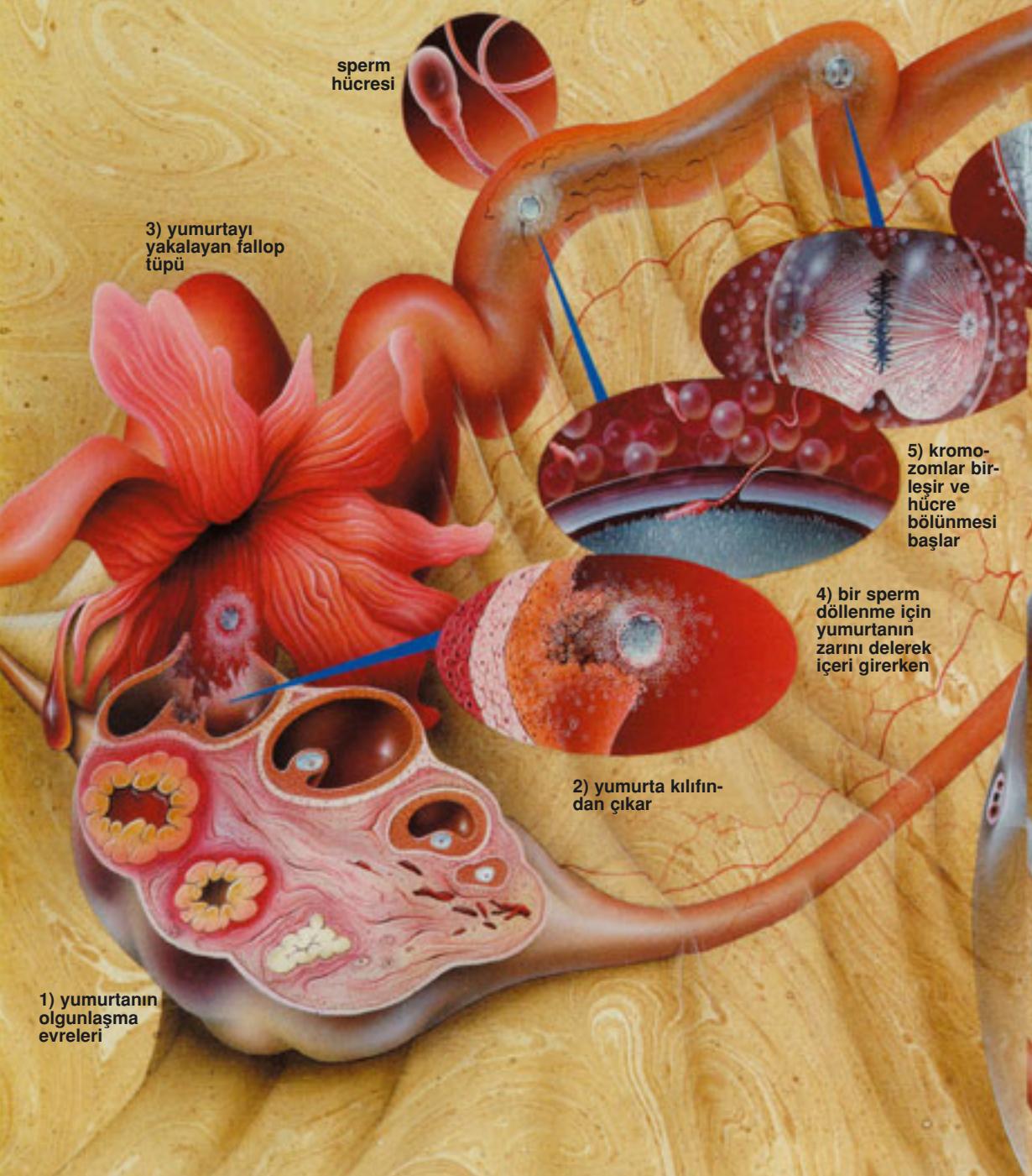
İlk Hücre Çoğalmaya Başlıyor

Sperm ve yumurtanın birleşmesiyle oluşan 46 kromozomlu hücre, yaklaşık 9 ay sonra dünyaya gözlerini açacak olan yeni insanın ilk hücresidir. Tüm vücutun planını içinde barındıran bu ilk ve tek hücreye "zигот" adı verilir.

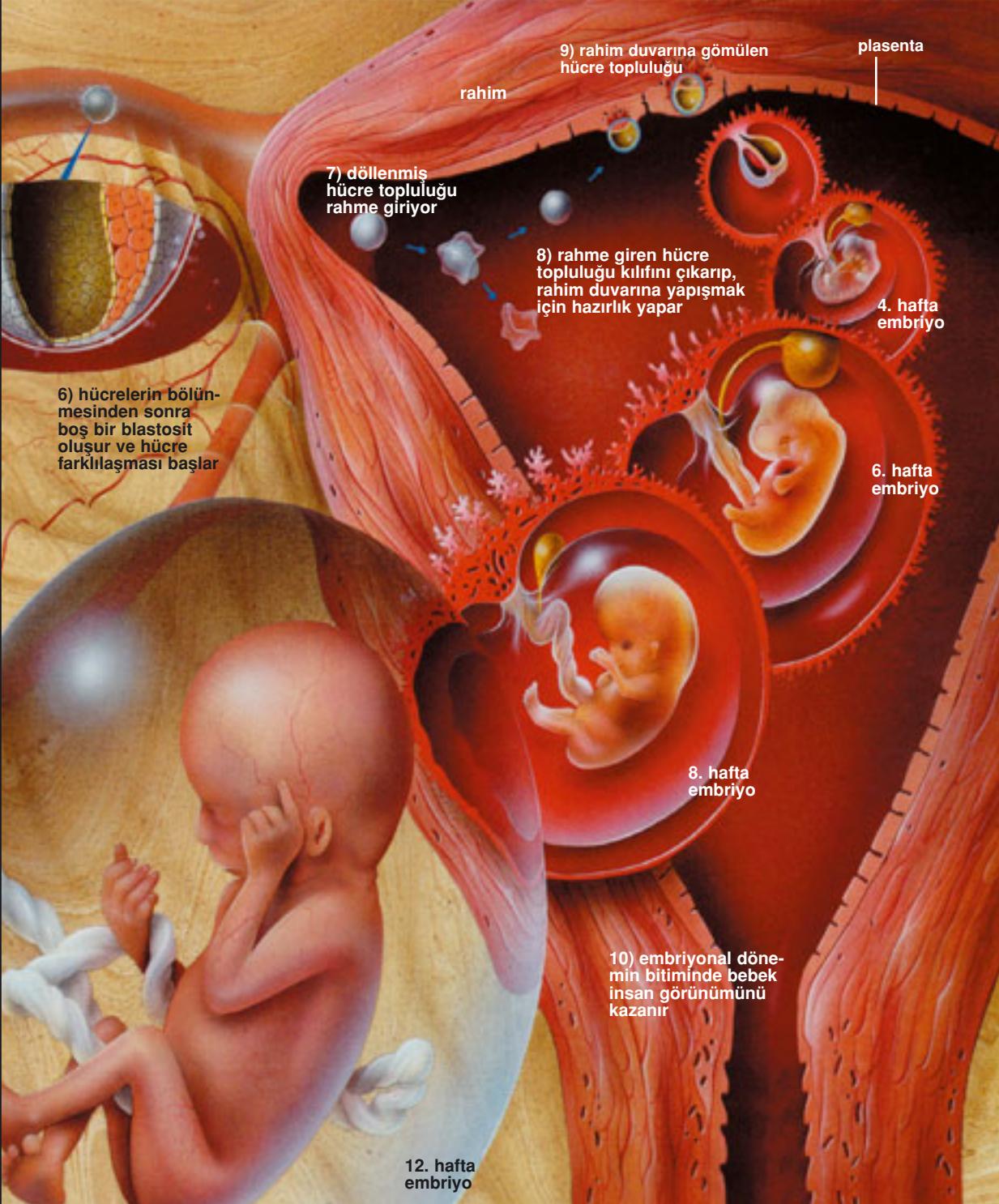
İlk hücrenin bölünmesi spermle yumurtanın birleşmesinden 24 saat sonra gerçekleşir. Yeni oluşan bu iki hücre de birbirinin aynıdır. Bu olayla birlikte yaşamın anne karnında sürecek olan 9 aylık döneminin ilk günü başlamış olur. Artık anne rahiminde tek değil iki hücre vardır. Daha sonra bu rakam 4'e ulaşır ve bu bölünme katlanarak böylece sürer gider.²²

Zigotun büyümüş haline "embriyo" adı verilir. Fallop borusu içindeki embriyo bir yandan sürekli bölünerek büyümeye devam ederken, bir yandan da sonraki 9 ayını geçireceği yere doğru ilerler. Bu yer, anne rahmidir.

Bu dönemde rahimde de gerekli hazırlıklar yapılır. Rahime kan hückum ederek dinç tutulması sağlanır. Önceki bölümde söz ettiğimiz gibi yumurtalıkta bulunan korpus luteumun (sarı cisim) salgısı artar ve vücut hamileliğin başladığından haberdar edilir. Bu arada rahme doğru yízer şekilde ilerleyen bir hücre yiğini konumundaki zigot da, "ben buradayım" mesajı içeren biyokimyasal bir sinyal göndermeye başlar. Bu mesajlar, cennin için gerekli olan tuzları, demir, kan ve vitaminleri temin etmesi için annenin vücutunu hazırlıklı hale getirir. Aynı zamanda zigotun salgılanlığı biyokimyasal mesaj (hCG hormonu) annenin yumurtalığına ulaşarak burada bir başka hormonun daha salgılanması işlemini başlatır ve bu da annenin bedeninde yeni bir yumurtlama (menstrual) döneminin başlamasını engelleyici bir etki oluşturur.²³

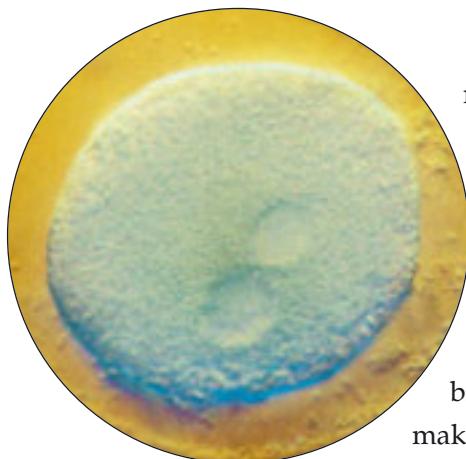

1) Her ay yumurtalıklardan bir yumurta bırakılır. 2) Olgunlaşan yumurta kendisini saran kılıfı patlatarak çıkar. 3) Yumurta fallop tüpü tarafından yakalanır ve yumurtanın sperm tarafından döllenme ihtimali oluşur. 4) Spermelerden bir tanesi yumurtanın zarını delmeye başarır ve yumurtayı döller. 5) Döllenmiş hücreler bölünmeye ve çoğalmaya başlarlar. Bir yandan da gruplanmaktadır. 6) Bu aşamada blastosit denilen hücre kümesi oluşur. Hücrelerin değişmesi ve vücut dokularını, organlarını oluşturmalarındaki ilk aşamadır bu.

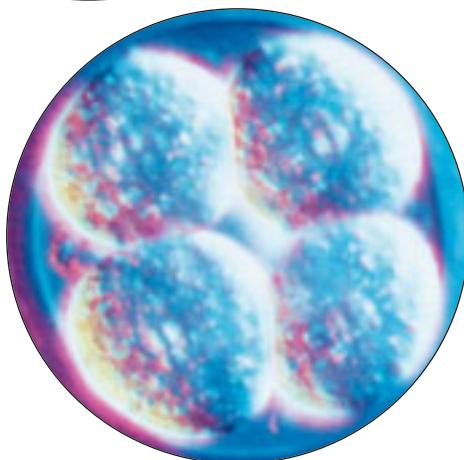
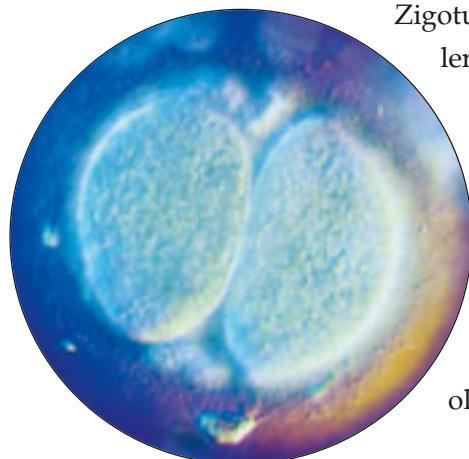
7) Döllenmiş yhäcre topluluğu fallop tüpünün de yardımıyla rahme kadar gelir. **8)**Rahim duvarına yapışmak için hazırlanmaya başlar. Bu iş için tasarlanmış özel hücreler sayesinde rahim duvarına tutunur. **9)** Eğer yumurta rahim duvarına başarıyla yapışrsa embriyo koruyucu ve besleyici bir ortama kavuşarak büyümeye başlar. **10)** Resimde çeşitli aşamaları görülen embryonal dönemin bitiminde, yani sekizinci haftanın sonunda, 2.5-3 cm. boyutlarında minyatür bir insan ortaya çıkmıştır. Bütün bu aşamalar insanın yaratılmış olduğunun açık kanıtlarıdır. Düşünen her insan için kendi yaratılışında ibretler vardır.

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

Henüz birkaç hücreden oluşan zigotun nerede olduğunu fark edip, bundan sonra devam edecek 9 aylık süreç ile ilgili hemen sinyal yollaması olağanüstü bir durumdur. Zigt bu mesajı kime yollayacağını nereden bilmektedir? Bu mesajı alan diğer organeller bunun hayatlarında hiç karşılaşmadıkları mikroskopik bir et parçasından geldiğini nasıl anlamakta, ve ona yardımcı olmak için yaşayabileceği bir ortam hazırlamaya başlamaktadırlar?

Zigotun salgıladığı hormon sonuca molekülerden oluşmaktadır. Öyleyse bu molekülerin ulaştığı yerdeki hücreler, bu moleküllerin oraya ne amaçla ulaştığını, "ne demek istedığını" nasıl anlamaktadır? Bir insana bildiği dilde bir mesaj ulaştılığında bunu okuyup anlaması ve anladıklarına göre bir karar alması mümkündür. Ama burada söz konusu olan mesaj birtakım moleküllerden oluşan

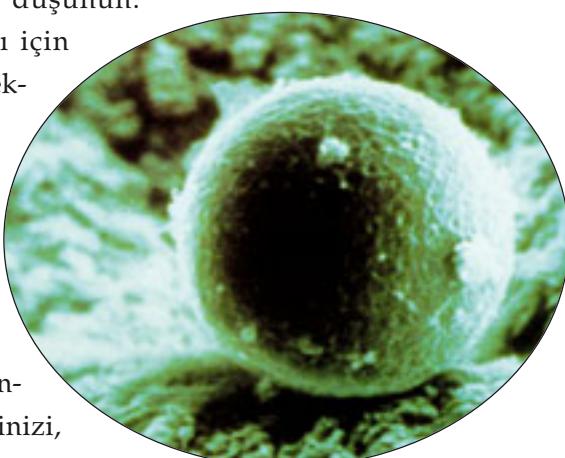
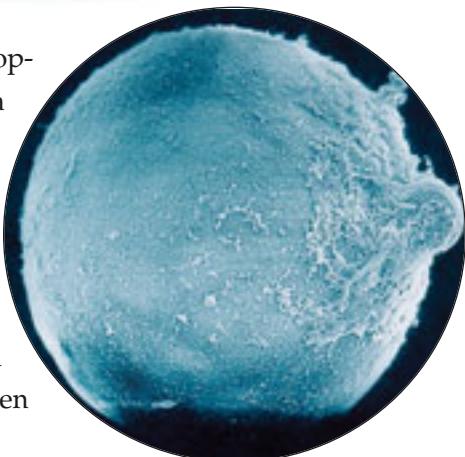

Yumurta hücresi spermle birleşikten sonra bölünmeye başlar. İlk bölünmede iki hücre oluşur, bu iki hücrenin de kendi içlerinde bölünmesi ile çok kısa bir süre içinde bir hücreler yumağı oluşur. Bu yumağın geçirildiği evreler sonucunda bebeğin hayatı yapıları oluşur. Bebek anne karnında geçirdiği dönemin ardından dış dünyaya her yönden hazır hale gelir.

bir hormon, mesajı gönderen bir hücre topluluğu, mesajı alan da ondan biraz daha büyük bir hücre topluluğudur. Şuurlu bir insanın okuduğunu anlaması gibi, hücrelerin de gelen mesajları (hormonlar) okuyup anlaması kuşkusuz büyük bir mucizedir.

Ayrıca bu zigot büyümeye esnasında hangi maddelere ihtiyacı olacağını nereden bilmektedir?

Örneğin kendinizi düşünün. Vücutunuzun güç kazanması için hangi yiyecekleri yemeniz gerektiğini, hangi minerallerden almanız gerektiğini ancak bu konuda yapılan bilimsel çalışmaları okuyarak öğrenebilirsiniz. Potasyumun, fosforun, kalsiyumun vücutunuza nasıl bir etkisi olduğunu, hangi besinlerden bunları elde edebileceğinizi,

Kalp, sinirler, omurga, damarlar, akciğerler, dişler, kemikler, tat alma duyusu... Bütün bu hayatı organlar embriyonun anne karnında geçirdiği evrelerde oluşur. Örneğin üçüncü ayın sonunda embriyonun cinsiyeti belirlir. Beynin parçaları oluşur. Sekizinci ayın sonunda bebeğin vücutunun hemen hemen bütün bölümleri şekillenmiştir.

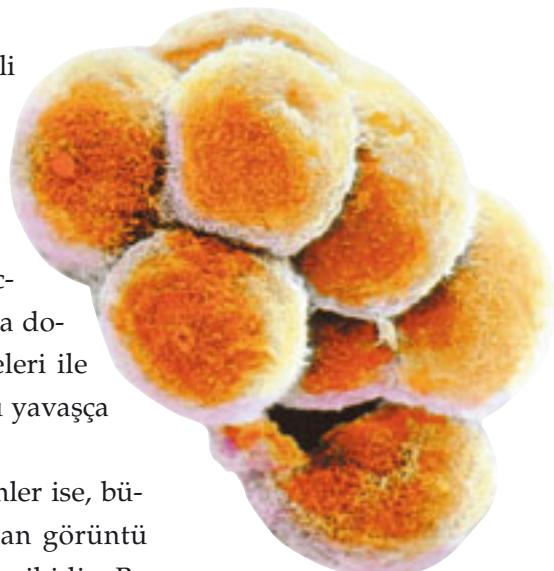
bunlardan hangi oranlarda ve ne zamanlar almanız gerektiğini ilgili uzmanlara danışmadan öğrenemezsiniz. Siz düşünebilen, akledebilen, görebilen, konuşabilen ve duyabilen bir kişi olarak ancak bu yardımcılara başvurarak sonuç alabilirken, çok küçük bir hücre yiğini nelere ihtiyacı olduğunu, bunların hazır bulunmayıp üretilmesi gerektiğini, bunları kimlerin üretebileceğini, ancak bu üretimin başlaması için bir sinyal yollaması gerektiğini bilmektedir. Üstelik vücut içinde daha birkaç günlük geçmiş olmasına rağmen kimyasal bir bilgi yollamayı bilmektedir. Vücudun diğer organlarının bu kimyasal bilgiyi anlayabileceğini de hesaba katmaktadır.

Elbette bu olağanüstü bilgileri bir hücre yiğinin bildiğini ve bu bilgilerden yola çıkarak bir planlama yaptığı söylemek mümkün değildir. Bu hücre yiğinine tüm mucizevi işlemleri yaptıran, onu bu yeteneklerle hazır şekilde yaratılan üstün bir güç vardır. Bu gücün sahibi göklerin ve yerin tek hakimi olan Allah'tır. Allah, gözle görülmeyen, şuursuz canlılara insan aklının alamayacağı kadar mükemmel ve kompleks işler ilham ederek bizlere sonsuz kudretinin delillerini göstermektedir.

Hücre Kümesi Hareket Ediyor

Kendisi için hazırlanan bu güvenli yere doğru ilerleyen zigot da günden güne bölünerek çoğalmaya devam eder. Her 30 saatte bir bölünme gerçekleşir. 2, 4, 8, 16 olarak bölünen hücreler bir süre sonra küçük bir hücreler kümesi oluşturarak, yakınlarında doğaşan başarılı olamamış sperm hücreleri ile birlikte fallop tüpünden rahme doğru yavaşça yol alır.

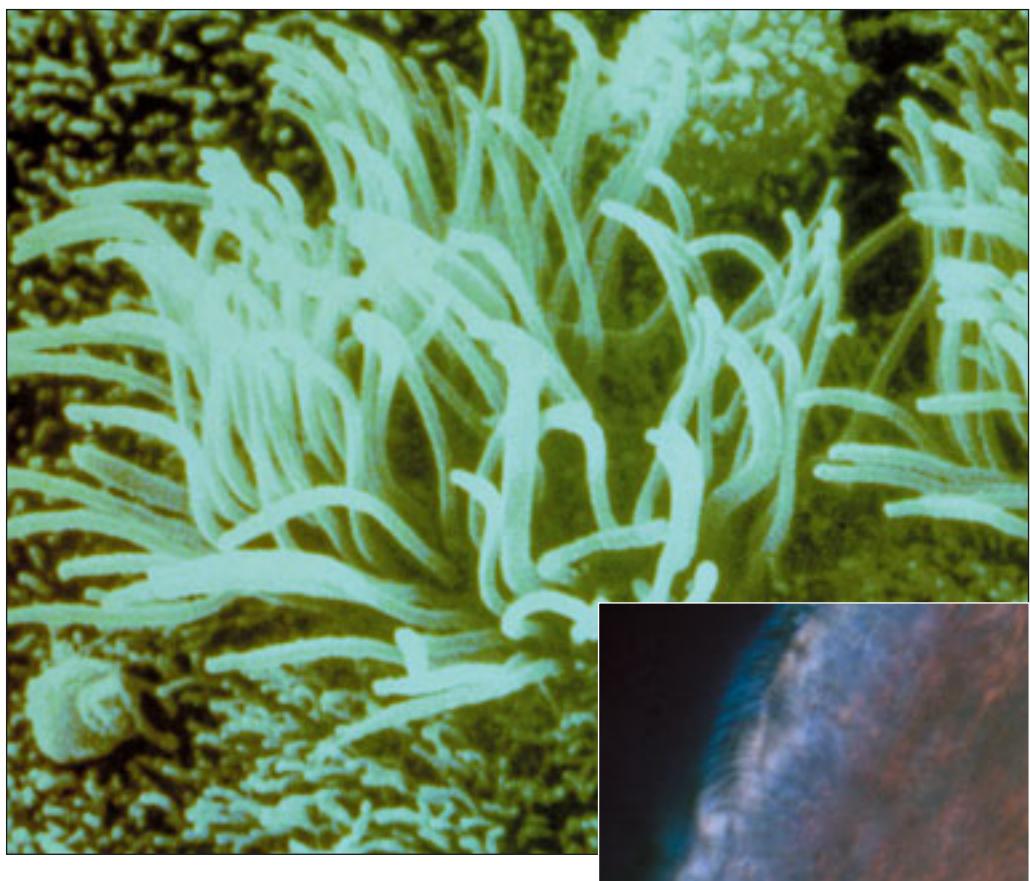
Fallop tüpü kanalında olup bitenler ise, büyütülerek incelendiğinde ortaya çıkan görüntü sanki bir okyanus dibini seyretmek gibidir. Bu hücre kümesi (zigot) yolculuğuna fallop tüpünde meydana gelen dalgalanmalar sayesinde devam

Çoğalan hücrelerin oluşturduğu kümenin dış görünümü bir et parçası şeklidindedir.

edebilir. Sperm yumurtaya doğru iterek döllenmenin gerçekleşmesini sağlayan dalgalanma hareketi, bu kez yumurtayı rahme taşırl. Fallop tüpündeki hücreler yüzeylerinde bulunan silya isimli tüyçükleri aynı yöne doğru hareket ettirirler. Böylece adeta çok kıymetli bir yükü taşırl gibi, yumurta hücresinin gitmesi gereken yöne doğru taşırlar.

Burada işlevi olan tüm parçalar ortak bir yerden emir alıormuş gibi bir anda aynı amaç için çalışmaya başlarlar. Bu öyle bir emirdir ki vücutun pek çok farklı bölümünü tarafından anında idrak edilir ve uygulamaya konur.

Fallop tüpündeki hareketlilik incelendiğinde ilk anda bir okyanus dibi seyrediliyormuş hissi oluşur. (küçük resim) Fallop tüpündeki tüyçükler (üste) bir dalgalanma hareketi yaparak yumurtanın rahme doğru hareket etmesine yardımcı olurlar.

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

Hücre topluluğu fallop tüpündeyken birçok bölünme aşamaları geçerir. Ve yaklaşık 100 hücreli bir küme olarak rahme girer. Ancak bütün bu bölünme işlemlerinin gerçekleşmesi için hücrelerin beslenmesi gerekmektedir. İnsanın yaratılış mucizesinin önemli bir detayı olarak bu ihtiyaç da düşünülmüştür. Allah, fallop tüplerini zigotun bu ihtiyaçlarını karşılayacak bir yapıya sahip olarak yaratmıştır. Bu bekleme süresi içinde fallop tüplerinin iç yüzeyini oluşturan tüycük hücreleri "sekretuvar" denilen hücrelere dönüşür. Bu hücrelerin özelliği bir uyarı karşısında cevap olarak organik moleküller, iyonlar ve su salgılamalarıdır. İşte bu sıvılar fallop tüplerindeki hücre topluluğunun (zigot) beslenmesini sağlayacaktır.²⁴

Buraya kadar "... rahim genişleyerek zigotu korumaya alır. Fallop tüpleri hücreleri beslemek için gereken işlemleri yapar..." benzeri cümlelerle bir hücre kümesi olan zigotu koruma altına alan, onun beslenmesini sağlamak için gereken hazırlıkları yapan ve bu hücreleri rahat ettirmeye çalışan organlardan, dokulardan bahsettim. Unutulmamalıdır ki, bu organları ve dokuları oluşturan da hücrelerdir. Peki hücreler nasıl olup da başka hücrelerin ihtiyaçlarından haberdar olmakta ve tam gereken zamanda, gereken değişimleri geçirerek embriyoyu beslemekte ve korumaktadırlar?

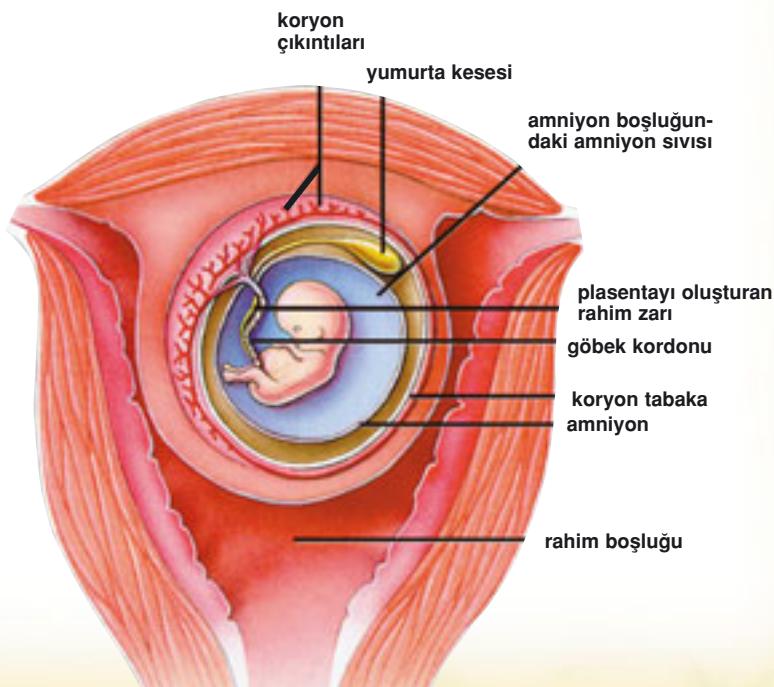
Bu soru düşünüldüğünde akla gelen ilk cevap, hücrelerin onları kontrol eden, düzenleyen bir akıl tarafından yönetildikleri olacaktır. Hiç kimsenin aklına "hücreler bir gün kendilerine isabet eden bir tesadüfle değişiklik geçirmeye başlamışlar ve sonra nasıl olmuşsa olmuş bu hücreler zigot için gerekli besini üreten hücreler haline gelmişlerdir, sonra da bütün kadınlarda bu mucizevi olay böylece sürüp gitmiştir" gibi masalsı anlatımlar gelmeyecektir. Böyle bir iddiada bulunan kişinin mantık örgüsünden şüphe edileceği açıklıktır. Rahmin zigotu karşılamak için yaptığı hazırlıklar da, fallop tüplerinin zigotu besleyecek özelliklere sahip olması da ancak ve ancak Allah'ın bilgisi dahilinde gerçekleşen işlemlerdir. Tüm bunlar Allah'ın, yarattığı canlılar üzerindeki şefkatinin, merhametinin ve kusursuz yaratısının birer tecellisidir.

Embriyo İçin Yaratılmış En Güvenli Yer: Anne Rahmi

Rahim kaslardan yapılmış sağlam bir duvara sahip içi boş bir organdır ve 50 gramdan fazla değildir. Yapılan bu hazırlıklara rağmen bu büyülü bir bebeğin büyümeyeşi için elbette ki yeterli değildir. Bunun için rahmin yapısının da değişmesi gereklidir. Bu yüzden hamilelik boyunca rahmin hacmi giderek artar ve hamileliğin sonunda 1100 grama kadar ulaşır. Rahmin bu özelliği, kadının döllenmiş yumurtasının, rahmin içinde büyüp gelişmesi, ve tam bir insan şeklinde dışarı çıkması için en uygun yer halini alır. Bundan başka kadının leşen kemiği boşluğunun tam ortasında bulunması da döllenmiş yumurta için bir sığınak görevi görür ve gelişimi boyunca bebeği korur.²⁵

Allah Kur'an'da anne rahminin koruyucu özelliğini bildirmekte ve insanlar üzerindeki rahmetini bir kez daha hatırlatmaktadır:

Andolsun, Biz insanı, süzme bir çamurdan yarattık. Sonra onu bir su daması olarak, savunması sağlam bir karar yerine yerleştirdik.
(Müminun Suresi, 12-13)

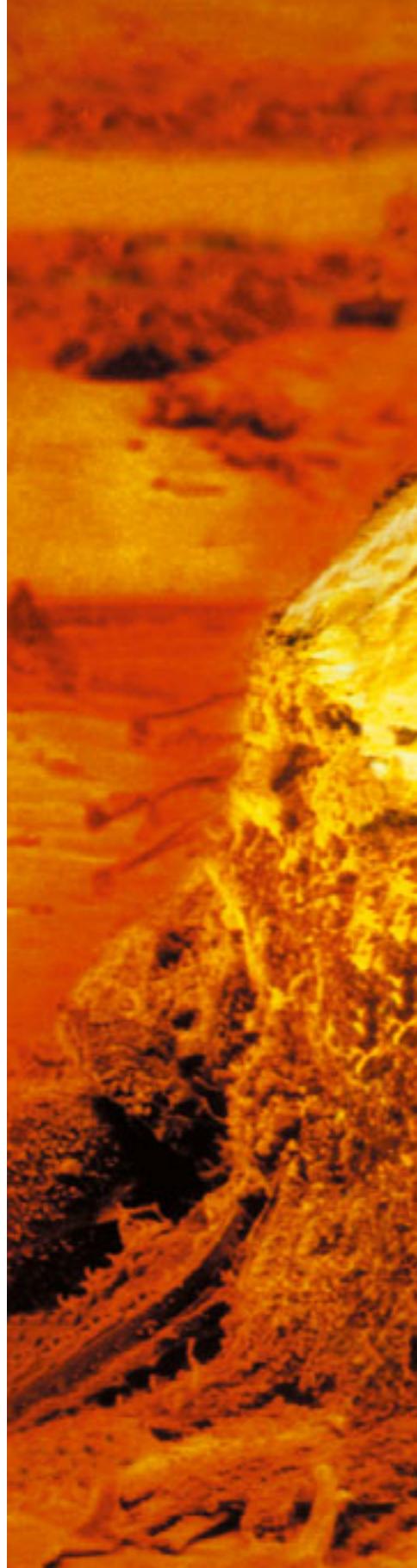

Zigotun Rahme Tutunması

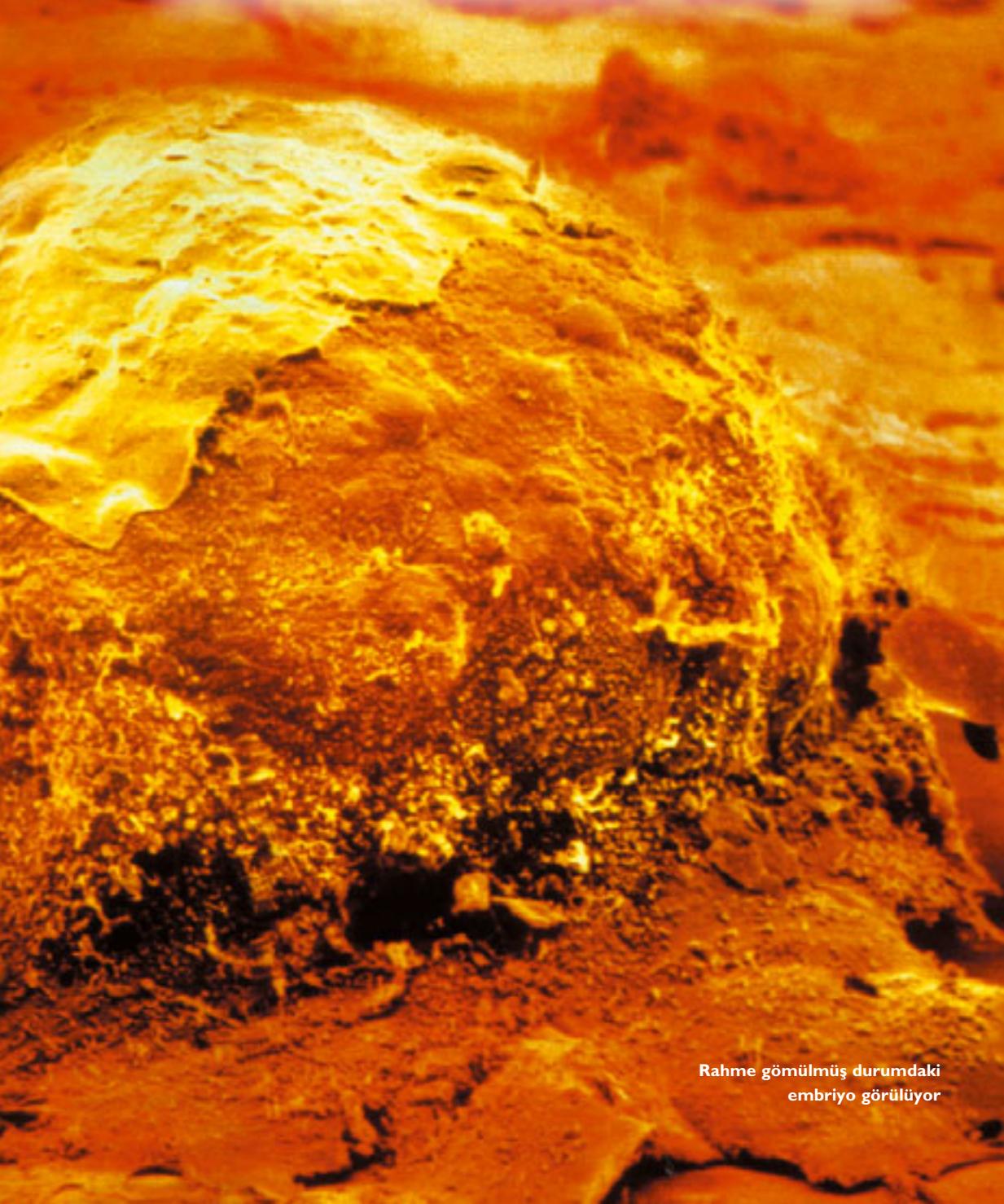
Hücre kümesi hamileliğin sağlıklı bir şekilde devam edebilmesi için uygun bir yere yerleşmelidir. Öyle bir yer seçilmelidir ki, bu yer hem korunaklı hem de dokuz ay sonra doğumun gerçekleşebileceği niteliklerde bir yer olmalıdır. Ayrıca bu yerleşme yeri bebeğe besin sağlayacak olan annenin kan damarlarına yakın bir yerde de olmalıdır. Bu iş için en uygun yer elbette ki rahim duvarıdır.

İşte fallop tüpünden rahme doğru ilerleyen zigot da, bunun bilincinde olarak hareket eder. 3-4 gün boyunca içinde bulunduğu fallop tüpünün herhangi bir noktasında durup buraya tutunmaya çalışmaz. Rahme ulaşmadan tutunduğu herhangi bir noktanın, varlığını devam ettirmesine izin vermeyeceği bilir. Rahme kadar ilerler; burada rahmin duvarlarında kan damarlarının yoğun olduğu bir bölgeyi bulur ve buraya tutunur. Toprağa atılan tohumların bir yandan filizlenip bir yandan da kök salmaları gibi, zigot da bir yandan büyümeyi devam ettirir, bir yandan da besin sağlayacağı dokunun derinlerine doğru ilerleyerek kendisine yeni besin kanalları üretir.

Burada önemli bir noktaya dikkat çekmekte yarar vardır. Zigotun kendisi için en uygun yeri seçebilmesi başlı başına bir mucizedir. *Beginning of Life* kitabının yazarı G. Flanagan bu olaydaki olağanüstüluğu şöyle vurgulamaktadır:

De ki: "O, herşeyin Rabbi iken, ben Allah'tan başka bir Rab mi arayayım? Hiçbir nefis, kendisinden başkasının aleyhine (günah) kazanmaz. Günahkar olan bir başkasının günah yükünü taşımaz. Sonunda dönüşünüz Rabbinizedir. O, size hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri haber verecektir." (En'am Suresi, 164)

Rahme gömülümsü durumdaki
embriyo görülmektedir

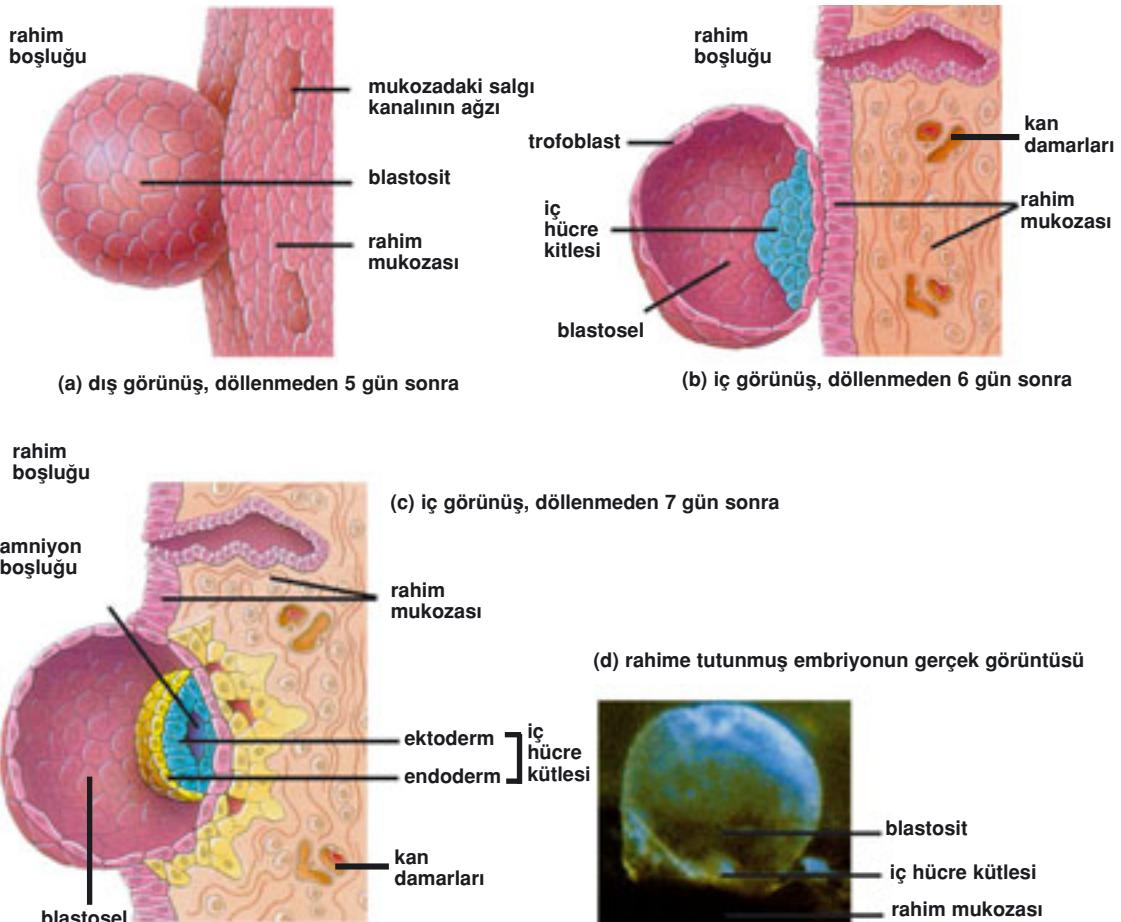
"Bir hücre yiğini nasıl olur da böyle hayret verecek derecede "ileri görüşlü" bir seçim yapabilir?"²⁶

Flanagan'ın dikkat çektiği bu nokta çok önemlidir. Bu önemi açıklamak açısından öncelikle şöyle bir örnek verelim. Yeni yürümeye başlayan bir bebeği daha önce hiç görmediği, kendisinden milyonlarca kat daha büyük bir binaya koyduğunuzu düşünün. Ve bu binanın içinde kendisi için en uygun ortamın bulunduğu odayı bulmasını bekleyin. Küçük bir bebek böyle bir şeyi gerçekleştirebilir mi? Elbette gerçekleştiremez. Henüz akledebilecek bir yaşıta olmayan, tecrübesi, bilgi birikimi bulunmayan bir bebeğin bunu yapması nasıl imkansızsa, vücut gibi karanlık bir boşluk içinde bırakılan birkaç santimetrelük bir et parçasının da kendisi için en uygun, en rahat, en güvenlikli bir yeri bulması o derece, hatta da ha da imkansızdır.

Üstelik bu hücre topluluğu henüz bir insan bile değildir. Unutmayın ki en fazla birkaç yüz (o an için) hücreden oluşan, kulağı, gözü, beyni, eli, kolu olmayan bir et parçasıdır. Ama embriyo, olağanüstü bir tanıma yeteneği sergileyerek, kendisi için en uygun yer olan rahme yerleşmektedir.

İnsanın yaratılışındaki mucizevi olaylar burada bitmemektedir. Bir insanın varoluşunun her aşaması, içiçe geçmiş bir mucizeler zinciri şeklindedir. Buraya kadar döllenmiş yumurta hücresinin nasıl çoğaldığından ve gelişmesi için gerekli olan yeri nasıl bulduğundan söz ettik. Ancak bu aşamada karşımıza bir soru daha çıkmaktadır: Birbirinin tıpatıp aynı olan hücrelerden oluşan ve bir yere tutunmasını sağlayacak özel bir kancası veya benzeri bir organı olmayan zigot nasıl olup da rahim duvarına tutunmaktadır?

Zigotun rahim duvarına tutunurken kullandığı yöntem son derece dikkat çekici ve kompleks bir sistemdir. Zigotun en dış tabakasındaki hücreler, "hiyaluronidaz" adı verilen bir enzim salgılarlar. Bu enzimin özelliği, -daha önce sperm konusunda da bahsettiğimiz gibi- rahim duvarı dokusundaki asit tabakasını (hiyalüronik asit) parçalayabilmesidir. Bu, zigotu oluşturan hücrelerin, rahim dokusunu bozarak içeri girmelerini kolaylaştırır. Bu sayede bir kısım zigot hücreleri rahim hücrelerini yiyecek derinlere doğru ilerler ve rahim duvarına sıkı sıkıya gömülü olurlar.

Fallop tüpünün yardımıyla rahme ulaşan hücre topluluğu (blastosit) rahim duvarına tutunur. Yuvarlak bir cisim görünümünde hiçbir kansı ya da tutunacak başka bir çıkıştı vs. olmayan hücre topluluğunun rahme tutunmayı başarması bir yaratılış mucizesidir. Embriyonun bu işlemi başarmasını sağlayan, dış tabakasındaki hücrelerin (trofoblastlar) salgıladıkları enzimdir.

Bu aşamadan sonra embriyo haline gelen zigotun yaşamak ve gelişmek için sürekli olarak oksijene ve besine ihtiyacı vardır. İşte bir insanın ilk hücrelerinden oluşan embriyo, bu ihtiyaçlarını 9 ay boyunca tutunaçağı bu noktadan karşılaşacaktır.

Zigotun sürekli bölünmesi ile oluşan hücre topluluğunun kendisi için en uygun olan noktayı bulması ve oraya tutunması gerektiğini tespit

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

edebilmesi biraz önce de belirttiğimiz gibi oldukça şaşırtıcı bir durumdur. Çünkü sadece bir hücre topluluğu olan bu minik et parçası, bu davranışıyla ihtiyaçlarını hesaplama ve buna göre hareket etme yeteneği sergilemektedir. Ancak bu minik hücre tuopluluğunun bu tutunmayı nasıl gerçekleştireceğini de biliyor olması ve bazı hücrelerinin bu tutunma işlemi için özel bir yeteneğe sahip olması daha da şaşırtıcı bir durumdur. Hücrelerin akıl ve irade kullanarak, rahim duvarındaki hyalüronik asidi analiz edip bazı hücrelere bunun yapısını bozacak hyaluronidaz enzimi ni salgılatmaya başlaması kesinlikle mümkün değildir.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, bu soruya bir insanın bile -eğer kimya konusunda özel eğitim görmemişse- cevap vermesi mümkün değildir. Oysa zigotun bazı hücreleri hem bu kimya bilgisine sahiptir, hem de bu kimya bilgisini kullanarak üretim yapmakta ve varlığını sürdürmesi için hayatı bir işlemi gerçekleştirmektedir. Üstelik bu olağanüstü işlemle ri tek bir zigot değil, bugüne kadar yaşamış olan ve şu an yaşayan tüm insanları oluşturan zigotlar yerine getirir. Her insanın oluşumunun ilk aşaması olan zigot, mucizevi bir biçimde her seferinde doğru yeri bulur ve oraya tutunur.

Buraya kadar anlatılanlarda da görüldüğü gibi, embriyonun oluşumunda ve embriyoyu barındıran hücrelerin geçirdikleri değişimlerde çok açık bir plan ve şuur vardır. Tam gerektiği anda fallop tüpünü oluşturan hücreler değişim geçirmekte, tam gerektiği anda embriyonun dışını saran hücreler enzim (hyaluronidaz) salgılamaya başlamaktadırlar. Bu açık plan ve şuur insan vücutundaki gelişmelerin üstün akıl sahibi Allah'ın kontrolü altında gerçekleştiğini göstermektedir.

Döl yataklarında size dilediği gibi suret veren O'dur. O'ndan başka İlah yoktur; üstün ve güclü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (Al-i İmran Suresi, 6)

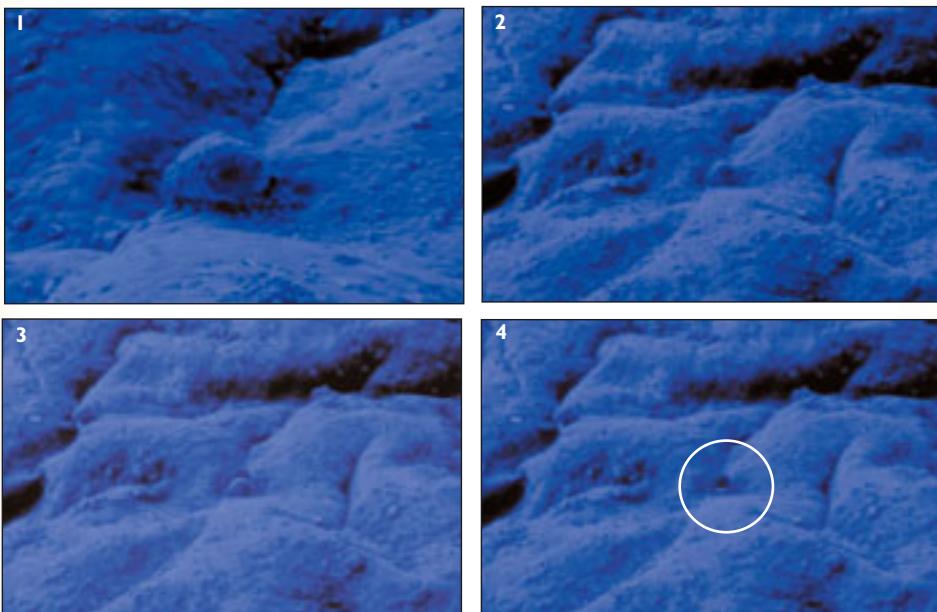
Embriyonun Rahme Tutunması Bir Kur'an Mucizesidir

Embriyonun rahme tutunması konusu ile ilgili Kur'an ayetleri incelendiğinde çok önemli bir Kur'an mucizesi ortaya çıkmaktadır. Allah Kur'an'da, anne rahmine tutunarak gelişmeye başlayan embriyodan söz ederken, "alak" kelimesini kullanmaktadır:

Yaratın Rabbin adıyla oku. O, insanı bir "alak"tan yarattı. Oku, Rabbin en büyük kerem sahibidir. (Alak Suresi, 1-3)

"Alak" kelimesinin Arapça'daki anlamı ise, "bir yere asılıp tutunan şey" demektir. Hatta alak kelimesi asıl olarak deriye yapışarak oradan kan emen sülükleri tanımlamak için kullanılır.

Embriyo da tam olarak ayette bildirildiği gibi rahim duvarına asılı tutunmaktadır. Bundan 1400 sene öncesinde indirilmiş olan Kur'an'da, anne karısında gelişmekte olan embriyoyu bu özelliğiyle tarif eden bir kelime kullanılması, Kur'an'ın mucizelerinden biridir. O dönemin bilim düzeyi ile keşfedilmesi mümkün olmayan bu bilginin, asırlar önce Kur'an'da bildirilmiş olması Kur'an'ın alemlerin Rabbi olan Allah tarafından indirildiğini bir kez daha tasdik etmektedir.

1. resimde rahimde kendine yer arayan 1 haftalık embriyo görülmektedir. Uygun bir yer bulduğunda embriyo rahim duvarındaki dokuları parçalar ve buraya gömülüür. (2-3) Rahim duvarına sıkıca yerleşen embriyo oksijen ve besin gibi ihtiyaçlarını buradan karşılamaya başlar. (4)

*Kendileri yaratılıp dururken, hiçbir şeyi yaratamayan
şeyleri mi ortak koşuyorlar. Oysa (bu şirk
koştukları güçler ve nesneler) ne onlara bir yardıma
güç yetirebilir, ne kendi nefislerine yardım etmeye.
(Araf Suresi, 191-192)*

Döllenmiş yumurta hücresinin
8. gündeki görünümü

Farklı Görevler Ustlenen Hücreler

Embriyonun gelişiminin sekizinci gününde hücreler farklılaşmaya başlayarak iç ve dış olmak üzere iki tabakalı bir görünüş kazanırlar. İç hücreler (embriyoblast) embriyonun tüm yaşamı boyunca sahip olacağı hücreleri oluşturur. Dış hücreler (trofoblast) ise insanın sadece doğumuna kadar, yani 9 ay boyunca, anne karnındaki yaşamına yardımcı olacak hücrelerdir.

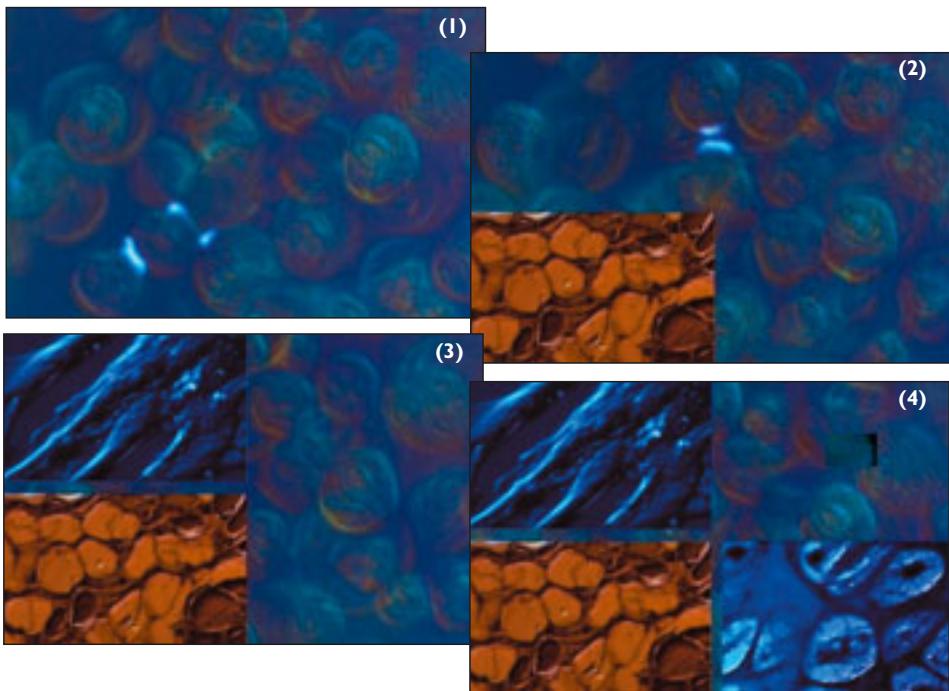
İçteki hücre topluluğu 9 ay boyunca kendisine hizmet edecek dış bölümde kendisini ayırır. Sadece ileride yeni gelişecek olan plasenta ve embriyo arasındaki bağlantıyı sağlayacak göbek kordonu olacak bölge kalır ve embriyoblast hücreleri yassı bir şekil oluşturarak "embriyonik disk" adını alır.

Daha sonraki büyümeye, bu diskin iki tarafında simetrik olarak meydana gelir. Bu işlemler insan vücudundaki ilk düzenlemelerin başlangıcıdır. Bu düz çizginin her iki tarafında ektoderm ve endoderm, ikisi arasında da mezoderm denen yeni hücreler oluşmaya başlar. Bu üç katmanın her biri ileride bebeğin vücudunun ayrı bölümlerinin oluşumunu sağlayacaktır.²⁷

En dışta kalan hücre tabakası olan ektodermde, sinir dokusunun yanı sıra, salgı yapan bez ve epitel doku gelişir. Bu dokulardan da beyin, omurilik, duyu organları ve göz mercekleri oluşacaktır. Ayrıca üst deri, ter bezleri, dış minesi, saç ve tırnakları da bu tabaka oluşturacaktır. Embriyonun en iç tabakası olan endoderm de, sindirim ve solunum sistemi oluşturan organları (karaciğer, akciğer, pankreas vs) ve ilgili bezlerin (tiroit, timüs vs.) gelişimini üstlenmiştir. Mezoderm olarak adlandırılan üçüncü tabaka ise bu iki tabakanın arasında oluşur. Bu tabakadan bağ, destek, kan ve yağ dokusu gelişir. Bu dokulardan da kıkırdaklar, kaslar, damalar, iskelet ve dolaşım sistemi, iç organların iç yüzeyini çevreleyen epitel hücreler oluşmaya başlar. **Vücuttaki bütün dokulara ait hücreler bu kök hücrelerden oluşacaktır.**

Yukarıda yazdığımız bu son cümlelerin ne anlamına geldiğini düşünmek ve verilen bilgileri iyi değerlendirmek son derece önemlidir. Çünkü ancak bu şekilde insanın ortaya çıkışındaki bu olağanüstü'lük kavranmaya

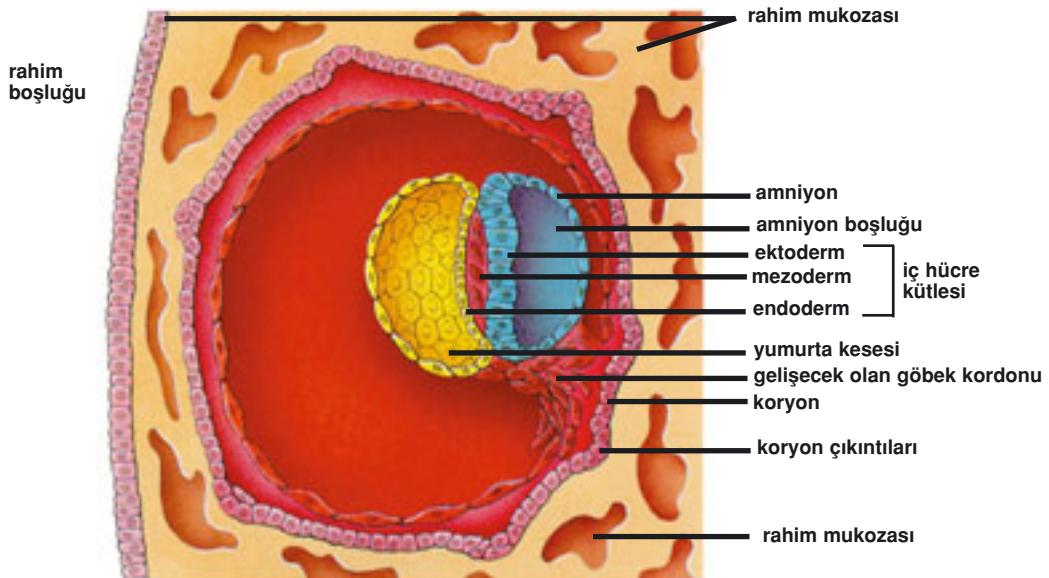
İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

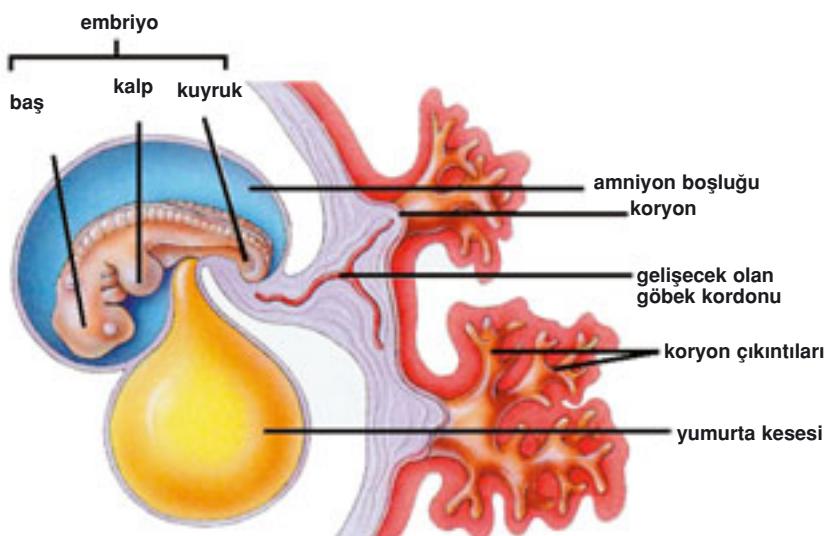
İnsan vücudundaki yaklaşık 200 tür hücrenin kaynağı kök hücreleridir. (1) Birbirlerinin kop-yaları olan kök hücreleri bir süre sonra aniden diğer hücrelerden farklılaşmaya başlar. Bu farklılaşma ile kök hücrelerinden vücuttaki dokular gelişir. Enerji veren yağ hücreleri (2), ya-raları iyileştiren hücreler (3) ve damar hücreleri (4) bu dokulardan birkaçıdır.

başlanacaktır. Embriyoyu oluşturan üç tür hücre tabakasından insan vü-cudundaki bütün yapıların (organların, dokuların, sistemlerin, damarla-rın, kanın vs.) oluşması, düşünen her insanı hücrelerin sahip oldukları bu üstün aklın nasıl ortaya çıktıgı sorusunun cevabını bulmaya götürecektr.

Bu arada gözden kaçırılmaması gereken ve bu değişimi daha da ola-ğanüstü hale getiren detaylar vardır. Örneğin insanın oluşumu sürecinde bu üç hücre tabakası arasında mükemmel bir uyum görülür. Üç tip hüc-reden vücuttaki yaklaşık 200 tip hücrenin oluşması için elbette ki belirli bir sıralama ve zamanlama gereklidir. Örneğin kan hücrelerinin oluşma-sı ile deri hücrelerinin oluşması sırasında gerçekleşen farklılaşma sırala-ması birbirinden çok farklıdır. Bu mucizevi durum beraberinde birçok so-ruya da getirmektedir.

(a) Döllenmeden yaklaşık 14 gün sonraki iç görünüş

(b) Döllenmeden yaklaşık 25 gün sonraki dış görünüş

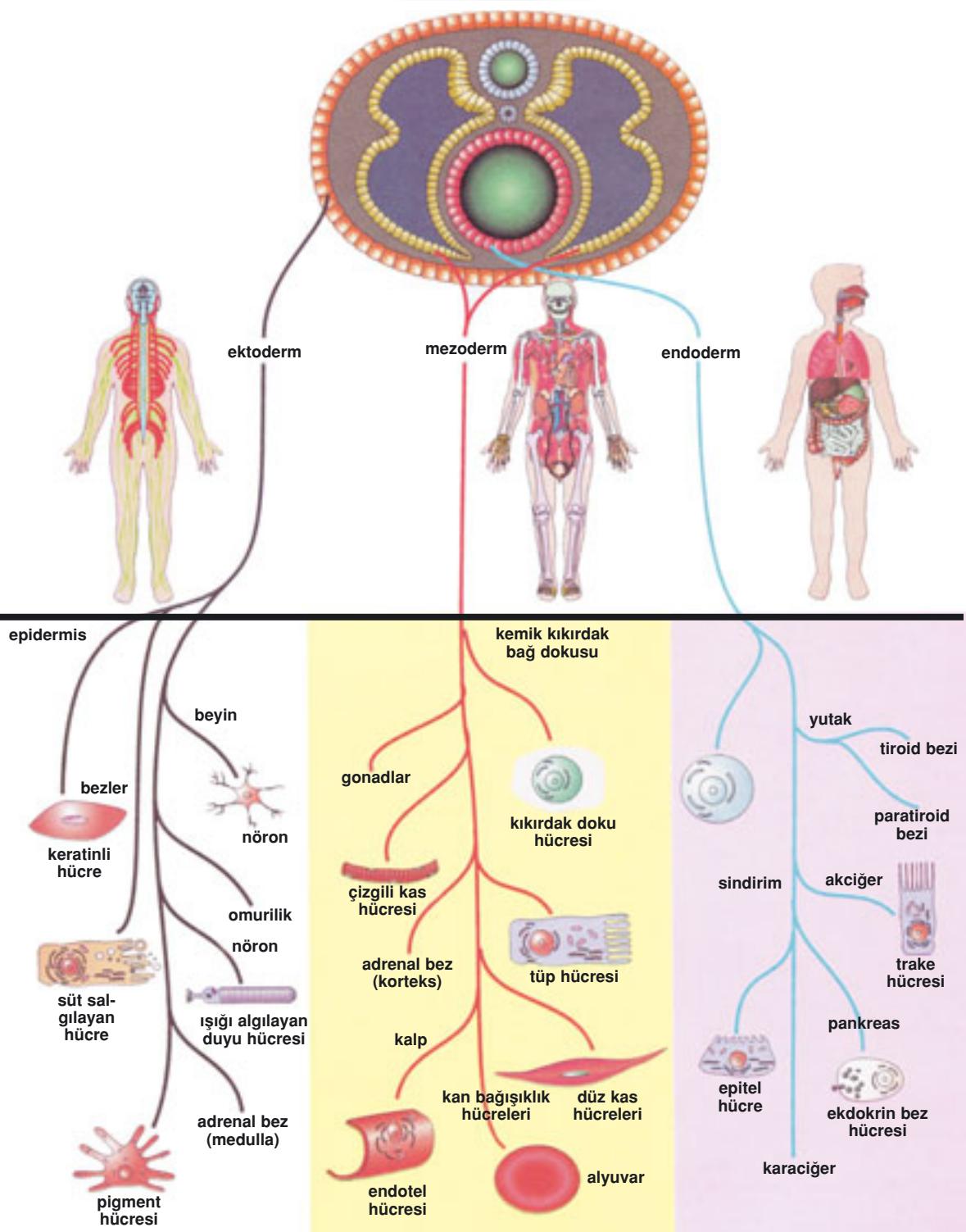
Döllenme ile birlikte rahimde değişiklikler başlar ve rahim bebeğin güvenli ve konforlu bir şekilde 9 ayını geçireceği bir yer haline gelir. Öncelikle rahim genişleyerek embrioyu koruma altına alır. Göbek kordonu oluşmaya başlar. Bütün hazırlıkları yapanlar, rahimde bulunan hücrelerdir. Bir hücrenin başka bir hücrenin ihtiyaçlarından haberdar olmasının tek bir açıklaması vardır. O da bu hücrelerin üstün güç sahibi olan Allah'ın ilhamıyla hareket ettikleridir.

Vücutunuza Şekil Veren Hücrelerin Planlı Hareketi Nasıl Gerçekleşir?

Bu dönemde hücreleri izlersek çok yoğun bir trafikle karşılaşırız. Birbirinin aynı olan hücreler belli bir süre sonra bölünerek çoğalmakta ve bu hücrelerin bazıları, diğerlerinden farklı bir yapıya bürünmeye başlamaktadırlar. Bu trafik o an için anlaşılmazdır. Ama her geçen gün, bu trafiğin bir insan vücudunun inşa edilmesinde vazgeçilmez olan işlemlerin çok süratli ve programlı bir şekilde gerçekleşmesi için olduğu anlaşılmıştır. Bütün hücreler adeta görev yerine dağılan işçiler gibi bölgük bölgük hareket ederler. Sonra aynı organı oluşturacak hücre grupları birbirine yapışarak birikir, katlanır ve organları oluşturmak için hazırlanırlar. Bu yoğun faaliyetler sonucunda bazı hücreler kemik hücresi, bazıları deri, bazıları da kas hücresi olacaklardır.²⁸

Kemik hücreleri, kemiklerin olması gereken yerde toplanırlar. Kas hücreleri, kasların olması gereken yerde birikirler. Bazıları daha iç kısımlara giderek iç organları yapmaya başlarlar. Bazıları beyni, bazıları gözleri, bazıları ise damarları oluştururlar. Bu süreçte zamanla yeni süreçler de eklenir; örneğin hücrelerin tespit edilmiş yönlerde doğru göç etmesi, programlanmış hücre ölümleri ile bazı organların inşa edilmesi vs... Kısacası bu başkalaşım sürecinde mükemmel bir strateji uygulanmakta, hücreler belirli bir plan doğrultusunda hareket etmektedirler.

Bu hazırlığın nasıl yapılacağı her hücre grubuna ayrı ayrı ilham edilmiştir. Her hücre DNA'sında yazılı olan bilgi aynıdır. Fakat her hücre grubu bu bilgiyi ancak kendilerine ilham edilen programda kullandığında her organın görevini yerine getirmesi için gereken özel yapıları elde ederler. Bir yandan bu şekilde farklılaşırken bir yandan da sürekli bölünerek sayılarını artırırlar. Bu muhteşem organizasyon asla bir anarşi içinde gerçekleşmez. Kalp, göz, beyin, kol ve bacak ve diğer organlar oluşturmak üzere yapılan bu hazırlıklar sayesinde vücut yavaş yavaş şeklini almaya başlar.²⁹

Doğumun ilk aşamasındaki hücreler birbirlerinin tipatıp aynısı olan kopyalarını yaparlar. Eğer bu çoğalma kontrollsuz olsaydı, ortaya bir insanın değil, benzer hücrelerden oluşmuş büyük bir et yiğiniń çıkması gerekińdi. Ancak böyle olmaz. Birbirlerinin kopyaları olan kök hücreleri bir süre sonra kendi aralarında sinyalleşerek farklılaşmaya başlarlar. Kemik, düz kas, epitel, karaciğer ya da akciğer kısacısı vücuttaki bütün hücre ve dokular bu farklılaşma ile oluşur. Hücrelerdeki bu mucizevi değişimini gerçekleştiren ve insanı insan yapan özelliklerin ortaya çıkmasını sağlayan elbette ki benzersiz bir gücün ve ilmin sahibi olan Allah'tır.

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

Peki hepsi tek bir özden doğmuş olan bu hücrelere bu emri kim vermektedir? Hiçbir akla, bilince ve duyuya sahip olmayan hücreler bu emri nasıl anlamakta ve nasıl uygulamaktadır?

Bilim adamları, hücrelerin farklılaşmalarını ve vücutun gereklili bölgelerine yerleşmelerini sağlayan planın, DNA'da şifrelendiğini tespit etmişlerdir. Ancak bu durumda da hücrenin çekirdeğinde saklı bu mikroskopik bilgi bankasının içine bu muazzam planı kimin bu kadar kusursuzca şifrelediği sorusu karşımıza çıkmaktadır...

Dahası, bu plan DNA'da yazılı olsa bile, hücrelerin bunu kusursuzca okumalarını ve uygulamalarını sağlayan etken nedir? Nasıl olmaktadır da milyarlarca farklı hücre, DNA'daki dev bilgi bankasının içinden kendisini ilgilendiren kısmını bulmakta ve ona uygun olarak yapı değiştirmektedir?

Örneğin gözü göz yapan hücreler, nereye kadar gözbebeği yapacağını retinayı, göz kaslarını, veya göz merceği hangi büyülükte ve hangi yapıda üretip sonra da bu üretimi hangi aşamada durdurmalrı gerektiğini nasıl anlamaktadırlar?

Ya da karaciğeri, böbrekleri veya pankreası yapan hücreler, hiç tanımadıkları bu organların özelliklerini nasıl bilip ona göre yapı değiştirmektedirler?

Üstelik bu hücreler oluşturacakları organa göre yapı değiştirirken pek çok faktörü de göz önünde bulundurmaktadırlar. Örneğin bir hücre beyin hücresi olmak üzere deşirken sinir sistemini, beynin beslenmesini, oksijen alıp vermesini, tüm vücuda sinirlerle bağlantı kurması gerektiğini, beynin bir kısmının görme, bir kısmının duyma, bir kısmının hissetme gibi türlü özelliklere göre ayrılması gerektiğini de hesaba katmaktadır. Diğer hücreler beyin zarar görme ihtimalini gözünden bulundurup onu çevrelemekte, doğum sırasında olabilecek olumsuz şartları değerlendirdip ona göre bir yapı oluşturmaktadırlar. Peki ama hücreler nasıl böyle "ileri görüşlü" davranışlarda bulunmaktadırlar?

Tüm bu sorular, insanın doğumunun çok büyük bir mucize olduğunu ortaya koymaktadır. Nitekim evrim teorisi de bu noktada açmaza girmektedir. Hücrelerin organları oluşturmasi ve vücutu şekillendirmesi sırasında DNA'daki genler arasında gerçekleşen olağanüstü işbirliği karşı-

sında evrimciler hiçbir açıklama getirememektedirler. Şuursuz atom top-lulukları olarak tanımlayabileceğimiz genlerin, tesadüflerle böyle şurulu bir uyumu organize edemeyecekleri, o kadar açık bir gerçekdir ki evrim savunucuları çoğu zaman konuya hiç deginmemeyi tercih etmektedirler.

Evrimci Alman bilim adamlarından Hoimar von Ditfurth, anne kar-nındaki mucizevi gelişme hakkında şunları söylemektedir:

"Tek bir yumurta hücresinin bölünmesinin, nasıl olup da birbirlerinden öylesine farklılaşmış sayısız hücrenin doğuşuna yol açtığı, bu hücreler arasında kendiliğinden olan iletişim ve işbirliği, bilim adamlarının akıl erdiremediği olayların başında gelmektedir."³⁰

Beginning of Life kitabının yazarı G. Flanagan da, bu konudaki soru işaretlerini şöyle dile getirmektedir:

Yukarıda vücuttaki hüre çeşitlerinden birkaçı görülmektedir. Başta birbirinin aynı olan hürelerin çoğalmasıyla vücuttaki yaklaşık 200 tür hüre oluşur. DNA'larında yazılı olan bilgi aynı olmasına rağmen, her hüre türü sadece kendisine ait olan bilgileri kullanır. Hiçbir karışıklık çıkmaz. Kemik hüreleri asla göz ya da başka bir organı oluşturmaya kalkmaz ya da sinir hüreleri, alyuvarlarla karışmazlar. Hepsi nerede nasıl davranışacağını çok iyi bilir. Bu kusursuz düzeni sağlayan ve vücut hürelerine neler yapacaklarını ilham eden herşeyin hakimi olan **Yüce Allah'tır**.

"Böyle zor bir organizasyon nasıl başarılır? Hücrelerin nereye gideceklerini, ne olacaklarını ve ilgili yere ulaştıklarında ne yapacaklarını bilmelerini sağlayan nedir? Ve aynı zamanda diğer hücrelerle güzel bir uyum içinde çalışmalarını sağlayan..."³¹

Flanagan'ın bu soruların ardından vermeye çalıştığı cevap ise böyle mucizevi olaylara açıklama getirebilmekten çok uzaktır. Flanagan bu olayları şöyle açıklamaya çalışmaktadır:

"Bu büyük sorular bizi, genleri oluşturanak genetik programı yapan hücrelerin içinde saklı olan dünyanın hemen hemen **en küçük moleküllerine** götürür. Biyolojinin gelişimiyle birlikte ilk kez bu işlemlerden bazılarını ortaya çıkarıp açıklamak mümkün oldu. Hayatın kitabı, aniden biraz açıldı... ancak sadece birkaç ilgi çekici sayfası. Hala hikayenin tamamını bilmekten çok uzaktayız.

Hücrelerin **birlikte çok iyi çalışıkları** açıkları, çünkü aralarında kesintisiz bir moleküler diyalog vardır ve buna bağlı olarak ilginç genetik talimatlara hemen adapte olurlar. Bu talimatlar genetik kod olarak adlandırılan genlerde saklıdır. Anne ile babanın hücrelerinin birleşmesinin ilk günü **bu genetik program elde edilir**. Ve bundan sonra her yeni hücre üremesiyle birlikte bu genlerin kopyası yapılır ve bu yeni hücrelere aktarılır. Bu nedenle vücuttaki her hücre tamaamen aynı genleri taşıır ve tüm genetik programı içerir. Eğer her zaman tüm program aktif olsaydı, her hücre kendi fonksiyonlarını yapan hücreler klonlardı... Her zaman hepsi faal değildir. Bu durumu kafanızda şöyle canlandıabilirsiniz; bir grup katılımcının zor bir bi-na planını yapmak için yakın bir işbirliği çerçevesinde çalışmaları gereğini düşünün. Her biri temel planı biliyorlar, her biri sinyal

Allah, yedi göğü ve yerden de onların benzerini yarattı. Emir, bunların arasında durmadan iner; sizin gerçekten Allah'ın herşeye güç yetirdiğini ve gerçekten Allah'ın ilmiyle herşeyi sarıp-kuşattığını bilip-öğrenmeniz için.
(Talak Suresi, 12)

veriyor, diğerlerinden gelen sinyallere projeye tam içiçe olabilmek için hassas bir şekilde cevap verebiliyor."³²

Yukarıdaki açıklamalardan da anlaşılacağı gibi, hücrelerin farklılaşarak birbirlerinden tamamen apayrı görevler üstlenmelerini, belirli bir plan dahilinde hareket etmelerini sağlayanın "genetik bir program" olduğundan söz edilmektedir. Bu, doğrudur; gerçekten de her hücrenin içine kusursuz bir program yerleştirilmiştir. Ancak önemli olan şudur: Bu programı yapan ve hücrelerin içine yerlestiren kimdir? Burada bahsettiğimiz program sıradan bir bilgisayar programı gibi bir şey değildir. Bu programı uygulayan hücreler, içinde milyonlarca içiçe geçmiş kompleks yapısıyla, duyan, gören, hissedeni, düşünen, karar alabilen, neşe duyan, güzellikleri takdir edebilen, kendi hücrelerini, genlerini, DNA'sını inceleyip bundan sonuçlar çıkartabilen bir insanı meydana getirmektedir. Üstelik hücre dediğimiz protein yiğinlarının böyle bir programı anlayabilmesi, bu programa uygun hareket etmesi gerekiğinin suuruna varabilmesi, üstelik her aşamayı eksiksiz olarak yerine getirebilmesi zaten başlı başına bir mucizedir.

Nitekim günümüzün onde gelen evrim savunucularından biri olan Richard Dawkins, insanın oluşumu aşamasında, bir insanın genetik programını içeren genlerin bu denli bir işbirliği içinde hareket etmeleri karşısındaki çaresizliğini şöyle ifade etmiştir:

"... Ceninin gelişiminde de genler o kadar karmaşık ve birbiriyle kilitlenmiş bir ilişkiler aıyla denetleniyor ki buna deginmememiz daha doğru olacak."³³

Dawkins, insanın yaratılış mucizesinde görevli genler arasındaki ilişkilerin, bu genlerin sergiledikleri olağanüstü yeteneklerin tesadüfen oluşamayacağını, böyle kompleks bir sistemin evrim mekanizmaları ile açıklanmasının mümkün olmadığını anlamış ve böyle bir itirafta bulunmuştur. Ancak çok önemli bir noktayı atlamaktadır. Değil başlı başına bir mucizeler zinciri şeklindeki bebeğin gelişiminin, bu bebeğin oluşumu için gerekli olan tek bir parçanın, tek bir hücrenin tesadüfen oluşması da aynı şekilde mümkün değildir.

Hücreler Bedeni Şekillendiriyor...

İnsanın oluşum aşamaları bir mucizeler zinciridir. Hücreler bir düzen içinde birleşerek bedeni şekillendirirler. Elleri, gözleri, kulakları, kan damarlarını, bacakları, kalbi, beyni, sinir hücrelerini inşa ederler. Her hücrenin DNA'sında, insan bedeninin bütün detaylarını anlatan milyarlarca bilgi bulunur. Ancak embriyodaki hücreler, hangi organa ait olacaklarsa sadece o organa ait bilgiyi milyarlarcasının içinden bulur ve okurlar. Bu bilgiye göre hücreler organları, dokuları inşa ederler. Bir hücrenin DNA'daki bilgiyi çözebilmesi mutlaka üzerinde düşünülmesi gereken bir konudur. DNA'da bulunan bilgileri hücrenin çekirdeğine kim yazmıştır? Hücreleri, adeta bir insan gibi, bu bilgileri okuyarak hareket etmeleri için kim programlamıştır? Bu soruların tek bir cevabı vardır. İnsan Allah tarafından yaratılmış ve kusursuzca var edilmiştir. Hücrelere neler yapacaklarını ilham eden Allah'tır.

Anne rahminde oluşan tek bir hücre, 9 ay gibi bir süre içinde, gören, duyan, hissedeni, nefes alan, düşünen bir insana dönüşmeyecektir, bu dönüşümün her detayı kusursuz bir plana göre gerçekleşmektedir. Dahası bu mucize milyonlarca yıldır, aynı kusursuzlukta sürekli tekrarlanmaktadır.

Evrimecilerin tesadüf iddiaları, bu mucizevi olayın, insana ait hücreleri meydana getiren şuursuz atomların kararıyla olduğu yönündedir. Atomların bir gün ani bir karar vererek biraraya toplandıklarını, o güne kadar hiç görmedikleri, hiç tanımadıkları organları meydana getirdiklerini iddia ederler. Kendilerini bu mantıksız iddialara öylesine köru körüne inandırmışlardır ki, bu şuursuz atomlardan her birinin insanın hangi parçasını oluşturacağına karar verip, buna göre gereken yerlere gittiklerini kabul ederler. Bu oluşumda hiçbir müdahalenin olmadığını, herşeyin tesadüflerin eseri olduğunu, hücrelerin ve atomların da yapmaları gereken en doğru hareketi kendi iradeleriyle tesbit edip kusursuz bir insan bedenini inşa ettiklerini düşünürler. Her ne kadar burada anlatılanları kabul etmek istemeseler de, aslında öne sürdükleri iddialar tam olarak bu anıtlara gelmektedir.

İşte bu noktada evrimecilerin ne denli büyük bir mantık hezimetini içinde oldukları ortaya çıkmaktadır. Buraya kadar anlatılanlar ve bundan sonra anlatılan her detay, yeni bir insanın varoluş aşamalarının evrimci iddiaların aksine, tesadüflerle gerçekleşmesinin mümkün olmadığını ortaya koymaktadır. Bu olaganüstü olaylar, hücrelerin, onları meydana getiren organellerin, moleküllerin, atomların çaballarıyla değil, üstün kudret sahibi Allah'in "Ol" demesiyle meydana gelmektedir:

O'dur ki, sizi topraktan, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo) yarattı; sonra sizi bir bebek olarak çıkarmakta, sonra güçlü (erginlik) çağınıza erişmeniz, sonra da yaşılanmanız için size (belli bir عمر vermektedir). Sizden kiminin daha önce hayatına son verilmektedir; adı konulmuş bir ecele erişmeniz ve belki aklınızı kullanmanız için (Allah sizi böyle yaşatır). Dirilten ve öldüren O'dur. Bir işin olmasına hükmetti mi, ona yalnızca: "Ol" der, o da hemen oluyor. (Mümin Suresi, 67-68)

Yumurta Hücrelerinin Sergiledikleri Şuur

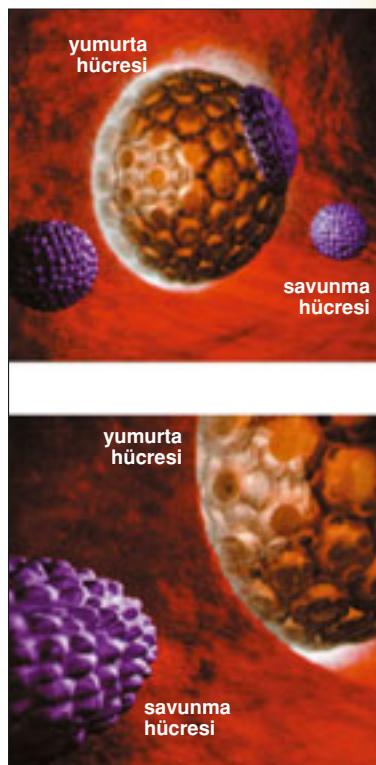
Rahim duvarına yerleşme hazırlığı yapan hücreler genetik olarak anneden farklı olduğu halde bunların vücuta nakledilen bir organ veya doku gibi neden reddedilmediği uzun zamandır çözülemeyen bir sırdır. Bunun cevabını R. Flanagan şöyle vermektedir:

"Hücre kümesinin "evrensel bir şifre" olarak nitelendirilebilecek özel sinyaller yaydığını söyleyebiliriz. Bu şifre tüm insanlar için aynıdır ve aynı şekilde annenin hücreleri de bir zamanlar henüz küme halindeyken kendilerini bu şifreyle ifade etmişlerdir. Bu nedenle annenin hücreleri yeni gelenlere karşı bir savunma oluşturmaz, çünkü onlar biyolojik olarak bedene yerleşen bu hücre kümесini bir düşman değil evrensel bir dost olarak görürler."³⁴

Burada tekrar çok önemli bir noktaya dikkat çekmekte yarar vardır. Flanagan'ın ifade ettiği şekilde bir hücre topluluğunun "evrensel bir mesaj" yollaması ve başka hücre topluluklarının bu mesajı anlayarak, karşılığında bir düşman değil dost olduğunu "anlaması" çok büyük bir mucizedir. Unutulmamalıdır ki, burada söz konusu olanlar şuurlu insan toplulukları değil, eli, gözü, kulağı, beyni olmayan, şuursuz atomların, moleküllerin, proteinlerin birleşiminin olmuşmuş, gözle görülemeyecek kadar küçük hücrelerden oluşan topluluklardır. Kuşkusuz hücrelerden böyle bir şuur gösterisi beklemek, son derece büyük bir mantık bozukluğu olacaktır.

Bu noktada karımıza çıkan gerçek açıktır: Embriyonun anne rahmine rahatlıkla yerleşip, en güvenli olacak şekilde varlığını sürdürbilmesi, embrioyu da, anneyi de, anne bedenindeki savunma sistemini de yaratan Allah'ın rahmeti ile gerçekleşir.

Kıyatın saatinin bilgisi, şüphesiz Allah'ın Katındadır. Yağmuru yağdırır; rahimlerde olanı bilir. Hiç kimse, yarın ne kazanacağıını bilmez. Hiç kimse de, hangi yerde öleceğini bilmez. Hiç şüphesiz Allah bilendir, haberdardır. (Lokman Suresi, 34)

Annenin savunma hücreleri embrioyu yok etmek için yaklaşırlar. (üstte) Ancak vücuttaki mükemmel düzen sayesinde yumurtaya zarar veremezler.

Embriyo İçin Hazırlanmış Özel Koruma Sistemi

Anne rahmine asılan hücreler bu güvenlikli yerde beslenmeye ve gelişmeye devam ederler. Ancak bu, son derece şaşırtıcı bir durumdur. Çünkü normal şartlar altında anne karnında hızla büyümekte olan embriyonun karşısında büyük bir tehlike vardır: Annenin bağılıklık sistemi.

Bağılıklık sistemi, vücuda giren her türlü yabancı organizmayı düşman sayar ve ona saldırır. Anne vücutundan farklı bir genetik bilgiye sahip olan embriyo da vücut için yabancı bir organizmadır. Nitekim annenin kanındaki savunma hücreleri bu yabancı organizmanın varlığını fark ettikleri anda hemen rahme doğru akın ederler. Eğer özel bir tedbir alınmamış olsa, savunma hücrelerinin embriyoyu öldürmeleri kaçınılmazdır.

Ama hastalık durumları hariç böyle bir şey gerçekleşmez, çünkü embriyo özel tedbirlerle en başından koruma altına alınmıştır.

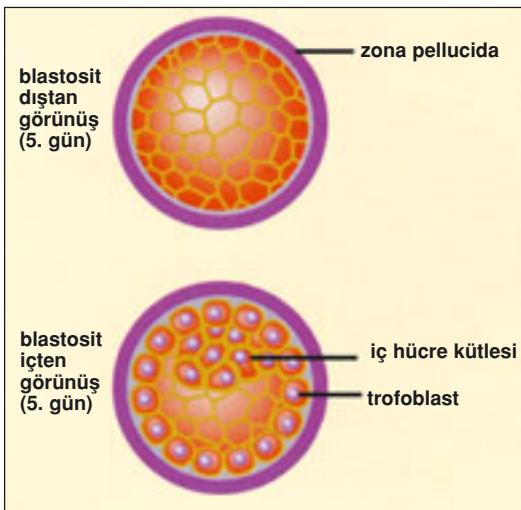
Daha embriyo rahim duvarına tutunmadan önce anne rahmi civarında oluşmaya başlayan trofoblast hücreleri, annenin kan damarları ile embriyo arasında bir tür filtre oluştururlar. Savunma hücreleri bu filtreyi geçemeyizler ve dolayısıyla embriyo da alarm durumundaki savunma hücrelerinin saldırısından korunmuş olur. Dahası, söz konusu hücrelerin bazıları da, oksijen ve besin maddeleri gibi gerekli malzemelerin embriyoya ulaşmasına yardımcı olurlar.

Şimdi bu özel hücrelerdeki yapıyı detaylı olarak inceleyelim.

Trofoblast Hücrelerinin Mühendislik Yeteneği

Trofoblast hücreleri önceki sayfalarda da belirttiğimiz gibi, aynı yumurta hücresinden çoğalmış olmasına rağmen, embriyoyu oluşturan hücrelerden ayrılarak, embriyonun anne karnındaki gelişimiyle ilgili tüm destek görevleri üstlenmiş bir hücre grubudur. Yedinci güne gelindiğinde bu hücreler her yöne doğru uzantılar çıkartarak büyümeye başlarlar. Bu değişikliğin amacı hücrelerin rahim duvarından içeriye geçmesini sağlamaktır. Bu geçiş sırasında annenin kılcal damarlarıyla karşılaşırlar. Ve bunların dış yüzeyini delerler. Böylece 7. ve 8. günler arasında embriyonun dokusu annenin kaniyla bağlantıya geçmiş olur.

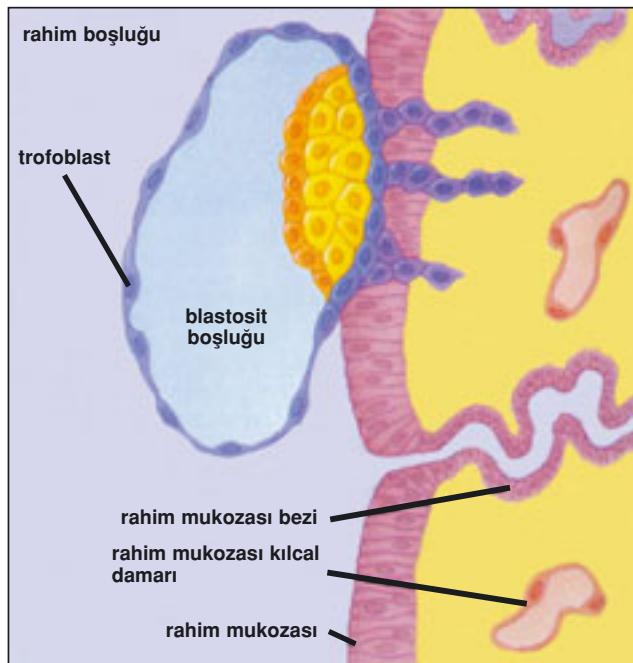
İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

Trophoblast cells support the embryo by providing nutrients and protection from the mother's immune system. They form the outer layer of the embryo and help to implant it into the uterine lining. Trophoblast cells also produce hormones that signal to the mother's body that she is pregnant. This allows the embryo to continue growing and developing.

Bazı trofoblast hücreleri rahim duvarındaki kılcal kan damarlarının çeperlerini parçalayacak enzimler üretirler. Bu şekilde annenin kanının embriyoya yapacağı basınç da azaltılmış olur. Trofoblast hücreleri adeta bu muhtemel tehlikeden haberdarmış gibi hareket eder ve embriyonun ölümü ile sonuçlanabilecek böyle bir tehlikeye karşı önlem almış olurlar. Eğer bu hücreler annenin damarlarında böyle bir ayarlama yapmasaları, bu, anne kanının yüksek bir basınçla içeriye dolmasına neden olabilirdi. Bu durumda da anne kanının dıştan uyguladığı basınç sonucunda embriyonun dolaşımı durdurdu.

İlerleyen haftalarda yine bu özel hücrelerin bir kısmı anne kanının önünde bir set oluşturur. "Plasenta" olarak adlandırılan bu set çok özel bir yapıya sahiptir. Yakından incelendiğinde trofoblast hücrelerinin bu seti oluşturarak, adeta birer tipa gibi kanın önünü kapadıkları görülecektir. Bu, çok önemli bir detaydır. Çünkü embriyo artık annenin dokularıyla bağlantı içindedir; anneden gelen kanın içindeki maddelerle beslenmektedir. Besinlerin girmesi gereklidir, ama besinlerle birlikte anne kanındaki savunma hücrelerinin embriyoya ulaşmaması da çok önemlidir. Nitekim plasentanın oluşturduğu tipa sistemiyle annenin kanında bulunan savunma hücrelerinin embriyonun tarafına geçmesi de engellenmiş

Yanda rahmin duvarlarına gömülü durumda emriyo (blastosit) görülmektedir. Embriyo rahimde kan damalarının yoğun olduğu bir bölgeyi bulur ve buraya tutunur. Toprağa atılan tohumların bir yandan filizlenip bir yandan da kök salmaları gibi embriyo da bir yandan büyümeyi devam ettirir, bir yandan besin sağlayacağı dokunun derinliklerine doğru ilerleyerek kendisine yeni besin kanalları üretir. (Keith L. Moore, *The Developing Human - Clinically Oriented Embryology*, W. B. Saunders Company, 1983, Canada, s. 36) Bunları yapanlar embriyonun dışında bulunan trofoblast denilen özel hücrelerdir.

olur. Ancak anneden gelen kanın geçişi engellendiye embriyo nasıl beslenecektir?

Bu sorunun cevabı hücrelerin yapısındaki tasarımın kusursuzluğunu göstermektedir. Tipi görevi gören bu hücrelerin aralarında bulunan ince boşluklar embriyonun ihtiyacı olan besin maddelerinin anne kanının plazmasından çekilebilmesini sağlayacak büyülüge sahiptir. Annenin kanından alınan oksijen, besin maddeleri ve mineraller bu ince aralıklardan geçerek embrioya ulaşır. Ama savunma hücreleri daha büyük olukları için bu aralıklardan geçmeyi başaramazlar.³⁵

Anne ve embriyo arasında kurdukları köprü düşünüldüğünde trofoblast hücrelerinin gerçekleştirdikleri işlerin kusursuz bir mühendislik bilgisi gerektirdiğini söylemek yanlış olmayacaktır. Çünkü bu hücreler oluşturdukları sistemlerle bebek ile anne arasında adeta bir "hayat köprüsü"nün temellerini atmaktadırlar. Bu hücreler bir yandan kanın önünde zarar verecek maddeler için tipa vazifesi görürken bir yandan da aralarında boşluklar bırakarak, gerekli maddelerin geçişine olanak tanımladırlar.

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

Burada anlatılanlar trofoblast hücrelerinin fonksiyonlarından yalnızca birkaç tanesidir. Ancak bunlar bile bu hücrelerdeki tasarımın kusursuzluğunun görülmesi için yeterli olmaktadır. Tam ayarında boşluklar bırakın, sadece yararlı maddeleri tesbit ederek onların içeri girmesini sağlayan, embriyoya zarar verecek maddeleri bilen ve bunların geçişine imkan vermeyecek sistemler kuran böyle bir yapının tesadüfen ortaya çıkamayacağı çok açık bir gerçektir.

Tüm bu olağanüstü özelliklerin tesadüfen olduğunu iddia eden bir kişi aşağıdaki soruları elbette cevaplayamayacaktır;

Bu hücreler embriyonun gelişmek için ihtiyacı olan maddeleri nereden bilmektedirler?

Kandaki birçok madde arasında hangi maddelerin yararlı olduğunu nasıl tespit ederler?

Savunma sistemi hücrelerinin, embriyoya zarar vereceğini nasıl öğrenmişlerdir?

Tehlike oluşturacak maddelerin büyüklüklerini önceden nasıl tesbit etmektedirler?

Bu maddelerin girişini engelleyecek, ancak yararlı maddelerin geçişine izin verecek bir ağ kurmayı nasıl akletmişlerdir?

İnsan soyunun varlığını devam ettirebilmesi için bu sistemde en ufak bir hata olmaması şarttır. Akıl ve vicdan sahibi her insan tesadüflerin hücrelere bu özelliklerini kazandıramayacağını bilir. Tesadüfler bir tasarım ortaya çıkarıp sonra da bu tasarımın her insanda tipatip aynısının olmasını sağlayamazlar. Trofoblast hücrelerini tüm özellikleriyle birlikte yaratın ve onları bir insanın varoluşunu destekleyici şekilde yönlendiren Allah'tır. Bu, Allah'ın eşi benzeri olmayan yaratma sanatının sadece bir örneğidir:

Biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları ancak hak ve adı konulmuş bir ecel (belli bir süre) olarak yarattık. İnkâr edenler ise, uyarıldıkları şeyden yüz çeviren(kimseler)dir. De ki: "Gördünüz mü haber verin; Allah'tan başka taptıklarınız, yerden neyi yaratmışlar, bana gösterin? Yoksa onların göklerde bir ortaklışı mı var? Eğer doğru sözlüler iseniz, bundan önce bir kitap ya da bir ilim kâğıtısı (veya bir eser) varsa, bana getirin." (Ahkaf Suresi, 3-4)

İki Canlı Arasındaki Hayat Köprüsü: Plasenta

Teknolojinin en son imkanları ile üretilmiş, milyonlarca dolar değerinde olan ve en modern hastanelerde kullanılan yaşam destek üniteleri, birkaç kilogram ağırlığında bir et parçası ile karşılaşıldıkları zaman son derece ilkel ve yetersiz kalırlar. Bu et parçası bilim adamları tarafından "doğumun gerçek kahramanı" olarak nitelendirilen plasentadır.³⁶

Embriyo, gelişimi için gerekli olan besin, oksijen ve diğer maddeleri belirli bir dönemde itibaren anne kanından almaya başlar. Plasenta da, anne ile embriyo arasında bu maddelerin alışverişini sağlayan bir yapıdır; anne ile embriyo arasında köprü görevi görür. Plasentanın yapısı gelişmekte olan fetüsün bütün gereksinimlerini karşılayacak şekildearatılmıştır.

Plasenta, trofoblast hücrelerinin aralarından sızan besin maddelerini bebeğe taşıyacak olan yumuşak kan damarları ile doludur. Anneden gelen tüm besin maddelerini, oksijeni, demir ve kalsiyum gibi önemli mineralerleri plasenta önce göbek bağına (umblical cord) ve oradan da embriyonun kılcal damarlarına ileter. Üstelik plasenta sadece embriyonun metabolizması için gerekli besinleri sağlamakla kalmaz, yeni dokuların oluşması için gerekli olan besinleri de seçerek fetüse taşır.³⁷ Amino asitlerin fetüs tarafından her türlü sentez için kullanılması gereklidir. (karbonhidratlar, nükleik asitler -DNA'nın yapıtaşları-, yağ vs.) Plasenta bunları da annenin dolaşımından seçip yakalar. Bunu ise genellikle özel taşıyıcılar vasıtıyla gerçekleştirir. Onları stoklar, gerekli olanını kendisi için kullanır, bir kısmını da fetüsün dolaşımı içerisinde yollar. Besinler dışında iyonlar da, plasentadan geçer. Özellikle iki iyon fetüs için çok önemlidir ve bunları bol miktarda depolaması gereklidir. Bunlardan biri demirdir. Kan hacmini artırmak için buna ihtiyacı vardır. Diğer ise kemiklerin gelişimi için gereklili olan kalsiyumdur. Bunların transferi çok etkileyici ve titiz gerçekleşir. Eğer annenin aldığı demir miktarı az da olsa, plasenta bebek için gereklili olan miktarı annenin kanından çeker ve ne olursa olsun bebeğin ihtiyacını karşılar ve onu her türlü tehlikeden korur.³⁸

Plasenta bu işlemin tam tersini de, yani embriyodan annenin kanına atık maddelerin taşınması işini de ustalıkla yerine getirir.

**Plasenta bebek ve anne arası-
ki bir hayat köprüsüdür.**

Unutulmamalıdır ki, burada "yapar", "seçer", "alır", "depolar", "taşır" fiillerini yerine getirdiğini belirttiğimiz plasenta, yine hücrelerden oluşan bir dokudur. Saydığımız tüm bu fiilleri yerine getiren, örneğin demire ihtiyaç olduğunu bilen ve birçok madde arasından demiri seçebilen, aldığı demiri nasıl kullanacağını bilen, bilgi sahibi bir insan değil, bir hücreler topluluğu olan plasentadır. Plasentayı oluşturan hücreler ihtiyaç duyukları maddeleri tanıma ve bunları seçebilmektedir. Bir hücrenin bir atomu tanımı kuşkusuz büyük bir mucizedir. Üstelik bu atomu tanımanın yanısıra, ordan ihtiyaç olan miktarda alarak bir yere taşıması daha da olağanüstü bir olaydır. Buraya kadar anlatılan ve bundan sonra anlatılacak olan bilgiler, hep bu bakış açısıyla değerlendirilmelidir.

İnsanın yaratılış mucizesinde söz konusu olaylar hücrelerin, hücreleri meydana getiren molekül ve atomların gösterdikleri şuur içeren davranışlardır. Elbette bu şuur bunların hiçbirine değil, onları yaratan ve yapacakları işleri her birine ilham eden Allah'a aittir.

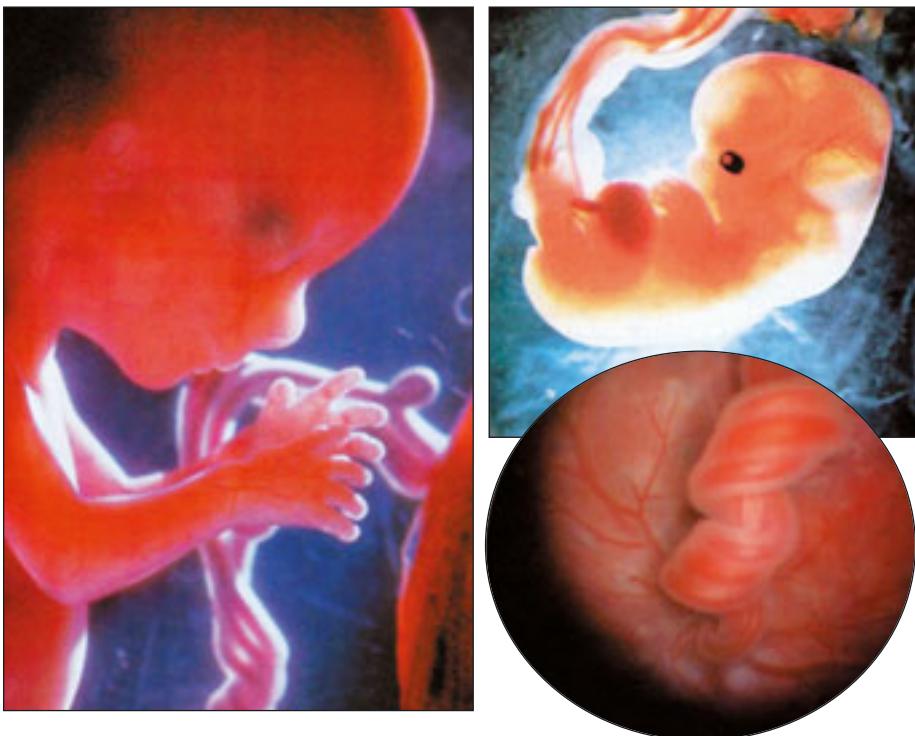
İlerleyen satırlarda inceleyeceğimiz detayların tümü de apaçık birer yaratılış delilidir.

Plasentanın Diğer Hayati Görevleri

Fetüsü plasentaya bağlayan uzun ip gibi bir yapı olan göbek kordonunda üç kan damarı vardır. Bu damarlardan biri göbek toplar damarı adını alır. İçinde besin maddesi ve oksijen bulunan kanı plasentadan bebeğe ileter, diğer ikisi göbek atar damarlarıdır. Bu damalar, karbondioksit ve besin maddelerinin atıkları ile yüklü kanı, bebekten plasentaya götürürler.

Göbek kordonu sağlam ve esnek yapısı sayesinde kolay kolay dolaşıp sıkışmaz. Bu, kan taşınmasında bir aksaklık olmaması bakımından önemli bir özelliklektir. Ayrıca kordonun esnek yapısı, bebeğin hareket etmesini de mümkün kılacak en uygun şekildedir.

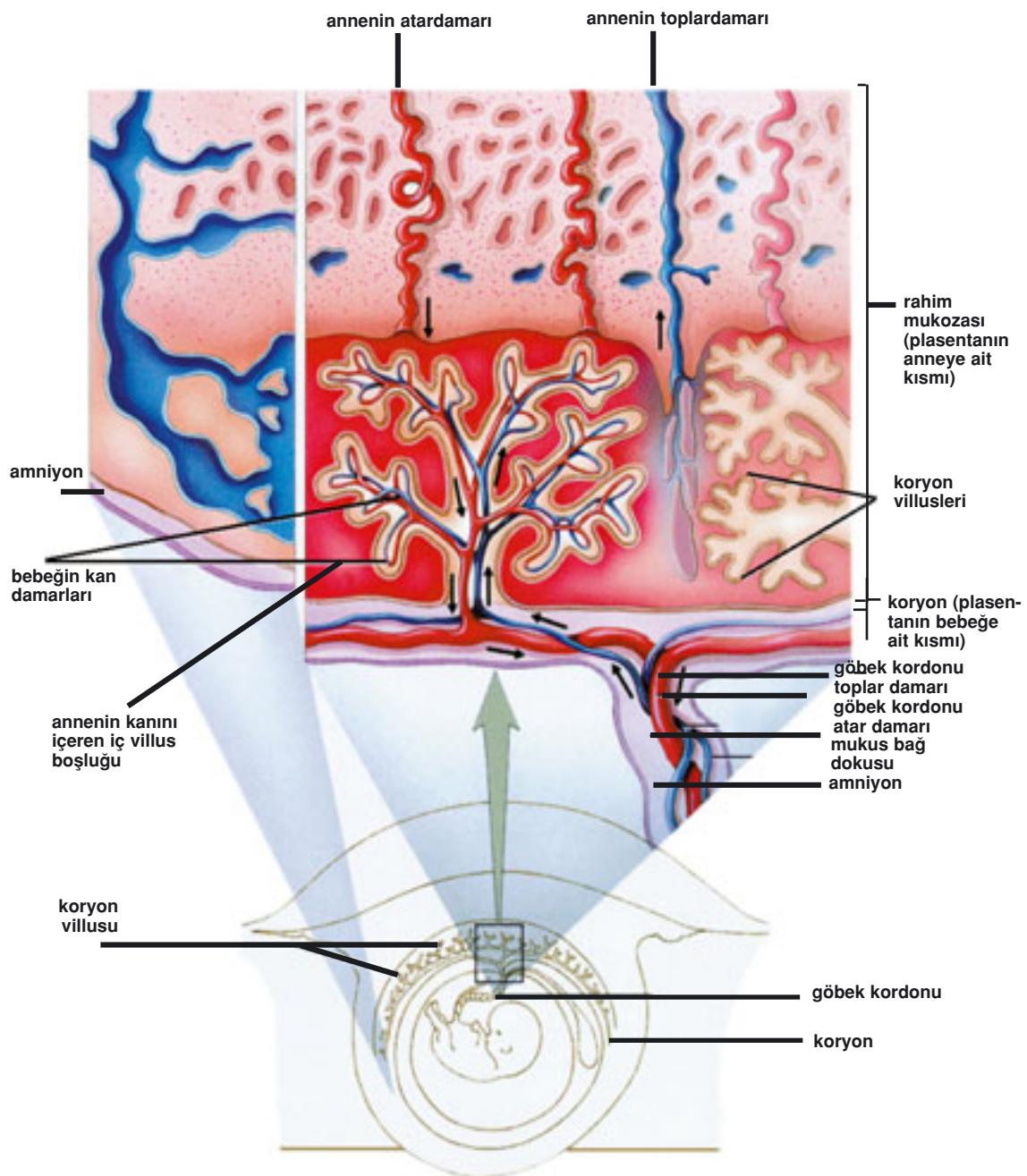
Fonksiyonları düşünüldüğünde plasentanın embriyo için kimi zaman bir akciğer, mide ya da bağırsak, kimi zaman karaciğer, kimi zaman da böbrek gibi hareket edecek şekilde yaratıldığı görülecektir. Üstelik plasenta bunları sabit bir düzen içinde değil, bebeğin değişen ihiyaçlarını

Bebek ve anne bedeni arasındaki bağlantıyı sağlayan göbek kordonunun içinden 3 ayrı hat geçer. Bu hatlardan biri embrioya besin ve oksijen taşır. Bu sayede embriyo sıvı dolu bir ortamda yaşadığı ve cigerleri suyla dolu olduğu halde boğulmaz, sindirim sistemi olmadığı ve yemek yiymediği halde açlıktan ölmmez. Diğer iki hat ise embriyonun ürettiği atıkları embriyodan uzaklaştırır. Görüldüğü gibi embriyo mükemmel bir düzende yaratılmıştır.

göz önünde bulundurarak yapar. Örneğin fetüsün birinci ve ikinci aylarda ihtiyaç duyduğu gıdalar ile sekizinci ve dokuzuncu aylarda ihtiyaç duyduğu gıdalar birbirinden farklıdır. Ancak plasenta bunu mükemmel bir dengeyle ayarlar ve her dönem için hazmedilmesi en kolay olan gıdaları embriyo için sefer.

Plasentanın en önemli görevlerinden biri de cenin için gerekli olan östrojen ve progesteron gibi hormonları salgılamaktır. Bu hormonlardan progesteron annenin vücutundan özellikle rahim kısmını canlandırarak, bebeğe fiziksel destek sağlar. Gelişimini devam ettirebilmesi için en rahat

Embriyonun değişen ihtiyaçlarını hesaplayan ve bu ihtiyaçları eksiksiz olarak karşılayabilen yegane makine plasentadır. Plasentanın en dış tabakasında bulunan hücreler, annenin kan damarları ile embriyo arasında bir tür filtre oluştururlar. Örneğin besinlerin geçişine izin verirken savunma sistemi elemanlarının geçişine izin vermezler. Plasentayı oluşturan da hücrelerdir. Bu hücreler embriyonun ihtiyaçlarını nereden bilirler? Embrioyu hangi hücrelere karşı korumaları gerektiğini nasıl anlarlar? Embriyonun ihtiyacı olan maddeleri milyonlarca molekül arasından nasıl ayırt ederler? Plasenta denilen et parçasına ve plasentayı oluşturan hücrelere bu üstün akı veren kimdir? Embriyonun yaşayabilmesi için gerekli olan bütün tedbirleri yaratayan, vücutta buna göre bir sistem kuran elbette ki Allah'tır. Allah her türlü yaratmayı bilendir.

ortamın oluşmasına imkan verir. Ayrıca, annenin göğüslerindeki süt bezlerinin gelişmesini sağlayarak zamanı geldiğinde sütün oluşturulmasına da yardımcı olur. Bundan başka annenin metabolizmasının verimini yükselterek destek olur. Böylece, annenin sağlıklı olmasına ve rahat etmesine katkıda bulunur. Rahmin embriyo için rahat ve güvenli bir yer haline gelmesini sağlayan bu hormonların eksiksiz biçimde ve gerekli miktarlarda salgılanması bebeğin sağlıklı doğabilmesi için çok önemlidir. Ayrıca bu hormonlar annenin organizmasını doğumda hazırlar.

Plasenta tüm bu görevlerinin yanında hamileliğin son üç ayında meydana gelebilecek enfeksiyonlara karşı da embriyonun bağıskılık kazanmasını sağlar.

Buraya kadar anlatılanlar plasentanın embriyonun gelişimi sırasında üstlendiği görevlerden yalnızca birkaç tanesidir. Ayrıca bizim burada anlattığımız her konunun insanın tahayyül edemeyeceği kadar çok ayrıntısı vardır. Her bir sistem pek çok karmaşık kimyasal işlemin gerçekleşmesine bağlıdır. Günümüzde embriyonun gelişimi üzerine yapılan her yeni araştırma plasentanın bebek için üstlendiği yeni bir görevi ortaya çıkarmaktadır. Fakat hepsinde ortak bir özellik vardır. Plasentadaki her mekanizma anne ile embriyoyu kusursuz bir uyum içinde birbirine bağlamaktadır. Bu uyum son derece önemlidir. Çünkü anne vücutundaki bu gibi mekanizmaların sağladığı dengelerden birinin bozulması durumunda embriyonun yaşamını devam ettirmesi imkansızdır.

Hücrelerden oluşan bir dokunun bir canının ihtiyaçlarından haberدار olması, eksiklikleri tespit edip nasıl gidereceğini bilerek hareket etmesi, tam gereken maddeleri gereken miktarlarda üretmesi ve dışarıdan seçip alması kısacası şuurlu davranışlar sergilemesi elbette ki bu dokunun kendi çabası ile ortaya çıkan bir durum olamaz. Örneğin aynı görevi bir insanın yapması istense, böyle bir şeyi yapması mümkün değildir. Hangi anda fetüsün neye ihtiyacı olduğunu anaması, bu ihtiyaca göre gereken önlemleri alması, gereken maddeleri seçmesi, gereksiz maddeleleri fetüsten uzaklaştırması tip eğitimi almamış bir insan için imkansızdır. (Tip eğitimi almış bir insan bile olsa hiç durmaksızın gece gündüz bu görevi hiçbir aksama olmadan yerine getirebilmesi yine mümkün değildir.)

*O, Hayy (diri) olandır. O'ndan başka
İlah yoktur; öyleyse dini yalnızca
Kendisi'ne halis kılanlar olarak O'na dua
edin. Alemlerin Rabbine hamdolsun.
(Mü'min Suresi, 65)*

Ancak bir insanın yapamayacağı bu önemli görevleri, plasenta adını verdığımız bu doku parçası eksiksiz ve kusursuz bir şekilde yapabilmektedir. Üstelik binlerce yıldır yaşamış olan milyarlarca insanın her birinin plasentası aynı yüksek şuuru ve üstün performansı sergilemiştir. Kuşkusuz plasentanın yapısındaki mükemmellik ve şuurlu hareketleri, Allah'ın onu bu özelliklere sahip olarak yaratmasının bir sonucudur. Bunun aksini savunmak aklın sınırlarının dışına çıkmak demektir. Allah insan vücutunda yarattığı bu muhteşem yapı ile bize benzeri olmayan sanatını göstermekte ve ayetleriyle bu gerçekler üzerinde düşünmemizi emretmektedir:

Göklerin, yerin ve her ikisi arasındaki Rabbidir; şu halde O'na ibadet et ve O'na ibadette kararlı ol. Hiç O'nun adaşı olan birini biliyor musun? İnsan demektedir ki: "Ben öldükten sonra mı, gerçekten diri olarak çıkarılacağım?" İnsan önceden, hiçbir şey değilken, gerçekten bizim onu yaratmış bulunduğuumuza (hiç) düşünmüyor mu? (Meryem Suresi, 65-67)

İlerleyen sayfalarda ele alınacak konular okunurken de unutulması gereken çok önemli bir nokta vardır. Buraya kadar verilen örneklerde görüldüğü gibi bir plan dahilinde hareket eden, zamanı geldiğinde görev değişikliği yapan, nerede durması gerektiğini bilen, görev yerini terk etmeyen, ekip çalışması yapabilen, ihtiyaca göre seçim yapabilen, gereken maddeleri gereken zamanlarda üretebilen varlıkların tümü vücuttaki hücrelerdir. Gözle görülmeyen bu varlıkların davranışlarında -biraz sonra detaylı olarak görüleceği gibi- çok açık bir akıl vardır. Bu akıl hücrelerde ait olamaz. Şuursuz ve cansız atomlardan oluşan hücrelerin düşünüp karar verme gibi özellikleri olamaz. Bu üstün şuur ve akıl Allah'a aittir. Bu gerçeğin sürekli akılda tutulması, bu mucizevi olaylar üzerinde düşünürken insanın derinleşmesine ve Allah'ın sonsuz kudrette şahit olmasına vesile olması bakımından önemlidir.

Bir Hücreden Bir Çığnem Et Parçasına...

Hücreler zaman içinde bölünmeye devam ederek ve gruplanarak, ışığa karşı hassas göz hücrelerini, acıyi, tatlıyı, ağrıyı, sıcaklığı, soğuğu algılayacak sinir hücrelerini, ses titresimlerini hissedebilecek kulak hücrelerini ve gıdaları sindirecek sindirim sistemi hücrelerini ve daha birçoklarını oluşturmaya devam ederler.

Embriyonun ilk üç haftası bittiğinde çoğalan hücreler bir çığnemlik et parçası görünümü alırlar. Bu gelişim Kur'an ayetlerinde "alak"tan "bir çığnem et parçası"na değişim olarak bildirilmiştir. Ayette şöyle buyurulmaktadır:

Sonra o su damlasını bir alak olarak yarattık; ardından o alak'ı bir çığnem et parçası olarak yarattık; daha sonra o çığnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra başka bir yaratılışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzel olan Allah, ne yücedir. (Müminun Suresi, 14)

Bebeğin oluşumundaki 1. evrenin bu şekilde bir oluşumla sonuçlandığı embriyoloji bilimi tarafından yakın bir zamanda keşfedilmiştir. Ancak alemlerin Rabbi olan Allah'ın indirdiği ve hiçbir eksiklik olmayan Kur'an'da bu bilimsel gerçek 1400 sene önce bildirilmiştir. Allah'ın şanı çok yücedir.

Yandaki resimde rahim duvarına yapışmış bir şekilde duran embriyonun üç haftalık hali görülmektedir. Bir et parçasına benzeyen bu hücre yiğini bölünmeye devam edecek ve zaman içinde dünyayı görmemezi sağlayan gözlerimizi, kokuları algılamamızı sağlayan burnumuzu, koşmamızı, yürümemizi sağlayan ayaklarımıza, ellerimizi oluşturacaktır. İç organlarımız da bu hücrelerden olusacaktır. Bu muhtesem değişim elbette ki tesadüflerin eseri değildir. Kendi kendine böyle bir değişim olusamaz. İnsan bedenindeki bu kusursuz değişimi oluşturan, tüm alemlerin Rabbi olan Allah'tır.

Vücut Şekillenmeye Devam Ediyor

İlk günlerde sadece anne kanından gerekli besinleri alan cenin, artık kendi vücutunu beslemek ve hücrelerine oksijen gönderebilmek için kendine has bir kan dolaşım sistemine ihtiyaç duymaktadır. İşte bu sistemin meydana gelmesi için birçok hücre ani bir kararla işbirliği yapıp dolaşım sistemini oluşturmaya başlarlar. Hücrelerin bu davranışları, onların sonsuz bir akıl ve ilim sahibi tarafından yönlendirildiklerinin apaçık bir delilidir.

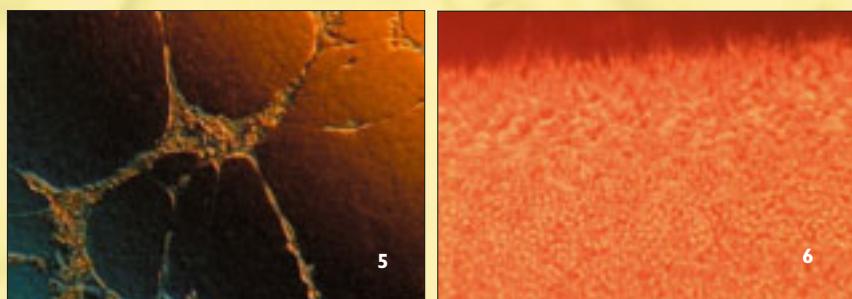
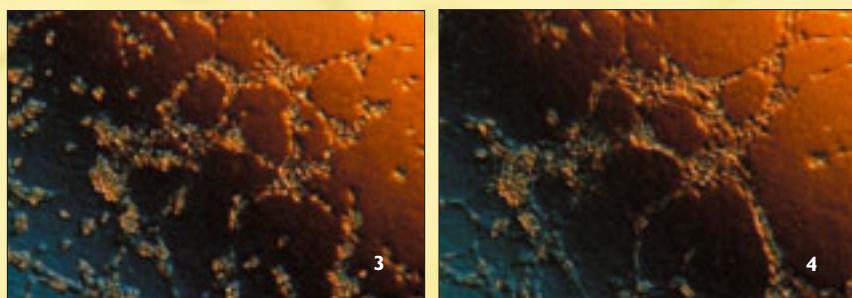
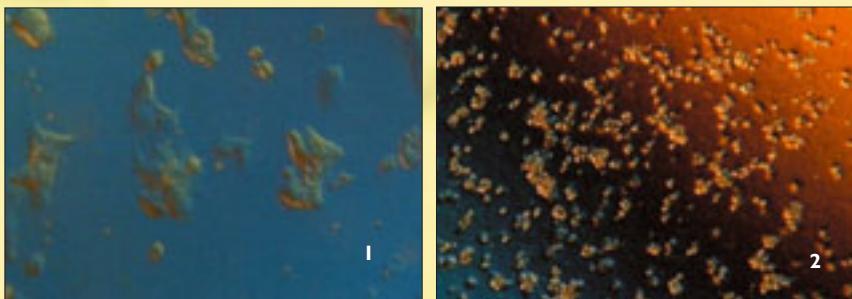
Yaklaşık 13. günde bir grup hücre kalbi oluşturmak için embriyonun göğüs bölgesinde toplanır. U harfine benzer şekilde bir tüp oluşturarak son derece bilinçli bir şekilde öncelikle kalbin temelini meydana getirirler. Bir yandan da diğer binlerce hücre sanki kalbin oluşmaya başladığı haberi almış gibi vücutu baştan sona dolaşacak kan damarlarının yapımına başlarlar. Böylece hücrelerin şururlu dizilimleri ve gereken bölgelere gidip yerleşmeleri ile, damarların oluşması 21. günde tamamlanmış olur. Artık dolaşım sistemi işlemeye hazırır ve kalp, 22. günde ilk atışının ardından dakikada 60 vuruşluk bir ritmle çalışmaya başlar.³⁹ İlk kasılmalar kalbin uzunluğu boyunca bir dalga gibi hareket eder. Kalp oluşumunu tamamladığında, kasılmalar farklı odalarda düzenli şekilde devam eder.

Kalp atmaya başlamıştır, ama henüz ortada kan yoktur. Bunun için de görevli hücreler vardır. Bu hücreler yeni oluşan insanın bedeninde "kan" isimli özel bir

Yanda bir insanın gelişim aşamaları gerçek boyutları ile verilmiştir. Boyutu santimetrelere ifade edilen bir hücre yığınından kusursuz bedene sahip bir insanın oluşmasını sağlayan elbette ki Yüce Allah'tır.

Damar Sisteminin Mucizevi Oluşumu

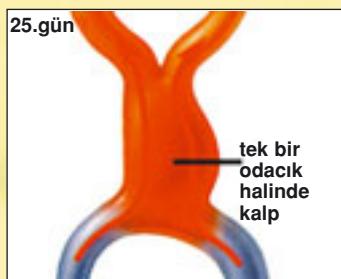
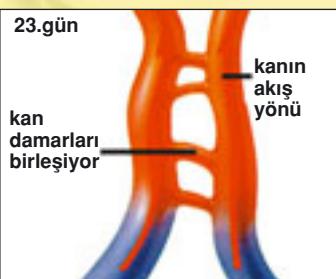
Birbirlerinden bağımsız bir şekilde duran bu hücreler aslında damar hücreleridir. (1-2) Sonra birden bu hücreler birbirlerine tutunmaya ve kendi aralarında bağlantılar kurmaya başlarlar. (3-4) Ve hücreler damarları oluştururlar. (5-6) Sonuçta damar hücreleri o kadar mükemmel bir boru sistemi inşa ederler ki, bu boru sistemi üzerinde herhangi bir çatlak ya da delik olmaz. Damarların iç yüzü adeta elle yapılmış gibi pürüzsüzdür. Damar hattının toplam uzunluğu 40.000 km'den fazladır. Bu uzunluk dünyanın çevresinin toplam uzunluğu kadardır. Bu ihtişamlı tasarımların alemlerin Rabbi olan Allah'a aittir.

maddeye ihtiyaç duyacağını adeta önceden hesaplar ve kan hücrelerine dönüşürler. Kan sıvısı da çok geçmeden damarlarda dolaşmaya başlar. 4. haftanın sonunda kalbin ve damarların içine tamamen kan dolmaya başlar. Elbette kalbin, dolaşım sisteminin ve kan sıvısının oluşumu başlıbaşına hayranlık uyandıran bir olaydır. Henüz ortada bunların hiçbiri yokken, hücreler eksiksiz işleyen bir planlama ile gereken zamanlarda gereken yerlere yerleşerek insanın yaşamı için vazgeçilmez olan dolaşım sistemini inşa etmektedirler. Burada kısaca özetlediğimiz bu aşamaların hiçbiri tesadüfen meydana gelemez; bu kusursuz inşa planı tek bir hücrenin çoğalmasından meydana gelen hücrelere ait olamaz. Bu noktada da karşımıza çıkan apaçık yaratılış gerçeğidir.

Üstelik dolaşım sisteminin yalnızca oluşumu değil, her elemanın sahip olduğu özellikler de insanda hayranlık uyandıracak dengelerle yaratılmıştır. Anne karnında gelişmekte olan bebeğin kanı ilk görev için normal bir insanından çok daha nitelikli özellikler taşır. Örneğin bebeğin kanındaki hemoglobin maddesinin oksijen tutma yeteneği yetişkinlere oranla çok daha yüksektir. Embriyonun 1cm^3 kanında bulunan alyuvarların sayısı da yeni doğmuş bir bebeğin aynı miktardaki kanında bulunan alyuvar sayılarından çok daha yüksektir. Dördüncü ayda göbek kordonundan plasentaya günde yaklaşık 24 litre kan geçer. Bu dolaşım o kadar hızlıdır ki, bir devir 30 saniye içinde tamamlanabilir.⁴⁰ Bu yolla kan, gerekli olan oksijen ve besini plasentadan alarak hücrelere götürmeye başlamıştır. Aynı anda bir taraftan böbrekler de olmaktadır ve kan, hücrelerden topladığı artıkları böbreklere götürüp temizlemeye başlar.

Şimdi burada durup bir kez daha düşünelim: Böyle kusursuz bir sistem günün birinde, tesadüfen, eksiksiz bir şekilde, kendiliğinden gelişmiş olabilir mi? Bebeğin özel yapıdaki kanı, bu kanı kalbe, kalpten de gerekli bölgelere taşıyan kan damarları bu damarları plasentaya bağlayan yapılar, kısacası her detay zaman içinde tesadüfen, kendi kendini inşa etmiş olabilir mi?

Şüphesiz olamaz. İnsan için çok önemli olan bu sistemin eksiksiz olarak bir anda meydana gelmesi şarttır. Çünkü kalbin, kanın ve damarların oluşumundaki herhangi bir aksaklık embriyonun gelişmesinin durması-

KALBİN OLUŞUMU

Kalbin oluşumu çok açık bir yaratılış mucizesidir. Çoğalmakta olan bazı hücreler birden kasılmaya ve gevşemeye başlarlar. Ardından bu hücrelerin yüzbinlercesi biraraya gelir ve kalbi oluştururlar. Bu kalp bir ömr boyu atmaya devam edecektir. Döllenmenin 23. gününde embriyonun kan damarları birbirleriyle bireleşmeye başlar. 25. günde kalp tek bir odacık halinde belirir. 26 ve 27. günlerde ise odacıklar gelişmeye başlar. 33. günde artık karıncık ve kulakçıklar belirginleşmiştir ve 40. günde kalp artık iyice gelişmiştir. Yanda embriyonun kırmızı bir nokta halinde kalbi görülmektedir.

na neden olacaktır. Damarlar oluşmadan önce kalp kanı pompalasa, kan kontrollsüz biçimde dağılacak ve dolaşımı sağlayamayacaktır. Ya da kalp gerektiği zaman atmaya başlamasa, kan vücuta ulaşamayacaktır. Bu da embriyonun gelişmeden annenin rahminde ölmesi demektir. Oysa bugüne kadar yaşamış olan milyarlarca insanın her birinde bu ayarlamalarla hiçbir aksaklık olmamış, kalp tam atması gerektiği anda ilk atışını yapmış ve yeni oluşan vücuta tam gerektiği kadar kanı pompalamıştır. Bu da başta sordduğumuz "tesadüfen oluşmuş olabilir mi?" sorusunu tamamen anlamsız kılmaktadır. Bir sistemin, bir canının, bir yapının bir anda var olması, onun yaratıldığına apaçık bir delilidir. Bu, akıl sahibi her insanın tasdik edeceği, asla aksini iddia edemeyeceği kesin bir gerçektir.

Tüm bu kusursuz sistemlerin Yaratıcısı, insanı en güzel surette ve eksiksiz olarak tüm ihtiyaçlarıyla birlikte yaratan Allah'tır.

Sinir Sisteminin İnşası

Bütün bu işlemler devam ederken çok önemli bir oluşumun daha gerçekleşmesi gerekmektedir: Merkezi sinir sistemi. Embriyonik disk olarak adlandırılan yapının en üst tabakasında meydana gelen paralel çizgi ve kabarcıklar merkezi sinir sistemini (beyin ve omurilik) oluşturmaya başlar. En üst tabaka bir oyuk oluşturur, oyuğun köşeleri birleşir ve yapışır, böylece dar bir tüp meydana gelir. Tüpün ön kısmı kalınlaşır ve beyni oluşturmak için genişler. Bu arada arka tarafı da omuriliği oluşturur.

Burada 1-2 cümle ile özetlenen bu olayların tümü aslında insanın hatalı gücünün sınırlarını aşacak kadar olağanüstüdür. Sinir sisteminin oluşumundaki diğer aşamalar da bu olaylardaki olağanüstüluğu tekrar tekrar pekiştirmektedir.

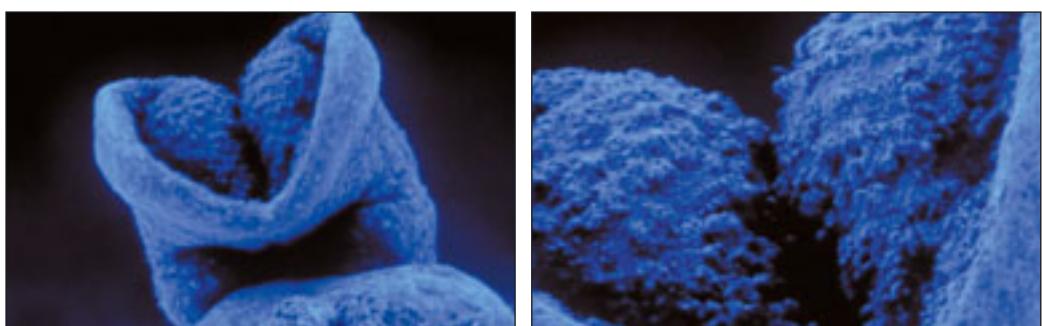
5. haftadan itibaren oluşan omurilikte çok süratli bir üretimle saniyede 5000 tane nöron adlı özel sinir hücreleri üretilmeye başlanacaktır. Bu bölgede daha sonra beyin oluşacaktır.⁴¹

Beyin hücrelerinin büyük kısmı embriyonun ilk beş ayında oluşur ve hepsi doğumdan önce beyindeki gereken konumlarını almış olurlar. Büyük bir hızla oluşan hücreler bir süre sonra merkezi sinir sisteminin kollarını oluşturmak üzere, daha uzaklara göç etmeye başlarlar.

Ancak bu aşamada her bir nöronun, sinir sistemi içinde kendisi için ayrılmış olan hedef yeri tam olarak bulması şarttır. Bu yüzden genç nöronların yollarını bulabilmeleri için mutlaka bir rehbere ihtiyaçları vardır. Bu rehberler, omuriliğin ve beynin gelişme alanı arasında bir tür kablo şeklinde uzanan özel hücrelerdir. Nöronlar üretildikleri yerden çıkış yaparak bu rehberlere tutunarak göç ederler. Ve kendileri için ayrılmış olan yerleri anlar, oraya yerleşirler ve hemen ardından uzantılar meydana getirerek diğer nöronlarla bağlantı kurarlar.

Peki ama nöronlar oluşur oluşmaz böyle bir yolculuğa çıkacaklarını nereden bilmektedirler? Bu yolculuk sırasında hedeflerini bulmak için bir rehber kullanmalrı gerektigine ve birbirleriyle ne gibi işbirliği yapacaklarına nasıl karar verirler? Nöron dediğimiz varlıklar sonuçta gözle görülemeyecek küçüklükte, atomlardan ve moleküllerden oluşan hücrelerdir. Onların böylesine şuurlu bir şekilde yerleşmeleri kendi karar ve iradeleriyle gerçekleşecek bir olay değildir. Bu işlemi yöneten merkez beyin değildir. Çünkü henüz anne karnındaki embriyonun beyni oluşmamıştır.

Bu hücreler oluşur oluşmaz bilmediği bir yere doğru sadece kendilerine ilham edilen bilgiler doğrultusunda programlanmışcasına hareket ederler. Açıktır ki, beynin ve sinir sisteminin oluşumu sırasında yaşanan

Beynin inşası anne karnında, ıslak bir ortamın içinde, açık bir şekilde gerçekleşir. Bu inşayı hiçbir aklı ve şuuru olmayan hücreler yaparlar. Bu mucizevi olay sonucunda bebek toplam 10 milyar beyin hücresine sahip olacaktır. Her hücre hangi hücrelerle bağlantı yapması gerektiğini önceden bilerek hareket eder. Sonsuz ihtimal içinden kendisine ait yeri bulur. Bağlanması gereken hücre ile bağlanır. Sonunda beyinde toplam 100 trilyon bağlantı kusursuzca yapılmış olur. Şuursuz hücrelerin karanlıklar içinde yeryüzünün en mükemmel bilgi sayarı olan beyni inşa etmesini sağlayan sonsuz ilim sahibi olan Allah'tır.

hiçbir olayın tesadüflerle meydana gelmesi mümkün değildir. Çünkü tek bir aşamadaki farklılık zincirleme olarak tüm sistemi aksatır. Nöronların meydana gelmesi ve bir sinir ağına dönüşmeleri beynin ve ona bağlı çalışan sinir sisteminin oluşum aşamalarından yalnızca bir tanesidir. Değil evrimcilerin iddia ettiği gibi beynin tamamının tesadüfen oluşması, tek bir nöronun bile rastlantılarla meydana gelmesi mümkün değildir.

Bu oluşumun daha pek çok detayı da vardır. Örneğin nöronlar, ilk oluştuklarında yetişkin bir insanından farklı bir yapıya sahiptirler. Yetişmekte olan insanın sinir sistemi ile ilgili görevleri yerine getirmek üzere, vücutun belirli bir bölgesine göç eden nöronlar ilk aşamada havasız ortamda, oksijen olmadan yaşayabilen bir metabolizmaya sahiptirler. Ancak beyin bölgesine varıp da bu bölgeye iyice yerleşince birdenbire havaya ile yaşayabilen, yani oksijene bağımlı bir metabolizmaya sahip olurlar. Böyle bir dönüşümün her seferinde, bütün sinir hücreleri için mükemmel bir şekilde gerçekleşmesi gerekmektedir. Aksi bir durum sinir hücrelerinin yaşamاسını imkansız hale getirecektir. Kuşkusuz bu, son derece mucizevi bir olaydır.⁴²

Bugün biliyoruz ki, insanın beyin hücreleri bir müddet oksijensiz kaldıklarında son derece ciddi bir tehlike altına girmektedirler. Hatta süre biraz uzadığında önce felç, ardından da ölüm kaçınılmaz hale gelmektedir. Ama ilk oluşan nöronlar tamamen farklı bir sistemdedirler. Yalnızca bu aşamada bir aksaklı olsa, yani tam gereği anda nöronların metabolizmalarında değişiklik olmasa, embriyo bir insan haline gelemeyecektir. Elbette, bir hücrenin ileride ne görev yapacağını tesbit etmesi ve kendi yapısını bu görevde uygun şekilde, kendi iradesi ve şuuru ile değiştirmesi mümkün değildir.

Bu durumda karşımıza çıkan gerçek açıktır: Nöronları bu özelliklerle yaratan, gerekiği anda gerekiği şekilde sokan, gidecekleri yerbere onları tek tek yerlestiren Allah'tır. Her insan kendisinin de bu aşamalardan geçirildiğini bilmeli ve Rabbimiz'in kendisini bir insan olarak yaratmasındaki ihtişamı görerek şükretmelidir. Allah'ın herşeyin Yaratıcısı olduğunu, göklerde ve yerde O'ndan başka bir güç sahibi olmadığını aklından bir an bile çıkarmamalıdır:

... Seni topraktan, sonra bir damla sudan yaratan, sonra da seni düzgün (eli ayağı tutan, gücü kuvveti yerinde) bir adam kılan (Allah)ı inkar mı ettin? Fakat, O Allah benim Rabbimdir ve ben Rabbime hiç kimseyi ortak koşmam. (Kehf Suresi, 37-38)

Hücreler Arasındaki Planlamanın Önemi

Embriyonun gelişimini incelediğimizde son derece orantılı ve uyumlu bir gelişmenin olduğunu görürüz. İlk ayın sonunda, embriyoda tam gelişmemiş gözler, kulaklar, burun, çene ve yanaklar görünmeye başlar.

Bu uyumlu gelişme sırasında bir yandan büyümeye, bir yandan şekil lenme ve bir yandan da yapısal değişimin sağlanması çok önemlidir. Bu değişimlerin bütün vücut parçaları için aynı şekilde gerçekleşmesi şarttır. Çünkü insan vücudundaki bütün organlar son derece kompleks yapılara sahiptir. Örneğin sadece göze ait 40 farklı parça vardır. Gözlerin fonksiyonlarını yerine getirebilmesi için orantılı bir büyümeyenin olması, parçalar arasındaki bağlantının sağlam olması, hepsinin kendi yerinde bulunması gereklidir. Aksi takdirde göz işlevlerini yerine getiremeyecektir. Aynı şekilde kolun oluşumu için de kemik ve kas oluşumunun aynı anda başlamış olması gereklidir.

Bundan anlaşıldığı gibi, fetüse ait tüm hücreler bu uyum içinde hareket ederler. Her birinin vücudun genel planından haberi vardır. Her biri birtakım sinyaller gönderir ve diğerlerinden gelen sinyallere de tepki verirler. Embriyonun tüm hücreleri birlikte hareket ederler. Adeta bir anlaşma ile ihtiyaca göre DNA'larındaki bilgilerden gerekenleri kullanarak, birbirlerinden farklı özelliklere sahip olurlar.

Peki hücreler nereye gideceklerini ve ne oluşturacaklarını nereden bilirler? Ayrıca birlikte hareket ettikleri hücrelerle nasıl bu kadar

Ey insan, 'üstün kerem sahibi' olan Rabbine karşı seni aldatıp-yanıltan nedir? Ki O, seni yarattı, 'sana bir düzene içinde biçim verdi' ve seni bir itidal üzere kıldı. Dilediği bir surette seni tertib etti.
(İnfitar Suresi, 6-8)

Bir Et Parçasından Bedenimizi Yaratan Allah'tır

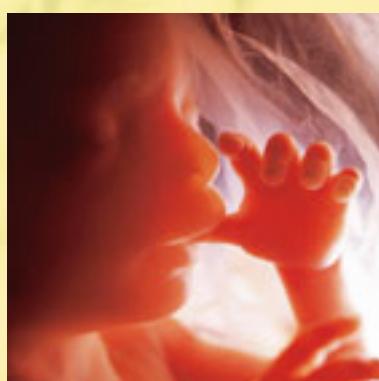
5 haftalık

9 haftalık

15 haftalık

19 haftalık

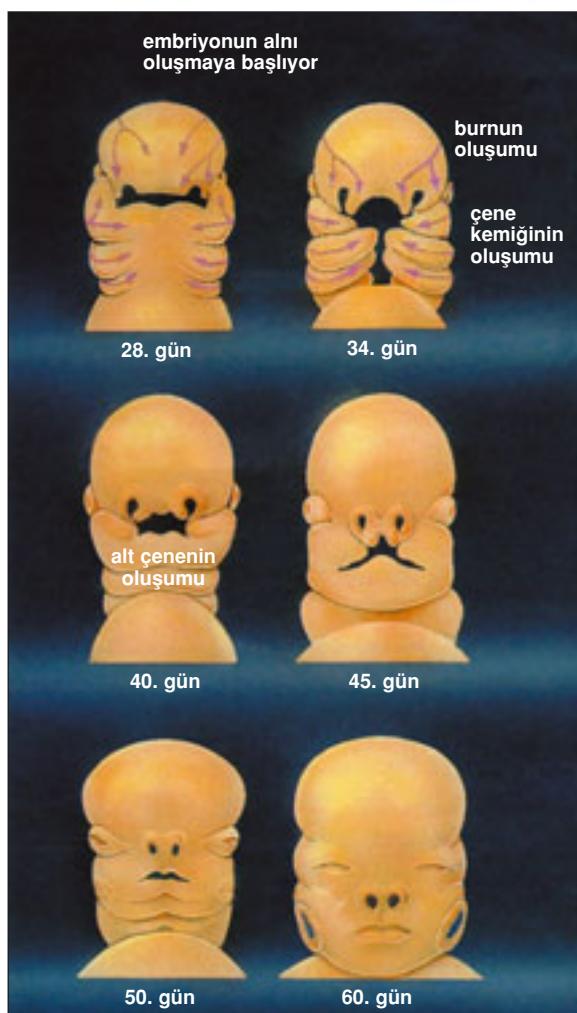

26 haftalık

128

Başlangıçta bir et parçası görünümünde olan embriyo zamanla gelişir. Gözleri, kulakları, kalbi ve diğer organları oluşur ve yepyeni bir insan ortaya çıkar. Yukarıda bu değişimin insan yüzünün oluşumu sırasındaki aşamaları görülmektedir. Dünya üzerindeki tüm insanların başından bu aşamalar geçmiştir. İnsan kendi varlığını haberdar olmayan bir hücreler topluluğu için anne bedeninde hazırlanmış olan koruyucu ortamda güven içinde gelişimini sürdürür. Simetrik gözler, kaşlar, burun, ağız, koruyucu deri hep anne bedeninde oluşur. Yukarıdaki resimlerde de açıkça görülen mucizevi değişim Allah'ın yaratma sanatının delillerinden biridir. Bu gerçeği düşünmek ve Allah'a şükretmek dünya üzerindeki her insanın görevidir.

konuyu geçiştirmeye çalışırlar. Ancak bu, sadece bir aldatmacadır. Çünkü burada asıl üzerinde durulması gereken nokta vücuttaki bütün hücrelerin DNA molekülünde yer alan bilgileri, buraya kimin yerleştirdiğidir. Daha da önemlisi bu bilgilerin, nerede, ne zaman, nasıl kullanılacağına kimin karar verdiğidir. İşte evrimcilerin bu noktada verebileceği bir cevap yoktur.

Temelinde şuursuz ve cansız atomlardan oluşan hücrelerin, kan damalarının, dokuların, havanın, rüzgarın ya da herhangi bir maddenin böyle bir karar verme gücü yoktur. Hücrelere şifrelenmiş olan bu muhteşem planı yaratın Allah'tır. Hücrelere neler yapmaları gerektiğini ilham ederek bu planın kusursuzca işlemesini sağlayan da Allah'tır. Allah herşeye güç yetirendir.

uyumlu olabilmektedirler? Hücrelerin içindeki genetik bilginin nasıl kullanılacağına ve hücrelerin nasıl farklılaşacağına karar veren kimdir?

Vücudumuzdaki organlar ne bir eksik, ne de bir fazladır. Organlarımızda eksik olması kimi zaman öldürücü, en azından sakatlığa sebebiyet vericidir. Fazla olması ise vücuda kullanılmayan ve lüzumsuz bir yük getirir. Öyle ise, öncelikle insanın ihtiyaç duyduğu organ sayısının belirlenmesi gerekmektedir. Peki bu sayı nasıl belirlenmektedir? Nasıl olup da bir grup hücre bir organı yapmaya başladığında başka bir grup hücre de aynı organdan ikinciyi yapmamaktadır?

Evrimevler DNA molekülüne bütün bu işlemlerden sorumlu olduğunu ifade ederek

GÖZÜN MUCİZEVİ YARATILIŞI

Embriyo 4 haftalık olduğunda başının her iki tarafında birer oyuk oluşur. İnanması güçtür ama bu oyukların içine gözler inşa edilecektir. 6. haftada gözler oluşmaya başlar. Hücreler aylar boyunca akılalmaz bir plan içinde hareket eder ve gözün farklı bölgelerini teker teker oluştururlar. Bazı hücreler korneayı, bazı hücreler göz bebeğini, bazı hücreler de merceği yaparlar.

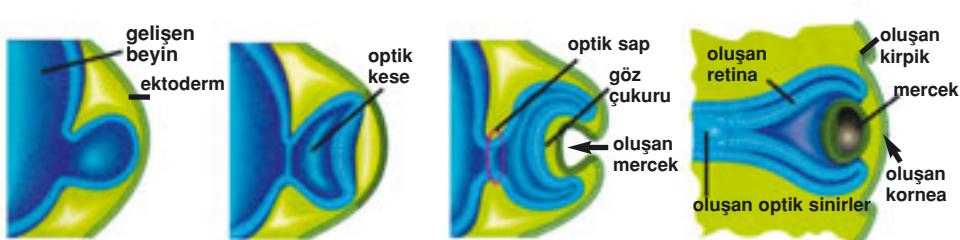

Her hücre inşa ettiği bölümün bitiş sınırına geldiğinde durur. Her biri gözün ayrı bir parçasını oluşturur, sonra mükemmel bir şekilde birleşirler. Sıralamada bir karışıklık olmaz, gözbebeği yerine başka bir tabaka oluşmaz, kornea, göz kasları herşey yerli yerindedir. Bu işlemler sürekli devam eder ve farklı tabakalardan oluşan göz kusursuzca inşa edilir.

Burada kendi kendimize bazı sorular sormamız gereklidir: Bu hücreler farklı tabakalar inşa etmeleri gerektiğini nereden bilirler? Tabakaların başlangıç ve bitiş sınırlarına nasıl karar verirler? Bu soruların tek bir cevabı vardır. Hücreler Allah'ın ilhamıyla hareket ettikleri için bu şuurlu hareketleri yapabilirler. Ancak insanın oluşumuna tesadüflerle açıklamaya getirmeye çalışan evrimciler bu soruların cevabını veremezler.

İnsan bedenindeki kusursuz planı kitaplarda anlatan evrimcilerden biri de Hoimar von Ditfurth'tur. *Dinozorların Sessiz Gecesi* adlı kitabında yazar, insanın oluşumunu detaylı olarak anlatmış ancak "nasıl, neden" gibi sorulara evrim teorisile asla cevap veremediklerini söyle itiraf etmiştir:

"... İnşaata nerede ve ne zaman başlanacağı ve planın tek tek parçalarının hangi zaman sırasıyla biraraya getirileceğini ayrıca belirten projeler yoksa, en iyi plan bile bir işe yaramaz. Söz konusu olan bir binaya işe temelden başlayıp, duvarlar bittikten sonra en son damı yerleştirmemiz gerektiğini

Embriyoda gözün oluşumu özetle yukarıda görüldüğü gibidir. Ön beyinden dışarı doğru bir çıkıştı oluşur. Bu çukurun en dışındaki hücre tabakasına (ektoderme) degidikleri noktalarda burada içe doğru çöküntüler meydana gelir. Optik çukur denilen bu çöküntüler zamanla gözü oluşturur.

Kara bir nokta görünümündeki bir cismin zaman içinde renkli, üç boyutlu gören, üstelik estetik görünümlü gözler haline gelmesini sağlayan herşeyin hakimi olan Allah'tır.

biliyoruz. Ama elektrik ve su tesisatı tamamlanmadan sıvaya da geçemeyiz. Her inşaatta tıpatıp uygulanan bir mekan düzenleme planının yanısıra, inşaatın uyduğu bir zaman düzenlenmesi vardır.

İşte doğanın inşaatları ve elbette hücreler için de geçerlidir bu. Ama hücre düzleminde bu öncelik-sonralık ilişkisinin nasıl gerçekleştirildiği konusunda **hemen hiçbir şey bilmiyoruz**. Hücreye planın hangi bölümünü ne zaman imal etmesi gerektiğini kimin söylediğini **biyologlar henüz bularmadılar**. Bazı genler tam gerektiği anda ve doğru zamanda engellenirken, gene kimilerinin üzerindeki ambargonun nasıl olup da kalktığı, baskıcı genler ile baskıyı ortadan kaldırıcı genleri hareket geçiren **komutayı kimin verdiği, tamamen karanlıkta bekleyen sorulardır...**¹⁴³

Dünyanın "en mükemmel kamerası" olarak kabul edilen gözün oluşumunda da görüldüğü gibi şuursuz hücreler adeta sonsuz bir akilla hareket ederler ve gözler anne karnında yoktan inşa edilir. Elbette ki bu olağanüstü olayı başarılı olan hücrelerin kendileri değildir. Gözü oluşturan hücreler sonsuz güç sahibi olan Allah'ın ilhamı ile

hareket ederler. Allah bir ayetinde insana suret veren olduğunu bildirmiştir ve şöyle buyurmuştur:

**O Allah ki, yaratandır,
(en güzel bir biçimde)
kusursuzca var edendir,
'şekil ve suret' verendir.
En güzel isimler
O'nundur. Göklerde ve
yerde olanların tümü
O'nu tesbih etmektedir.
O, Aziz, Hakimdir.
(Haşr Suresi, 24)**

Kemiklerin Kasla Sarılması

Çok yakın bir zamana kadar kemiklerle kasların birlikte ortaya çıkarak gelişikleri sanılıyordu. Ancak yapılan son araştırmalar çok farklı ve insanların hiç farkında olmadıkları bir gerçeği ortaya koydu. Embriyodaki kıkırdak doku önce kemikleşmekte, daha sonra kas hücreleri kemiklerin etrafındaki dokulardan seçilerek biraraya gelerek sarmaktaydı.

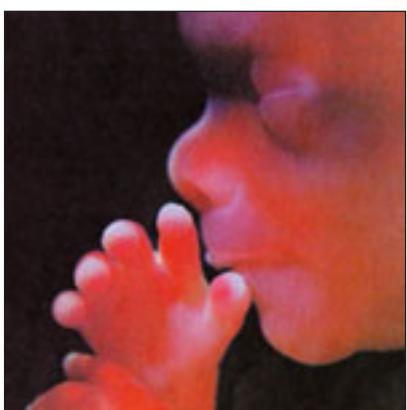
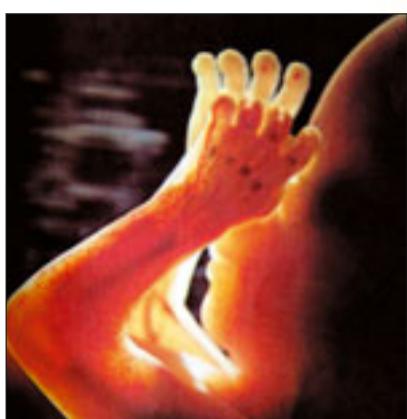
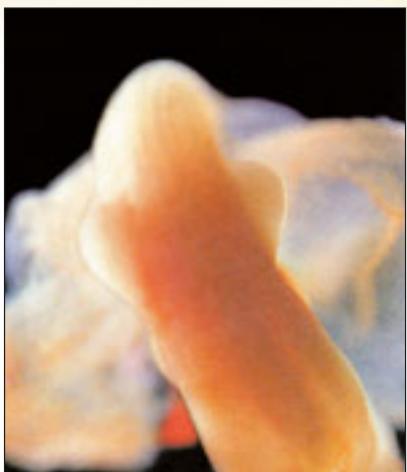
Oysa bilimin daha yeni keşfettiği bu gerçek, Allah tarafından Kur'an'da 1400 sene önce insanlara bildirilmiştir.

Sonra o su damlasını bir alak (hücre topluluğu) olarak yarattık; ardından o alak'ı bir çığnem et parçası olarak yarattık; daha sonra o çığnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratısla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzel olan Allah, ne yücedir. (Müminun Suresi, 14)

Ayette 1400 yıl önce haber verilmiş olan bu bilimsel gerçek, "Developing Human" (Gelişen İnsan) adlı bilimsel bir yayında şöyle tarif edilmektedir:

6. haftada kıkırdaklaşmanın devamı olarak ilk kemikleşme köprücük kemiğinde ortaya çıkar. 7. hafta sonunda uzun kemiklerde de kemikleşme başlamıştır. Kemikler oluşmaya devam ederken kas hücreleri kemiği çevreleyen dokudan seçilerek kas kitlesini meydana getirirler. Kas dokusu bu şekilde kemiğin etrafında ön ve arka kas gruplarına ayılır.⁴⁴

Kısacası insanın Kur'an'da tarif edilen oluşum aşamaları, modern embriyolojinin bulgularıyla tam bir uyum içindedir. Alemlerin Rabbi olan Allah bu gerçeği yüzyıllar öncesinden insanlara bildirmiştir.

Altıncı haftada embriyonun kolları ve bacakları görülebilir hale gelir. Embriyonun gelişimindeki mucizeler zinciri hiç durmaksızın devam eder ve hücreler elleri inşa eder. Ancak bu hücrelerin bazıları bir süre sonra akılalmaz bir karar verir. Ve binlerce hücre teker teker kendilerini öldürür. Belirli bir hat üzerinde ölen hücreler, parmakların oluşumu için bir kalıp görevi görür. Diğer hücreler ölü hücreleri yerler ve bu bölgelerde boşluklar oluşur. Bu boşluklar parmaklar arası boşluklardır. Böylece parmaklar şekillenir. Hücrelerin insanın menfaati için intihar etmeleri dahi tek başına, insanın Allah tarafından yaratılmış olduğunun büyük bir delilidir. Bu arada bazı hücreler de bacakları inşa etmeye başlamıştır. Hücreler embriyonun dış dünyada yürümeye ihtiyacı olacağını bilemezler. Ancak embriyo için olabilecek en mükemmel yapıda bacaklar ve ayaklar inşa ederler. Hücrelerin bu şuurlu hareketlerinin kaynağı Allah'ın ilhamıdır.

Dış Dünya İçin Yapılan Hazırlıklar

Organları yavaş yavaş tamamlanan ve hareketlenmeye başlayan bebeği yeni bir oluşum beklemektedir. Bebeğin bulunduğu güvenli ortamdan tamamen farklı özelliklere sahip bir ortamda yaşayabilmesi için vücudunda gerekli düzenlemelerin yapılması gerekmektedir.

Bunun için yavaş yavaş hareketlenmeye başlaması ve yeni oluşan organlarını çalıştırılmaya başlaması gerekecektir. Kuşkusuz bu konu da en mükemmel şekilde çözümlenmiştir. Bebeği rahimden ayıran zarın içinde "amniyon sıvısı" denilen özel bir sıvı oluşmaya başlar. Bebeğin böbrekleri, akciğeri, amniyon zarının kendisi ve rahim ortaklaşa katkıda bulunarak bu sıvayı oluştururlar.⁴⁵

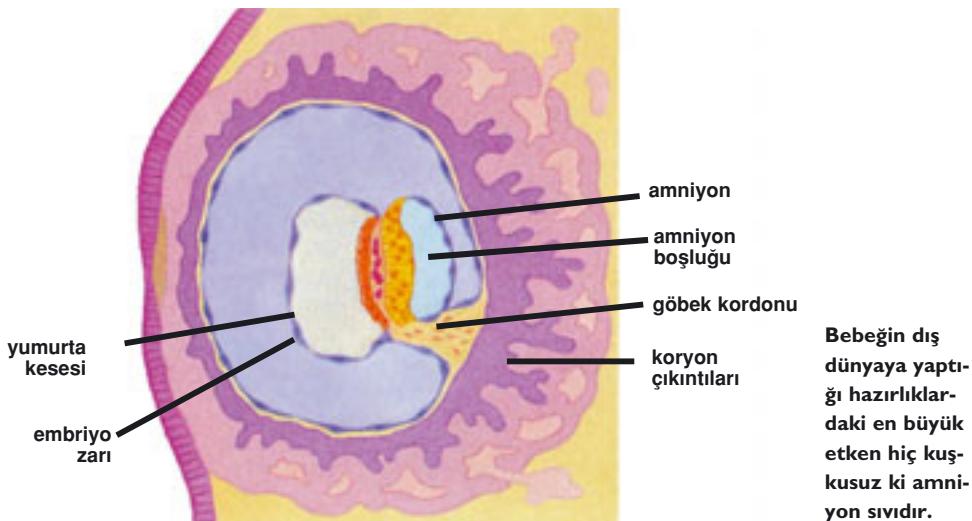
Bebeğin Yaşam Suyu: "Amniyon Sıvısı"

Bebek için özel olarak hazırlanmış olan amniyon sıvısı organların doğumdan sonraki kullanımı için hazırlanmasını sağlar. Bebek, amniyon sıvısı ile bir anlamda dış dünyaya alىmak için egzersiz yapar ve düzenli olarak bu sıvayı içer. Bu sayede dili acı, tatlı, tuzlu ve ekşiyi algılamaya başlar. Bir süre sonra tükürük bezleri de harekete geçer. Ayrıca fetüsün içtiği amniyon sıvısı hem bağırsakları emilim işine hazırlamakta, hem de böbreklerin aynı sıvayı devamlı olarak kandan süzmesine olanak sağlayıp böbrekleri çalıştmaktadır. Böbreklerden emilen sıvı da tekrar amniyon sıvisına geri verilmektedir. Ancak bu işlem amniyon sıvisını kirletmez. Çünkü böbrekler, şu anki işleyişlerinden farklı olarak, bebeğin içtiği

Yanda amniyon zarı içindeki embriyo görülmüþyor. Amniyon zarının içinde bulunan sıvı embriyoyu sarsıntılar ve darbelere karşı korur.

Bundan başka embriyonun bağırsaklarının emilim için hazırlanması, böbreklerinin çalışmasına yardım etmek, embriyo için gereklili olan ısıyı sabit tutmak da amniyon sıvisının görevlerindendir. Amniyon sıvisının varlığı annenin sağlığı için de önem taşımaktadır. Bu sıvı sayesinde bebeğin rahme baskı yapması engellenmiş olmaktadır.

sıvayı süzerken steril hale getirecek bir yapıya da sahiptirler. Ayrıca bu sıvı tipki bir havuzun temizlenmesi gibi diğer birçok sıvinin da yardımıyla sürekli temizlenir.

Bu gelişmelerin yanısıra, bu dönemde sindirim sisteminin tam olarak hazır olması için, midede sindirim suları salgılanmaya başlanır.⁴⁶ Ayrıca yeni oluşan bebeğin bağırsaklarında yer alan hücreler, şekerleri ve tuzları birbirinden ayırt edebilme yeteneği kazanır ve bir süre sonra seçilen bu atıklar annenin kanına geri verilir. Böylece hem bağırsaklar, hem de böbrekler aktif faaliyete geçmiş olurlar. Amniyon sıvısı her üç saatte bir, yani her gün sekiz defa ceninin bağırsakları tarafından emilir ve kan yoluya anne kanına verilir. Emilen sıvı miktarı kadar sıvı hem anne rahminden ve hem de ceninin akciğer ile böbrekleri tarafından üretilerek amniyon sıvısının havuzuna bırakılır. Böylece cenin için hayatı derecede önemli olan bu sıvinin miktarı korunmuş olur. Bu mükemmel sistem sayesinde cenin hiçbir zarar görmeden sindirim sistemini çalıştırılmış olur.

Ceninin büyümeye paralel olarak miktarı yavaş yavaş artan amniyon sıvısı 10. haftada 30 ml, 5. ayda 350 ml ve 7. aya kadar da 1 litreye ulaşır. Doğum anında ise yarım litreye düşer.⁴⁷

Amniyon sıvısı sadece sindirim sistemini doğumdan sonra hazırlamakla kalmaz, bebeğin anne rahminde rahatça hareket etmesini de sağlar. Cenin bu sıvı içinde tıpkı limana bağlanmış bir sandal gibi yüzer. Bu haliyle çok güvenli bir şekilde anne rahminde hareket etmektedir. Aynı zamanda dışarıdan gelecek mekanik darbelere karşı da bu sıvı sayesinde korunmaktadır. Sivilara herhangi bir yönden gelen basınç küresel olarak her tarafa yayılır. Böylece cenin olumsuz etkilerden korunmuş olur. Örneğin anne koşsa da, cenin bu koşuya oluşan sarsıntıdan hiç etkilenmez. Bu durum içi suyla dolu kaplı bir kabin içerisindeki bir mantarın kap çalkalandığında hareket etmemesine benzer. Her türlü tehlike çok daha önceden düşünülmüş, tedbirler alınmış, cenin için olabilecek en muazzam koruma sistemi yapılmıştır.

Amniyon sıvısının varlığı annenin sağlığını için de önem taşımaktadır. Ceninin amniyon sıvısının içinde yüzey şekilde olması önemlidir. Bu sıvı rahmin boşluklarını doldurur. Bu sayede zamanla büyüyen ve ağırlık kazanan cenin, annenin rahmine ağırlık yapmaz. Eğer bu sıvı olmasaydı cenin büyükçe rahme baskı yapacaktı. Bu ise rahim duvarlarının ters baskı etkisi sebebiyle, ceninin normal gelişimini imkansız kılacaktı.

Bu özel sıvının cenine sağladığı bir diğer hayatı imkan ise, sabit bir ısı sağlamaasıdır. Bilindiği gibi sıvılar ısıyı eşit olarak dağıtır. Devamlı değiştirilen amniyon sıvısı da belirli bir sıcaklıkta olup ceninin gelişimi açısından ihtiyacı olan ısıyı her tarafa eşit olarak dağıtır.

Amniyon sıvısı olmadan bir bebeğin anne karnında gelişmesi mümkün değildir. Nitekim amniyon sıvısının üretimi ilk insandan bu yana kusursuz bir şekilde gerçekleşmektedir. Bu da, evrimcilerin zaman içinde aşama aşama değişimlerle gelişim iddiasını tamamen geçersiz kılmaktadır.

BEBEĞİ KORUYAN ÖZEL TÜYCÜKLER

Anne karnında gelişimini sürdürmekte olan bebek amniyon sıvısı tarafından korunur. Ancak bu sıvinin içinde uzun süre kalmak bebeğe zarar da verecektir. Fakat böyle olmaz. Çünkü sıvinin tahribatına karşı bebeğin bedeninde mükemmel bir koruma oluşturulmuştur. 5. ayda bebeğin tüm vücudunu renksiz tüycükler kaplar. Bü tüycükler 3-4 ay süresince bebeğin vücudunda kalırlar. Doğumdan önce de hemen hemen bebeğin tüm vücudunu kaplamış vaziyettedirler. Tüycükler sayesinde amniyon sıvısı bebeğin tenine zarar vermemiş olur. Tüycüklerin varlığının bebeğin korunması için alınmış özel bir tedbir olduğu çok açıkttır. Anne karnındaki bebeğin gelişiminde her türlü detay eksiksizdir. Hiçbir aksama olmayacağı şekilde kurulmuş olan bu sistem Allah'ın sınırsız yaratma gücünün göstergelerinden yalnızca bir tanesidir.

Bu sıvinin üretilmesinde, sürekli olarak temizlenmesinde ya da miktarının ölçülmesinde tek bir aksaklık olsa ceninin doğal gelişimi bozulur. Örneğin amniyon sıvisının miktarının gerekenden daha az olması veya hiç olmaması durumunda bir seri anormallik baş göstermeye başlar. Uzuvlar kasılır ve deform olur. Eklemler bir bütün olur, deri bollaşır, baskı nedeniyle yüz deform olur. En ciddi sorun ise akciğerlerin oluşumundaki bozukluktur. Bu durumda bebek doğuktan hemen sonra ölürl.⁴⁸

Tüm bu bilgiler bize göstermektedir ki, amniyon sıvisının üretimi ilk insandan bu yana kusursuz bir şekilde gerçekleşmektedir. Amniyon sıvısı olmadan bir bebeğin anne karnında gelişmesi mümkün değildir. Bu da, evrimcilerin zaman içinde aşama aşama değişimlerle gelişim iddiasını tamamen geçersiz kılmaktadır. Yepyeni bir insanın yaratılışı aşamalarının tek bir tanesi, örneğin buraya kadar anlattığımız amniyon sıvisının üretilmesi eksik kalsa, asla doğum olayı gerçekleşmez ve insan soyu henüz oluşmadan tükenirdi. Dolayısıyla amniyon sıvisının zaman içinde ihtiyaç duyularak üretilmeye başlandığını iddia etmek mümkün değildir. Bu sı-

vı bebek ile birlikte var olmak zorundadır. Böyle önemli görevlere sahip, çok fonksiyonlu bir sıvinin tesadüfen bir anda olduğunu iddia etmek de mümkün değildir. Nitekim kompleks bir yapının bir anda oluşması demek, o yapının yaratılmış olması demektir. Tesadüflerin hesap yapması, ihtiyaçları belirlemesi, bu ihtiyaçlara uygun yapıları seçmesi ve bunları gereken zamanda gereken yerde meydana getirmesi mümkün değildir.

Açıkta ki, amniyon sıvısı da, bağlı olduğu sistemlerle birlikte ve tam ihtiyaç olan miktarlarda, Allah tarafından yaratılmıştır.

Allah, her dişinin neyi yüklediğini (neye hamile kaldığını) ve döl yataklarının neyi eksiltip neyi eklediğini bilir. O'nun Katında herşey bir miktar (ölçü) iledir. (Rad Suresi, 8)

İlk Nefes İçin Yapılan Hazırlıklar

Doğuktan sonra bebek için en önemli şey nefes almaktır. O ana kadar henüz hava ile tanışmamış ciğerlerin, havayla doldurulup nefesin geri verilmesi gereklidir. Doğuktan sonraki ilk ana kadar hiç nefes almayan ciğerler, ilk nefesi bir anda, oldukça normal bir şekilde alıp vermeye başlarlar. Çünkü bebek, o ana kadar annenin kanından karşıladığı oksijeni artık kendi ciğerleri vasıtasyyla havadan almak zorundadır.

Bebeği doğduğu an herşeyi ile hazır olarak yaratan Allah akciğerlerin oluşumunda da gerekli hazırlıkların tamamlanmasını sağlamıştır. Akciğerlerin hazırlanması için göğüs kafesiyle karnı birleştiren diyafraza görev düşer. Diyafraza altıncı aya doğru çalışmaya başlar. İlk önceleri çok kısa zamanlarda, bir saatte birkaç defa genişler ve büzülür, ama bunu doğuktan sonra sürekli yapacaktır.

Bu örnekte görüldüğü gibi bebek daima özel bir koruma altındadır. Ama unutulmamalıdır ki bu koruma anneye ait değildir. Fetüs gelişimini devam ettirirken, anne normal hayatına devam eder. Vücutundaki tüm değişimler kendi kontrolü dışındadır. İstese de hiçbir müdahalede bulunamaz. Tüm bu olayların gerçekleşmesi ancak Rabbimiz'in sonsuz kudreti sayesinde olur. Çocuğun gelişimi ve hayatı normal bir insan olarak gelebilmesi için gerekli tüm ayrıntılar Allah tarafından en mükemmel şe-

kilde yaratılmıştır. Böylece hem fetus halindeki bebeğin yaşaması için gereklili her türlü ihtiyacı karşılanmış olur, hem de anne bebeği yaşatabilmek için ne yapması gerektiğini düşünmekten kurtulur.

Zaten düşünse de yapabileceği hiçbir şey yoktur. Mesela, fetüsün vücutundaki artık maddeleri kendi böbreklerine alıp temizlemek ve dışarı atmak, hiçbir annenin kendi başına yapabileceği bir iş değildir. Yeni bir insanın dünyaya gelebilmesi için tüm ihtiyaçları ve bu ihtiyaçları karşılayacak sistemleri en güzel biçimde tespit ve inşa eden Allah'tır.

Hazırlıklar Tamamlanıyor

Cenin giderek dış dünyaya hazır hale gelirken, organlar arasında olağanüstü bir işbölümü yapılır. Yapılacak işler ve gelişmeler dünyanın şartlarına göre belirlenmiştir. Anne karnında kullanılmayan gözler dünyadaki ışık şiddetine, kulaklar da dünyadaki seslerin özelliklerine göre inşa edilir. Aynı şekilde, mide ve diğer sindirim organları dünyadaki be-

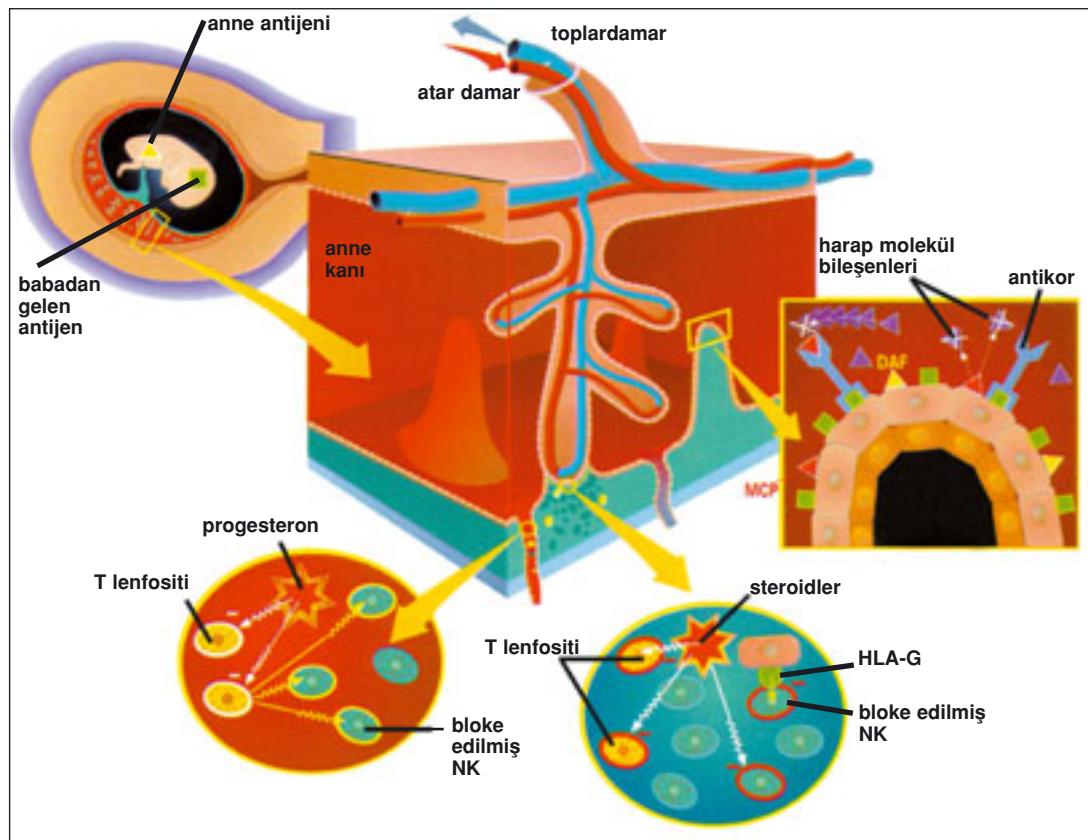
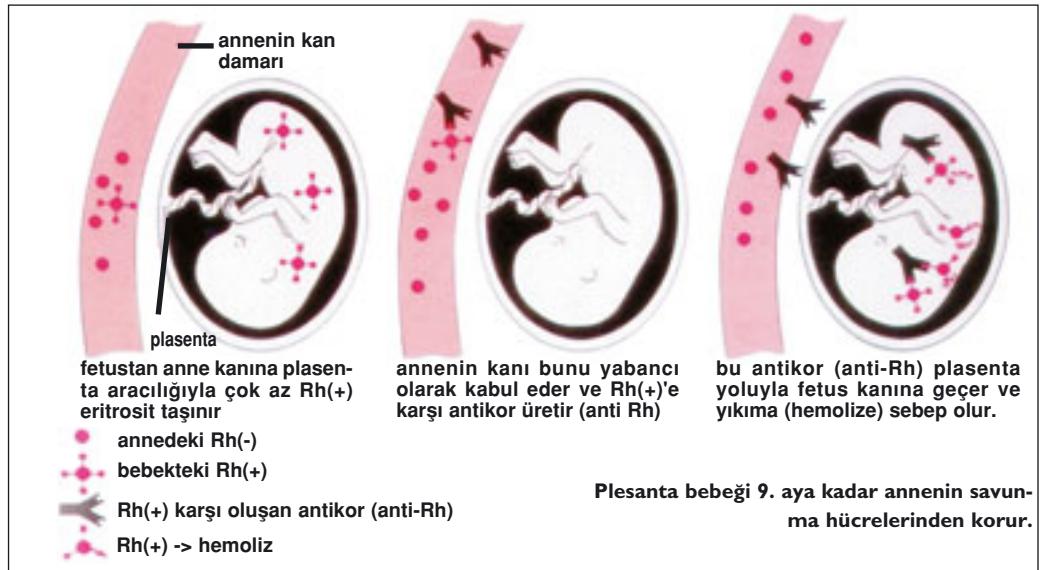
Bebeğin anne karnındaki gelişimini ultrason aleti ile izlemek günümüz teknolojisi sayesinde mümkün olmaktadır.

sin maddeleriyle uygun çalışabilecek bir fizyolojik sistemle donatılır. Sindirim sisteminde görev alan hücreler hiç tanımadıkları yiyecekleri analiz etmeye ayarlı bir şekilde programlardır. Karbonhidratları, proteinleri, yağları analiz etme yeteneğinin yanısıra hangisinin hangi organ için gerekli olduğunu bilebilecek ve bu besinlerin vücutundan diğer hücrelerine gönderilmesini sağlayacak bir programa sahiptirler. Cenin bu yönyle planlı ve programlı bir şekilde dış dünyaya hazırlanmaktadır. Burada bir kez daha dikkat çekmek gerekir ki, yeni bir insanın bedenini oluşturan bu organlar ve hücreler, hiç görmedikleri, hiç duymadıkları, hiç şahit olmadıkları bir ortam için hazırlık yapmaktadır. Annenin bedeninden ayrıldıktan sonra kendilerini nasıl bir ortamın beklediğini bilir şekilde bir gelişim göstermektedirler. Elbette bunu hücrelerin kendi "ileri görüşlüklükleri" ile başardıklarını iddia etmek mümkün değildir. Bebeği oluşturan hücrelerin bu hazırlıkları, onlara Allah tarafından ilham edilen, üzerinde düşünülmesi gereken önemli bir yaratılış delilidir.

Son aylarda cenin önemli oranda kilo almaya başlar. Bunun nedeni yağ dokusunun oluşmaya başlamasıdır. Kahverengi özel bir yapıya sahip olan bu yağ tabakasını üreten hücreler, ceninin özellikle belirli bölgeleinde, ensesinde, böbreklerinin çevresinde ve göğüs kemiğinin arkasında bu tabakanın olmasını sağlarlar. Bu özel yağ tabakalarının görevi doğduktan sonraki ilk aylarda bebeğin vücut ısısını yüksek tutmaktadır. Ayrıca bu yağlar yedek besin görevini de görürler.⁴⁹ Bu da, söz konusu yağ tabakalarını üreten hücrelerin, kendilerine ilham edilen görevleri kusursuzca yerine getirdiklerinin bir başka delilidir.

Bu arada beyaz yağlar da ince bir tabaka halinde oluşmaya başlarlar. Böylece yağ, ceninin derisinin altını bir tabaka halinde sarar. Derialtı yağ tabakalarının yanında bir de deriyi içinde bulunan sıvıdan koruyan bir başka yağın üretimi de yine deri hücreleri tarafından yapılır. Bu yağların oluşumu da son derece önemlidir, çünkü deri ile su arasına yağ tabakası girecek ve suyun cenin üzerindeki olumsuz etkisini ortadan kaldıracaktır.

Daha önceki bölümlerde annenin kanındaki savunma sistemi elemanlarının bebeğin kanına geçişine izin verilmediğinden bahsedilmiştir. Çünkü bu elemanlar bebeği yabancы bir doku olarak görüp, onu yok ede-

Plasentanın görevlerinden biri de embriyoyu annenin savunma hücrelerinden korumaktır. (en üstteki resim) Ancak bu koruma belli bir aya kadar devam eder. 9. aya gelindiğinde bu durum bir anda değişir ve annenin kanındaki antikorlar (savunma hücreleri) plasenta aracılığıyla cenine geçer. (büyük resim) Çünkü dünyaya geldikten sonraki ilk 6 ay boyunca bebeğin bağışıklık hücreleri oluşmayacaktır. Bu ise bebek için ölüm demektir. Dolayısıyla plesantanın antikorlarının geçişine izin vermesi son derece önemlidir. Plesantayı oluşturan hücrelerin bu şuurlu hareketleri kendi kendilerine yapamayacakları her insan için açık gerçeklerdir. Bu hücreleri yaratıp ve neler yapacaklarını ilham eden Allah'tır.

bilirlerdi. Ancak dokuzuncu aya gelindiğinde bu durum bir anda değişir ve annenin kanındaki savunma hücrelerinin ürettiği antikorlar plasenta aracılığıyla cenine geçer. Bunun nedeni incelendiğinde son derece çarpıcı bir gerçekle karşılaşırız. Doğumdan sonraki ilk altı ay boyunca bebeğin bağılıklık hücreleri oluşmayacaktır. Ama bebek kendini dünyadaki mikroplardan koruyacak antikorlara ihtiyaç duyacaktır. İşte son ay, ceninin kanına geçişine izin verilen anneye ait antikorlar bebeğin dünyaya geldiği ilk zamanlarda bulaşıcı hastalıklara yakalanmasını önlemek için hazır olacaktır.⁵⁰ İlerleyen aylarda bebeğin savunma sistemi kendi antikorlarını oluşturmaya başlayınca, bu antikorlar fonksiyonlarını durduracaklardır.

Burada kısaca özetlediğimiz bu olay da, bundan önce anlatılanlar gibi, insanın yarılışındaki kusursuz planlama örneklerinden biridir. Bir insanın olması için her ay, her gün, her dakika gerçekleşmesi gereken detaylarince ince hesaplanmıştır. Cenine zarar verecek maddelerin geçisi mükemmel sistemlerle engellenmiş, ama bu maddelere artık ihtiyaç olan zaman geldiğinde de yine aynı mükemmelle eski sistem kaldırılmış, yerine yepyeni bir sistem yerleştirilmiştir. Elbette bu mükemmellıklar bir insanı oluşturan hücrelerin iradeleri ve kararlarıyla gerçekleşmemiştir. Tüm bunlar üstün kudret sahibi Allah'ın örneksiz yaratışının delilleridir.

Verilen örneklerde de görüldüğü gibi ceninin gelişimindeki her türlü aşama bir kontrol altında ve çok aşamalı, kusursuz bir plana uygun olarak gerçekleşmektedir. Üstelik her insan cenin halindeyken bu kontrolden geçerek gelişmiş ve bugünkü haline gelmiştir. İnsanın gelişiminde yaratılmış olan bu özel plan ve kusursuz tasarım, düşünen vicdan sahibi insanlar için Allah'ın sonsuz aklının ve ilminin bir tecellisidir.

TEK DAMLADAN YARATILIŞ

Anne rahmindeki büyümeye süreci 9 ay boyunca kusursuzca devam eder. İlk başta tek bir su daması olarak buraya girmiş olan cenin, giderek tam bir insana dönüşür.

Eğer bu dönüşüm içinde en ufak bir uyumsuzluk olsa, cenin kaçınılmaz şekilde can verebilir. Örneğin eğer beyin, kafatası kemiklerinden da-

ha hızlı büyüse, ceninin beyni sıkışacak ve zarar göreciktir. Aynı durum kemik-doku uyumu, gözler, akciğerler, kalp gibi diğer pek çok organ ve bunları çevreleyen kemikler için de geçerlidir. Organların uyumlu gelişimi de çok önemlidir. Eğer dolaşım sistemi oluşurken böbrekler geç kalsa, kan temizlenemeyecek ve vücut zehirlenecektir.

Ancak bunların hiçbirleri gerçekleşmez ve dünyaya gözlerini açacak olan genç insan, bir aşamadan bir başka aşamaya kusursuzca geçirilerek yaratılır.

Önce sadece tek bir damla su iken onu yaratıp düzgün bir insan kılan tek kudret ise, alemlerin Rabbi olan
Yüce Allah'tır.

Kuran'da insanın yaratılışı şöyle bildirilir:

İnsan, 'kendi başına ve sorumsuz' bırakılacağını mı sanıyor?

Kendisi, akitilan meniden bir damla su değil miydi?

Sonra bir alak (embriyo) oldu, derken (Allah, onu) yarattı ve bir 'düzen içinde biçim verdi.'

Böylece ondan, erkek ve dişi olmak üzere çift kıldı.

**(Öyleyse Allah,) Ölülerdir diriltmeye güç yetiren değil midir?
(Kiyamet Suresi, 36-40)**

Kuşkusuz bu gerçek karşısında insana düşen, kendisini bir damla sudan yaratarak, gören, işten, düşünen bir insan kılan Rabbimiz'e daima şükredici olmaktadır.

Sizi inşa eden, size kulak, gözler ve gönüller veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz? (Mulk Suresi, 23)

Allah, sizi annelerinizin karnından hiçbir şey bilmekten çokardı ve umulur ki şükredersiniz diye işitme, görme (duyularını) ve gönüller verdi.

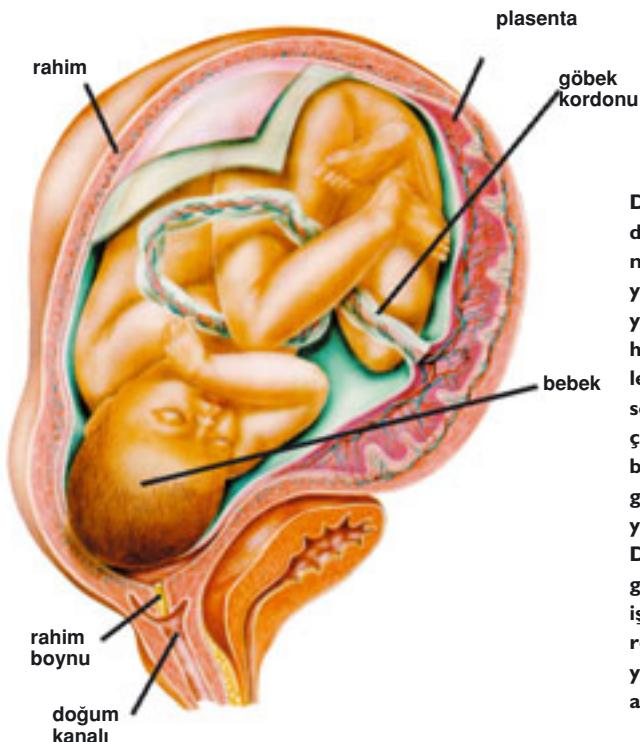
(Nahl Suresi, 78)

YENİ BİR DÜNYAYA DOĞRU

Yeni bir dünyaya adım atacak cenin için bütün hazırlıklar tamamlandığında, amniyon sıvısı da doğum için yeni faaliyetlere başlar. Rahim ağını genişletecek su kesecikleri oluşturan amniyon sıvısı, bu sayede rahmi bebeğin geleceği büyülüğe ulaştırır. Bu keseler aynı zamanda ceninin doğum sırasında rahimde sıkışmasını da engelleyecektir. Ayrıca doğum başlangıcında keseler delinip de içindeki sıvılar aktığındı ise ceninin gideceği yol hem kayganlaşır hem de sterilize olmuş olur. Bu şekilde doğum hem daha rahat hem de mikroplardan doğal olarak arınmış bir şekilde gerçekleşir.⁵¹

Rahimde yapılan bu hazırlıkların yanısıra bebeğin güvenli bir şekilde dünyaya gelebilmesi için pek çok şartın da aynı anda gerçekleşmesi gereklidir. Örneğin bebek dışıri çıkış için en uygun duruş pozisyonunu almalıdır. Bunun için ayak hareketleriyle yavaş yavaş dönmeye başlar ve sonunda başı annenin rahim boynuna girer. Artık bebeğin hareket kabiliyeti kısıtlanmıştır ve başını buradan çıkaramaz.⁵² Peki ama henüz dünyaya gelmemiş bir bebek hangi pozisyonun uygun olduğuna nasıl karar vermektedir. Doğum için en uygun pozisyonu nereden bilmektedir? Üs-

Döllenen yumurtanın anne bedeninde gelişimini sürdürmesi için güvenli bir yere ihtiyacı vardır. Hücreler öyle bir yer bulmalıdır ki, burada hem korunabilmeli, hem beslenebilirmeli hem de dokuz ay sonra doğum rahatlıkla gerçekleşebilmelidir. Anne rahimi bütün bu işlemler için çok uygundur. Zigot dokuz ay boyunca rahimde konaklar. Dokuz ayın sonunda doğumun gerçekleşmesi için gerekli olan işlemler başlar. Gerekli kontroller yapılır ve bebek dış dünyaya çok hazır bir şekilde adım atar.

telik doğum zamanının geldiğini, anne karnındaki bir cenin nasıl tesbit etmektedir? Elbette bunlar üzerinde düşünülmesi gereken son derece önemli detaylardır. Henüz şuuru tam olusmamış bir varlığın böylesine şuurlu davranışlar sergilemesi, onun kendi iradesiyle değil, Yaratıcısı olan Allah'ın ilhamı ile hareket ettiğinin açık bir göstergesidir.

Bebeğin dünyaya geliş aşamasında daha pek çok mucizevi tasarım örneği de görülmektedir. Örneğin sağlıklı bir doğumun gerçekleşmesi için bebeğin kafatasının da doğum kanalında zarar görmeyecek bir yapıya sahip olması gerekmektedir. Bebeğin kafatasına baktığımızda tam bu ihtiyacı karşılayacak şekilde 5 kemik tabakasından ve bunların arasındaki "fontanel" adı verilen yumuşak bir dokudan oluştuğunu görürüz. Bu yumuşak yapı kafatasının esnek olmasına olanak tanır ve bu sayede doğum anında meydana gelen basınçtan dolayı bebeğin beynine ve kafatasına bir zarar gelmez.

Bebeğin doğumundan önce çok sıkı kontroller altında hazırlıklar yapılmaktadır. Olası ihtimaller düşünülerek önlemler alınmaktadır. Örne-

ğin doğumun kolaylaşması ve enfeksiyonların önlenmesi için amniyon sıvısı devreye girmektedir.

Bu durum akla şu soruyu getirmektedir: Bütün hazırlıkların tamamlandığını ve vaktin geldiğini kim kontrol etmektedir? Gözlerin görmeye hazır olduğunu, akişerlerin nefes almaya hazır olduğunu, eklemelerin eksiksizce tamamlandığını, beynin tam olarak olduğunu kim kontrol edip bebeğe haber vermektedir?

Yeni oluşan ceninin vücutunda bunları kontrol edebilecek bir mekanizma yoktur. Vücuttaki bütün kontrollerin merkezi olarak kabul edilen beyin de ceninle birlikte gelişmekte olan bir organdır. Kaldı ki beyin herşeyiyle eksiksiz olarak var olsa da hiçbir anlam ifade etmeyecektir. Çünkü o ana kadar anne karnında gelişmiş olan cenin, dışarıdaki ortamdan tamamen habersizdir. Hiç görmediği bir ortama uygun yapıda olup olmadığını tesbit etmesi mümkün değildir. Doğumun zamanının geldiğini belirleyen annenin kendisi de değildir. Annenin, ilk gününden itibaren vücutundaki işleyişin tek bir aşamasına dahi müdahale etme imkanı yoktur ki, bu aşamaların son bulması gerektiğine karar versin.

Şüphesiz bu kontrolleri yapan ve her insanın dünya hayatındaki yaşamına başlayacağı zamanı takdir eden Allah'tır. İnsanı yaratan, onun sürdürceği yaşamın her anını bilen, hatta insan dünyaya gelirken dahi

Anne bedeninde bebeğin gelişimi için tasarlanmış olan sistem kusursuz işler. Herhangi bir nedenle gelişimleri ni tamamlamadan doğan bebeklere, yanda görüldüğü gibi özel bakım uygulanması gereklidir.

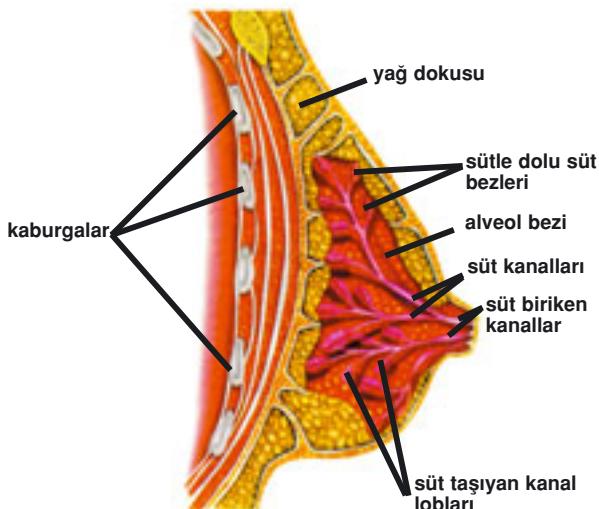
ölüm gününü bilen yalnızca Allah'tır. Her insan için Allah tarafından belirlenmiş bir vakitte ölüm gelecektir. Bu gerçeklerden haberdar olan akıl sahibi her insanın yapması gereken, kendi yaratılışı üzerinde düşünerek Rabbimiz'in sonsuz kudretine bir kez daha şahit olmak ve tüm yaşamını Allah'ı razı edecek şekilde düzenlemektir.

Ey insanlar, eğer dirilişten yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek suchi, Biz sizi topraktan yarattık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimini belli belirsiz bir çığnem et parçasından; size (kudretimizi) açıkça göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de, bildikten sonra hiçbir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmektedir... (Hac Suresi, 5)

Dünya Hayatındaki İlk Besin: ANNE SÜTÜ

Dünyaya gözlerini açtığı andan itibaren bebeğin vücutu yeni bir hayatı uyum sağlamak zorundadır. Bu uyumu kolaylaştıracak her türlü yardımcı faktör gebelik süresi boyunca oluşturulmuştur. Buna en açık örnek anne sütünün oluşum aşamalarıdır.

Hamilelik süresince annenin hormonları tarafından anne sütünün oluşumu hazırlanır. Süt üretimi, temelde beyindeki ön hipofiz bezi tarafından üretilen "prolaktin" denilen bir hormona bağlıdır. Hamilelik süresince bu hormonun faaliyete geçerek süt üretimini başlatması, plasenta tarafından üretilen progesteron ve östrojen adlı hormonlar tarafından engellenir. Ancak plasenta, doğumdan sonra atılınca, progesteron ve östrojen hormonlarının kandaki düzeyi düşer ve bunun üzerine sütin oluşumuna katkıda bulunan prolaktin devreye girer. Hormonlar arasındaki bu haberleşme sayesinde anne sütü gibi çok kıymetli bir besin tam bebeğin ihtiyaç duyduğu anda hazır olur. Kuşkusuz bu, çok muazzam bir bilgidir. Plasenta vücudun içindeyken son derece hayatı görevler üstlenmiştir, an-

Anne bedenindeki her detay bebeğin ihtiyacına uygun olacak şekilde tasarlanmıştır. Örneğin anne sütü bebeğin doğumyla birlikte salgılanmaya başlar. Ancak hamilelik döneminde çeşitli hormonların ettiminde sütün oluşumu için gerekli bütün hazırlıklar yapılır. Anne sütünde bebeğin ihtiyacı olacak her türlü madde mevcuttur. Genel özellikleri düşünüldüğünde anne sütünün yerini hiçbir maddenin tutamadığı açıkça görülmektedir.

cak artık vücut dışına atılması zamanı da gelmiştir. Bu da insan hayatı için çok önemli bir gelişimi beraberinde getirmektedir. Görüldüğü gibi bir insanın yaratılış aşamalarında her saniye meydana gelen tüm detaylar birbirini tamamlayan, biri olmazsa diğer olmayacak olaylardır. Elbette tüm bunlar, her insanın üstün bir kudretle inşa edildiğinin apaçık delilleridir. Üstelik bu aşamalar bebek dünyaya geldikten sonra da sürekli devam etmektedir. Annedeki süt üretimi de bebeğin beslenme ihtiyaçlarına uygun biçimde artar. İlk günlerde 50 gram kadar olan üretim, altıncı ayda günde bir litreye kadar yükselebilir. Anne sütünün formülünü çözmek için çalışan bilim adamları, yaptıkları yoğun araştırmalarдан sonra buna imkan olmadığını fark etmişlerdir. Çünkü standard tipte bir anne sütü yoktur. Her annenin bedeninde, süt kendi çocuğunun ihtiyacına göre üretilmekte ve bu süt bebeği hiçbir dış besinin besleyemeyeceği ölçüde beslemektedir. Annenin sütündeki antikor, hormon, vitamin ve minerallerin bebeğin ihtiyacına göre ayarlandığı araştırmalar sonucu kanıtlanmıştır.

Anne Sütü İle Diğer Besin Maddeleri Arasındaki Farklar

Anne sütü yerine başka besin maddeleri kullanmak bebeğin ihtiyacını tam olarak karşılayamaz. Örneğin diğer besin maddelerinden hiçbir

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

bebeğin bağıışıklık sistemi için gerekli olan antikorları içermeyez.

Bebekler için klasik bir besin maddesi olarak düşündüğümüz inek sütüyle kıyasladığımızda anne sütünün üstünlüğü daha iyi anlaşılmaktadır. İnek sütünde insan sütünden daha fazla miktarda kazein bulunur. Kazein pihtlaşmış (mayalanmış) sütte bulunan bir proteindir. Bu madde midede daha büyük parçacıklara ayrılır, yani sindirimini zorlaştırır. Bu yüzden inek sütünün sindirimini anne sütüne oranla daha zordur. Bu maddeinin anne sütünde az miktarda bulunuyor olması bebek için bir kolaylıktır.

Bu iki süt amino asitlerin bileşimi açısından da birbirinden farklıdır. Bu farklı bileşim inek sütüyle beslenen bebeklerin plazmasında toplam amino asit miktarının daha fazla, bazı amino asitlerin aşırı yüksek, bazılarda ise yetersiz düzeyde olmasına yol açar. Bunun da hem merkezi sinir sistemi üzerinde olumsuz etkileri vardır, hem de fazla protein içeriği böbreklerin yükünü artırmaktadır.

Anne sütünü farklı yapan bir diğer özellik de içerdiği şekerdir. Anne sütündeki laktoz oranı (litrede 7 gr) inek sütündekinden (litrede 4.8 gr) daha fazladır. Ayrıca inek sütünün pihtlaşmış büyük parçacıkları ince bağırsaktan çok yavaş geçerler. Bu da son derece gerekli olan su ve laktozun büyük ölçüde ince bağırsağın ilk bölümünde emilmesine neden olur. Anne sütünün pihtlaşmış parçaları ise incebağırsağı kolayca geçerler ve su ve laktoz kalın bağırsağa ulaşır. Bu şekilde insanlar için çok yararlı olan, içinde yararlı bakterilerin geliştiği bir bağırsak yapısı oluşur. İnsan sütünde bol miktarda laktoz bulunmasının ikinci faydası ise sinir sistemindeki önemli yapılarının oluşumunda rol oynayan "serebrozit" adlı maddenin birleşmesini sağlamasıdır.

Anne sütündeki ve inek sütündeki yağ miktarları da hemen hemen aynı olmasına rağmen bu yağların nitelikleri farklıdır. Anne sütündeki linoleik asit bebeğin besinlerle alması gereken tek yağ asididir.

Anne sütünü farklılaştıran bir başka özellik de içindeki tuz ve mineral oranıdır. İnek sütünde insan sütündekinden çok daha fazla tuz ve mineral bulunur. Örneğin inek sütünden hem kalsiyum, hem de fosfor oranı yüksektir. Ama bunların birbirine göre oranı o kadar farklıdır ki, bebe-

ğin kalsiyum metabolizması bundan olumsuz etkilenir. Dolayısıyla hayatının ilk günlerinde bebeğe inek sütü verilmesi, kanındaki kalsiyum düzeyinin düşmesine ve bazı bozukluklara yol açar.

Bundan başka insan sütünde demir % 50 oranında mevcuttur. İnek sütünde ise bu oran daha düşük olduğu için inek sütüyle beslenen bebeklerde demir eksikliğine bağlı kansızlık ortaya çıkar.

Vitamin değeri de anne sütünü bebekler için vazgeçilmez yapan bir diğer konudur. Anne sütü ve inek sütü içerdikleri vitamin açısından da birbirlerinden oldukça farklıdır. Her iki sütte de A vitamini aynı oranda olmasına rağmen E, C ve K vitamini anne sütünde daha fazladır. D vitaminini de yine anne sütünde bebeğe yetecek kadar bulunur.

Anne Sütü Bebeği Her Aşamada Korur

Anne karnındaki korunmuş ve mikropsuz alandan çıkış dünyaya gelen bebek, dış dünyada birçok mikropla savaşmak zorundadır. Anne sütünün en önemli özelliklerinden biri de bebeği enfeksiyonlara karşı korumasıdır. Anne sütünden bebeğe geçen koruyucu hücrelerin ürettiği antikorlar, bebeğin daha önceden hiç tanımadığı mikroplarla adeta bilgisi varmış gibi savaşmaya başlamasını sağlar. Özellikle doğumdan sonraki ilk birkaç günde salgılanan ve "colostrum" adı verilen sütte bol miktarda bulunan antikorlar koruyucu etkilerini doğrudan gösterirler.

Anne sütünün bebeğe hafif enfeksiyonlardan çok ağır enfeksiyonlara karşı sağladığı bu koruma, özellikle ilk birkaç ayda büyük önem taşır ve emzirmenin süresi ile orantılı olarak yararı artar.

Anne sütünün bebeğe olan faydaları her geçen gün daha fazla ortaya çıkmaktadır. Bilimin anne sütü ile ilgili yeni keşfettiği gerçeklerden biri ise bebeğin anne sütü ile 2 yıl boyunca beslenmesinin son derece faydalı olduğunuudur. Bilimin yeni keşfettiği bu önemli bilgiyi, Allah bizlere 14 asır önce şöyle bildirmiştir:

Biz insana anne ve babasını (onlara iyilikle davranışmayı) tavsiye ettik. Annesi onu, zorluk üstüne zorlukla (karnında) taşımıştır. Onun (sütten) ayrılması, iki yıl içindedir. "Hem Bana, hem anne ve babana şükret, dönüş yalnız Banadır." (Lokman Suresi, 14)

*... Rabbim, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır.
Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?
(En'am Suresi, 80)*

EMBRİYOLOJİ EVRİM YALANINI REDDEDİYOR

Cok üstün bir yaratılışın delili olan doğum evrimciler, insanın evrimi yalanı için bir delil olarak kullanmaya kalkışmışlardır. Yeni bir insanın yaratılış sürecindeki her aşamanın çok hassas bir tasarımı göre gerçekleştiği, bugün embriyolojide tartışılmaz bir gerçektir. Peki o halde evrimciler bu yaratılış gerçeğini nasıl kendilerine bir delil olarak göstermeye çalışmaktadır?

Evrimci biyolog Ernst Haeckel 19. yüzyılın sonlarında "Bireyoluş Soyoluşun Tekrarıdır" (Ontogeny Recapitulates Phylogeny) tezini ortaya attı. Bu teze göre Haeckel canlı embriyolarının gelişim süreçleri sırasında, sözde atalarının geçirmiş oldukları evrimsel süreci tekrarladıklarını iddia ediyordu. Örneğin insan embriyosunun, anne karnındaki gelişimi sırasında önce balık, sonra sürüngen özelliklerini gösterdiğini, en son olarak da insana dönüştüğünü öne sürüyordu.

Bu tezin gerçekleri ifade etmediği çok geçmeden anlaşıldı. İnsan embriyosunun ilk dönemlerinde ortaya çıktıığı iddia edilen solungaçların aslında insanın orta kulak kanalının, paratiroidlerinin ve timüs bezlerinin başlangıcı olduğu anlaşıldı. Embriyonun yumurta sarısı kesesine benzeti-

len kısmının da gerçekte bebek için kan üretiminden sorumlu olan bir kese olduğu ortaya çıktı. Kuyruk olarak tanımlanan kısmın ise insanın omurga kemiği olduğu açıklandı.

Bunlar artık bilim dünyasında herkesin bildiği gerçeklerdir. Zaten Haeckel bu teoriyi ortaya attıktan kısa bir süre sonra evrimcilerin kendileri de bu iddianın geçersiz olduğunu kabul etmişlerdir. Neo-Darwinizm'in önde gelen isimlerinden olan George Gaylord Simpson bu teorinin geçersiz olduğunu söyle ifade etmiştir:

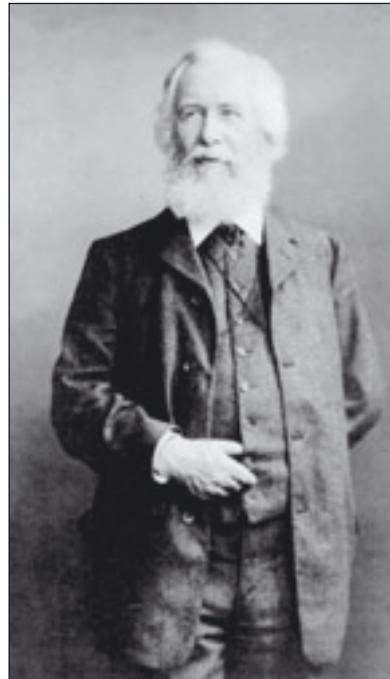
"Haeckel evrimsel gelişimi yanlış bir şekilde ortaya koydu. Bugün canlıların embriyolojik gelişimlerinin geçmişlerini yansımadığı artık kesin olarak biliniyor."⁵³

Haeckel'in ortaya attığı bu teorinin geçersizliği ayrıca 1920'lerde bilimsel tartışma zeminlerinde de kabul edilmişti. Bunun ardından 1950'li yıllarda da bu konu ders kitaplarından tamamen çıkarıldı.⁵⁴

Sahte Çizimler

Haeckel, teorisini ortaya atarken evrimci bilim adamlarının geleneğini bozmadı ve teorisi ile ilgili hayali çizimler de üretti. Hatta embriyoloji biraz ilerleme kaydedip çizimlerinin sahte olduğu ortaya çıktığında, kendisinin de diğer arkadaşlarından daha farklı bir yol izlemediğini itiraf etti:

Bu yaptığım sahtekarlık itirafından sonra kendimi ayıplanmış ve kınanmış olarak görmem gereklidir. Fakat benim avuntum şudur ki; suçlu durumda yanyana bulunduğuumuz yüzlerce arkadaş, birçok gü-

Evrimci Haeckel de sahte delil oluşturmaktan çekinmemiştir. Ancak gelişen bilim Haeckel'in senaryosunun uydurma olduğunu ortaya koymuştur.

HAECKEL'İN SAHTE ÇİZİMLERİ

Haeckel'in sahte çizimlerinde çeşitli canlılara ait embriyo resimleri yanya-na konulmuş ve bunlar arasında benzerlikler var-mış havası verilmeye çalışılmıştır. Ayrıca Haeckel, balık ve insan embriyolarını birbirine benzetebil-mek için, bu embriyoların resimlerine bazı eklemeler yapmış, bazı kısımları ise çıkarmıştır. Diğer bütün evrimci sahtekar-lıklarda olduğu gibi bun-daki amaç da evrime sah-te delil oluşturmaktır. Ancak yandaki canlıların embriyolarının gerçek fo-toografları incelendiğinde Haeckel'in yaptığı sahtekarlık kolayca ortaya çı-kılmıştır. Haeckel'in masal ürününü tezinin anlaşılması evrim teorisinin sahtekarlıklar üzerine kurulu bir aldatmaca olduğunu gösteren delillerden yal-nızca bir tanesidir.

venilir gözlemci ve birçok ünlü biyolog vardır ki, onların çıkardıkları en iyi biyoloji kitaplarında, tezlerinde ve dergilerinde benim dere-cemde yapılmış sahtekarlıklar, kesin olmayan bilgiler, az çok tahrip edilmiş, şematize edilip yeniden düzenlenmiş şekiller bulunuyor.⁵⁵

Bu itiraftan da anlaşılmaktadır ki, Haeckel'in embriyolojiyi evrime delil olarak kullanma çabaları tamamen boş bir safsatadan ibarettir. Kitap boyunca detaylarını ancak genel bir özet olarak verebildiğimiz insanın yaratılış mucizesi, yaratılış gerçeğinin inkar edilemez bir delilidir.

Hayır, kim (güzel davranış ve) iyilikte bulunarak kendisini Allah'a teslim ederse, artık onun Rabbi Katında ecri vardır. Onlar için korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır.

(Bakara Suresi, 112)

SONUÇ

Dünya üzerindeki tüm insanlar, basit bir sperm hücresi olarak anne rahmine atılmışlar, buradaki özel yaratılmış şartlar sayesinde yumurtayla birleşmiş, ardından tek bir hücre olarak hayatı başlamışlardır. Siz de bu süreci yaşadınız; anneniz, babanız, kardeşimiz, arkadaşlarınız, tanıdığınız ve tanımadığınız tüm insanlar, üstelik yalnızca şu an yaşayanlar değil, ilk insandan bu yana yaşamış her insan, kitap boyunca anlattığımız mucizevi aşamalardan geçti.

İnsanlar kendi varlıklarından en ufak bir haberleri bile olmadığı ayalar boyunca, Allah onların bedenlerini şekillendirmiş, onları tek bir hücreden düzgün birer insan olarak yaratmıştır. Bu gerçeği düşünmek, dünya üzerindeki her insanın görevidir...

Sizin de göreviniz, nasıl var olduğunuzu düşünmek ve sizi yaratan Allah'a şükredici olmaktır. Unutmayın ki, bedeninizi bir kez yaratmış olan Rabbimiz Allah, sizi ölümünüzden sonra bir kez daha yaratacak ve hesaba çekecektir. Bu, sonsuz güç sahibi olan Allah için çok kolaydır. Kendi yaratılışlarını unutarak Allah'ı ve ahireti inkar edenler ise, derin bir gaflet içindedirler. Allah bu kişilerin durumunu Kur'an'da şöyle bildirir:

İnsan, Bizim kendisini bir damla sudan yarattığımızı görmüyor mu? Şimdi o, apaçık bir düşman kesilmiştir. Kendi yaratılışını unutarak Bize bir örnek verdi; dedi ki: "Çürümüş-bozulmuşken, bu kemikleri kim diriltecekmiş?" De ki: "Onları, ilk defa yaratıp inşa eden diriltecek. O, her yaratmayı bilir." (Yasin Suresi, 77-79)

EK BÖLÜM

EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, Yaratılış gerektiğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden teda-düfen olduğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğuunu bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 350 milyona yakın fosilin bulunmasıyla curlymuştur. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanması, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılıgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve Yaratılış'ın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

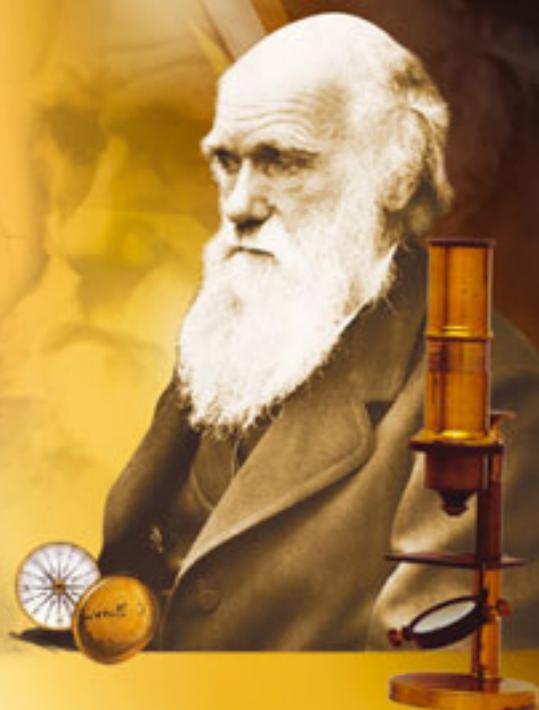
Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündeme sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçekéne kendince karşı çıkyordu. Darwin'in yanılışlarına göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelebilir:

- 1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.
- 2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın,其实evrim-leştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.
- 3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak:

Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce dünyada hayali şekilde tesadüfen ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gereklidir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadir.

"Hayat Hayattan Gelir"

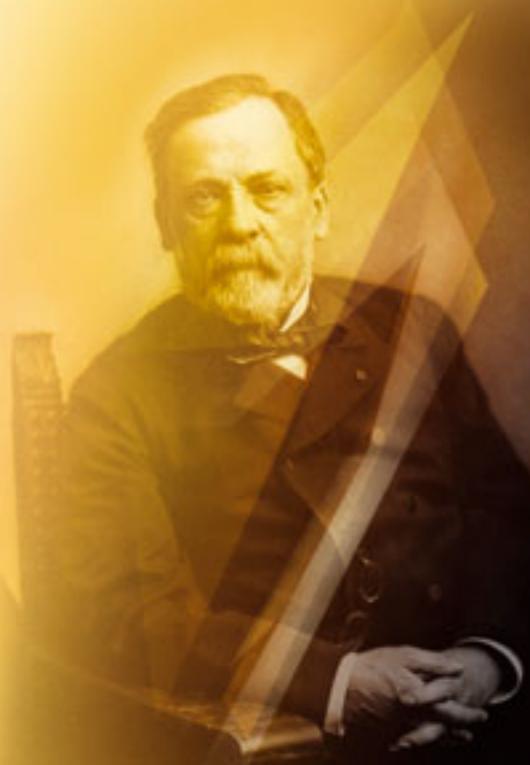
Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemiştir. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip oldukları varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de bugdaydan olduğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli

bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklediğinde bu karışışından farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı. Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabilikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda verdiği sonucu şöyle özetlemiştir: "**Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülümuştur.**" (Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2.)

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıksamıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

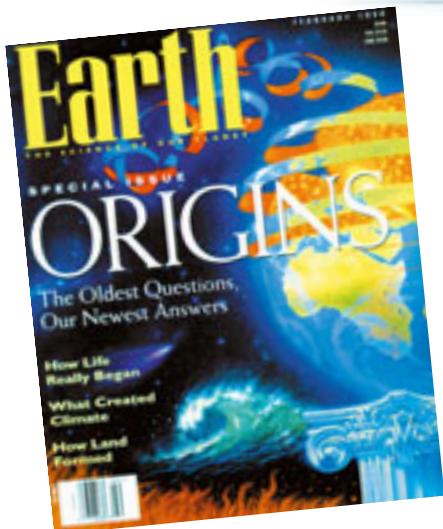
20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı bir takım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: "**Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en kararlı noktayı oluşturmaktadır.**" (Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196.)

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalışılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışımı enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıktı. ("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7.)

En son evrimci kaynakların da kabul ettiği gibi, hayatın kökeni, hala evrim teorisine için son derece büyük bir açmazdır.

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyaci Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, *Earth*, Şubat 1998, s. 40.)

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrimcilerin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmelerinin başlıca nedeni, Darwinistlerin en basit zannettikleri canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks özelliklere sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre, hatta hücreye ait tek bir protein bile üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Ancak bunu detaylarıyla açıklamaya bile gerek yoktur. Evrimciler daha hücre aşamasına gelmeden çıkmaza girerler. Çünkü hücrenin yapı taşlarından biri olan proteinlerin tek bir tanesinin dahi tesadüfen meydana gelmesi ihtimali matematiksel olarak "0"dır.

Bunun nedenlerinden başlıcası bir proteinin oluşması için başka proteinlerin varlığının gereklidir ki bu, bir proteinin tesadüfen oluş-

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

ma ihtimalini tamamen ortadan kaldırır. Dolayısıyla tek başına bu gerçek bile evrimcilerin tesadüf iddiasını en baştan yok etmek için yeterlidir. Konunun önemi açısından özetle açıklayacak olursak,

1. **Enzimler olmadan protein sentezlenemez ve enzimler de birer proteinidir.**
2. **Tek bir proteinin sentezlenmesi için 100'e yakın proteinin hazır bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler gerekir.**
3. **Proteinleri sentezleyen enzimleri DNA üretir. DNA olmadan protein sentezlenemez. Dolayısıyla proteinlerin oluşabilmesi için DNA da gerekir.**
4. **Protein sentezleme işleminde hücredeki tüm organellerin önemli görevleri vardır. Yani proteinlerin oluşabilmesi için, eksiksiz ve tam işleyen bir hücrenin tüm organelleri ile var olması gerekmektedir.**

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdeği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluşturduğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışındır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkışının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, *The*

Evrim teorisini geçersiz kılan gerçeklerden bir tanesi, canlılığın inanılmaz derecedeki kompleks yapısıdır. Canlı hücrelerinin çekirdeğinde yer alan DNA molekülü, bunun bir örneğidir. DNA, dört ayrı molekülün farklı diziliminden oluşan bir tür bilgi bankasıdır. Bu bilgi bankasında canlıyla ilgili bütün fiziksel özelliklerin şifreleri yer alır. İnsan DNA'sı kağıda döküldüğünde, ortaya yaklaşık 900 ciltlik bir ansiklopedi çıkacağı hesaplanmaktadır. Elbette böylesine olağanüstü bir bilgi, tesadüf kavramını kesin biçimde geçersiz kılmaktadır.

(*Origin of Life on Earth*, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78.)

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kıyan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da其实te hiçbir evrimleştirici güç sahip olmadığına anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşıliyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadele-

si içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatı kalacağı düşünmesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatı kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güç sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında "Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184.)

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl olabilirdi? Darwin, kendi dönemin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplama çalısmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. (B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.)

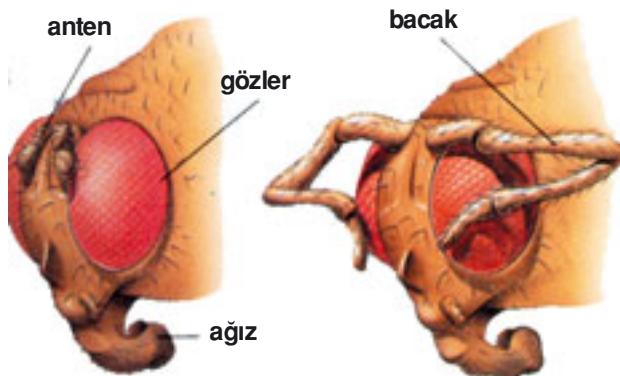
Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi. Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizmdir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda olduğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Evrimeciler yüzeyin başından beri sinekleri mutasyona uğratarak, faydalı mutasyon örneği oluşturmaya çalışırlar. Ancak on yıllarca süren bu çabaların sonucunda elde edilen tek sonuç, sakat, hastalıklı ve kusurlu sinekler oldu. En solda, normal bir meyve sineğinin kafası ve sağda mutasyona uğramış diğer bir meyve sineği.

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdır. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilcek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 179.)

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakılan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan

Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunu en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmiş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademeli kademeli ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gereklidir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yan- dan da bazı sürüngen özelliklerini kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşıırken, bir yan- dan da bazı kuş özelliklerini kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gereklidir. Ve bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gereklidir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 172, 280.)

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştır:

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılılarla dolu değil? (*Charles Darwin, The Origin of Species*, s. 172, 280)

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birden-bire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek A. Ager, *'The Nature of the Fossil Record'*, Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133.)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksıdır. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkışının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mü-

Bu 50 milyon yıllık çınar yaprağı fosili ABD çıkarılmıştır.
50 milyon yıldır çınar yaprakları hiç değişmemiştir, evrim geçirmemiştir.

Kretase dönemine ait bu timsah fosili 65 milyon yıllıktir. Günümüzde yaşayan timsahlardan hiçbir farkı yoktur.

İtalya'da çıkarılmış bu mene balığı fosili 54 - 37 milyon yıllıktir.

Buğday Biti

Dönem: Senozoik zaman,
Oligosen dönemi
Yaş: 25 milyon yıl

Ringa Balığı

Dönem: Senozoik zaman,
Eosen dönemi
Yaş: 54-37 milyon yıl

Yavru Tavşan

Dönem: Senozoik zaman,
Oligosen dönemi
Yaş: 30 milyon yıl

Fosil kayıtları, evrim teorisinin önünde çok büyük bir engeldir. Çünkü bu kayıtlar, canlı türlerinin, aralarında hiçbir evrimsel geçiş formu bulunmadan, bir anda ve eksiksiz yapılarıyla ortaya çıktılarını gösterir. Bu gerçek, türlerin ayrı ayrı yaratıldıklarının ispatıdır.

Deniz Yıldızı

Dönem: Paleozoik zaman,
Ordovisyen dönemi
Yaş: 490 – 443 milyon yıl

Köpülü Ağustos Böceği

Dönem: Mezozoik zaman,
Kretase dönemi
Yaş: 125 milyon yıl

Huş Ağacı Yaprağı

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 50 milyon yıl

Sekoya Yaprağı

Dönem: Senozoik zaman,
Eosen dönemi
Yaş: 50 milyon yıl

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

kemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kenderlerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gereklidir. (Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197.)

Fosiller ise, canlıların dünyasında eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktılarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil Yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masası

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunlu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

- 1- *Australopithecus*
- 2- *Homo habilis*
- 3- *Homo erectus*
- 4- *Homo sapiens*

Evrimeci, insanların sözde ilk maymunlu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "*Australopithecus*" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduğunu ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. (Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, c. 258, s. 389.)

Evrimeci insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani in-

san olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecus*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü其实 gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. (J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", *Scientific American*, Aralık 1992)

Evrimciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Anthropology*, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272.)

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neanderthalensis* ve *Homo sapiens sapiens* (insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. (*Time*, Kasım 1996)

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleoantropologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanlı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıkta kalanların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahaşı, biri diğerile karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, *Natural History*, c. 85, 1976, s. 30.)

Eğer Darwinistlerin mutasyonlarla değişim ve gelişim iddiası doğru olsaydı, fosil kayıtlarında üç beynili, çift omurlu, çok gözlü, iki burunlu, 6-7 parmaklı gibi görünümü son derece garip canlıların izlerine rastlanması gereklidir. Ancak 150 yıldır yapılan araştırmalar neticesinde böyle garip bir varlığın fosiline hiç rastlanmamıştır.

Evrim teorisi, canlıların mutasyonların etkisiyle başka başka canlılara dönüştüğünü iddia eder. Oysa bunun büyük bir aldatmaca olduğunu modern bilim tüm açıklığıyla ortaya koymuştur.

Herşeyden önce eğer canlılar başka canlılara dönüştüse, dönüşme evresinde çok sayıda ara canlı var olmalı, yeryüzünün dört bir yanındaki evrimleşme aşamasındaki canlıların fosilleriyle (ara fosillerle) dolu olmalıdır. Oysa bugüne kadar çıkarılmış olan 300 milyona yakın fosillin tamamı bugün de bildiğimiz tam ve eksiksiz canlılara aittir. Evrim olsaydı, yeryüzü milyarlarca ara canlıya ait fosil ile dolu olmalıydı.

Üstelik sayısı milyonları bulan bu canlıların mutasyonlarının etkileri nedeniyle son derece anormal varlıklar olmaları gerekiyor.

Evrimcilerin iddiasına göre tüm organlar tesadüfen meydana gelmiş mutasyonlar sonucu oluşmuştur. İşlevlerinin gelişmesi aşamasında anormal yapıya sahip bir organ defalarca mutasyona maruz kalmış, her seferinde anormal bir halden başka bir anormal hale sahip olmuştur. Bu iddiaya göre yeraltında her aşaması ayrı anormalliklere sahip bu yapılardan milyonlarcasının bulunması gereklidir. Ama tek bir tane bile yoktur.

İki, üç, dört, beş başlı insanlar, böcekler gibi yüzlerce gözü sahip, bir çok kolu olan ve hatta 2-3 metrelük kolları olan ve bu tarzda anomaliliklere sahip pek çok insan fosili bulunmayıldı. Aynı bu şekilde her canlı ve bitki için de anormal örnekler olması gereklidir. Bütün deniz hayvanlarıının da ara fosillerinin son derece anormal varlıklara dönüşmesi gereklidir. Ancak bunlardan da tek bir tane bile yoktur. Fosilleri bulunan milyonlarca örneğin hepsi normal canlılara aittir.

Bu gerçek, evrim teorisinin çöküşünün açık bir ifadesidir. 150 senedir bulunan her fosilin evrimi yalanlamasına rağmen hala "bir gün bulunur" umuduyla bu teoriyi savunmak akıl sahibi bir insanın yapacağı şey değildir. Aradan 150 sene geçti, dünyada kazılmadık fosil yatağı kalmadı, milyarlarca dolar harcadı ama Darwin'in öngördüğü ara canlılara ait fosiller bulunmadı. Darwinizmin delil olarak kullanabileceği tek bir ara fosil yoktur. Buna karşı "Yaratılış Gerçekliği"ni gösteren milyonlarca "yaşayan fosil" bulunmaktadır.

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

Kıscası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sır프 propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'in bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazedede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve

bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkip da, biyolojik bilim olarak varsa-yılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tari- hinin yorumlanması- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargları aynı anda ka- bul etmeleri bile mümkünündür. (Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19.)

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine kökü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlama- larından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, ister seniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmışlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın ya- pıtası olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdi- gımızda bir yığın oluşur. Bu atom yiğini, hangi işlemden geçirilirse geçiril- sin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlaya- lim ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getireme- dikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulu- nan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gereklı gördükleri malzemeleri de bu varil- lere eklesinler. Karışımın içine, istedikleri kadar amino asit, istedikle- ri kadar da protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

Evrimcilerin istedikleri tüm şartlar sağlansa bir canlı oluşabilir mi? Elbette ki hayır. Bunu daha iyi anlamak için söyle bir deney yapalım. Üsttekine benzer bir varile canlıların oluşumu için gerekli olan bütün atomları, enzimleri, hormonları, proteinleri kısacası evrimcilerin istedikleri, gerekli gördükleri tüm elementleri koyalım. Olabilecek her türlü kimyasal ve fiziksel yöntemi kullanarak bu elementleri karıştıralım ve istedikleri kadar bekleyelim. Ne yapılsın, ne kadar beklenirse beklensin bu varilden canlı tek bir varlık bile çıkaramayacaklardır.

nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırırlar. Varillerin başına da dünyanın onde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleșe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler.

Bir canlıının oluşması için hangi şartların var olması gerektigine inanılyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, güllerı, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünləri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığınıza bu canlı varlıklarını, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskopunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Yüce Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.**

Bunun aksını iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beyin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işleminden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdü düşünelim:

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkarandır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkarandır, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntündür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın,

bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektediniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadır. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıklıdır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasyyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beyin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyininizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyor, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açığınızda daha müzik başlamadan bir çizirti mutlaka duyarısınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi çizirtili veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı,

Bir cisimden gelen uyarılar elektrik sinyaline dönüşerek beyinde bir etki oluştururlar. Görüyorum derken, aslında zihnimizdeki elektrik sinyallerinin etkisini seyrederiz. Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaraklıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaraklı, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyredersiniz.

göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların civiltilerini dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir?

Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranalık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak siğdırın Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sıçınması gereklidir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmaları

rının hiçbir evrimleştirmeye etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gereklidir. Nitelik tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadır. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körü bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda onde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu söyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, *'The Demon-Haunted World'*, The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28.)

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunu açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz madde nin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabul-

dür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'in apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin

En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varılın içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi doldururan ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadır. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikali bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir kör-

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

lüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kur'an'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlara- dir. (Bakara Suresi, 6-7)

... Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bu- nunla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hay- vanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yük- selseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kur'an'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'a, kendi "bilgin

"büyücüler" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa (as), büyücülerle karşılaştığında, büyüçülere önce onların marifelerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) ativerince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Göründüğü gibi Firavun'un büyücülerini yaptıkları "aldatmacalar"la - Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'in ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlativer" diye vahyettik. (O da fırlativerince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Geçmiş zamanlarda timsaha tapan insanların inanışları ne derece garip ve akıl almasa günümüzde Darwinistlerin inanışları da aynı derecede akıl almazdır. Darwinistler tesadüfleri ve cansız şuursuz atomları cahilce adeta yaratıcı güç olarak kabul ederler hatta bu batıl inanca bir dine bağlanır gibi bağlanırlar.

İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeciler olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılaşacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43)

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

---

*Dediler ki: "Sen Yücesin, bize
öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten Sen, herşeyi bilen,
hüküm ve hikmet sahibi olansın."
(Bakara Suresi, 32)*

NOTLAR

- 1 Guyton&Hall, *Tibbi Fizyoloji*, Nobel Tıp Kitabevleri, İstanbul, 1996, 9. baskı, s. 1005, 1017
- 2 Keith L. Moore, *The Developing Human - Clinically Oriented Embryology*, W. B. Saunders Company, 1983, Canada, s. 141
- 3 Guyton&Hall, *Tibbi Fizyoloji*, Nobel Tıp Kitabevleri, İstanbul, 1996, 9. baskı, s. 1003
- 4 Guyton&Hall, *Human Physiology and Mechanisms of Disease*, 6. baskı, 1997, ABD, s. 649
- 5 Guyton&Hall, *Tibbi Fizyoloji*, Nobel Tıp Kitabevleri, İstanbul, 1996, 9. baskı, s. 1004
- 6 Guyton&Hall, *Tibbi Fizyoloji*, Nobel Tıp Kitabevleri, İstanbul, 1996, 9. baskı, s. 1005
- 7 Vander, Sherman, Luciano, *İnsan Fizyolojisi*, Bilimsel ve Teknik Yayınları Çeviri Vakfı, 1994, s. 654
- 8 Guyton&Hall, *Tibbi Fizyoloji*, Nobel Tıp Kitabevleri, İstanbul, 1996, 9. baskı, s. 1006
- 9 Prof. Dr. Ahmet Noyan, *Yaşamda ve Hekimlikte Fizyoloji*, Ankara, Mart 1998, 10. baskı, s. 1113
- 10 Guyton&Hall, *Tibbi Fizyoloji*, Nobel Tıp Kitabevleri, İstanbul, 1996, 9. baskı, s. 1005
- 11 Guyton&Hall, *Human Physiology and Mechanisms of Disease*, 6. baskı, 1997, ABD, s. 12; Gerard J. Tortora, *Introduction to the Human Body The Essentials of Anatomy and Physiology*, Biological Science Textbooks, 1997, s. 527
- 12 Guyton&Hall, *Tibbi Fizyoloji*, Nobel Tıp Kitabevleri, İstanbul, 1996, 9. baskı, s. 1007
- 13 Guyton&Hall, *Human Physiology and Mechanisms of Disease*, 6. baskı, 1997, ABD, s. 659
- 14 Laurence Pernoud, *J'attends un enfant*, Pierre Horay, Paris, 1995, s.107
- 15 Prof. Dr. Ahmet Noyan, *Yaşamda ve Hekimlikte Fizyoloji*, Ankara, Mart 1998, 10. baskı, s. 1119
- 16 Guyton&Hall, *Tibbi Fizyoloji*, Nobel Tıp Kitabevleri, İstanbul, 1996, 9. baskı, s. 1006
- 17 Lennart Nilsson, *A Child is Born*, Delacorte Press, NY, 1977,s. 22
- 18 Guyton&Hall, *Tibbi Fizyoloji*, Nobel Tıp Kitabevleri, İstanbul, 1996, 9. baskı, s. 1005
- 19 Guyton&Hall, *Tibbi Fizyoloji*, Nobel Tıp Kitabevleri, İstanbul, 1996, 9. baskı, s. 1007
- 20 Solomon, Berg, Martin, Villee, *Biology*, Saunders College Publishing, ABD, 1993, s. 1056
- 21 Gerard J. Tortora, *Introduction to the Human Body The Essentials of Anatomy and Physiology*, Biological Science Textbooks, 1997, s. 569-570
- 22 Solomon, Berg, Martin, Villee, *Biology*, Saunders College Publishing, ABD, 1993, s. 1066
- 23 Geraldine Lux Flanagan, *Beginning Life*, A Dorling Kindersley Book, Londra, 1996, s. 28
- 24 Guyton&Hall, *Tibbi Fizyoloji*, Nobel Tıp Kitabevleri, İstanbul, 1996, 9. baskı, s. 1034
- 25 Guyton&Hall, *Tibbi Fizyoloji*, Nobel Tıp Kitabevleri, İstanbul, 1996, 9. baskı, s. 1039
- 26 Geraldine Lux Flanagan, *Beginning Life*, A Dorling Kindersley Book, Londra, 1996, s. 33
- 27 Gerard J. Tortora, *Introduction to the Human Body The Essentials of Anatomy and Physiology*, Biological Science Textbooks, 1997, s. 556
- 28 Geraldine Lux Flanagan, *Beginning Life*, A Dorling Kindersley Book, Londra, 1996, s. 38
- 29 Science et Vie, Mart 1995, sayı: 190, s. 48-50
- 30 Hoimar Von Ditfurth, *Dinozolların Sessiz Gececi 2*, Alan Yayıncılık, 1997, s.126
- 31 Geraldine Lux Flanagan, *Beginning Life*, A Dorling Kindersley Book, Londra, 1996, s. 42

- 32 Geraldine Lux Flanagan, *Beginning Life*, A Dorling Kindersley Book, Londra, 1996, s. 42-43
- 33 Richard Dawkins, *The Selfish Gene*, Oxford University Press, New York, 1976, s. 37
- 34 Geraldine Lux Flanagan, *Beginning Life*, A Dorling Kindersley Book, Londra, 1996, s. 34
- 35 Science et Vie, Mart 1995, sayı: 190, s. 48-50
- 36 Intimate Universe, *The Human Body*, Volume 1, 1998 British Broadcasting Corporation
- 37 Guyton&Hall, *Tibbi Fizyoloji*, Nobel Tip Kitabevleri, İstanbul, 1996, 9. baskı, s. 1035
- 38 Science et Vie, Mart 1995, sayı: 190, s. 48-50
- 39 Solomon, Berg, Martin, Villee, *Biology*, Saunders College Publishing, ABD, 1993, s. 1069
- 40 Geraldine Lux Flanagan, *Beginning Life*, A Dorling Kindersley Book, Londra, 1996, s. 73
- 41 Science Vie, Mart 1995, sayı: 190, s. 88
- 42 Science et Vie, Mart 1995, sayı: 190, s. 48-50
- 43 Hoimar Von Ditfurth, *Dinozolların Sessiz Gecesi 2*, Alan Yayıncılık, 1997, s.129-130
- 44 Keith L. Moore, *The Developing Human - Clinically Oriented Embryology*, W. B. Saunders Company, 1983, Canada, s. 374a
- 45 Geraldine Lux Flanagan, *Beginning Life*, A Dorling Kindersley Book, Londra, 1996, s. 74
- 46 Geraldine Lux Flanagan, *Beginning Life*, A Dorling Kindersley Book, Londra, 1996, s. 64
- 47 Keith L. Moore, *The Developing Human - Clinically Oriented Embryology*, W. B. Saunders Company, 1983, Canada, s. 126
- 48 Science et Vie, Mart 1995, sayı: 190, s. 48-50
- 49 Geraldine Lux Flanagan, *Beginning Life*, A Dorling Kindersley Book, Londra, 1996, s. 87
- 50 Laurence Pernoud, *J'attends un enfant*, Pierre Horay, Paris, 1995, s.135
- 51 Laurence Pernoud, *J'attends un enfant*, Pierre Horay, Paris, 1995, s. 138
- 52 Geraldine Lux Flanagan, *Beginning Life*, A Dorling Kindersley Book, Londra, 1996, s. 103
- 53 G.G.Simpson, W.Beck, *An Introduction to Biology*, New York, Harcourt Brace and World, 1965, s. 241
- 54 Keith S.Thomson, Ontogeny & Phylogeny Recapitulated, *American Scientist*, cilt:76 Mayıs/Haziran 1988, s. 273
- 55 Francis Hitching, *The Neck of the Giraffe:Where Darwin Went Wrong*, New York,Ticknor and Fields 1982, sf.204